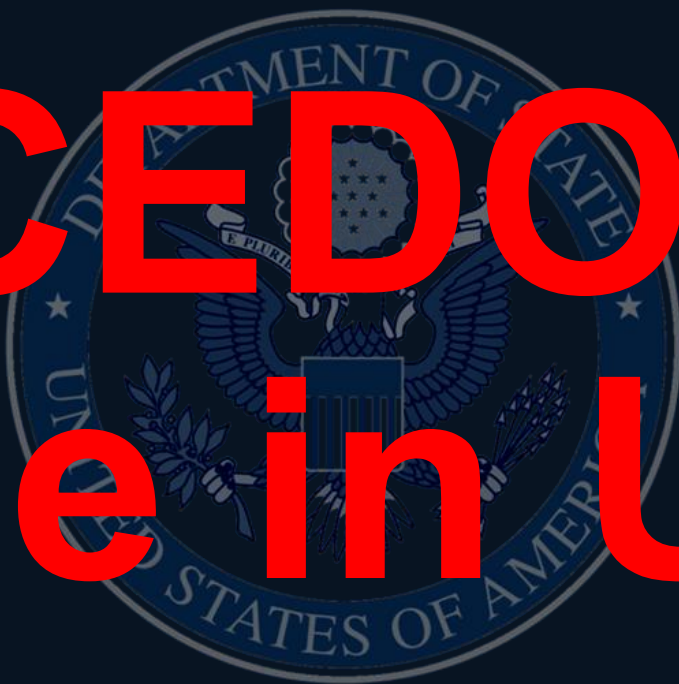


MACEDONIA Made in USA



Από το
ΟΧΙ

των Ελλήνων
το 2008...



...στο
YES

των προθύμων
το 2018.



MACEDONIA Made in USA:

Από το **OXI** των Ελλήνων το 2008

... στο **YES** των προθύμων το 2018.

© συγγραφέας 2019

ISBN 978-618-83810-2-5

Συγγραφέας: **John D. Pappas**

rappas.research@gmail.com

<http://columbia.academia.edu/JohnDPappas>

Non-commercial publication:



[academia.edu](https://www.academia.edu)

14 July 2019:

https://www.academia.edu/39821431/MACEDONIA_MADE_IN_USA_Από_το_OXI_των_Ελλήνων_το_2008..._στο_YES_των_προθύμων_το_2018



[Issues of Greek History](#)

(*Θέματα Ελληνικής Ιστορίας*)

July 16, 2019.

Freely downloadable and reproducible
for **educational use** and **academic research** only.

Εξώφυλλο (cover):



Εμπροσθόφυλλο, φώτο ΑΝΩ:

Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος **Κωνσταντίνος Καραμανλής** και η Υπουργός Εξωτερικών **Ντόρα (Θεοδώρα) Μπακογιάννη** προσέρχονται στη Σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, στις 3 Απριλίου 2008.

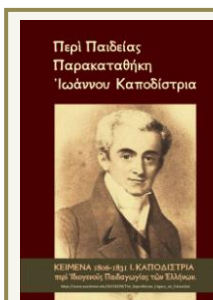
Εμπροσθόφυλλο, φώτο ΚΑΤΩ:

Η συνυπογραφή της «Συμφωνίας τών Πρεσπών» στις 17 Ιουνίου 2018.



Οπισθόφυλλο, φώτο-σύνθεση:

Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος **Κωνσταντίνος Καραμανλής** (αριστερά), η Υπουργός Εξωτερικών τών Η.Π.Α. **Condoleezza Rice** (κέντρο) και ο Πρόεδρος τών Η.Π.Α. **George W. Bush** (δεξιά) κατά την Σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, 2-4 Απριλίου 2008.



Η **γλώσσα** τού **κειμένου** στην Ελληνική (πλην τίτλου και αποσπασμάτων τρίτων) εφαρμόζει τούς εννέα (9) κανόνες που προσδιορίζονται στη δημοσιευμένη ιστορική μονογραφία με τίτλο **Περί Παιδείας Παρακαταθήκη Ιωάννου Καποδίστρια**, στο σχετικό παράρτημά της (σσ. 46-47):

https://www.academia.edu/36536290/The_Kapodistrian_Legacy_on_Education

MACEDONIA Made in USA

Από το **OXI** των Ελλήνων το 2008
...στο **YES** των προθύμων το 2018.

Σύνοψη

Μετά τό ΟΧΙ τών Καραμανλή και Μπακογιάννη στη Σύνοδο τού ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι (3 Απριλίου 2008) κατά τής πρόσκλησης τής ευρωατλαντικής συμμαχίας πρός τήν πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία τής Μακεδονίας (fYROM), οι Η.Π.Α. κατέστρωσαν, από κοινού με τήν πολιτική ηγεσία τής fYROM, τό σχέδιο-πλαίσιο ονοματοδοσίας της στις 29 Ιουλίου 2008. Τό Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο προσδιόρισε τρεις βασικούς πυλώνες ονοματοδοσίας: (1) όνομα «Republic of **Northern Macedonia**» ή «Republic of **North Macedonia**», (2) γλώσσα «**Macedonian language**» και (3) εθνικότητα «**Macedonian nationality**».

Στις 19 Σεπτεμβρίου 2008, τό Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο προσέκρουσε σε ένα δεύτερο ΟΧΙ τών Καραμανλή-Μπακογιάννη όσον αφορά στη σιωπηρά αποδοχή από τήν Ελλάδα —όπως τό Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο επέτασσε τότε— τού προσδιορισμού «**Macedonian**» για τήν γλώσσα/εθνικότητα τών Σκοπιανών. Η Μπακογιάννη αντιπρότεινε τό «**Makedonski**», εκ μεταγραφής τού «Μακεδονски» στη Λατινική, αμετάφραστο στην Αγγλική. Οι Σκοπιανοί όμως απέρριψαν τήν αντιπρόταση τών Ελλήνων, με συνέπεια οι διαπραγματεύσεις να περιέλθουν σε αδιέξοδο.

Έκτοτε οι Η.Π.Α. χρειάσθηκαν να περιμένουν μία δεκαετία για να εφαρμόσουν επί τέλους τό Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο. Τό «πλήρωμα τού χρόνου» επήλθε όταν ανήλθαν στη μεν εξουσία τής Ελλάδος οι «αριστεροί διεθνιστές» (2015), στη δε εξουσία τής fYROM ο «διαλλακτικός» **Zoran Zaev** (2017), ενώ στο μεταξύ ο φερόμενος ως αδιάλλακτος «εθνικιστής» πρώην πρωθυπουργός τής χώρας **Nikola Gruevski** είχε εξουδετερωθεί πολιτικά (2016-2017). Σε εκείνο τό πλαίσιο —που είχε πλέον καταστεί ευνοϊκό για τίς Αμερικανικές επιδιώξεις στα Βαλκάνια και τήν Ν.Α. Ευρώπη— οι Η.Π.Α. επανεκκίνησαν τήν διαδικασία εφαρμογής τού Αμερικανο-Σκοπιανού σχεδίου από τίς 18 Οκτωβρίου 2017, με τήν κομβικής σημασίας συνάντηση τών Ελλήνων κυβερνώντων με τόν Αμερικανό Αντιπρόεδρο **Mike Pence** στην Ουάσινγκτον, όπου ετέθη αρμοδίως ενώπιόν τους τό ονοματολογικό θέμα τής fYROM ως ζήτημα κορυφαίας προτεραιότητας για τίς Η.Π.Α. Οι τότε Έλληνες κυβερνώντες ανταπεκρίθησαν με ενθουσιώδη προθυμία στα κελεύσματα τών Αμερικανών και εφήρμοσαν τό (επικαιροποιημένο) Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο πλήρως (ή και με τό παραπάνω) και μάλιστα αμέσως, εντός μηνών.

Ως αποτέλεσμα τής παρεμβάσεως τών Η.Π.Α. και τής προθυμίας τών Ελλήνων κυβερνώντων τό 2017-2019, οι μεν Σκοπιανοί πήραν **όλα** τά μεγάλα και σπουδαία —τά «**Macedonian language**» και «**Macedonian nationality**» (2018), δικά τους εξ ολοκλήρου πλέον από τόν Φεβρουάριο 2019— οι δε Έλληνες έμειναν με κάποιους «αστερίσκους» στο χέρι (ή και κάποιες πρόσκαιρες «τροπολογίες» στο άλλο χέρι).

**Έκθ. 1**

Βουκουρέστι, 3 Απριλίου 2008: Ο Πρωθυπουργός τής Ελλάδος **Κωνσταντίνος Καραμανλής** και η Υπουργός Εξωτερικών **Ντόρα (Θεοδώρα) Μπακογιάννη** προσέρχονται στην 20^ή Σύνοδο κορυφής τού ΝΑΤΟ.

ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ	σσ.
(Copyright and language notes)	2
Σύνοψη	4
1. Πρώτο OXI των Ελλήνων (Βουκουρέστι, 3 Απριλίου 2008)	9
1.1. Αμερικανικές «πιέσεις» επί τής Ελλάδος	14
1.2. Σύνθετη ονομασία (compound name)	16
1.3. Εύρος χρήσης: <i>έναντι όλων</i> (erga omnes)	24
1.4. Η παγίδα: «Μακεδονική» Γλώσσα και εθνικότητα	26
2. Δεύτερο OXI των Ελλήνων (Παρίσι, 19 Σεπτεμβρίου 2008)	35
3. Τό YES των προθύμων (Πρέσπες, 17 Ιουνίου 2018)	48
4. Περί δήθεν «γεωγραφικής Μακεδονίας».	72
5. Περί δήθεν αναγνώρισης τής ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ τό 1977.	76
5.1. Αποκρυβείσα αλήθεια	76
5.1.1. Ρητή ΜΗ-ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ από τον Ο.Η.Ε.	79
5.1.2. «Μακεδονικό Κυριλλικό» <i>αλφάβητο</i> στον α' τόμο	82
5.1.3. Παραπλανητική επίκληση τού β' τόμου	84
5.2. Δήθεν «de facto» αναγνώριση από τον Ο.Η.Ε.	87
5.3. Πιστή εφαρμογή τού Αμερικανο-Σκοπιανού Σχεδίου	89
6. Ζογλερισμοί περί εθνικότητος	92
7. Περί δήθεν «αναγνώρισης» τής «Μακεδονίας» τό 1993	92
8. Περί αναγνωρίσεως τής <i>FYROM</i> ως «Μακεδονίας» από 140 κράτη.	94
9. Η Συμφωνία τών Πρεσπών θεριεύει τόν Τουρκικό Επεκτατισμό	97
9.1. Ακρογωνιαίος λίθος Εξωτερικής Πολιτικής	97
9.2. Ελληνικός αναθεωρητισμός	99
9.3. Καταστρατήγηση τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου	100
9.4. Αναθεωρητισμός Τσίπρα-Ερντογάν	101
10. Πολιτισμική παρέμβαση Ναζιστικού τύπου	105
11. Τό Όνομα παρέλκει;	110
12. «Συμφωνία-μαϊμού»;	115
12.1. Νομικά άκυρη η «Συμφωνία τών Πρεσπών»	115
12.2. Τετραετία συνταγματικής εκτροπής	123
12.2.1. Η προειδοποίηση τού Λόρδου Βύρωνος	123
12.2.2. Ξενοκίνητη «συνταγματική αναθεώρηση»	125
12.2.3. Θεσμική νομιμοποίηση	130
12.2.4. «Ταμπακιέρα» συνταγματικής αναθεώρησης	135
12.2.5. Προς τόν «Σκουπιδοντενεκέ τής Ιστορίας»	138
13. Νέμεσις	140
13.1. Ενώπιον τής Ελληνικής Δικαιοσύνης	140
13.2. Πλήγμα στην Ελληνο-Αμερικανική φιλία	144
Primary-Source Appendix (Παράρτημα Πρωτογενών Πηγών και Παραπομπών): *	
Anthology of <i>Referenced</i> U.S.-Embassy Cables (2008), Newspaper Reports (2008, 2018), and Bibliography of Same Author (John D. Pappas).	147 - 222

* Επί μέρους Πίνακας Περιεχομένων τού **Primary-Source Appendix** (Παράρτημα Πρωτογενών Πηγών και Παραπομπών) στη σ. 148.

Εἰς τοὺς
Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας
ὅπου στήν ζωὴ των ὤρισαν καὶ φυλάγουν
Θερμοπύλες.



Έκθ. 2

Σύνοδος κορυφής τού NATO στο Βουκουρέστι, 2-4 Απριλίου 2008 (φωτο-σύνθεση):
Ο Πρωθυπουργός τής Ελλάδος **Κωνσταντίνος Καραμανλής** (αριστερά), η Υπουργός Εξωτερικών τών Η.Π.Α.
Condoleezza Rice (κέντρο) και ο Πρόεδρος τών Η.Π.Α. **George W. Bush** (δεξιά).

1. Πρώτο ΟΧΙ τών Ελλήνων (Βουκουρέστι, 3 Απριλίου 2008)

Στην 20ή Σύνοδο κορυφής τού ΝΑΤΟ, στο Βουκουρέστι (2-4 Απριλίου 2008), επρόκειτο να ληφθούν αποφάσεις για διεύρυνση τού ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια. Κατά τήν έναρξη τής Συνόδου (2 Απριλίου), ο τότε Πρόεδρος τών Η.Π.Α. George W. Bush (**Εκθ. 2-3**) προεξήγγειλε από τό Βουκουρέστι ενώπιον τών Μ.Μ.Ε. τά εξής:

“Αύριο τό ΝΑΤΟ θα λάβει μια ιστορική απόφαση για τήν (ενταξιακή) αποδοχή τριών βαλκανικών εθνών: τής Κροατίας, τής Αλβανίας και τής **Μακεδονίας**. Οι Ηνωμένες Πολιτείες υποστηρίζουν σθεναρά τήν πρόσκληση αυτών τών εθνών να ενταχθούν στο ΝΑΤΟ.”

(Tomorrow NATO will make a historic decision on the admission of three balkan nations: Croatia, Albania and **Macedonia**. The United States strongly supports inviting these nations to join NATO.)

Αμέσως μετά από εκείνη τήν προεδρική προεξαγγελία, οι εκπρόσωποι τής fYROM στη Σύνοδο τού ΝΑΤΟ, πρωτοστατούντος τού Πρωθυπουργού **Nikola Gruevski**, έτρεφαν εύλογες πλέον ελπίδες για τήν συμμετοχή τής χώρας τους στην Βορειο-Ατλαντική Συμμαχία. Αν μή τι άλλο, ο Αμερικανός Πρόεδρος προέβη σε εκείνη τήν προεξαγγελία με εν πολλοίς αυτοκρατορικό ύφος Πλανητάρχη (**Εκθ. 3**): Δεδομένου δε ότι οι Η.Π.Α. ήσαν εμπλεγμένες στον Πόλεμο τού Αφγανιστάν —τον πλέον μακροχρόνιο πόλεμο (2001-σήμερα) στην Αμερικανική Ιστορία— ποίός θα τολμούσε να αντιπαρατεθεί ή και συγκρουσθεί στο Βουκουρέστι με τόν ηγέτη τής εμπολέμου Υπερδυνάμεως;

Εντούτοις, μετά από μόλις μία ημέρα (3 Απριλίου), ο Έλληνας Πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Καραμανλής προέβη σε μια επιγραμματική αλλά και βαρύνουσα εξαγγελία, αντίθετη προς εκείνη τού Αμερικανού Προέδρου, επί λέξει ως εξής: “Με veto τής Ελλάδος, η fYROM δεν μπαίνει στο ΝΑΤΟ.”

Αμέσως μετέπειτα, σε συνέντευξη Τύπου στο Βουκουρέστι, ο Καραμανλής αιτιολόγησε τό Ελληνικό «veto», ως εξής:

“Δεν είμαστε ακόμη σε θέση να δώσουμε τήν συγκατάθεσή μας για τήν πρόσκληση τής χώρας αυτής. Ο λόγος είναι απλός: Η «πρώην

Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία τής Μακεδονίας» δεν έχει εκπληρώσει τό κριτήριο τής καλής γειτονίας."

Σε ανταποκρίσεις δημοσιογράφων τότε από τό Βουκουρέστι, η είδηση τού «veto» τής Ελλάδος χαρακτηρίζετο ως “κεραυνός εν αιθρία” στη γεωπολιτική σκηνή, όπου ένας μικρός «Δαυίδ» (Ελλάδα) έλεγε ΟΧΙ και ανθίστατο λυσιτελώς σε έναν «Γολιάθ» (Η.Π.Α.). Δεδομένου δε ότι εκείνος «Γολιάθ» είχε προσλάβει τότε κολλοσιαίες διαστάσεις ως εμπόλεμος Υπερδύναμη, ο μεν Καραμανλής προεβάλλετο τότε από τά διεθνή ΜΜΕ ως πολιτικός «superstar», που «έκλεψε τήν παράσταση» στη Σύνοδο τού ΝΑΤΟ, ενώ η εικόνα τού Πλανητάρχη – αρχηγού τών εμπολέμων Ενόπλων Δυνάμεων τών Η.Π.Α., σύμφωνα με τό Αμερικανικό Σύνταγμα – έδινε τήν εντύπωση ότι «τσαλακώθηκε» τότε, κατά τόν τελευταίο χρόνο τής οκταετούς προεδρίας του, από τό ΟΧΙ τών Ελλήνων.

Σε διεθνές πολιτικό επίπεδο όμως, τό ΟΧΙ τών Ελλήνων στο Βουκουρέστι δεν εξέπληξε σχεδόν κανέναν από τούς ηγέτες τών ευρωπαϊκών μελών τής Βορειο-Ατλαντικής Συμμαχίας: Ανεμένετο ως βεβαιότητα, διότι η τότε Υπουργός Εξωτερικών Ντόρα (Θεοδώρα) Μπακογιάννη είχε προετοιμάσει μεθοδικά επί δμηνο



Έκθ. 3

Σύνοδος κορυφής τού ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, 2 Απριλίου 2008:
Ο Πρόεδρος τών Η.Π.Α. **George W. Bush** «προαναγγέλλει»
τήν πρόσκληση τού ΝΑΤΟ προς τήν «Μακεδονία».

τό έδαφος για τό ελληνικό ΟΧΙ, βάσει τής αρχής «μη λύση (στο ονοματολογικό) σημαίνει μη πρόσκληση (στο ΝΑΤΟ)» ή αγγλιστί «no solution means no invitation» (PSA, Έγγραφο #5). Αυτήν μάλιστα τήν φράση, η Μπακογιάννη τήν είχε επαναδηλώσει και επαναβεβαιώσει ρητά, ενώπιον δημοσιογράφων, και κατά τήν τελευταία ενημερωτική της επίσκεψη στο Μέγαρο Μαξίμου προ τής αναχωρήσεώς της από τήν Αθήνα για τό Βουκουρέστι ως εξής:

“Δεν νομίζω πως υπάρχουν πλέον τέτοιου είδους περιθώρια χρονικά [για επίλυση τού ονοματολογικού τής fYROM], αλλά πάμε έτοιμοι και με τήν επιχειρηματολογία πλήρως επεξεργασμένη... Έχουμε πεί ότι μη λύση σημαίνει μη πρόσκληση.”

Λύση στο ονοματολογικό ζήτημα τής fYROM δεν είχε ούτε κατά διάνοιαν επιτευχθεί μέχρι και τίσ παραμονές τής 20ής Συνόδου κορυφής τού ΝΑΤΟ, και άρα τό ΟΧΙ ήταν μονόδρομος. Σε αυτό τό ΟΧΙ όμως, η Ελλάδα δεν ήταν μόνη: Λόγω τών επί εξάμηνο περίτεχνων χειρισμών τής Ελληνικής διπλωματίας τότε, ο Έλληνας πρωθυπουργός είχε τήν ανεπιφύλακτη υποστήριξη, κατά τήν διάρκεια τής Συνόδου κορυφής τού ΝΑΤΟ, από ισχυρά μέλη τής Συμμαχίας (Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία, Ιταλία), ενώ η Βρεταννία τήρησε ουδέτερη στάση στη διεκυστίνδα μεταξύ Η.Π.Α. και Ελλάδος στο Βουκουρέστι. Κατά τήν ύστατη μάλιστα ώρα προ τού Ελληνικού ΟΧΙ, η Καγκελάριος Angela Merkel τής Γερμανίας ασκούσε πιέσεις στον Gruevski να αποδεχθεί τήν Ελληνική πρόταση για ονομασία τής fYROM ως «Republic of Skopje (Macedonia)». Αντίστοιχες πιέσεις άσκησε και η Ρουμανία, ως φιλοξενούσα χώρα (PSA, Έγγραφο #10).

Ο Gruevski όμως, όπως και τό σύνολο τής σλαβοφώνου ηγεσίας τής fYROM, αντέστη σθεναρά σε όλες εκείνες τίσ διεθνείς πιέσεις: Συνέχισε να απορρίπτει τό «Republic of Skopje (Macedonia)», μέχρι τελικής πτώσεως στο Βουκουρέστι, διότι τό θεωρούσε μια απαράδεκτη ή και προσβλητική πρόταση. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τήν άποψη τής fYROM, η ένθεση τής λέξεως Macedonia εντός παρενθέσεως, ως «(Macedonia)», ήτοι ως παρενθετικού (και άρα δευτερεύοντος) προσδιορισμού, με «κύριο όνομα» (εκτός παρενθέσεως) τό «**Republic of Skopje**», αποτελούσε βάση για μια έκπτωση τού «(Macedonia)» από τό όνομα με τήν πάροδο τού χρόνου, με συνέπεια τήν αναπόδραστη καθιέρωση, αργά ή γρήγορα, τού «**Republic of Skopje**» (σχέτο), ως τού ονόματος εκτός παρενθέσεως.

Ανεξάρτητα όμως από πόσο εύλογη ήταν η άποψη τού Gruevski, η Ελλάδα, με διπλωματικά όπλο τήν αρχή «no solution means no invitation» σε συνδυασμό με

τήν ονοματοδοτική πρόταση «Republic of Skopje (Macedonia)», κατίσχυσε κατά κράτος έναντι τής fYROM στο κρισίμου σημασίας «**blame game**» στο Βουκουρέστι, αφού η fYROM ήταν αυτή που απέριπτε, και άρα η fYROM ήταν αυτή που ενεφανίζετο ως αδιάλλακτη. Κατά συνέπεια, όπως διαπίστωσε ο ίδιος Gruevski ένα μήνα μετά την Σύνοδο κορυφής τού NATO “η διαπραγματευτική θέση τής Μακεδονίας είναι ασθενέστερη τώρα απ’ ότι ήταν πριν τό Βουκουρέστι” (Macedonia’s negotiating position is weaker now than it had been before Bucharest) (PSA, Έγγραφο #10).

Έτι περαιτέρω, η Ελλάδα όχι μόνον ενίσχυσε τήν διαπραγματευτική της θέση έναντι τής fYROM διά τού ΟΧΙ τού 2008, αλλά επιπροσθέτως –σε συνδυασμό με τήν παράλληλη Ελληνική συναίνεση τότε στην ένταξη τής Αλβανίας και τής Κροατίας στο NATO— ανεβάθμισε τήν διεθνή γεωστρατηγική της θέση: Παρά τό Ελληνικό ΟΧΙ στο Βουκουρέστι, οι σύμμαχοι τής Ελλάδος ανεγνώρισαν τόν σταθεροποιητικό της ρόλο στην ευρύτερη περιοχή τών Βαλκανίων και τής Ν.Α. Μεσογείου. Εκείνα τά αποτελέσματα τής Ελληνικής εξωτερικής πολιτικής δεν προήλθαν από τύχη αλλά από ορθές (στρατηγικές) επιλογές τής Ελληνικής πολιτικής ηγεσίας, σε συνδυασμό με περίτεχνους (τακτικούς) χειρισμούς τής



Έκθ. 4

20^η Σύνοδος κορυφής τού NATO (Βουκουρέστι, 3 Απριλίου 2008).

Ο Πρωθυπουργός τής Ελλάδος **Κωνσταντίνος Καραμανλής** (αριστερά), ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης **Ευάγγελος Μειμαράκης** (κέντρο) και η Υπουργός Εξωτερικών **Ντόρα (Θεοδώρα) Μπακογιάννη** (δεξιά).

Ελληνικής διπλωματίας, κατά τό οκτάμηνο που προηγήθηκε τής Συνόδου κορυφής τού ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι. Εξ ίσου δε σημαντικός παράγοντας τής επιτυχίας ήταν η αρραγής εθνική ενότητα τών Ελλήνων σχετικά με τό ονοματολογικό ζήτημα τών Σκοπίων, τήν οποία η Μπακογιάννη (Έκθ. 4, δεξιά) είχε σφυρηλατήσει τότε διά συνεχούς επικοινωνίας και ειλικρινών συνεννοήσεών της με πολιτικούς αρχηγούς όλων τών κομμάτων, ακόμη και επί απορρήτων διπλωματικών χειρισμών (ελιγμών) τού ονοματολογικού ζητήματος τής fYROM.

Ειδικότερα, εξ αρχής, από τόν Αύγουστο 2007, οπότε οι Η.Π.Α. άρχισαν να επισπεύδουν τήν επίλυση τής ονοματοδοσίας τής fYROM και τήν ένταξή της στο ΝΑΤΟ ούτως ή άλλως, δηλαδή κατόπιν επιλύσεως τού ονοματοδοσίας της ή και άνευ αυτής, η Κυβέρνηση Καραμανλή αντιμετώπισε ένα κρίσιμο δίλημμα:

- (α) ή να συναινέσει στην ένταξη τής fYROM άνευ ονόματος στο ΝΑΤΟ, ήτοι με τήν προσωπική αναφορά «fYROM» —κατ' ευθυγράμμιση δηλαδή προς τό άρθρο 11.1 τής από τό 1995 [Ενδιάμεση Συμφωνία](#) (Κεφ. 1.2, υποσ. 3).
- (β) ή, εναλλακτικά, να επιδοθεί σε διπλωματικό αγώνα για να πείσει συμμάχους και εταίρους ότι πρώτα πρέπει να επιλυθεί τό ονοματολογικό πρόβλημα τής fYROM και μετά να γίνει αποδεκτή για ένταξη στο ΝΑΤΟ.

Από στενή πολιτική άποψη (ελαχιστοποίηση πολιτικού κόστους και βεβαιότητα αποτελέσματος), η πρώτη επιλογή ενεφανίζετο ως εν πολλοίς προτιμητέα τότε, δεδομένου ότι προσέφερε τό πολιτικό άλλοθι τών επιτασσομένων από τήν (προγενεστερά) [Ενδιάμεση Συμφωνία](#). Από εθνική όμως άποψη, η δεύτερη επιλογή, όσο δύσκολη και επικίνδυνη και αν ήταν, ενεδείκνυτο ως κατ' ουσίαν μονόδρομος, δεδομένου ότι «ο αλυτρωτισμός, η παραχάραξη της ιστορίας και η προκλητική πολιτική των Σκοπίων, έπρεπε να λυθούν οριστικά για να διαμορφωθούν σταθερές σχέσεις καλής γειτονίας» και επομένως «απορρίφθηκε η πρώτη επιλογή γιατί αν τα Σκόπια έμπαιναν στο ΝΑΤΟ, δεν θα υπήρχε πλέον μοχλός πίεσης για την επίλυση των προβλημάτων», όπως έγραψε η ίδια η Μπακογιάννη σε άρθρο της μετά από μια δεκαετία ([Καθημερινή, 28-1-2018](#)).

Βάσει εκείνου τού σκεπτικού και με αίσθημα εθνικής ευθύνης, ο Καραμανλής και η Μπακογιάννη επέλεξαν από κοινού και ανεπιφυλάκτως τόν δύσκολο δρόμο τής αρετής, τήν δεύτερη επιλογή, χωρίς να διαλογισθούν ενδεχόμενο πολιτικό κόστος. Ως αποτέλεσμα, υιοθετήθηκε μονομερώς από τήν Ελληνική ηγεσία τότε,

ως «κόκκινη γραμμή» τής Ελληνικής διπλωματίας έκτοτε, η αρχή (prime directive) «**no solution means no invitation**», ανεξαρτήτως τού πώς θα αντιδρούσαν οι Η.Π.Α., η fYROM, ή και τρίτες χώρες.

1.1. Αμερικανικές «πιέσεις» επί τής Ελλάδος

Εκείνη όμως η αρχή ούτε αυτονόητη ήταν, αφού μεταξύ άλλων αντιδιαστέλλετο εμφανώς προς τήν [Ενδιάμεση Συμφωνία](#), ούτε και ευθυγραμμίζετο με τις γεωστρατηγικές επιδιώξεις των Η.Π.Α. στα Βαλκάνια. Μάλιστα οι Η.Π.Α. όχι μόνον δεν απεδέχθησαν αυτήν τήν αρχή, αλλά μέχρι και τό Φεβρουάριο τού 2008, λίγες εβδομάδες πριν τήν Σύνοδο κορυφής τού NATO στο Βουκουρέστι, εδήλωναν ρητά στην Ελληνική Κυβέρνηση ότι αναμένουν από τήν Ελλάδα να τηρήσει πλήρως τήν [Ενδιάμεση Συμφωνία](#) —δηλαδή να μην προβάλει veto στην πρόσκληση τού NATO στη fYROM άνευ ονόματος, ήτοι στην ταχεία ένταξή της στο NATO με τήν (νόμιμη) προσωρινή αναφορά «fYROM»— και μάλιστα, εν εναντία περιπτώσει, οι Η.Π.Α. απειλούσαν απροκάλυπτα τήν Ελληνική κυβέρνηση με “ευρείες επιπτώσεις”, ως εξής ([PSA, Έγγραφο #2 / 13 Φεβρουαρίου 2008](#)):

“Συνεχίζουμε να πιστεύουμε ότι η [Ενδιάμεση Συμφωνία](#) προσφέρει τήν καλύτερη λύση στο άμεσο ζήτημα για μια πρόσκληση τού NATO προς τήν Μακεδονία. Παρότι η Ελληνική θέση έχει γνωστοποιηθεί κατά σαφή τρόπο σε εμάς (και στον Τύπο), η αποστασιοποίηση από τήν [Ενδιάμεση Συμφωνία](#) θα έχει **ευρείες επιπτώσεις**.”

(We continue to believe the Interim Accord offers the best solution for the immediate issue of a NATO invitation for Macedonia. Although the Greek position has been communicated clearly to us (and to the press), walking away from the Interim Accord will have wide ramifications)

Γενικά, οι πιέσεις που οι Η.Π.Α. ασκούσαν “σε όλα τά επίπεδα” τής Ελληνικής κυβέρνησης κατά τό 2008, πριν και μετά τό Βουκουρέστι, ήσαν συνεχείς ή και ενίοτε αφόρητες, αφού συνεδυάζοντο μεθοδικά με απειλές κατά τής Ελλάδος σχετικά με τό “κόστος” τού veto για τήν Ελλάδα, “τό σενάριο τής επομένης ημέρας”, κ.ο.κ., όπως προκύπτει από σειρά τηλεγραμμάτων τής Αμερικανικής Πρεσβείας στην Αθήνα προς τήν Ουάσινγκτον, ενδεικτικά ως εξής:

“Συνεχίζουμε να πιέζουμε τούς Έλληνες αξιωματούχους σε όλα τὰ επίπεδα στο θέμα τής ονομασίας τής πΓΔΜ ... Δεν βλέπουμε ενδείξεις ότι η Ελλάδα έχει κάνει μια ανάλυση τού κόστους και τών οφελών για τήν Ελλάδα από τήν πραγματοποίηση τής απειλής της περί αρνησικυρίας (veto), ούτε και υπάρχουν ενδείξεις ότι η Ελλάδα έχει αναλογισθεί πλήρως τό σενάριο τής επομένης ημέρας” (PSA, document #2 / 13 Φεβρουαρίου 2008) ... η “Πρεσβεία συνεχίζει να πιέζει όλους στην Αθήνα να υποστηρίξουν τίσ διαπραγματεύσεις Nimetz” (PSA, document #4 / 21 Φεβρουαρίου 2008) ... “Παρόλο που πιέζουμε όλες τίσ επαφές μας σε όλα τὰ επίπεδα για ενεργό εμπλοκή, δημιουργικότητα και ευελιξία, εκτιμούμε ότι οι Έλληνες είναι απίθανο να απομακρυνθούν από τίσ δημόσιες θέσεις τους μέχρι να ξέρουν ποιοί θα είναι οι Μακεδόνες διαπραγματευόμενοι εταίροι τους ... Παρ’ όλα αυτά, η Πρεσβεία θα συνεχίσει να χρησιμοποιεί κάθε ευκαιρία για να τούς πιέζει” (PSA, document #11 / 8 Μαΐου 2008) ... “Ο Πρέσβης πίεσε για ταχεία επίλυση τού ζητήματος και για μέγιστη ευελιξία από τούς Έλληνες” (PSA, document #12 / 28 Μαΐου 2008).

[“We have continued to press Greek officials at all levels on the Macedonia name issue ... We do not see indications that Greece has done an analysis of the costs and benefits to Greece of fulfilling its veto threat, nor is it evident Greece has thought through the “day after” scenario” (PSA, document #2 / 13 February 2008) ... the “Embassy continues to press all in Athens to support the Nimetz negotiations” (PSA, document #4 / 21 February 2008) ... “Although we press all of our contacts at all levels for active engagement, creativity, and flexibility, we assess that the Greeks are unlikely to move off of their public positions until after they know who their Macedonian negotiating partners will be ... In spite of this, the Embassy will continue to use every opportunity to press them” ... (PSA, document #11 / 8 May 2008) ... “The Ambassador pressed for rapid conclusion to the issue and for maximum flexibility from the Greeks” (PSA, document #12 / 28 May 2008).]

Εντούτοις, γνωρίζουμε πλέον εξ αντικειμένου, εκ τού αποτελέσματος (άσκηση veto στο Βουκουρέστι κ.τ.λ.), ότι η Κυβέρνηση Καραμανλή δεν εκάμφθη από τίσ Αμερικανικές πιέσεις, με αποτέλεσμα να λήξει η Προεδρία τού George W. Bush

τόν Ιανουάριο τού 2009 χωρίς να επιλυθεί τό ονοματολογικό θέμα τών Σκοπίων, όσον διακαώς και άν τό επιθυμούσε και επεδίωκε η Κυβέρνηση Bush: Μπορεί οι Καραμανλής και Μπακογιάννη να ελίχθησαν λεκτικώς και παντοιοτρόπως έναντι τών Μεγάλων Δυνάμεων, τού ΝΑΤΟ, τής Ε.Ε., τού Ο.Η.Ε. και τής fYROM τό 2008, όπως αναλύεται παρακάτω (Κεφ. 1.2 - 1.4 και Κεφ. 2) αλλά τό αντικειμενικό γεγονός είναι ότι με τούς Σκοπιανούς ΔΕΝ ΥΠΕΓΡΑΨΑΝ: ούτε συνθήκη, ούτε σύμφωνο ούτε προσύμφωνο. Απολύτως τίποτε.

Η σθεναρή αντίσταση τών Καραμανλή και Μπακογιάννη στις Αμερικανικές πιέσεις δεν οφείλετο μόνον στον πατριωτισμό και ψυχισμό τους ως πολιτικών ηγετών. Επί πλέον, εδράζετο σε μια συντεταγμένη και συνεκτική στρατηγική που η Ελλάδα εχάραξε και εφήρμοσε κατά τήν περίοδο 2005-2008, όσον αφορά (α) στο όνομα τής fYROM, (β) στο εύρος χρήσεως τού ονόματος, όπως επίσης και (γ) στο μείζονος σημασίας ζήτημα τού προσδιορισμού τής γλώσσας και εθνικότητας τού λαού αυτής τής νεοσύστατης χώρας, όπως αναλύεται στη συνέχεια (Κεφ. 1.2 - 1.4).

1.2. Σύνθετη ονομασία (compound name)

Το 2004, κατά τόν πρώτο χρόνο τής πρωθυπουργίας Καραμανλή, η Ελλάδα ευρέθη αιφνιδίως αντιμέτωπη με μια δυσμενή εξέλιξη στο Σκοπιανό: οι Η.Π.Α. «ανεγνώρισαν»¹ τήν fYROM με τό συνταγματικό της όνομα, ως «**Macedonia**». Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι εκείνη η αναγνώριση αποτέλεσε τήν πρώτη

¹ Αρχικά, οι Η.Π.Α ανεγνώρισαν τήν fYROM στις 9 Φεβρουαρίου 1994 με τήν «προσωρινή αναφορά» (όχι όνομα) «the former Yugoslav Republic of Macedonia», στο πλαίσιο τής από 7 Απριλίου 1993 αποφάσεως 817 τού Συμβουλίου Ασφαλείας τού ΟΗΕ. Ανεβάθμισαν δε τίς διπλωματικές τους σχέσεις σε πρεσβευτικό επίπεδο με τήν fYROM μετά από δύο χρόνια, από 29 Ιουλίου 1996, όποτε ο πρώτος Αμερικανός πρέσβυς τών Η.Π.Α. στη fYROM **Christofer R. Hill**, (Εκθ. 8), επί Προεδρίας **Bill Clinton**, παρουσίασε τά διαπιστευτήριά του στον Πρόεδρο τής fYROM **Kiro Gligorov**. Μετά όμως από οκτώ χρόνια, στις 3 Νοεμβρίου 2004, οι Η.Π.Α., επί Προεδρίας **George W. Bush**, εξήγγειλαν ότι εις τό εξής θα ανεφέροντο στη fYROM με τό συνταγματικό της όνομα, ήτοι ως «**Macedonia**». Εκείνη η αλλαγή στην Αμερικανική πολιτική όσον αφορά στην αναφορά τους στη fYROM, αποτελούσε μεταξύ άλλων ένα σταθεροποιητικό «αντιστάθμισμα», που οι Η.Π.Α. προσέφεραν στη Σκοπιανή Κυβέρνηση για τήν νομοθετική αναγνώριση τής Αλβανικής ως δεύτερης επίσημης γλώσσας τού κράτους από 11 Αυγούστου 2004. Ειδικότερα, από τό 2001 (Συμφωνία Οχρίδος), οι Η.Π.Α. προωθούσαν τήν νομοθετική αναγνώριση τής Αλβανικής ως δεύτερης επίσημης γλώσσας τής fYROM, αρχικά μεν σε περιοχές όπου οι Αλβανοί αποτελούσαν τουλάχιστον 20% τού τοπικού πληθυσμού (π.χ. σε Tetovo, Brvenica κ.ο.κ.), όπως και έγινε από 11 Αυγούστου 2004, μετέπειτα δε ανά καθ' όλη τήν επικράτεια τής fYROM, όπως επίσης έγινε από 15 Ιανουαρίου 2019 (άν και κατά μάλλον αντισυνταγματικό τρόπο τότε, αφού ο σχετικός νόμος δημοσιεύθηκε μεν στην Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως, αλλά χωρίς να έχει υπογραφεί από τόν Πρόεδρο τής fYROM). Τά κίνητρα και οι απώτεροι σκοποί τών Η.Π.Α. για τήν μετατροπή τής fYROM σε δίγλωσσο κράτος ευρίσκονται πέραν τών θεματικών ορίων τού παρόντος βιβλίου.

πράξη του **George W. Bush** μετά την επανεκλογή του στην Προεδρία των Η.Π.Α. (Τρίτη 2 Νοεμβρίου 2004), δεδομένου ότι εξηγγέλθη επίσημα την επαύριο της επανεκλογής, την Τετάρτη 3 Νοεμβρίου 2004. Πέρα από την αιφνίδια «ψυχρολουσία» την οποία υπέστησαν οι μέχρι την προτεραιία ένθερμοι Ελληνοαμερικανοί ψηφοφόροι του Bush, οι οποίοι ευλόγως θεωρούσαν πλέον ότι παρεπλανήθησαν προεκλογικώς από τον επανεκλεγέντα Πρόεδρο, εκείνη η «αναγνώριση» απετέλεσε μια αντίστοιχη «ψυχρολουσία» και για τον Ελληνικό λαό, αφού επεσυνέβη μόλις δύο μήνες μετά την μεγάλη παγκόσμια προβολή της Ελλάδος από τους επιτυχημένους Ολυμπιακούς Αγώνες στην Αθήνα τό 2004.

Για την Κυβέρνηση Καραμανλή όμως τό θέμα δεν ήταν απλώς και μόνον συναισθηματικό αλλά επί πλέον αποτελούσε την πρώτη μείζονα πρόκληση που αντιμετώπιζε τότε η Ελληνική εξωτερική πολιτική επί πρωθυπουργίας του. Η Αμερικανική «αναγνώριση» αποτελούσε απειλή για τά Ελληνικά συμφέροντα, διότι ενδέχεται να συντελέσει στην αποτελμάτωση του Σκοπιανού ζητήματος. Ειδικότερα, αφού οι Η.Π.Α. «ανεγνώριζαν» την *fYROM* ως «**Macedonia**», ήταν θέμα χρόνου, σύμφωνα τουλάχιστον με μια (εύλογη) άποψη των Σκοπιανών, να ακολουθήσουν τό παράδειγμά της Υπερδυνάμεως και οι μεγάλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Γαλλία, Γερμανία κ.ο.κ.). Με αυτή την προοπτική, η *fYROM* ενδέχεται να καταστεί ακόμη περισσότερο άκαμπτη στις διαπραγματεύσεις της με την Ελλάδα για την ονοματοδοσία της σύμφωνα με την απόφαση 817 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (1993).

Τό πρόβλημα μάλιστα καθίστατο ακόμη περιπλοκότερο, διότι από τις 22 Μαΐου 2004, η *fYROM* είχε υποβάλει επίσημη αίτηση στις Βρυξέλλες για αναγνώρισή της ως υποψηφίας χώρας-μέλους προς ένταξη στην Ε.Ε. Ως αποτέλεσμα τού συνδυασμού εκείνων των εξελίξεων («αναγνώριση» από τις Η.Π.Α. και υποψηφιότητα στην Ε.Ε.) η Ελλάδα έδιδε τότε την εντύπωση ότι είχε πλέον «στριμωχθεί στο κανναβάτσο» από την *fYROM* και τις Η.Π.Α, σε ένα σενάριο «lose-lose»: Εάν συναινούσε στην αίτηση της *fYROM* στην Ε.Ε., θα εξηναγκάζετο να συναινέσει και στη συμμετοχή της στο ΝΑΤΟ, οπότε θα έχανε κάθε διαπραγματευτικό μοχλό πίεσης για μια αμοιβαίως αποδεκτή λύση στο θέμα της ονοματοδοσίας της *fYROM*. Εάν απεναντίας προέβαλλε διαδοχικά veto στην ένταξη της *fYROM* στην Ε.Ε., τότε οι διεθνείς πιέσεις από όλο και περισσότερες χώρες-μέλη της Ε.Ε. επί της Ελλάδος για συμμόρφωσή της προς τό άρθρο 11.1 της από τό 1995 [Ενδιάμεσης Συμφωνίας \(Κεφ. 7\)](#), θα ηυξάνοντο όλο και περισσότερο σε αριθμό και ένταση, εκατέρωθεν τού Ατλαντικού με την

πάροδο τού χρόνου, δεδομένου ότι τό εν λόγω άρθρο επιτάσσει να μην αντιτίθεται η Ελλάδα σε συμμετοχή τής fYROM σε διεθνείς οργανισμούς, εφ' όσον πληρούται η εξής προϋπόθεση: Σε αυτούς τού οργανισμούς η fYROM αναφέρεται με τήν προσωρινό και αναχρονιστικό της προσωνύμιο, ήτοι μόνον ως «The former Yugoslav Republic of Macedonia».²

Εκείνη η αρνητική δυναμική τών εξελίξεων στο Σκοπιανό ήταν απόρροια αφενός μεν τής παθητικής στάσεως (απραξίας) τής Ελλάδος επί κυβερνήσεων Σημίτη (1996-2004) σχετικά με τό Σκοπιανό ζήτημα, αφετέρου δε τών εμφυλίων διαμαχών στο εσωτερικό τής fYROM μεταξύ Σλαβοφώνων και Αλβανοφώνων. Σε κάθε όμως περίπτωση, αφού τό πρόβλημα τού Σκοπιανού «έσκασε στα χέρια» τού Καραμανλή τό 2004, κατά τούς πρώτους μήνες τής πρωθυπουργίας του, ήταν πλέον υποχρέωση τής νέας Ελληνικής Κυβέρνησης να επανακαθορίσει τήν εξωτερική πολιτική τής Ελλάδος έναντι τής fYROM, ώστε να αντιστραφεί εκείνη η δυναμική και να αποφευχθεί η επ' αόριστον αποτελμάτωση τού ονοματολογικού ζητήματος τών Σκοπιανών. Επί πλέον, σε κάθε περίπτωση, οι όποιοι χειρισμοί τής Κυβέρνησης Καραμανλή έπρεπε να έχουν θεσμική και δημοκρατική έδραση, ήτοι να είναι εναρμονισμένοι με τό δεσμευτικό πλαίσιο τής ιστορικής αποφάσεως τής Συσκέψεως τών Πολιτικών Αρχηγών υπό τήν προεδρία τού Προέδρου τής Δημοκρατίας, Κωνσταντίνου Καραμανλή (πρεσβυτέρου), τό 1992 σχετικά με

² Η παράγραφος 1 τού άρθρου 11 τής από 13 Σεπτεμβρίου 1995 [Ενδιάμεσης Συμφωνίας \(Interim Accord\)](#) μεταξύ Ελλάδος και fYROM έχει ως εξής:

«Με τήν έναρξη ισχύος αυτής τής Μεταβατικής Συμφωνίας, τό Πρώτο Συμβαλλόμενο Μέρος (Ελλάδα) συμφωνεί να μην προβάλλει αντιρρήσεις στην αίτηση ή τήν συμμετοχή τού Δευτέρου Συμβαλλομένου Μέρους (fYROM) σε διεθνείς, πολυμερείς και περιφερειακούς οργανισμούς και θεσμούς τών οποίων τό Πρώτο Συμβαλλόμενο Μέρος είναι μέλος· ωστόσο, τό Πρώτο Συμβαλλόμενο Μέρος επιφυλάσσεται τού δικαιώματος να προβάλλει αντιρρήσεις σε οποιαδήποτε συμμετοχή αναφερομένη ανωτέρω, εάν και στην έκταση που τό Δεύτερο Συμβαλλόμενο Μέρος πρόκειται να αναφέρεται σε τέτοιο οργανισμό ή θεσμό διαφορετικά από ό,τι στην παράγραφο 2 τής αποφάσεως [817](#) τού Συμβουλίου Ασφαλείας τών Ηνωμένων Εθνών (1993).»

[Upon entry into force of this Interim Accord, the Party of the First Part (Greece) agrees not to object to the application by or the membership of the Party of the Second Part (fYROM) in international, multilateral and regional organizations and institutions of which the Party of the First Part is a member; however, the Party of the First Part reserves the right to object to any membership referred to above if and to the extent the Party of the Second Part is to be referred to in such organization or institution differently than in paragraph 2 of United Nations Security Council resolution 817 (1993).]

“τήν αυτονόητη διευκρίνιση ότι στο όνομα τού κράτους αυτού δεν υπάρχει η **λέξη** Μακεδονία”.³

Υπό εκείνες τότε τίσ συνθήκες, η Κυβέρνηση Καραμανλή, κατ’ αρχήν επί υπουργίας εξωτερικών **Πέτρου Μολυβιάτη** (2004-2006), υιοθέτησε ως νέα βάση διαπραγματεύσεων με τήν FYROM τό επινόημα περί «Σύνθετης Ονομασίας» (*compound name* ή *composite name*). Η προφανής ασάφεια και αμφισημία τού όρου «Σύνθετη Ονομασία» καθ’ εαυτού (*per se*) προσέδιδε μεγάλα πλέον περιθώρια ελιγμών στην Ελληνική Κυβέρνηση για τέσσερις βασικούς λόγους:

1. **Διαπραγματευτική θέση.** Η «Σύνθετη Ονομασία», ως νέα βάση διαπραγματεύσεων, προοριζέτο να προξενήσει μία πρώτη θετική εντύπωση στο εξωτερικό ως ενδεικτική τής διαθέσεως τής Ελλάδος προς συμβιβασμό με τά Σκόπια για τήν ονοματοδοσία τους. Ειδικότερα, θα έδινε τήν δυνατότητα στην Ελληνική Κυβέρνηση να ισχυρίζεται ρητώς και να προβάλλει διεθνώς ότι ο Έλληνας Πρωθυπουργός “έχει κάνει τό καθήκον του” (*has done his part*) (PSA, document #1 / 5 January 2008), ότι η Ελλάδα “έχει καλύψει τόν μισό δρόμο” (“*has gone half way*”), και ότι επομένως επαφίετο πλέον εις τήν Κυβέρνηση τών Σκοπίων να καλύψει τόν άλλο μισό (PSA, document #2 / 13 February 2008).
2. **Ασάφεια και αμφισημία.** Παράλληλα όμως, η Ελληνική Κυβέρνηση θα ανεφέρετο στη «Σύνθετη Ονομασία» χωρίς να συγκεκριμενοποιεί ή εξειδικεύει τί εννοούσε με αυτόν τόν ασαφή (γενικόλογο) όρο, δηλαδή εάν η «Σύνθετη Ονομασία» στην Αγγλική προς διεθνή χρήση (α) θα ήταν μονολεκτική σύνθετη λέξη (*one-word compound*) ή πολυλεκτική σύνθετη λέξη (*multiple-word compound*) (β) θα εμπεριείχε αγγλικές λέξεις ή όχι —ήτοι λέξεις περιλαμβανόμενες σε λεξικά τής Αγγλικής, ή απλώς σλαβικές λέξεις μεταφρασθείσες (*transliterated*) στο λατινικό αλφάβητο;—

³ Στις 13 Απριλίου 1992, αμέσως μετά τήν Σύσκεψη τών Πολιτικών Αρχηγών (Κ. Μητσοτάκης, Α. Παπανδρέου, Μ. Δαμανάκη και Α. Παπαρήγα) επί τού ονοματολογικού ζητήματος τών Σκοπίων, υπό τήν προεδρία τού Προέδρου τής Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή (πρεσβυτέρου), ο Πρόεδρος τής Δημοκρατίας εξέδωσε τήν εξής ανακοίνωση:

“Η πολιτική ηγεσία τής χώρας, με εξαίρεση τό ΚΚΕ, συμφώνησε ότι η Ελλάδα θα αναγνωρίσει τό ανεξάρτητο κράτος τών Σκοπίων μόνο εάν τηρηθούν και οι τρεις όροι που έθεσε η ΕΟΚ στις 16 Δεκεμβρίου 1991, με τήν αυτονόητη διευκρίνιση ότι στο όνομα τού κράτους αυτού δεν υπάρχει η **λέξη** Μακεδονία.”

και, σε τελική ανάλυση, (γ) θα συμπεριελάμβανε τήν αγγλική λέξη «**Macedonia**» ή **όχι**;

3. **Χωροχρονικός προσδιορισμός.** Τό μόνον που η Ελληνική Κυβέρνηση επρόκειτο να διασαφηνίζει (και απαιτεί) είναι ότι η «Σύνθετη Ονομασία» θα συμπεριελάμβανε έναν προσδιορισμό (qualifier ή modifier), μάλλον γεωγραφικό (άν και χρονικό ήτοι χωροχρονικό), διότι μεταξύ άλλων “μόνον ένας γεωγραφικός προσδιορισμός μετέδιδε τήν πραγματική αίσθηση ότι αυτή η χώρα ήταν μόνον ένα **μέρος** μιας ευρύτερας περιοχής που θα μπορούσε να διεκδικεί τήν Μακεδονική κληρονομιά” (only a geographic qualifier conveyed the true sense that this country was only one **part** of a broader region that could claim Macedonian heritage.). (PSA, document #4 / 21 February 2008).
4. **Απόφαση Πολιτικών Αρχηγών (1992).** Τό σημαντικότερο δε ίσως όλων, είναι ότι η «Σύνθετη Ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό» ήταν εν δυνάμει συμβατή, ως διαπραγματευτική βάση, με τήν από 1992 απόφαση τής Σύσκεψης τών Πολιτικών Αρχηγών (υποσ. 4), εφ’ όσον βέβαια η διαπραγμάτευση κατέληγε σε όνομα τής FYROM τό οποίο δεν θα εμπεριείχε τήν λέξη «**Μακεδονία**» στην απόδοσή του στην Ελληνική, ούτε και τήν αντίστοιχη λέξη «**Macedonia**»⁴ στην απόδοσή του στην Αγγλική (ή και σε άλλες λατινογενείς γλώσσες) προς διεθνή χρήση.

⁴ Επί παραδείγματι, ονόματα όπως «Славомакедонија», «Илиромакедонија», «Неомакедонија» σε βουλγαροσερβικά, ή αντιστοίχως «Slavomakedonija», «Pyromakedonija», «Neomakedonija» εκ μεταγραφής σε λατινικούς χαρακτήρες για διεθνή χρήση, ή και «Slavomacedonia», «Ilyromacedonia» «Neomacedonia» εκ μεταφράσεως στην Αγγλική για διεθνή χρήση, όπως και «Σλαβομακεντονίγια», «Ιλυρομακεντονίγια», «Νεομακεντονίγια» εκ μεταγραφής σε ελληνικούς χαρακτήρες, ή «Σλαβομακεδονία», «Ιλλυρομακεδονία», «Νεομακεδονία» εκ μεταφράσεως τών αντιστοίχων αγγλικών ονομάτων στην Ελληνική, είναι όλες συμβατές με τήν απόφαση τών Πολιτικών Αρχηγών τού 1992. Τό ίδιο ισχύει και για τό «Северномакедонија» στα βουλγαροσερβικά, ή «Sebernomakedonija» εκ μεταγραφής σε λατινικούς χαρακτήρες για διεθνή χρήση, ή «Βορειομακεδονία» στην Ελληνική. Κοινός παρονομαστής όλων αυτών τών ενδεικτικών ονομάτων, και πλείστων άλλων παρομοίων, είναι ότι (α) συνιστούν *σύνθετες ονομασίες* (compound names), όπως προδιέγραψε η Κυβέρνηση Καραμανλή από τό 2005, (β) έκαστο είναι *μονολεκτικό* σε οποιαδήποτε γλώσσα, και (γ) ουδέν εκ τών ως άνω δευτέρων συνθετικών (-македонија, -macedonija, -macedonia, -μακεδονία), γραφόμενο με μικρό **m** ή **m** ή **μ** (όχι **M** κεφαλαίο), δεν εμπεριέχεται ως λήμμα σε κανένα λεξικό στον Κόσμο, ήτοι δεν είναι λέξη.

Σε αυτήν τήν νέα διαπραγματευτική βάση («Σύνθετη Ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό»), ο επιτετραμμένος διαμεσολαβητής τού ΟΗΕ **Matthew Nimetz** πρότεινε, τό 2005, τό όνομα «**Republika Makedonija-Skopje**» για διεθνή χρήση, εκ εκ μεταγραφής (transliteration) στη Λατινική τού «**Republika Makedonija-Skopje**» για διεθνή χρήση.

Η Κυβέρνηση Καραμανλή δεν απεδέχθη μεν εκείνη τήν πρόταση, διότι περιείχε κατά διακριτό τρόπο και σε πρωτεύουσα θέση τήν λέξη **Makedonija** (με **M** κεφαλαίο), που εν μεταφράσει αντιστοιχεί στη μεν Αγγλική στο «Macedonia» στην δε Ελληνική στο «Μακεδονία», και επομένως δεν συνάδει με τήν από τό 1992 απόφαση τής Σύσκεψης τών Πολιτικών Αρχηγών. Παράλληλα όμως, η Κυβέρνηση Καραμανλή ανεγνώρισε ότι εκείνη η πρόταση αποτελούσε ένα πρώτο βήμα προς τήν σωστή κατεύθυνση, ήτοι μια καλή βάση για περαιτέρω διαπραγματεύσεις, με προοπτική τό «Μακεδονία» ή Αγγλιστί «**Macedonia**», ή παράγωγά τους («Μακεδονικός», «**Macedonian**» αντίστοιχα), να «παραμείνουν» εσαεί στην Ελλάδα προς διεθνή χρήση –σύμφωνα με τήν από τό 1992 απόφαση τής Σύσκεψης τών Πολιτικών Αρχηγών περί τής λέξεως «Μακεδονία»– ειδικά μάλιστα με μια βελτιωμένη έκδοση τού «**Makedonija-Skopje**», π.χ. τέτοια ώστε τό συνθετικό «**Makedonija**» να γράφεται με μικρό «**m**», ως «**makedonija**», που δεν αποτελεί λέξη περιλαμβανομένη σε οποιοδήποτε λεξικό στον κόσμο.

Παρότι όμως η Κυβέρνηση Καραμανλή εθεώρησε τήν πρόταση Nimetz ως καλή βάση για περαιτέρω διαπραγματεύσεις, οι Σκοπιανοί δεν είχαν τήν ίδια άποψη, αφού ο δικός τους στόχος ήταν η Αγγλικές λέξεις «**Macedonia**» και «**Macedonian**» όσον αφορά στη διεθνή ονοματοδοσία τής χώρας, γλώσσας και εθνικότητός τους. Ως αποτέλεσμα παρήλθαν δύο έτη φαινομενικής αποτελμάτωσης τού ονοματολογικού ζητήματος.

Αμέσως στη συνέχεια, νέα και έντονη διπλωματική κινητικότητα για τό ονοματολογικό ζήτημα τής *fYROM* κατά τό πρώτο εξάμηνο τού 2008, έλαβε χώρα στη νέα αυτή βάση («Σύνθετη Ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό») τής Κυβέρνησης Καραμανλή, όπως καταδεικνύεται από τόν καταγωνισμό (δεκάδων) προτάσεων με «Σύνθετη Ονομασία» που έπεσαν τότε επισήμως στο τραπέζι τών διαπραγματεύσεων (**Εκθ. 5**). Ακόμη μάλιστα και η ως άνω επίσημη πρόταση τής Ελλάδος, «Republic of Skopje (Macedonia)», με τήν οποία ο Καραμανλής και η Μπακογιάννη «εξοπλίσθηκαν», σε επίπεδο διπλωματικής τακτικής, προκειμένου να δώσουν τήν διπλωματική τους «μάχη» στη Σύνοδο κορυφής τού NATO στο

From **Krushevo** to ***fyROM*** and beyond

DATE	NAME (actual and proposed)	COMMENTS
1903	Krushevo Republic	short lived, August 3-13, 1903
1913	Southern Serbia (“Južna Srbija”)	province of the <i>Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes</i> , by the treaties of London (May 1913) and Bucharest (Aug 1913)
1929	Vardar Banovina	province of the <i>Kingdom of Yugoslavia</i>
1946	People's Republic of Macedonia	province of the <i>Socialist Federal Republic of Yugoslavia</i>
1963	Socialist Republic of Macedonia	
1991	Republic of Macedonia	constitutional name of contemporary independent state
1992	New Macedonia	proposed by Joao di Deus Rogado Salvador Pineiro, Minister of Foreign Affairs of Portugal
1993	former Yugoslav Republic of Macedonia (fyROM)	UN provisional reference (appellation) by UN Security Council Resolution 817/1993 and UN General Assembly Resolution 225/1993
2005	Republika Makedonija-Skopje (untransliterated in English)	proposed by UN envoy Matthew Nimetz
Feb 2008	<ul style="list-style-type: none"> • Constitutional Republic of Macedonia • Democratic Republic of Macedonia • Independent Republic of Macedonia • New Republic of Macedonia • Republic of Upper Macedonia 	proposed by UN envoy Matthew Nimetz (all rejected by either Greece or <i>fyROM</i>)
	<ul style="list-style-type: none"> • Republic of Upper Macedonia • New Republic of Macedonia • Republic of New Macedonia • Nova Makedonija (untransliterated in English) 	
Mar 2008	<ul style="list-style-type: none"> • Democratic Republic of Macedonia • State of Macedonia • State of Constitutional Macedonia • Republic of Makedonia (spelling variant) 	proposed by <i>fyROM</i> (all rejected by Greece)
	Republic of Macedonia (Skopje)	proposed by UN envoy Matthew Nimetz
	Republic of Skopje (Macedonia)	counterproposed by the Greek Government
Oct 2008	Republic of North Macedonia	proposed by UN envoy Matthew Nimetz (opposed by Bulgaria and Greece)
Apr 2009	Republic of Northern Macedonia	counterproposed by the Greek Government (opposed by <i>fyROM</i> and Bulgaria)
Apr 2010		
Jun 2010	<ul style="list-style-type: none"> • Republic of Macedonia of Vardar • Republic of Vardar Macedonia • Vardar Republic of Macedonia • Republic of Macedonia (Vardar) 	seemingly favored by the Greek Government
Apr 2013	The Upper Republic of Macedonia	proposed by UN envoy Matthew Nimetz
Oct 2013	Slavic-Albanian Macedonia	suggested by the Greek Government
Mar2014	Republic of Upper Macedonia	seemingly favored by the Greek Government
Jan2019	<ul style="list-style-type: none"> • Republic of New Macedonia • Republic of Northern Macedonia • Republic of Upper Macedonia • Republic of Vardar Macedonia 	proposed by UN envoy Matthew Nimetz (all rejected by <i>fyROM</i>)
Jun 2019	Republic of North Macedonia	seemingly agreed upon by both Greece and <i>fyROM</i> (in violation of either's Constitution)

Βουκουρέστι, εγένετο εν μέρει στο πλαίσιο αυτής τής νέας κατευθυντηρίου αρχής (prime directive) τής Ελληνικής διπλωματίας σχετικά με τό Σκοπιανό.

Στο μεταξύ, από τόν Ιανουάριο τού 2007, επί πρωθυπουργίας **Nikola Gruevski** (2006-2016), η Κυβέρνηση τής fYROM άρχισε να προβαίνει μονομερώς σε μια σειρά προκλητικών ενεργειών κατά τής Ελλάδος, μεταξύ τών οποίων ήσαν η μετονομασία τού Αεροδρομίου τών Σκοπίων σε Αεροδρόμιο «Aleksandar Veliki» (εκ μεταγραφής στη Λατινική τού σλαβικού «Александар Велики»), ήτοι εννοιολογικά Αεροδρόμιο «Μέγας Αλέξανδρος», και η ονομασία με τό ίδιο όνομα τής εθνικής οδού E-75, που οδηγεί προς τήν Ελλάδα. Εκείνες οι ενέργειες εξελήφθησαν και κατηγγέλθησαν αμέσως από τήν Ελλάδα ως παραβιάζουσες τήν [Ενδιάμεση Συμφωνία](#) (άρθρο 7) και ως μη συνάδουσες με τήν **αρχή τής καλής γειτονίας**, η επίκληση τής οποίας απετέλεσε αργότερα ένα επιπρόσθετο, ή μάλλον τό κύριο, επιχείρημα τής Ελλάδος στη Σύνοδο τού ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι: Η fYROM ενεφανίζετο αφενός μεν ότι προέβαινε σε μονομερείς προκλητικές ενέργειες κατά τής Ελλάδος, αφετέρου δε ότι δεν ακολουθούσε ούτε κατά ένα ιώτα τήν Ελλάδα και τόν επιτετραμμένο τού Ο.Η.Ε. στην εύλογη ελληνική βάση τής «Σύνθετης Ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό».

Απεναντίας μάλιστα, τά ονόματα πού πρότεινε η fYROM (**Εκθ. 5**) ανεφέροντο όλα στον (δημοκρατικό) τύπο κυβέρνησης (form of government) τής χώρας, π.χ. (**PSA, documents #3 / 21 February 2008, #8 / 4 March 2008, #9 / 20 March 2008**):

«Autonomous Republic of Macedonia»,
 «Democratic Republic of Macedonia»,
 «Independent Republic of Macedonia»,
 «Sovereign Republic of Macedonia»,
 «Free Republic of Macedonia»,
 «State of Macedonia»,

κ.ο.κ.

Δεδομένου ότι εκείνα τά ονόματα από τήν fYROM έκειντο, όλα ανεξαιρέτως, εκτός τού ελληνικού διαπραγματευτικού πλαισίου («γεωγραφικό προσδιορισμό»), καταδεικνύουν ότι τά Σκόπια πάσχιζαν τότε απεγνωσμένα να ελιχθούν διπλωματικά, ώστε να ξεφύγουν από τήν «διπλωματική αρπάγη» τής αρχής «Σύνθετη Ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό» τών Καραμανλή και Μπακογιάννη.

1.3. Εύρος χρήσης: έναντι όλων (erga omnes)

Αυτήν τήν αποδεδειγμένα, εκ τών πραγμάτων, αποτελεσματική αρχή τής «Σύνθετης Ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό», η Μπακογιάννη τήν «παρέλαβε» από τόν προκάτοχό της Πέτρο Μολυβιάτη, τό 2006, και τήν υπεστήριξε με συνέπεια και σθένος καθ' όλη τήν υπουργία της (2006-2009). Έτι περαιτέρω όμως, η Μπακογιάννη σήκωσε εμπράκτως τόν πήχυ ακόμη πιό ψηλά, προσθέτοντας μία απόλυτη (absolutist) διάσταση στην επιδιωκομένη ονοματοδοσία τής fYROM, όσον αφορά στο εύρος χρήσης τού ονόματος: Σύμφωνα με τήν Μπακογιάννη, επεβάλλετο τό όνομα να χρησιμοποιείται απαρεγκλίτως έναντι όλων (erga omnes), ήτοι όχι μόνον όπου εχρησιμοποιείτο μέχρι τότε τό «fYROM» —όπως επεδίωκαν οι Σκοπιανοί (PSA, documents #2/13 February 2008, #8/20 March 2008)— αλλά υποχρεωτικά τόσο σε διμερές διακρατικό επίπεδο μεταξύ τής fYROM και οποιασδήποτε χώρας, όσον και στις εν γένει διεθνείς σχέσεις και συμμετοχές της (σε διεθνείς αθλητικούς αγώνες, σε διεθνή συνέδρια κ.τ.λ.), όπως επίσης και στο εσωτερικό τής fYROM (επί διαβατηρίων, ταυτοτήτων κ.τ.λ.). (PSA, documents #1 / 5 January 2008, #7 / 3 March 2008, #11 / 8 May 2008, #12 / 28 May 2008, #14 / 21 July 2008).

Η Μπακογιάννη μάλιστα επέτυχε να πείσει τότε τόν επιτετραμμένο τού ΟΗΕ **Matthew Nimetz** να συμπεριλάβει τό erga omnes στις προτάσεις που υπέβαλε στις δύο χώρες τόν Φεβρουάριο-Μάρτιο τού 2008, λίγες εβδομάδες πριν τήν Σύνοδο κορυφής τού NATO στο Βουκουρέστι, παρά τίς μεγάλες αντιδράσεις τών Σκοπιανών, που θεωρούσαν και χαρακτήριζαν τό θέμα τών διαβατηρίων, μεταξύ άλλων, ως μια από τίς δικές τους «κόκκινες γραμμές» (red lines) (PSA, documents #3-4/21 February 2008, #8/4 March 2008, #9/20 March 2008).

Γενικά, η σταδιακώς κλιμακωθείσα και εφαρμοσθείσα διεύρυνση τής διαπραγματευτικής βάσεως τής Ελλάδος στο επτάλεξο «Σύνθετη Ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων» επί υπουργίας Μπακογιάννη, είχε εξοργίσει τούς Σκοπιανούς σε βαθμό που διπλωματικώς είχαν **παραλύσει**: Κατ' εκείνη τήν περίοδο, λίγες εβδομάδες ή και ημέρες πριν τήν Σύνοδο κορυφής τού NATO στο Βουκουρέστι, οι Αμερικανοί διπλωμάτες έκαναν εκκλήσεις ή και ασκούσαν πιέσεις στην Σκοπιανή Κυβέρνηση “να είναι πιο ενεργητική στην τοποθέτηση ονομάτων στο τραπέζι, κατά προτίμηση με ένα γεωγραφικό προσδιορισμό ώστε να ανταποκρίνεται στις ελληνικές ανησυχίες” (to be more

proactive in putting names on the table, preferably with a geographic modifier to meet Greek concerns). Εντούτοις, ο Πρωθυπουργός της fYROM **Nikola Gruevski** αρνείτο πεισματικά (και ομολογουμένως σθεναρά) να συμμορφωθεί προς εκείνες τις διπλωματικές παραινήσεις ή και υποδείξεις. Αντί δε της υποβολής προτάσεων ονοματοδοσίας, η fYROM επέλεξε να εκφράζει ρητώς, ενώπιον των Αμερικανών διπλωματών, “τόν φόβο τού Πρωθυπουργού ότι μια Μακεδονική πρόταση θα ενεθυλακώνετο από τήν Ελλάδα, μόνον και μόνον για να μετακινήσει τά *goal post* και πάλι (μακρύτερα)” (the PM's fear that a Macedonian proposal would be pocketed by Greece, only to have the *goal post* moved again)—με τήν οποία άποψη όμως οι Αμερικανοί διπλωμάτες δεν συμφωνούσαν, χαρακτηρίζοντάς την ως “άστοχη” (misplaced), ήτοι εκτός διαπραγματευτικού πλαισίου (PSA, #9 / 20 March 2008).

Ως αποτέλεσμα εκείνων των διπλωματικών χειρισμών, οι Καραμανλής και Μπακογιάννη έφθασαν στο Βουκουρέστι πανέτοιμοι και «πάνοπλοι», ήτοι με συγκεκριμένη ονοματολογική πρόταση —«Republic of Skopje (Macedonia)», που κατ’ ουσίαν ισοδυναμούσε με «**Republic of Skopje**» όπως αναλύθηκε παραπάνω— με εύλογα επιχειρήματα όσον αφορά στην τριπλή διπλωματική αρχή «Σύνθετη Ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων», και με επαρκή τεκμήρια σχετικά με τήν παραβίαση από τήν fYROM τής αρχής τής καλής γειτονίας. Απεναντίας οι Σκοπιοί προσήλθαν στη Σύνοδο κορυφής τού NATO χωρίς σοβαρή αντιπρόταση ονοματοδοσίας, χωρίς συγκροτημένη διπλωματική πολιτική σχετικά με τήν ονοματοδοσία τής χώρας τους, και με “άστοχα” φοβικά σύνδρομα κατά τής Ελλάδος.

Υπό εκείνες τις συνθήκες, τό αποτέλεσμα ήταν προδιαγεγραμμένο, και μάλιστα εβδομάδες πριν τήν Σύνοδο κορυφής τού NATO στο Βουκουρέστι (2-4 Απριλίου 2008). Ενδεικτικά, σε τηλεγράμμα τής Αμερικανικής Πρεσβείας στα Σκόπια προς τήν Ουάσινγκτον ένα μήνα πριν τήν Σύνοδο κορυφής επεσημαίνετο ότι “η μακεδονική πλευρά αισθάνεται έντονα τήν τάση να παραιτηθεί [από τήν διαπραγματευτική προσπάθεια] εν όψει τής ασκήσεως τού δικαιώματος αρνησικυρίας από τήν Ελλάδα, ενώ διατηρεί όλο και πιο αμυδρές ελπίδες ότι οι Η.Π.Α. θα σώσουν με κάποιο τρόπο τήν ημέρα” (the Macedonian side feels heavily inclined to resign itself to a veto, while harboring waning hopes that the U.S. will somehow save the day). (PSA, document #8 / 4 March 2008). Δηλαδή τό ΟΧΙ τής Ελλάδος στή Σύνοδο κορυφής τού NATO ανεμένετο, ακόμη και από τήν κυβέρνηση τής fYROM, ως αναπόδραστη συνέπεια τής απροθυμίας ή αδυναμίας των Σκοπιανών να ανταποκριθούν θετικά και ενεργητικά στην εύλογη αρχή

«Σύνθετη Ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων», τήν οποία η Ελλάδα είχε κατορθώσει να καθιερώσει τότε σε διεθνές διπλωματικό επίπεδο, προβάλλουσα εύλογα επιχειρήματα.

Ως αποτέλεσμα όλων εκείνων, και πολλών άλλων, διπλωματικών χειρισμών, η Ελλάδα είχε κατορθώσει να διασφαλίσει τήν ένθερμη υποστήριξη μεταξύ άλλων τής Γαλλίας στη Σύνοδο κορυφής τού ΝΑΤΟ, με αποτέλεσμα τό από τήν Ελλάδα επιδιωκόμενο αποτέλεσμα τότε (μη πρόσκληση τού ΝΑΤΟ στην FYROM) να επιτευχθεί χωρίς η Ελληνική Κυβέρνηση να εξαναγκασθεί να προβάλει ρητώς veto (έναντι όλων τών άλλων συμμάχων της), χωρίς να απομειωθεί τό διεθνές της κύρος ως δυνάμεως σταθερότητας στην ευρύτερη περιοχή τών Βαλκανίων –απεναντίας μάλιστα, όπως επισημάνθηκε παραπάνω– και, εξ ίσου σημαντικό, χωρίς να χρειασθεί οι Καραμανλής και Μπακογιάννη να υπογράψουν ο,τιδήποτε δεσμευτικό στο Βουκουρέστι, τίποτε απολύτως, σχετικά με τήν ονοματοδοσία τής FYROM και (κυρίως) σχετικά με τήν γλώσσα ή εθνικότητα τών Σκοπιανών.

1.4. Η παγίδα: «Μακεδονική» γλώσσα και εθνικότητα

Ο λόγος για τόν οποίο τό *erga omnes* τών Καραμανλή και Μπακογιάννη έθεσε εκτός ισορροπίας τήν πολιτική ηγεσία τής FYROM –σε βαθμό μάλιστα που η Σκοπιανή κυβέρνηση παρέλυσε διπλωματικώς ενώπιον τού ΟΗΕ και τού ΝΑΤΟ– κατά τό πρώτο εξάμηνο τού 2008, σχετίζεται με τήν ουσία τού ονοματολογικού ζητήματος τών Σκοπιανών: Από τήν δική τους οπτική γωνία, η «ταμπακιέρα» ή «εσχάτη γραμμή» (bottom line) διαπραγματεύσεως δεν είναι τό όνομα τής χώρας τους, αλλά τό όνομα τής **γλώσσας** (language) και τής **εθνικότητος** (nationality). Η αρχή *erga omnes*, ειδικά εάν εφηρμόζετο επί κρατικών εγγράφων τής FYROM (διαβατήρια, ταυτότητες κ.ο.κ.), δεν συνάδει με τίς επιδιώξεις τών Σκοπιανών να καθιερώσουν και «κατακυρώσουν» παγκοσμίως υπέρ τους τήν λέξη «**Macedonian**» όσον αφορά στην ονοματοδοσία τής γλώσσας τους (language) και τής εθνικότητός τους (nationality).

Ειδικότερα, οι Σλαβόφωνοι Σκοπιανοί (μη συμπεριλαμβανομένων δηλαδή τών Αλβανών τής FYROM) επεδίωκαν μια «διαβεβαίωση ότι η γλώσσα, η εθνικότητα κλπ. θα συνεχίσει να ονομάζεται **Μακεδονική**» (assurance that their language, nationality, etc. would continue to be called **Macedonian**) (PSA, #15 / 29 July 2008). Για τούς Σκοπιανούς «μόνο τό επίθετο είναι μη-διαπραγματεύσιμο: τό επίθετο

πρέπει να είναι “Μακεδονική” [γλώσσα/εθνικότητα]» (**only** the adjective is non-negotiable: the adjective must be “**Macedonian**.”). Επομένως η fYROM «μπορεί να συμβιβασθεί με τό όνομα [τής χώρας] και τό πεδίο χρήσης του, αλλά όχι με τό επίθετο (“Μακεδονικός -ή -ό”) για να περιγράψει τήν γλώσσα και τούς ανθρώπους τής χώρας» [can compromise on the name and its scope of use, but not on the adjective ("Macedonian") to describe the country's language and people]. (PSA, # 16 / 25 Αυγούστου 2008).

Ενδεικτικά, μερικές εβδομάδες πριν τήν Σύνοδο τού NATO στο Βουκουρέστι, οι Σκοπιανοί αντέδρασαν αρνητικά σε μια εύλογη συμβιβαστική πρόταση τού επιτετραμμένου τού Ο.Η.Ε. Matthew Nimets σχετικά με τήν ονοματοδοσία τής γλώσσας και εθνικότητός τους, ως εξής (PSA, #6 / 25 February 2008):

“Σε συνάντηση με τήν Πρέσβη στις 25 Φεβρουαρίου [2008], ο ΥΠΕΞ **Μιλοσόσκι** ανέφερε ότι υφίστατο αυξανόμενη ανησυχία στους κυβερνητικούς κύκλους [τών Σκοπίων] ότι η Ελλάδα θα ασκούσε βέτο στην πρόσκληση τού NATO στην Μακεδονία, ακόμη και αν τά Σκόπια έδειχναν πρόσθετη ευελιξία. Επιπλέον, δήλωσε ότι η κυβέρνηση ήθελε να λάβει από τόν Νίμιτς περαιτέρω διευκρινίσεις περί τού τί εννοούσε η παράγραφος 8 τής πρότασής του («Κανένα κράτος **δεν** θα ασκήσει **αποκλειστικά** δικαιώματα, πολιτικά ή εμπορικά, στα ονόματα “Μακεδονία” ή “**Μακεδονικός -ή -ό**” αφ’ εαυτών»). Μήπως αυτή η διατύπωση αποσκοπούσε να αποκλείσει τό δικαίωμα τών Μακεδόνων να περιγράψουν τήν **εθνικότητα** ή τήν **γλώσσα** τους;”

[In a meeting with the Ambassador February 25, FM Milososki said there was increasing concern in government circles that Greece would veto Macedonia's NATO bid even if Skopje showed additional flexibility. In addition, he said, the government wanted to get from Nimetz further clarification about what was meant by paragraph 8 of his proposal («**No** state shall assert **exclusive** rights, political or commercial, to the names “Macedonia” or “**Macedonian**” standing alone»). Was that formulation intended to exclude the right of Macedonians to describe their **nationality** or **language**?]

Δηλαδή, ούτε λίγο ούτε πολύ, οι Σκοπιανοί επεδίωκαν (και επιδιώκουν) όχι μόνο τον προσδιορισμό της γλώσσας και της εθνικότητός τους ως «**Macedonian**», αλλά κάτι πολύ παραπάνω, ήτοι να είναι η FYROM και μόνον (όχι και η Ελλάδα) που θα μπορεί “να ασκεί **αποκλειστικά** δικαιώματα, πολιτικά ή εμπορικά, στο όνομα «*macedonian*».” Αυτές οι περί **αποκλειστικότητας** επιδιώξεις των Σκοπιανών προσέκρουαν στο *erga omnes* των Καραμανλή και Μπακογιάννη, κατά τά ως άνω, με αποτέλεσμα οι Σκοπιανοί να παραλύσουν σε διπλωματικό επίπεδο εν όψει της Συνόδου κορυφής του NATO στο Βουκουρέστι.

Οι πολιτικοί ηγέτες της Αλβανικής μειονότητας της FYROM, αδυνατούντες τότε να αντιληφθούν τον βαθύτερο λόγο για εκείνη την ακραίως απόλυτη (absolutist) στάση της χώρας τους σχετικά με την ονοματοδοσία της **γλώσσας** και **εθνικότητας**, την απέδιδαν σε αυτό που αντελαμβάνοντο (και αντιλαμβάνονται) ως παράλογη —ειδικά εν όψει της Συνόδου κορυφής του NATO— «εθνοτική **μακεδονική έμμονη ιδέα** περί του ονόματος και της εθνικής ταυτότητας» των Βουλγαρογενών συμπολιτών τους (PSA, #9 / 20 March 2008):

“Η [επικειμένη] απογοήτευση σχετικά με τό NATO ... θα ... προσέθετε στα αισθήματα ματαίωσης των Αλβανών —και σε εντεινόμενες διεθνοτικές εντάσεις— λόγω του αποκλεισμού τους από την λέσχη του NATO εξαιτίας της εθνοτικής **μακεδονικής έμμονης ιδέας** περί του ονόματος και της εθνικής ταυτότητας.”

(Disillusionment with NATO ... would ... add to ethnic Albanian frustration —and heightened inter-ethnic tensions— over being left out of the NATO club because of the ethnic Macedonian fixation on the name and national identity.)

Απεναντίας όμως, η Κυβέρνηση Καραμανλή είχε εγκαίρως αντιληφθεί ότι πέρα από την ως άνω επιφαινομένη «**μακεδονική έμμονη ιδέα**», η πολιτική ηγεσία της FYROM είχε διαμορφώσει μια μακροχρόνια εξωτερική πολιτική όσον αφορά στο ονοματολογικό της ζήτημα, βάσει μιας ρεαλιστικής (λογικής) αξιολόγησης της πρωταρχικής σημασίας που έχει η ονοματοδοσία της **γλώσσας** και **εθνικότητας**, έναντι της δευτερευούσης σημασίας που έχει τό **όνομα της χώρας**.

Συγκεκριμένα, εάν η FYROM κατόρθωνε να καθιερώσει και «κατακυρώσει» διεθνώς υπέρ της τό ιστορικά βαρύτιμο «**Macedonian**» για την ονοματοδοσία της

γλώσσας και εθνικότητας των πολιτών της κατά μη αμφιλεγόμενο τρόπο —συντεινούσης και της προς τούτο συνυπογραφής της Ελλάδος, ει δυνατόν— τότε, με την πάροδο του χρόνου, έστω και μετά από 2-3 δεκαετίες, θα αποτελούσε αναφαίρετο πλέον δικαίωμα του λαού της, βάσει της αρχής της αυτοδιαθέσεως, να επιδιώξει (σε δεύτερο χρόνο) την αλλαγή του όποιου ονόματος ή μη-ονόματος (π.χ. «North Macedonia» ή «the former Yugoslav Republic of Macedonia» / FYROM, κ.ο.κ.) σε (σχέτο) «Macedonia», ώστε τό όνομα της χώρας ευθυγραμμισθεί μορφολογικά και εννοιολογικά με τό όνομα της γλώσσας και εθνικότητας.

Δηλαδή οι Σκοπιανοί ορθώς εξετίμησαν ότι εάν διασφαλίσουν εν τώ παρόντι κατ' αποκλειστικότητα τό «Macedonian» —ούτως ώστε μία και μόνον μία γλώσσα στον κόσμο να αποκαλείται αναντιλέκτως «Macedonian language», και παράλληλα ένας και μόνον ένας λαός στον κόσμο να έχει εθνικότητα που στην Αγγλική θα έχει καθιερωθεί αναντιρορήτως ως «Macedonian nationality»— τότε θα είναι θέμα χρόνου να διεκδικήσουν λυσιτελώς μετέπειτα και τό «Macedonia», ως τό εύλογο όνομα της χώρας τους, ανεξαρτήτως του τί όριζε αρχικά, «πάλαι ποτέ», η [Ενδιάμεση Συμφωνία](#) (1995), ή οποιαδήποτε τυχόν μεταγενέστερη διακρατική συμφωνία με την Ελλάδα, ακόμη και εάν αυτή η μεταγενέστερη συμφωνία είχε αποκληθεί εν τίτλω ως (δήθεν) «τελική συμφωνία» ([Final Agreement](#)). Επιγραμματικά, εάν οι Σκοπιανοί διεσφάλιζαν αναντιρορήτως τό «Macedonian» για την γλώσσα και εθνικότητά τους, τότε μελλοντικά αλλά και νομοτελειακά θα ενεθυλάκωναν και τό «Macedonia» για την χώρα τους.

Παρότι τό «Macedonian» αποτελεί ικανή συνθήκη για τό «Macedonia», δεν ισχύει όμως και τό αντίθετο: Οποιαδήποτε συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και FYROM επί του ονόματος και μόνον —π.χ. «Republic of Skopje (Macedonia)» ή «Ilyromacedonia» ή «Sebernomakedonija» κ.τ.λ. ([υποσ. 5](#)), ή ο,τιδήποτε που δεν εμπεριέχει την λέξη *Macedonia* καθ' εαυτή (άνευ εισαγωγικών, παρενθέσεων, αγκυλών κ.τ.λ.)— δεν διασφαλίζει απαραίτητως την κατ' αποκλειστικότητα «κατακύρωση» υπέρ των Σκοπιανών του «Macedonian» για την γλώσσα και εθνικότητά τους στο μέλλον, εφ' όσον βέβαια δεν υφίσταται ειδική συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και FYROM στην οποία η πρώτη να αναγνωρίζει ρητώς τό δικαίωμα στη δεύτερη να ονοματοδοτήσει την γλώσσα και εθνικότητα των πολιτών της ως «Macedonian». Διότι εάν η Ελλάδα δεν αναγνωρίσει ρητώς (σε διακρατική συμφωνία) τέτοιο δικαίωμα στη FYROM, τότε θα συνεχίσει να εγείρεται θέμα *αποσαφήνισης* (disambiguation) αυτής της λέξεως εν τοίς πράγμασι (σε ακαδημαϊκές εκδόσεις, σε ΜΜΕ, σε διαδικτυακές πλατφόρμες κ.τ.λ.) σχετικά με αυτήν την λέξη, οπότε δεν

θα πληρούται η ως άνω προϋπόθεση περί μη αμφιλεγόμενης χρησιμοποιήσεώς της από τούς Σκοπιανούς. Τότε θα συνεχίζει να υφίσταται μικρή ή μεγάλη πίεση (από την Ελλάδα, την Βουλγαρία κ.τ.λ.) επί των Σκοπιανών να επιλύσουν τό θέμα οριστικά στο μέλλον ονοματοδοτούντες τήν γλώσσα και τήν εθνικότητά τους κατ' αντιστοιχία προς τό όνομα τής χώρας τους (π.χ., αντιστοίχως κατά τά ως άνω, «Skorjean» ή «Ilyromacedonian» ή «Sebernomakedonski»), και όχι τό αντίστροφο.

Σε αυτό τό πλαίσιο, αναδεικνύεται ο πυρήνας (ταμπακιέρα) τής αντιδιαμετρικής διάστασης απόψεων και επιδιώξεων μεταξύ Ελλάδος και FYROM σχετικά με τήν ονοματοδοσία τής γλώσσας/εθνικότητος τών Σκοπιανών. Η Ελλάδα είχε εύλογο συμφέρον να αποφύγει **οποιαδήποτε** ρητή αναγνώριση τής γλώσσας και τής εθνικότητός τους ως (δήθεν) «**Macedonian**», ενώ απεναντίας οι Σκοπιανοί πάσχιζαν, επίσης ευλόγως για τίς δικές τους επιδιώξεις, για μια ευρεία «συμφωνία-πακέτο» (package deal), που ως «τελική» (final) θα εμπεριείχε εμφατικώς πολλές και ρητές αναφορές στη γλώσσα ως «**Macedonian language**» και στην εθνικότητα ως «**Macedonian nationality**» – εξ ού και τά συμβιβαστικά «πακέτα Nimetz» (Nimetz packages) προ τού Βουκουρεστίου, που είχαν τότε «ανοίξει τόν τραχανά» υπερβαλλόντως και αλυσιτελώς για τούς Σκοπιανούς, όπως εκ τών πραγμάτων απεδείχθη (**PSA, #3 / 21 February 2008**, κ.τ.λ.).

Ενισχυμένη όμως η Ελληνική διπλωματία από τό OXI στη Σύνοδο κορυφής τού NATO στο Βουκουρέστι, επεδόθη αμέσως μετέπειτα στο να επιτύχει τήν επανεπικέντρωση τού διαμεσολαβητή τού ΟΗΕ Matthew Nimetz σε δύο ζητήματα και μόνον: τού ονόματος τής FYROM και τού εύρους χρήσεώς του. Ο άμεσος τακτικός στόχος τής Ελλάδος ήταν τότε να αποκλείσει οποιαδήποτε άλλα ζητήματα από τίς διαπραγματεύσεις, ώστε να αποφύγει τήν «παγίδα» τής γλώσσας/εθνικότητος τών Σκοπιανών, δηλαδή ώστε στο κείμενο τής όποιας συμφωνίας, ή και σε «**οποιοδήποτε έγγραφο**» μεταξύ τών δύο χωρών, να μην γίνεται καμία απολύτως αναφορά σε τέτοια «ευαίσθητα ζητήματα». Σε αυτή τήν βάση, ένα μήνα μετά τό Βουκουρέστι, η Αμερικανική Πρεσβεία στην Αθήνα ενημέρωσε τήν Ουάσινγκτον ότι «*οι Έλληνες ίσως επίσης πεισθούν να αντιμετωπίσουν τά ευαίσθητα ζητήματα τής ταυτότητας και τής γλώσσας τής Μακεδονίας μάλλον σιωπηρώς, παρά ρητώς σε οποιοδήποτε έγγραφο, εάν οι Μακεδόνες θα μπορούσαν να συμφωνήσουν παρομοίως*» (the Greeks may also be persuaded to deal with the sensitive issues of Macedonian identity and language **tacitly** rather than **explicitly in any** document, if the Macedonians could agree to the same), παρότι «ο Πρωθυπουργός Gruevski φαίνεται να επιμένει» για «*μια ρητή επιβεβαίωση ενός*

Μακεδονικού λαού και μιας Μακεδονικής γλώσσας στο έγγραφο τής συμφωνίας» (PSA, #11 / 8 May 2008), επί λέξει ως εξής:

“Μακεδονική ταυτότητα και γλώσσα: Εκτιμάμε ότι μπορεί επίσης να υπάρξει μεγαλύτερη ευελιξία όσον αφορά στον βέλτιστο τρόπο αντιμετώπισης τού ευαίσθητου ζητήματος τής Μακεδονικής **ταυτότητας** και **γλώσσας** (π.χ. ποιές αντιλήψεις υπάρχουν για τήν χρήση τού επιθέτου «Μακεδονικός»). Οι Έλληνες διαπραγματευτές μάς τόνισαν ότι μια ρητή επιβεβαίωση ενός **Μακεδονικού λαού** και μιας **Μακεδονικής γλώσσας** στο έγγραφο τής συμφωνίας (όπως φαίνεται να επιμένει ο Πρωθυπουργός Gruevski) θα επιβάλλει ένα ανυπέρβλητο εμπόδιο για τήν επικύρωση τής συμφωνίας στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Αναγνωρίζουν ότι, αν η συμφωνία σιωπά για τό «επίθετο», οι Μακεδόνες πιθανόν θα πάρουν ό,τι χρειάζονται από οποιονδήποτε στον κόσμο (εκτός από τήν Ελλάδα) μέσω τής καθημερινής χρήσης. Τό να τό κάνουμε όμως ένα δημόσιο θέμα, θα καταστήσει τίσ διαπραγματεύσεις πολύ πιο περίπλοκες από ό,τι είναι ήδη.”

[Macedonian Identity and Language: We assess that there may also be greater flexibility on how best to handle the sensitive issue of Macedonian identity and language (e.g. what understandings exist for use of the adjective «**Macedonian**»). Greek negotiators have emphasized to us that an **explicit** affirmation of a **Macedonian people** and **Macedonian language** in the document (as PM Gruevski seems to insist on) would impose an insurmountable barrier for ratification of the agreement in the Greek Parliament. They acknowledge that, if the agreement is silent on «the adjective», the Macedonians will likely get what they need from everyone in the world (**except Greece**) through everyday usage. To make it into a public issue, however, will make negotiations far more complex than they already are.]

Πράγματι, μέχρι τά μέσα Ιουλίου 2008, η Ελληνική πλευρά είχε κατορθώσει να πείσει οριστικά πλέον τίσ Η.Π.Α. για τήν επιτακτική ανάγκη επικέντρωσης τών διαπραγματεύσεων επί τού ονόματος τής *fYROM* και τού εύρους χρήσεώς του, και

μόνον, όπως καταδεικνύεται από την παρακάτω εισήγηση της Αμερικανικής Πρεσβείας στα Σκόπια προς την Ουάσινγκτον (**PSA, # 13 /17 July 2008**):

“ ΘΕΣΑΤΕ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ, ΠΡΩΤΑ.

Σύμφωνα με την Ενδιάμεση Συμφωνία (1995) και τις προηγούμενες αποφάσεις 817 και 845 (1993) του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, αμφότερες οι πλευρές δεσμεύτηκαν να διεξαγάγουν διαπραγματεύσεις υπό την αιγίδα του ΟΗΕ με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας επί του **ονόματος** του κράτους. Ούτε οι αποφάσεις του ΟΗΕ ούτε η Ενδιάμεση Συμφωνία αναφέρονται σε τέτοια ζητήματα όπως εμπορική χρήση του ονόματος, χρήση τοπωνυμίων, πολιτιστική κληρονομιά ή επίθετη περιγραφή της Μακεδονικής **εθνικότητας** και **γλώσσας**.

Πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση των Η.Π.Α. πρέπει να ενθαρρύνει τον Nimetz να θέσει «τά πρώτα πράγματα, πρώτα» και να επιστρέψει στο βασικό ζήτημα της εξεύρεσης μιας αμοιβαία αποδεκτής μορφοποίησης για τό **όνομα**, και του προσδιορισμού του **εύρους χρήσεώς** του. Θέματα όπως δικαιώματα των μειονοτήτων, ισχυρισμοί περί αρχαίας κληρονομιάς, ή περιγραφές εθνικότητας/γλώσσας, πρέπει να αφεθούν για μεταγενέστερες συζητήσεις, ιστορικές επιτροπές, αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ κ.τ.λ., αφότου η επίλυση του ονόματος και του εύρους χρήσεως έχει ενισχύσει την εμπιστοσύνη μεταξύ των δύο πλευρών.”

(PUT FIRST THINGS FIRST

Under the 1995 IA, and UNSCRS 817 and 845 (1993) preceding it, both sides committed to negotiations under UN auspices with a view to reaching agreement on the **name** of the state. Such issues as commercial use of the name, use of toponyms, cultural heritage, or adjectival description of the Macedonian nationality and language were not mentioned in either the UN resolutions or the IA.

We believe the USG should encourage Nimetz to put first things first and return to the core issue of finding a mutually acceptable formulation for the name, and of determining the scope of use for it. Issues such as minority rights, claims to ancient heritage, or descriptions of nationality/language should be left for later discussions, historical

commissions, UNSCRs, etc., once resolution of the name and scope of use have boosted confidence between the two sides.)

Επομένως, κατά τό πρώτο τρίμηνο μετά τήν Σύνοδο κορυφής τού ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, οι Αμερικανικές Πρεσβείες στην Αθήνα και στα Σκόπια συνέκλιναν ή και ταυτίζοντο πλέον με τήν Ελληνική θέση, αφενός μεν για τήν ανάγκη επανεπικέντρωσης τών διαπραγματεύσεων μόνο στο ζήτημα τού ονόματος τής *fYROM* και τού εύρους χρήσεώς του, αφετέρου δε για τόν αποκλεισμό **οποιασδήποτε** ρητής αναφοράς στην γλώσσα ή τήν εθνικότητα τών Σκοπιανών από τό κείμενο τής όποιας ενδεχομένης συμφωνίας —ή και **οποιουδήποτε** άλλου παρεπόμενου ή συναφούς διακρατικού εγγράφου μεταξύ Ελλάδος και *fYROM*. Αυτή η θετική για τήν Ελλάδα έκβαση, στα μεθεόρτια τού ΟΧΙ τής Ελλάδος στο Βουκουρέστι, απετέλεσε μια μεγάλη κατάκτηση τής Ελληνικής διπλωματίας τότε, και έκτοτε επί δεκαετία. Απέμενε βέβαια τό υπολοιπόμενο θέμα τής ως άνω «σιωπηράς συναίνεσης», περί τού οποίου η Μπακογιάννη θα καλείτο σύντομα, μετά από δύο μόλις μήνες (Σεπτέμβριο 2008), να πεί, σε συνέργεια με τόν Καραμανλή και εν ονόματι τού Ελληνικού λαού, και τό δεύτερό τους ΟΧΙ.





Έκθ. 7

Condoleezza Rice

U.S. Secretary of State (2005-2008).



Έκθ. 8

Christopher R. Hill

U.S. Assistant Secretary of State (2005-2008);
first U.S. Ambassador to *fyROM* (1996-1999).



Έκθ. 9

Gillian A. Milovanovic

U.S. Ambassador to *fyROM* (2005-2007).



Έκθ. 10

Daniel V. Speckhard

U.S. Ambassador to Greece (2005-2007).

2. Δεύτερο ΟΧΙ τών Ελλήνων (Παρίσι, 19 Σεπτεμβρίου 2008)

Στο τελευταίο δεκαήμερο τού Ιουλίου 2008, τρεις μήνες μετά τήν Σύνοδο κορυφής τού ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, έλαβαν χώρα στα Σκόπια σημαντικές διαβουλεύσεις μεταξύ αξιωματούχων τών Η.Π.Α. και τής fYROM σχετικά με τό θέμα τής ονοματοδοσίας τους. Μετά από αλληπάλληλες συναντήσεις τής ικανότατης Αμερικανίδος Πρέσβευς στα Σκόπια **Gillian A. Milovanovic** (Έκθ. 9) με τούς πολιτικούς ηγέτες τών Σκοπίων, συνεπικουρούμενης από τόν τότε Υφυπουργό Εξωτερικών τών Η.Π.Α **Christopher R. Hill** (Έκθ. 8) —που στις 25 και 27 Ιουλίου είχε συναντήσεις επί τούτου στα Σκόπια με τόν (μετριοπαθή) Πρόεδρο τής fYROM **Branco Crvenkovski** και τόν (εθνικιστή) Πρωθυπουργό **Nikola Gruevski**— επετελέσθη ένα κομβικής σημασίας βήμα στην εξέλιξη αυτού τού θέματος: Με συναίνεση τών **Crvenkovski** και **Gruevski** ενώπιον τών Αμερικανών αξιωματούχων, η πολιτική ηγεσία τής fYROM προέβη για πρώτη φορά σε ρητή συναποδοχή (έστω και προφορική) τής Ελληνικής θέσεως περί ενός γεωγραφικού προσδιορισμού στό (μελλοντικό) όνομα τής fYROM. Με εκείνη τήν συναποδοχή από τούς **Crvenkovski** και **Gruevski**, τερματίζετο οριστικά μια μακροχρόνια πολιτική αδιαλλαξίας τής fYROM όσον αφορά στην ονοματοδοσία της: Μέχρι τότε οι Σκοπιανοί είχαν επιμείνει, με απόλυτη συνέπεια επί σειρά πολλών (13) ετών, είτε στη διεθνή χρήση τού συνταγματικού τους ονόματος («Μακεδονία»), είτε σε ένα παράλληλο όνομα (για διεθνή χρήση) που θα εμπεριείχε τό συνταγματικό τους όνομα με έναν μη-γεωγραφικό και μη-χρονικό προσδιορισμό, παρά μόνο, τό πολύ-πολύ, με έναν προσδιορισμό αναφερόμενο στον τύπο διακυβέρνησης (form of government) τής χώρας τους (Κεφ. 1.2, Έκθ. 5).

Επί πλέον, οι **Crvenkovski** και **Gruevski** απεδέχθησαν συναινετικώς τότε —ανεπιφυλάκτως ο πρώτος, με επιφυλάξεις ο δεύτερος— τήν Ελληνική θέση περί επανεπικέντρωσης τών διαπραγματεύσεων μεταξύ Ελλάδος και fYROM στο θέμα τού ονόματος τής νεοσύστατης χώρας (Κεφ. 1.2) και στο εύρος χρήσεώς του (Κεφ. 1.3), και περί μη αναφοράς τής όποιας επί τούτου συμφωνίας στα «ευαίσθητα ζητήματα» τής γλώσσας και εθνικότητας τών Σκοπιανών (Κεφ. 1.4).

Τά αποτελέσματα εκείνων τών διαβουλεύσεων, διατυπώνονται στο από 29 Ιουλίου 2008 τηλεγράμμα τής Αμερικανικής Πρεσβείας στα Σκόπια προς τήν Ουάσιγκτον —National Security Council, Secretary of Defence, Joint Chiefs of Staff,

Secretary of State— όπως επίσης και προς τόν ΟΗΕ και τήν Αμερικανική Πρεσβεία στην Αθήνα, μεταξύ άλλων ως εξής (**PSA, # 15 / 29 July 2008**):

“Η Πρεσβεία τών Σκοπίων εκτιμά ότι στο πλαίσιο μιας συμφωνίας που θα ανοίξει τόν δρόμο για τήν ένταξη στο ΝΑΤΟ και τήν έναρξη τών ενταξιακών συνομιλιών με τήν ΕΕ, η Μακεδονική κυβέρνηση θα αποδεχτεί τελικά τούς ακόλουθους όρους:

- Όνομα: *Δημοκρατία τής Βόρειας Μακεδονίας* (**Republic of Northern Macedonia, ή Republic of North Macedonia**).
- Πεδίο εφαρμογής: Σε όλους τούς διεθνείς οργανισμούς, καθώς και στις διμερείς σχέσεις με οποιαδήποτε χώρα δεν επιθυμεί να χρησιμοποιήσει τό συνταγματικό όνομα. (Παρόλο που δεν τό έχουμε συζητήσει ρητά, πιθανώς οι διεθνείς συμφωνίες θα ακολουθήσουν τό ίδιο μοτίβο, με τίς πολυμερείς να χρησιμοποιούν τό νέο όνομα και τίς διμερείς να έχουν τήν ευχέρεια επιλογής.) Η Μακεδονία θα χρησιμοποιεί τό συνταγματικό της όνομα οσάκις αναφέρεται στον εαυτό της, σε διαβατήρια, σε ετικέτες προϊόντων, σε μέσα ενημέρωσης κ.λπ.
- Ταυτότητα: Η γλώσσα (**language**) και η εθνικότητα (**nationality**) θα αποκαλούνται *Μακεδονική* (**Macedonian**), αλλά αυτό θα μπορούσε να διευθετηθεί **σιωπηρώς**, ίσως σε μεταγενέστερο παράρτημα σε μια απόφαση τού Συμβουλίου Ασφαλείας τών Ηνωμένων Εθνών, ή σε κάποιο άλλο εσωτερικό έγγραφο τού ΟΗΕ που δεν υπόκειται σε ελληνική εξέταση/έγκριση. Σε τελική ανάλυση, η Μακεδονία χρειάζεται διασφαλίσεις ότι η γλώσσα, η εθνικότητα κ.τ.λ. θα συνεχίσουν να αποκαλούνται *Μακεδονική* (**Macedonian**) και όχι *Βόρεια Μακεδονική* (**North Macedonian**).”

(Embassy Skopje assesses that in the context of an agreement that clears the way for NATO membership and the start of EU accession talks, the Macedonian government would ultimately accept the following terms:

- Name: **Republic of Northern Macedonia** (or: **Republic of North Macedonia**)

- Scope: In all **international organizations**, plus bilaterally by **any country that does not want to use the constitutional name**. (Although we have not discussed this explicitly, presumably international agreements would follow the same pattern, with multilateral ones using the new name and bilateral ones having the **option**.) Macedonia would use its constitutional name in referring to itself, on passports, product labels, in the media, etc.
- Identity: The **language and nationality** would be called **Macedonian**, but this could be handled **tacitly**, perhaps as a subsequent annex to a UNSCR, or in some other internal UN document not subject to Greek review/approval. Bottom line is Macedonia needs assurance that their language, nationality, etc. would continue to be called Macedonian, not North Macedonian.)

Επί τή βάσει δε εκείνης τής εισηγήσεως —αποκαλουμένης εφεξής χάριν συντομίας «τό **Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο**» στο παρόν ιστοριογράφημα— επαναδραστηριοποιήθηκε ο επιτετραμμένος διαμεσολαβητής τού ΟΗΕ Matthew Nimetz μετά από δύο εβδομάδες, από τό δεύτερο δεκαπενθήμερο τού Αυγούστου 2008, και παρουσίασε τότε μιά παρόμοια «δέσμη ιδεών» (όνομα: «**Republic of Northern Macedonia**» ή «**Republic of North Macedonia**» με ρητή αποδοχή από τήν Ελλάδα, γλώσσα/ταυτότητα: «**Macedonian**» με «σιωπηρά αποδοχή» από τήν Ελλάδα, κ.τ.λ.), και τήν υπέβαλε ως κείμενο στις δύο κυβερνήσεις, αρχικά στις 11 Σεπτεμβρίου και σε τελική μορφή στις 8 Οκτωβρίου 2008, ως βάση για νέες διαπραγματεύσεις. Σε εκείνο τό σταυροδρόμι τής (επικειμένης) διαπραγμάτευσης, η Ελληνική διπλωματία είχε ενώπιόν της ένα νέο πλαίσιο με θετικά αλλά και με αρνητικά για τήν Ελλάδα στοιχεία.

Τά κύρια θετικά στοιχεία ήσαν, όπως ανεφέρθη, (α) η επί τής αρχής αποδοχή από τήν *fYROM* τού **γεωγραφικού** προσδιορισμού στο όνομα τής χώρας για πρώτη φορά, και (β) η επανεπικέντρωση τών διαπραγματεύσεων επί τού **ονόματος** τής χώρας και τού **εύρους** χρήσεώς του και, κατ' επακολουθία, η οριστική αποφυγή αναφοράς τής όποιας τυχόν μελλοντικής συμφωνίας σε θέματα γλώσσας (language) ή εθνικότητας (nationality) τών Σκοπιανών. Τά δε αρνητικά στοιχεία ήσαν κυρίως τρία:

- (α) Τό προτεινόμενο όνομα συμπεριελάμβανε την λέξη «Macedonia» αυτούσια —με κεφαλαίο τό πρώτο γράμμα, «M», και άνευ παρενθέσεων ή άλλων σημείων στίξεως, ήτοι κατά τρόπο μη συνάδοντα με την ιστορική απόφαση (1992) τής Σύσκεψης τών Πολιτικών Αρχηγών (Κεφ. 1.2, υποσ. 4).
- (β) Τό *erga omnes* στην πρόταση Nimetz παρουσιάζετο κατά τό μάλλον ή ήττον «κουτσουρεμένο»: Η νέα ονομασία θα ίσχυε έναντι «όλων τών διεθνών οργανισμών» αλλά όχι και έναντι όλων τών χωρών σε επίπεδο διμερών τους σχέσεων με την FYROM, αφού σύμφωνα με την πρόταση Nimetz (τό Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο), θα υφίστατο ευχέρεια επιλογής (option) κάθε χώρας να επιλέξει να αναφέρεται στην FYROM είτε με τό συνταγματικό της όνομα είτε με τό νέο (διεθνές) όνομά της.
- (γ) Προτείνετο στην Ελλάδα να τηρήσει στάση «σιωπηράς αποδοχής» (tacit approval) περί τών επίμαχων «Macedonian language» και «Macedonian nationality».

Προφανώς, υπό τό πρίσμα αυτών τών βασικών, μεταξύ άλλων, αρνητικών στοιχείων, εκείνη η πρόταση Nimetz (τό Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο) δεν ήταν δυνατόν να γίνει αποδεκτή ως είχε από την Ελλάδα (και τότε δεν έγινε). Όπως όμως είχε συμβεί και άλλοτε, με την κομβικής σημασίας πρόταση Nimetz προτριετίας, («Republika Makedonija-Skopje») (Κεφ. 1.2), η Ελληνική Κυβέρνηση ναι μεν δεν επρόκειτο να αποδεχθεί την νέα πρόταση Nimetz τό 2008 ως είχε —ήτοι επ' ουδενί ως τελική προσφορά «τελεσιγραφικού τύπου» («take it or leave it») όπως επεδίωκαν οι Σκοπιανοί αρχικά (PSA, # 15 / 29 July 2008)— αλλά εν τούτοις την θεώρησε ως καλή βάση για περαιτέρω διαπραγματεύσεις, υπό τό πρίσμα τών ως άνω δύο κυρίων θετικών στοιχείων. Ήταν πλέον προφανές ότι είχε επιτελεσθεί σημαντική πρόοδος στο ονοματολογικό θέμα τής FYROM, ήτοι ότι οι δύο χώρες είχαν αρχίσει επί τέλους να εξευρίσκουν μια αμοιβαίως αποδεκτή βάση διαπραγμάτευσης: **Σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων, χωρίς ρητή αναφορά σε γλώσσα/εθνικότητα.**

Από εκεί και πέρα, ήταν θέμα περαιτέρω διπλωματικών χειρισμών τής Ελλάδος προκειμένου οι προτάσεις Nimetz (τό Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο) να βελτιωθούν σταδιακά, ώστε να διασφαλισθεί αρκούντως η στοιχειώδης εφαρμογή

τής αρχής της καλής γειτονίας μεταξύ των δύο λαών. Σύμφωνα με επίσημη δήλωση της Μπακογιάννη, σε ομιλία της ενώπιον της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής των Ελλήνων (29 Οκτωβρίου 2008), *“ως έχει, η πρόταση δεν είναι ικανοποιητική σε μια σειρά σημείων, που είναι είτε απορριπτέα, είτε προβληματικά, είτε ασαφή. Μόνο με τις απαραίτητες διευκρινήσεις και διορθώσεις, τό κείμενο αυτό μπορεί να αποτελέσει βάση για επίτευξη λύσης.”*

Πριν απ’ όλα όμως, η επόμενη τακτική κίνηση της Μπακογιάννη αποσκοπούσε, κατ’ απόλυτη προτεραιότητα, να εξουδετερώσει και απαλείψει οριστικά τό τρίτο —και ίσως κρισιμότερο κατά τά ως άνω (Κεφ. 1.4)— από τά (3) κύρια αρνητικά στοιχεία: εκείνο περί «**σιωπηράς αποδοχής**» από τήν Ελλάδα της χρήσεως της λέξεως «**Macedonian**» προς διεθνή προσδιορισμό της γλώσσας (language) και εθνότητας (ethnicity) ή εθνικότητας (nationality) των Σκοπιανών. Προς τούτο, η Ελληνική θέση ήταν ότι η Ελλάδα ουδέποτε θα απεδέχετο είτε ρητά είτε σιωπηρά, αυτήν τήν αγγλική λέξη («**Macedonian**») για τόν εν λόγω προσδιορισμό σε διεθνές επίπεδο. Δηλαδή εάν και οσάκις οι Σκοπιανοί χρησιμοποιούσαν τό «**Macedonian**» προς αυτόν τόν σκοπό (εκμεταλλεζόμενοι κακοπίστως τό ό,τι η συμφωνία δεν θα εμπειριείχε αναφορά σε γλώσσα/εθνικότητα), τότε θα εύρισκαν απέναντί τους πάντοτε και ανά περίπτωση τήν Ελλάδα και προφανώς και τήν Βουλγαρία, ήτοι τούς δύο μεγαλύτερους γεωγραφικά και οικονομικά όμορους γείτονες της FYROM.

Εάν δε οι Σκοπιανοί επέμεναν να επωνομάζουν τήν γλώσσα και εθνικότητά τους ως «**Μακεδονски**» στο εσωτερικό της χώρας τους, τότε η Μπακογιάννη θα πρότεινε να τήν αποκαλούν «**Makedonski**» (όχι «**Macedonian**») στο εξωτερικό, ήτοι μόνον εκ μεταγραφής από τό Κυριλλικό αλφάβητο στο Λατινικό αλφάβητο. Διότι (α) τό αρχαιοελληνικό επίθετο «**Μακεδονικός -ή -ό**» και τό εκ μεταφράσεώς του σε διεθνές επίπεδο «**Macedonian**» συναποτελούν αναπόσπαστο μέρος της πολυχιλιετούς Ελληνικής πολιτισμικής κληρονομιάς, και (β) διότι μόνον κατ’ αυτόν τόν τρόπο δεν θα εγείρεται θέμα αποσαφήνισης (disambiguation) σχετικά με τήν λέξη «**Macedonian**».

Βέβαια η Μπακογιάννη, όπως και η Ελληνική Κυβέρνηση εν γένει, δεν έτρεφαν αυταπάτες: Εγνώριζαν ότι οι Σκοπιανοί δεν επρόκειτο να αποδεχθούν τό «**Makedonski**», αφού αυτό που κατ’ ουσίαν τούς ενδιέφερε στην αντιπαράθεσή τους με τήν Ελλάδα ήταν πρωτίστως η λέξη «**Macedonian**». Όμως τό κείμενο-πρόταση Nimetz και τό συναφές Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο εδράζοντο επί της (εσφαλμένης) υποθέσεως ότι η Κυβέρνηση Καραμανλή θα συναινούσε στην

«σιωπηρά συναίνεσή» της σχετικά με τό «**Macedonian**» προκειμένου να επιλύσει τό θέμα τού ονόματος τής FYROM και τού εύρους χρήσεώς του. Εάν λοιπόν η Μπακογιάννη «ξεκαθάριζε», ευθύς εξ αρχής, ότι η Ελλάδα δεν επρόκειτο να επ' ουδενί να παράσχει τέτοια «σιωπηρά συναίνεση» (απεναντίας μάλιστα), τότε — «θρυμματισθείσης» τής εν λόγω υποθέσεως ως «ακρογωνιαίου λίθου» τού Αμερικανο-Σκοπιανού Σχεδίου— υφίστατο τό ενδεχόμενο να εκφυλισθεί ή και να ματαιωθεί άμεσα η όλη διαπραγματευτική δυναμική, που είχε δημιουργηθεί μετά τήν Σύνοδο κορυφής τού NATO στο Βουκουρέστι. Εντούτοις, η Μπακογιάννη θεώρησε τότε ότι, ανεξαρτήτως ενός τέτοιου (ανεπιθύμητου) ενδεχομένου, όφειλε να διατυπώσει και «ξεκαθαρίσει», προς όλες τίσ κατευθύνσεις, τήν σαφή θέση τής Κυβέρνησης Καραμανλή περί αυτού τού μείζονος σημασίας θέματος. Προς τούτο, στις 16 Σεπτεμβρίου 2008, πριν αναχωρήσει στο εξωτερικό για τόν νέο κύκλο διαπραγματεύσεων επί τής προτάσεως Nimetz, προσδιόρισε ρητώς τίσ δύο «*δύο κόκκινες γραμμές*» (two redlines) τής Ελλάδος, σε τηλεφωνική της επικοινωνία με τόν Αμερικανό Πρέσβυ στην Ελλάδα **Daniel V. Speckard**, επί λέξει ως εξής (**PSA, # 17 / 18 September 2008**):

“ (α) Η Ελλάδα δεν θα δεχθεί ποτέ επίσημα να ονομάζονται «**Macedonians**» οι γείτονές της, και (β) η Ελλάδα χρειάζεται μια «ισχυρή σύσταση» να συμπεριληφθεί σε οποιαδήποτε συναφή εφαρμοστική απόφαση τού Συμβουλίου Ασφαλείας τών Ηνωμένων Εθνών η οποία θα ζητάει από τίσ άλλες χώρες να χρησιμοποιούν τό νέο όνομα στις διμερείς τους σχέσεις (με τήν FYROM).”

[(a) Greece would never formally accept that their neighbors would be called «Macedonians»; and (b) Greece needed a «strong recommendation» in any implementing UNSC resolution for bilateral countries to use the new name.]

Όπως μάλιστα αναφέρει ο **Speckhard**, η Μπακογιάννη αιτιολόγησε τήν απόλυτα αρνητική της θέση κατά τής διεθνούς χρήσεως τού «**Macedonians**» από τούς Σκοπιανούς, επισημαίνοντάς του με παρηρησία ότι “*τά δύομισυ εκατομμύρια Ελλήνων (στη βόρεια Ελλάδα) δεν θα μπορούσαν να διανοηθούν κάτι τέτοιο*” (the two and a half million Greeks could not understand this). Εύστοχα δε ο Αμερικανός

Πρέσβυς επέστησε τήν προσοχή τής Ουάσινγκτον ότι ένας από αυτά τά δύομισυ εκατομμύρια ήταν στην πραγματικότητα και ο τότε Πρωθυπουργός Καραμανλής (left unstated, was the fact that PM Karamanlis is one of them).

Στην ίδια βάση, η Μπακογιάννη θα χειριζετο τό θέμα, περί Σκοπιανών «**Macedonians**», ήδη από τήν πρώτη της συνάντηση με τόν Σκοπιανό ομόλογό της **Antonio Milošoski** (Εκθ. 11), στο Παρίσι στις 19 Σεπτεμβρίου 2008, σε εκείνο τόν νέο κύκλο διαπραγματεύσεων. Ειδικότερα, η μεν Μπακογιάννη προσήλθε στο Παρίσι όχι για να διαπραγματευθεί επί τής ουσίας τής πρότασης Nimetz—και σε επομένως δεν επρόκειτο να αναφέρει εκεί «την πλήρη ελληνική θέση για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό που θα ισχύει *erga omnes*»— αλλά για να ξεκαθαρίσει τό θέμα περί «σιωπηράς συναίνεσης» τής Ελλάδος στη Σκοπιανή χρήση τού «**Macedonian**». Τό τί ακριβώς διημείφθη μεταξύ τών δύο υπουργών εξωτερικών στο Παρίσι επί αυτού τού θέματος, περιγράφεται συνοπτικά στο «ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ» με ημερομηνία «20.09.2008», συνταχθέν από τόν τότε Έλληνα πρέσβυ στο Παρίσι Δ. Παρασκευόπουλο, επί λέξει ως εξής:

“Περαιτέρω ο Κος Μιλοσόσκι επανήλθε στην τοποθέτηση ότι “όπως όλα τά έθνη τού κόσμου” τά Σκόπια έχουν δικαίωμα επιλογής ονομασίας τής χώρας, και τής ορολογίας αυτοπροσδιορισμού, γλωσσικού και εθνότητας. Στο σημείο αυτό έγινε λόγος εκ μέρους τής Κας Υπουργού για τόν όρο «**MAKENTONΣKI**», στην Κυριλλική, ως προσδιοριστικό στοιχείο γλώσσας και εθνότητας τού λαού τών Σκοπίων. Ωστόσο Κος Μιλοσόσκι επέμεινε στην ελεύθερα χρησιμοποίηση τής αντιστοιχίας τού όρου αυτού στην αγγλική, γαλλική κ.λπ.”

Όπως δε προκύπτει από τηλέγραμμά τής Αμερικανικής Πρεσβείας στα Σκόπια προς τήν Ουάσινγκτον, ο **Milošoski** θεώρησε τήν σκληρή διαπραγματευτική γραμμή τής Μπακογιάννη επί τού θέματος ως αντιπαραγωγική και αδιάλλακτη, ως εξής (PSA, # 18 / 23 September 2008):

“ Ο Milososki ανέφερε ότι είχε μια σχετικά **αντιπαραγωγική** συνάντηση με τήν Ελληνίδα Υπουργό Εξωτερικών Μπακογιάννη στις 19 Σεπτεμβρίου, αν και ήταν ωφέλιμο ότι και οι δύο πλευρές επιδεικνύουν δημόσια προθυμία να συνεχίσουν να εργάζονται επί τού θέματος.



Έκθ. 11

Αριστερά ο **Antonio Milošoski**, Υπουργός Εξωτερικών της FYROM (2006-2011), και δεξιά η **Ντόρα (Θεοδώρα) Μπακογιάννη**, Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος (2006-2009).



Έκθ. 12

Παρίσι, 19 Σεπτεμβρίου 2008: Συνάντηση των υπουργών Εξωτερικών Ελλάδος και FYROM.

Ο Milososki δήλωσε ότι η Μπακογιάννη ήταν **απρόθυμη να μετατοπίσει τήν διαπραγματευτική θέση τής Ελλάδας καθ' οιονδήποτε τρόπο**, και ότι δήλωσε ότι η Αθήνα είναι διατεθειμένη να περιμένει **“για χρόνια”** αν χρειαστεί, μέχρι τά Σκόπια να τό αποδεχθούν.”

(Milososki reported that he had a relatively unproductive meeting with Greek FonMin Bakoyannis on Sept 19, though it was helpful that both sides are demonstrating a public willingness to keep working on the issue. Milososki said Bakoyannis was **unwilling to shift Greece's negotiating position in any way**, and that she said Athens was prepared to wait **“for years”** if necessary for Skopje to accept it.)

Μετά δε από πέντε ημέρες, η Μπακογιάννη αξιοποίησε τήν συνάντησή της με τόν **Nimetz** στον ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη (24 Σεπτεμβρίου 2008), προκειμένου να διευκρινισθεί δημόσια, άπαξ διά παντός, ότι τυχόν μελλοντική συμφωνία μεταξύ Ελλάδος *fYROM* δεν θα περιλαμβάνει αναφορές στη γλώσσα ή εθνική ταυτότητα τών Σκοπιανών. Ενδεικτικά, σε συνέντευξη Τύπου μετά τό πέρας τής συνάντησης, ο **Nimetz** διευκρίνησε ότι η εντολή που έχει από τόν ΟΗΕ είναι να διαμεσολαβήσει για εξεύρεση λύσης όσον αφορά στην ονομασία τής *fYROM* και όχι σε άλλα θέματα που αφορούν σε εθνικές ταυτότητες, διότι **«τά Ηνωμένα Έθνη δεν ασχολούνται με εθνικές ταυτότητες, ιστορικές ταυτότητες»** ή άλλες προσωπικές ταυτότητες λαών. Η Μπακογιάννη προσεπικύρωσε τίσ διευκρινήσεις **Nimetz** δηλώνουσα, επίσης ενώπιον τών δημοσιογράφων, ότι **«η εντολή τού κ. Nimetz είναι να διαπραγματευτούμε τό όνομα τής χώρας αυτής. Μιλάμε για τό όνομα και αυτή είναι η διαπραγματεύση η οποία γίνεται»**.

Σε αυτήν τήν βάση, κατά τήν αμέσως επόμενη ημέρα (25 Σεπτεμβρίου 2008), η Μπακογιάννη συναντήθηκε με τήν Αμερικανίδα ομόλογό της **Condoleezza Rice** σε φιλικό κλίμα, ενώπιον τής οποίας επανεδιατύπωσε τίσ βασικές θέσεις και ειδικά τίσ ως άνω «δύο κόκκινες γραμμές» τής Ελλάδος, εν αναμονή τού τελικού κειμένου τής πρότασης Nimetz. Συγκεφαλαιωτικά, η Μπακογιάννη είχε κατορθώσει να διατυπώσει, στο Παρίσι, τό (δεύτερο) Ελληνικό ΟΧΙ όσον αφορά στην επίμαχη αγγλική λέξη **«Macedonian»** για τόν προσδιορισμό τής γλώσσας/εθνικότητας τών Σκοπιανών σε διεθνές επίπεδο, αλλά και να κρατήσει κατά τά άλλα, στη Νέα Υόρκη, τήν πρόταση Nimetz ζωντανή ως βάση για περαιτέρω διαπραγματεύσεις για τό **όνομα** τής *fYROM* τό **εύρος** χρήσης του, και μόνον.

Πράγματι, τό τελικό κείμενο τής πρότασης Nimets υπεβλήθη στις δύο κυβερνήσεις μετά από 12 ημέρες (8 Οκτωβρίου 2008), τό οποίο, όπως επεδίωκε η Ελληνική Κυβέρνηση, δεν εμπειρείχε αναφορά σε θέματα γλώσσας ή εθνικότητας. Στο μεταξύ όμως, ο Πρωθυπουργός τής fYROM **Nikola Gruevski** συνέχισε να επιδίδεται σε μια σειρά εμπρηστικών ενεργειών (δηλώσεις, αρθρογραφία κ.τ.λ.), με αποτέλεσμα οι διαπραγματεύσεις όχι μόνον να μην διεξάγονται σε ήπιο κλίμα φιλικών σχέσεων και καλής γειτονίας μεταξύ τών δύο χωρών, αλλά, ακόμη χειρότερα, να προκαλούν όλο και εντονότερες πολιτικές εντάσεις και αντιπαραθέσεις στο εσωτερικό εκάτερης χώρας.

Προφανώς ο **Gruevski** είχε αντιληφθεί (μάλλον καλύτερα από τούς Αμερικανούς) ότι η Ελλάδα θα προσέφερε, ίσως, τήν σιωπηρά συναίνεσή της για τό «**Makedonski**» αλλά επ' ουδενί για τό «**Macedonian**». Όχι τουλάχιστον η Κυβέρνηση Καραμανλή. Όχι η ΥΠΕΞ Μπακογιάννη. Δεδομένου δε ότι αυτό που ενδιέφερε τόν **Gruevski** και πλείστους άλλους Σκοπιανούς ήταν πρωτίστως τό «πολύτιμο γέρας» τής όλης αντιπαραθέσεως μεταξύ τών δύο χωρών, ήτοι τό ιστορικά βαρύτιμο «**Macedonian**», υφίστατο αγεφύρωτο χάσμα μεταξύ Ελλάδος και fYROM: Η Μπακογιάννη συζητούσε περί «σιωπηράς συναινέσεως» τής Ελλάδος μόνον για τό «**Makedonski**», ενώ ο Gruevski επωφθαλμιούσε τό «**Macedonian**» όπως επίσης και όλα τά (καθιερωμένα) αντίστοιχα σε άλλες γλώσσες (Macédonien, Macedone, Macedónio, Mazedonisch κ.ο.κ). Η κατάσταση μάλιστα εξετραχύνθη έτι περαιτέρω, όταν διέρρευσε και δημοσιεύθηκε στην ελληνική εφημερίδα «Έθνος τής Κυριακής», στις 19 Οκτωβρίου 2008 (PSA / Έκθ. 35-39), τό από 29 Ιουλίου τηλεγράμμα τής Αμερικανικής πρεσβείας προς τήν Ουάσινγκτον που προσδιόριζε τούς βασικούς άξονες τού ως άνω Αμερικανο-Σκοπιανού Σχεδίου (PSA, # 15 / 29 July 2008). Εκείνο τό (5σέλιδο) πολύκροτο άρθρο προκάλεσε «φρενίτιδα στα μέσα ενημέρωσης» και παλλαϊκή «οργή» στο πολιτικό προσωπικό τής Ελλάδος και στον Ελληνικό λαό γενικότερα. Σε εκείνο τό πλαίσιο, πολιτικής και κοινοβουλευτικής αναταραχής, η Μπακογιάννη απεφάσισε να περάσει στην αντεπίθεση κατά τού Gruevski, καταγγέλοντάς τον με παρρησία, δημόσια και επίσημα, ενώπιον τής Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας τής Βουλής τών Ελλήνων, στις 29 Οκτωβρίου 2008 (μόλις 6 ημέρες πριν τίς Αμερικανικές εκλογές) εις επήκοον τής ΕΕ και τών Η.Π.Α. (PSA, # 19 / 31 October 2008):

“ Η Μπακογιάννη επέκρινε έντονα τόν Πρωθυπουργό τής πΓΔΜ **Gruevski** για υποκίνηση «εθνικισμού» μεταξύ τού πληθυσμού με

στόχο τό προσωπικό πολιτικό κέρδος. «Ο λαός τής FYROM», δήλωσε η Μπακογιάννη, θά έπρεπε να συνειδητοποιήσει ότι «η Ελλάδα είναι φίλη» και ότι συμπεριφορές και πρακτικές τού «19ου αιώνα» δεν θα οδηγήσουν πουθενά. Ήδη, είπε, η ΕΕ έχει δώσει τό μήνυμα ότι δεν θα ανοίξει ενταξιακές διαπραγματεύσεις με τήν πΓΔΜ. Τό "Ευρω-Ατλαντικό μέλλον τής ένταξης" τής πΓΔΜ έχει επηρεασθεί παρομοίως. Επιπλέον, υπεγράμμισε η Μπακογιάννη, η Ελλάδα λαμβάνει «αντιφατικά μηνύματα» από τήν ηγεσία τής πΓΔΜ, με τόν Πρόεδρο και τόν Πρωθυπουργό να εκφράζουν συχνά αντιτιθέμενες απόψεις. Είπε ότι αυτή η απόκλιση πρέπει να αντιμετωπισθεί πριν από οποιαδήποτε πρόοδο τών διαπραγματεύσεων —διότι η Ελλάδα δεν είναι διατεθειμένη να ασχοληθεί με «προσωρινές» συμφωνίες που δεν έχουν καθολική υποστήριξη στα Σκόπια."

(Bakoyannis strongly criticized Macedonian PM Gruevski for fomenting "nationalism" among the population with the aim of personal political gain. "The people of FYROM," Bakoyannis said, should realize that "Greece is a friend" and that "19th century" attitudes and practices will lead nowhere. Already, she said, the EU has given the message that it will not open accession negotiations with Macedonia. Macedonia's "Euro-Atlantic accession future" has been similarly affected. Furthermore, Bakoyannis underlined, Greece receives "conflicting signals" from the Macedonian leadership, with President and Prime Minister often expressing opposing views. She said this divergence needs to be addressed before any progress in the negotiations can take place —because Greece is not willing to deal with "provisional" agreements that do not have universal support in Skopje.)

Ήταν πλέον προφανές ότι τό Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο δεν επρόκειτο να υλοποιηθεί επί προεδρίας τού απερχομένου Προέδρου **George W. Bush**, όπως ματαίως προσπάθησε να επιτύχει η Αμερικανική διπλωματία τότε. Εντούτοις, Παρότι όμως εκείνος ο κύκλος τών διαπραγματεύσεων κατ' ουσίαν πάγωσε (ανεστάλη επ' αόριστον) τότε, εντούτοις η Μπακογιάννη κατόρθωσε να είναι η Ελλάδα αυτή που κέρδισε τό *blame game* για εκείνη τήν έκβαση, όπως διαφαίνεται στό παρακάτω κείμενο τού Αμερικανού Πρέσβευς στην Αθήνα D. Speckhard (PSA, # 19 / 31 October 2008):

“Στις 29 Οκτωβρίου], η ΥΠΕΞ Μπακογιάννη δήλωσε στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Αμυνας και Εξωτερικών, ότι η Ελλάδα θα εργασθεί με βάση την πιο πρόσφατη πρόταση Nimetz, αλλά ότι απαιτούνται ορισμένες (απροσδιόριστες) αλλαγές. Επανεβεβαίωσε ότι η Ελλάδα αναζητά ένα νέο, σύνθετο όνομα με γεωγραφικό προσδιορισμό που θα χρησιμοποιείται για όλες τις χρήσεις «erga omnes».

Επέκρινε την «εθνικιστική προσέγγιση» του Μακεδόνα Πρωθυπουργού Gruevski επί του θέματος, αλλά εξέφρασε την επιθυμία της Ελλάδος να δει την Μακεδονία να επιτυγχάνει τις Ευρω-Ατλαντικές της προοπτικές. [...] Από την δική μας σκοπιά, η ΥΠΕΞ Μπακογιάννη περπάτησε πάνω σε μια **λεπτή γραμμή** —χρησιμοποιώντας σκληρή γλώσσα για να επαναλάβει τις μακρόχρονες Ελληνικές θέσεις στο ζήτημα του ονόματος, ενώ παράλληλα μη αποδεχομένη τις υπερβολικές θεωρίες συνωμοσίας της αντιπολίτευσης για τον Nimetz και τό «τηλεγράφημα των Σκοπίων». [...] Λαμβάνοντας υπ’ όψη την φρενίτιδα των μέσων ενημέρωσης σχετικά με τό τηλεγράφημα της Πρεσβείας μας στα Σκόπια, [...] πολλοί Έλληνες αρχίζουν να εισηγούνται ότι θα ήταν προτιμότερο για την Ελληνική Κυβέρνηση να περιμένει και να μην προχωρήσει σε περαιτέρω κινήσεις στο ζήτημα του ονόματος μέχρι να αναλάβει τά καθήκοντά της η νέα Αμερικανική κυβέρνηση. Ωστόσο, εκτιμούμε ότι η Ελληνική Κυβέρνηση παραμένει διατεθειμένη να εργασθεί, επανεκκινούσα από την πιο πρόσφατη πρόταση Nimetz ως βάση για εργασία —αν και με επιθυμητές αλλαγές. Επιπλέον, η Μπακογιάννη δεν έκλεισε καμία πόρτα στις παρατηρήσεις της στο Κοινοβούλιο.”

(FM Bakoyannis told the Parliamentary Committee on Defense and Foreign Affairs October 29 that Greece will work from the most recent Nimetz proposal as a basis, but that certain (unspecified) changes are required. She asserted that Greece seeks a new, compound name with a geographic qualifier that will be used for all uses "erga omnes."

She criticized Macedonian PM Gruevski's "nationalist approach" to the issue, but expressed Greece's desire to see Macedonia achieve its Euro-Atlantic prospects [...]. From our perspective, FM Bakoyannis

walked a fine line —using tough language to reiterate longstanding Greek positions on the name issue, while declining to join in the opposition's overwrought conspiracy theories about Nimetz and the "Skopje telegram." Given the media furor over the Embassy Skopje telegram [...], many Greeks are starting to suggest that the GOG would be better advised to wait until a new U.S administration takes office before making any further moves on the name issue. However, we assess that the GOG remains willing to work from the most recent Nimetz proposal as a basis for work —albeit with desired changes. Bakoyannis did not close any doors in her remarks to Parliament.)

Συμπερασματικά, από εκείνους τούς χειρισμούς της Κυβέρνησης Καραμανλή, η Ελλάδα προώθησε έτι περαιτέρω την διαπραγματευτική της θέση επεκτείνοντας την βασική (7λεξη) διαπραγματευτική αρχή «Σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων», κατ' ουσίαν στην αντίστοιχη (13λεξη πλέον) αρχή «Σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων, χωρίς ρητή αναφορά σε γλώσσα/εθνικότητα». Αυτό δε τό κατόρθωσε η Ελλάδα κερδίζοντας τίς περί συγκριτικής διαλλακτικότητας εντυπώσεις, αφού η ΕΕ και οι Η.Π.Α. είχαν διαπιστώσει και έβλεπαν πλέον ξεκάθαρα ότι ο ακραίος «εθνικιστής της παρέας», τό πρόβλημα της διαπραγμάτευσης, ήταν στα Σκόπια (Gruevski) στα όχι στην Αθήνα (Καραμανλής-Μπακογιάννη).

Όσον αφορά δε στις Αμερικανικές προσπάθειες προς επίλυση της ονοματοδοσίας της FYROM, είχε επιτευχθεί ουσιαστική πρόοδος σε σύγκριση με την «προ Βουκουρεστίου» εποχή: Ένα σημαντικό μέρος της ηγεσίας της FYROM είχε πλέον αρχίσει να αποστασιοποιείται από την παραδοσιακή αδιάλλακτη στάση, που εξεφράζετο από τόν Gruevski (εμμονική προσήλωση στο συνταγματικό όνομα «Μακεδονία», κ.τ.λ.). Ενδεικτικά, η Ελληνική Κυβέρνηση και ο Πρόεδρος της FYROM **Crvenkovski** —όχι όμως παρομοίως και ο Πρωθυπουργός Gruevski— εφέροντο πλέον ως εν πολλοίς συμφωνούντες στο ότι η πρόταση Nimetz, ήτοι τό Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο, ήταν «μια καλή **βάση** για να κινηθούμε προς τά εμπρός» (a good basis for moving forward) (**PSA, # 16 / 25 August 2008**), υπό τό πρίσμα μάλιστα της παραδοχής ότι μπορούν να εξευρεθούν «δημιουργικές λύσεις» για τά «εναπομένοντα προβλήματα» («creative solutions» can be found to solve the remaining issues) (**PSA, # 17 / 18 September 2008**), παρά τό δεύτερο ΟΧΙ της Ελλάδος.

3. Τό YES τών προθύμων (Πρέσπες, 17 Ιουνίου 2018)

Εν τούτοις, παρά τήν σημειωθείσα πρόοδο στην προσέγγιση Ελλάδος και fYROM επί τού ονοματολογικού της θέματος στο δεύτερο εξάμηνο τού 2008, μετά τήν Σύνοδο Κορυφής τού ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, ήταν πλέον προφανές στις Η.Π.Α. (από τόν Νοέμβριο τού 2008) ότι τό χαρακτηρισθέν ως «τό τελευταίο μίλι τών περί τού ονόματος διαπραγματεύσεων» (the **final mile** on the name negotiations) (PSA, # 17 / 18 September 2008) ήταν μάλλον αδύνατον να διανυθεί υπό εκείνες τίς πολιτικές συνθήκες εκατέρωθεν τών Ελληνο-Σκοπιανών συνόρων, ήτοι με μια εθνικιστική κυβέρνηση στη fYROM (Gruevski) και μια πατριωτική κυβέρνηση στην Ελλάδα (Καραμανλής-Μπακογιάννη). Προφανώς πλέον, προκειμένου να εφαρμοσθεί τό Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο τού 2008, θα έπρεπε προηγουμένως να επισυμβεί είτε πολιτική αλλαγή στη fYROM (πολιτική εξουδετέρωση τού Gruevski), είτε δραστική πολιτική αλλαγή στην Ελλάδα (άνοδος στην εξουσία ενός πολιτικού σχήματος «προθύμων»), είτε και τά δύο, ακόμη και εάν χρειάζετο προς τούτο να παρέλθουν 10 χρόνια.

Κατ' αντιστοιχία δηλαδή, στο μέλλον, είτε κάποια μετριοπαθής κυβέρνηση τής fYROM θα απεδέχετο τό «**Makedonski**» για τόν διεθνή προσδιορισμό τής γλώσσας και εθνικότητας τών Σκοπιανών, είτε κάποια «κυβέρνηση προθύμων» στην Ελλάδα θα απεμπολούσε τό «**Macedonian**» προς τούτο υπέρ τών Σκοπιανών, είτε θα επεσυνέβαιναν και τά δύο σε επίπεδο διαπραγματευτικών διαβουλεύσεων (οπότε, στήν τρίτη περίπτωση, θα διευρύνοντο θεαματικά τά περιθώρια διαπραγματευτικών ελιγμών και πιέσεων τών Η.Π.Α. επί τών δύο χωρών).

Όσον αφορά τήν Ελλάδα,⁵ οι Η.Π.Α. διατελούσαν εν γνώσει από τό 2008 ότι ναι μεν η πλειοψηφία τών Ελλήνων, κατά ποσοστό 70,4% - 80%, ετάσσετο κατά τής εκχώρησης από τήν Ελλάδα τών «**Macedonia**» και «**Macedonian**» στους Σκοπιανούς, αλλά υφίστατο όμως παράλληλα, στο εσωτερικό τής Ελλάδος, μια σημαντική μειοψηφία πολιτών (20%-29,6%), που από τό 2008 εφέροντο ευμενώς

⁵ Η μεθόδευση για τήν ανατροπή τού Gruevski από τήν πρωθυπουργία (14 Ιανουαρίου 2016) και τήν μετέπειτα οριστική πολιτική εξουδετέρωσή του —από τίς 20 Νοεμβρίου 2018 τού χορηγήθηκε πολιτικό άσυλο από τήν κυβέρνηση τής Ουγγαρίας, όπου κατέφυγε ως φυγόποινος, καταδικασθείς από τήν Δικαιοσύνη τής fYROM (επί πρωθυπουργίας τού πολιτικού του αντιπάλου Zoran Zaev) για ένα «οικονομικό αδίκημα» (παράνομη ή παράτυπη αγορά ενός θωρακισμένου αυτοκινήτου)— ευρίσκεται πέραν τών θεματικών ορίων τής παρούσης ιστοριογραφίας.

διακείμενοι έναντι τής «απεμπόλησης» αυτών τών δύο βαρυτίμων λέξεων, αθύμως⁶ ή και προθύμως υπέρ τών Σκοπιανών, παρότι είναι λέξεις-διαμάντια στο δαχτυλίδι τής παγκοσμίως απαστράπτουσας ιστορικής και πολιτισμικής κληρονομιάς τής Ελλάδος. Συγκεκριμένα, ήδη πριν τήν Σύνοδο τού NATO στο Βουκουρέστι (2008), η Αμερικανική Πρεσβεία στην Αθήνα είχε ενημερώσει τις αρμόδιες κυβερνητικές υπηρεσίες τών Η.Π.Α. (State Department, National Security Council, CIA κ.τ.λ.) ότι, σύμφωνα με δειγματοληπτικές έρευνες στην Ελλάδα, «**70,4%** τών συμμετασχόντων απέρριπτε τήν χρήση τού όρου ‘Μακεδονία’ σε οιοδήποτε όνομα τής πΓΔΜ» και «**8 στους 10 Έλληνες** πιστεύουν ότι η Ελληνική Κυβέρνηση θα έπρεπε να προβάλει *veto* στη συμμετοχή τής πΓΔΜ στο NATO, απούσης μιας συμπεφωνημένης λύσεως σχετικά με τό όνομα» [**70.4 percent** of respondents rejected use of the term ‘Macedonia’ in any new name for Macedonia (PSA, document #5 / 25 February 2008); **8 in 10 Greeks** believe the GOG should veto Macedonia's NATO membership absent an agreed solution on the name (PSA, document #7 / 3 March 2008)].

Ευλόγως επομένως, παράλληλα με τήν ανατροπή και πολιτική εξουδετέρωση τού Gruevski στη FYROM, τό ΟΧΙ τών Ελλήνων θα μετετρέπετο ίσως εύκολα σε YES κάποιων προθύμων στην Ελλάδα εάν οι τελευταίοι ανεβαθμίζοντο πολιτικώς

⁶ **άθυμία:** 1. ή έλλειψις θάρρους, λιποψυχία (Λεξικό Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ).
2. (ΙΑΤΡ.) η απουσία συναισθημάτων, η παθολογική απάθεια ως σύμπτωμα διαφόρων ψυχικών ασθενειών (Λεξικό Γ. ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗ).
[ΕΤΥΜ. αρχ. < άθυμος, αρχική σημ. «δειλός», < ά- στερητ. + θυμός «θάρος»)]

άθυμος, ον: *fainthearted* (λιπόψυχος), *spiritless* (άπαθής, άδιάφορος),
once in *Hom.*, “άσκελέες και άθυμοι.” [Od.10.463](#); “κακῶ και άθύμω.” [Hdt.7.11](#);
“ού τοῖς άθύμοις ή τύχη ξυλλαμβάνει” [S.Fr.927](#), cf. [OT319](#);
of nations **opp.** ένθυμος, [Arist.Pol.1327b28](#):
Comp. “-ότερος” *Men.405.2*; άθυμότερος είναι πρὸς τι to have little heart for it, [X.An.1.4.9](#).
Adv. “άθύμως, ἔχειν πρὸς τι” [Id.HG4.5.4](#), cf. [Isoc.3.58](#) “άθύμως διάγειν” [X.Cyr.3.1.24](#);
άθύμως πονεῖν to work without spirit, [Id.Oec. 21.5](#); ὁδοὺς **άθύμως**. τιθέντες *discouraging* their marches, [A.Eu.770](#). (Λεξικό H. G. LIDDELL - R. SCOTT).

Ενδεικτικά, περί τού ένθύμου ως καθοριστικού παράγοντος για τήν ανεξαρτησία ενός έθνους, ο εκ Σταγείρων τής Μακεδονίας Έλληνας **Αριστοτέλης** έγραψε τά εξής ([Αριστοτέλους Πολιτικά, 1327β.28](#)):

“ τὰ δὲ περὶ τὴν Ἀσίαν διανοητικὰ μὲν καὶ τεχνικὰ τὴν ψυχὴν, **άθυμα** δέ, διόπερ ἀρχόμενα καὶ δουλεύοντα διατελεῖ: τὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων γένος, ὥσπερ μεσεύει κατὰ τοὺς τόπους, οὕτως ἀμφοῖν μετέχει. καὶ γὰρ ένθυμον καὶ διανοητικόν ἐστίν: διόπερ ἐλεύθερόν τε διατελεῖ καὶ βέλτιστα πολιτευόμενον καὶ δυνάμενον ἄρχειν πάντων, μιᾶς τυγχάνον πολιτείας.”

και ανελίσσοντο στην εξουσία διά τής ψήφου τού **20% - 29,6%** τών Ελλήνων ψηφοφόρων που δεν απέρριπταν «τήν χρήση τού όρου ‘Μακεδονία’ σε οιοδήποτε όνομα» τής fYROM.

Επί πλέον, η αρχή «**Σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων, χωρίς ρητή αναφορά σε γλώσσα/εθνικότητα**» –τήν οποία με μεγάλους διπλωματικούς αγώνες και περίτεχνους χειρισμούς, κατά τήν τριετία 2005-2008, η Ελλάδα είχε κατορθώσει να επιβάλει διεθνώς ως αποδεκτή βάση τών διαπραγματεύσεών της με τήν fYROM, ενώπιον τών Η.Π.Α., τής Ε.Ε., και τού Ο.Η.Ε., όπως επίσης και έναντι τών μετριοπαθών πολιτικών τής fYROM— αποτελούσε **δίκοπο μαχαίρι** καθ’ όλες τις επί μέρους εκφάνσεις της, ήτοι:

1. **Σύνθετη ονομασία.** Στα χέρια μιας κυβέρνησης Ελλήνων, η επί μέρους αρχή «**Σύνθετη ονομασία**» αποτελούσε ρεαλιστική βάση και κύριο διπλωματικό «εργαλείο» για τόν οριστικό απεγκλωβισμό τών διαπραγματεύσεων από τήν μονοδιάστατη εμμονή τών Σκοπιανών στην *de facto* και *de jure* διεθνή χρήση τού συνταγματικού τους ονόματος («**Македонија**» και σε Αγγλική μεταφραστική απόδοση «**Macedonia**»).

Στα χέρια όμως μιας κυβέρνησης προθύμων, αυτή η ίδια αρχή θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως πολιτικό (προπαγανδιστικό) πρόσχημα προκειμένου να καταστρατηγηθεί η από τό 1992 ιστορική απόφαση τής Σύσκεψης τών Πολιτικών αρχηγών (**υποσ. 3**), προκειμένου δηλαδή να «δοθεί», με τόν ένα ή άλλο τρόπο, από τούς προθύμους τών Ελλήνων στους Σκοπιανούς η Αγγλική λέξη «**Macedonia**» προς διεθνή ονοματοδοσία τής fYROM –παρότι η «**Σύνθετη Ονομασία**» ουδαμού συνυφαίνετο με τήν λέξη «**Macedonia**» σε όλες ανεξαιρέτως τις δημόσιες εξαγγελίες τής Κυβέρνησης Καραμανλή τό 2004-2009, όπως εδήλωσε ο Καραμανλής μετά από 10 χρόνια με τό ρητορικό ερώτημα: «**Από πού βγαίνει πως εγώ είχα δεσμευθεί ότι θα υπάρχει ο όρος Μακεδονία στο όνομα;**» (**PSA, Έκθ. 40**).

2. **Γεωγραφικός προσδιορισμός.** Στα χέρια μιας κυβέρνησης Ελλήνων, η αρχή περί «**γεωγραφικού προσδιορισμού**» συνέτεινε σε μια διαπραγματευτική δυναμική προς οριστική ματαίωση τών αλυτρωτικών επιδιώξεων τών Σκοπιανών για σφετερισμό τής εν γένει Μακεδονικής κληρονομιάς.

Στα χέρια όμως μιας κυβέρνησης προθύμων, αυτή η ίδια αρχή θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί καταχρηστικώς για να δικαιολογήσει τά

αδικαιολόγητα προπαγανδιστικώς, ήτοι ακόμη και τήν αποδοχή από τούς εν λόγω προθύμους ίσως και τού χειρότερου (τού πλέον «αλυτρωτικού») εκ τών εναλλακτικών γεωγραφικών προσδιορισμών, υπέρ τής *fYROM* και κατά τής Ελλάδος.

3. **Έναντι όλων.** Στα χέρια μιας κυβέρνησης Ελλήνων, η επί μέρους αρχή «έναντι όλων» (*erga omnes*) αποτελούσε κλείδα ασφαλείας για καλόπιστη (καθολική) χρήση τού συμφωνηθησομένου ονόματος τής *fYROM* σε διεθνές επίπεδο, υπό τήν αιγίδα και σύμφωνα με μελλοντική συναφή απόφαση τού Συμβουλίου Ασφαλείας τών Ηνωμένων Εθνών και επίσης σύμφωνα με επακόλουθο ψήφισμα τής Γενικής Συνελεύσεως τού Ο.Η.Ε.

Στα χέρια όμως μιας κυβέρνησης προθύμων, αυτή η ίδια αρχή θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για μια κειμενογραφική «επέκταση» τού πεδίου εφαρμογής τής όποιας σχετικής «συμφωνίας» στο **εσωτερικό** τής *fYROM*, ως διαπραγματευτικό «αντιστάθμισμα» για τήν παράδοση τού «**Macedonian**» στους Σκοπιανούς για **διεθνή** χρήση, ώστε οι πρόθυμοι να δικαιολογήσουν προπαγανδιστικώς τήν εν γνώσει συνέργειά τους στην πραγματοποίηση τής θεμελιώδους και πρωταρχικής επιδίωξης τών Σκοπιανών για «υφαρπαγή» αυτού τού ιστορικώς βαρυτίμου επιθέτου («**Macedonian**») έστω και με αντισυνταγματικές, αντιδημοκρατικές ή και βίαιες μεθόδους εκατέρωθεν τών συνόρων (όπως σκιαγραφείται παρακάτω).

4. **Χωρίς ρητή αναφορά σε γλώσσα/ εθνικότητα.** Στα χέρια μιας κυβέρνησης Ελλήνων, η επί μέρους αρχή «χωρίς ρητή αναφορά σε γλώσσα/εθνικότητα» αποτελούσε θεμελιώδη προϋπόθεση και εργαλείο διπλωματικών χειρισμών για να αποτραπεί (α) αφενός μεν η με *Ελληνική* συναίνεση «υφαρπαγή» από τούς Σκοπιανούς τού επιθέτου «**Macedonian**» (ως μη αμφισβητούμενη και άρα οριστική «υφαρπαγή») ως προσδιοριστικού τής γλώσσας/εθνικότητός τους σε διεθνές επίπεδο, (β) αφετέρου δε η κειμενογραφική διολίσθηση τής όποιας συναφούς διακρατικής συμφωνίας μεταξύ Ελλάδος και *fYROM* σε φασιστικού ή και ναζιστικού τύπου διατυπώσεις περί αυτοπροσδιορισμού και ελέγχου τού τρόπου σκέπτεσθαι (*mind control*) εκατέρωθεν τών συνόρων, επ' απειλή μάλιστα ασκήσεως κρατικής βίας καθ' οιωνδήποτε διαφωνούν με τούς περί γλώσσας/εθνικότητος (ρατσιστικούς-εθνικιστικούς-ιστορικούς) ορισμούς και όρους στο κείμενο τής συμφωνίας (**Κεφ. 10, Έκθ. 27-28**).

Στα χέρια όμως μιας κυβέρνησης προθύμων, αυτή η ίδια αρχή θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να (ψευδο)δικαιολογήσει παραπλανητικώς και προπαγανδιστικώς τό αντίθετο ή και τό αδιανόητο, ήτοι τήν «παράδοση» εν ειρήνι (άνευ πολεμικής ήττας τών Ελλήνων) τού «**Macedonian**» από τούς προθύμους στους Σκοπιανούς —διά ρητής «αναγνώρισης» από τούς πρώτους τής γλώσσας και εθνικότητας τών δεύτερων ως (δήθεν) «**Macedonian language**» και (δήθεν) «**Macedonian nationality**» αντιστοίχως— ως αποτελέσματα μιας (δήθεν) σκληρής διαπραγματεύσεως, εν ονόματι (δήθεν) τού Ελληνικού λαού, τά οποία (δήθεν) συνιστούν (δήθεν) βελτίωση τής θέσεως τής Ελλάδος έναντι τής fYROM για τά θέματα ονοματοδοσίας τών Σκοπιανών: Δηλαδή, από πολιτικής απόψεως, οι πρόθυμοι θα μπορούσαν ίσως εύκολα να παραπλανήσουν κάποιες σημαντικές μάζες ανυποψίαστων και καλόπιστων ψηφοφόρων με τό επιχείρημα ότι τά δύο ΟΧΙ τών Καραμανλή-Μπακογιάννη (3 Απριλίου και 19 Σεπτεμβρίου 2008), άφησαν τό «**Macedonian**» εκτός διακρατικής συμφωνίας μεταξύ Ελλάδος και fYROM για τό ονοματολογικό της θέμα, ενώ αντιθέτως οι πρόθυμοι (δήθεν) «έκλεισαν τό θέμα», με διαπραγματευτική (δήθεν) «αρετή και τόλμη», αναβαθμίζοντες και αναγνωρίζοντες ρητώς και εγγράφως τήν γλώσσα και εθνικότητα τών Σκοπιανών ως (δήθεν) «**Macedonian**».

Επομένως, τά μεγάλα «κεκτημένα» τής Ελληνικής διπλωματίας τό 2005-2008 («**Σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων, χωρίς ρητή αναφορά σε γλώσσα/εθνικότητα**») από τά ΟΧΙ τών Καραμανλή-Μπακογιάννη, θα μπορούσαν στο ορατό μέλλον όχι απλώς να ανατραπούν υπέρ τής fYROM από μια μελλοντική κυβέρνηση προθύμων στην Ελλάδα (**Εκθ. 13**), αλλά επί πλέον να χρησιμοποιηθούν παραπλανητικώς —κατά προπαγανδιστική διαστρέβλωση, ήτοι με τήν γνωστή Γκαϊμπελική μέθοδο τής μισής αληθείας— προκειμένου να (ψευδο)δικαιολογήσουν μια τέτοια ανατροπή, ενώπιον ενός τουλάχιστον μέρους (20% - 29,6%) τού εκλεκτορικού σώματος τής Ελληνικής Δημοκρατίας, ώστε μετά από μια τέτοια (ανθελληνική) «συμφωνία» τών όποιων προθύμων με τήν fYROM να επιτευχθεί ένας στοιχειώδης (μερικός) έλεγχος τής ελληνικής κοινής γνώμης.

Από δε τό Φθινόπωρο τού 2008, άρχισε να διαφαίνεται μια ρεαλιστική προοπτική ανόδου μιας «κυβερνώσας παράταξης» προθύμων στην εξουσία τής Ελλάδος, οι οποίοι θα προσεφέροντο αθύμως να εφαρμόσουν τό διαβόητο (από τότε, τό 2008) Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο στο ορατό (μεσοπρόθεσμο) μέλλον.



Έκθ. 13

Υπογραφή τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών» (Πρέσπες, 17 Ιουνίου 2018).

Εξ αριστερών προς δεξιά: **Nikola Dimitrov**, Υπουργός Εξωτερικών τής FYROM, **Zoran Zaev**, Πρωθυπουργός τής FYROM, **Νίκος Κοτζιάς**, «υπουργός εξωτερικών»⁶ τής Ελλάδος, **Αλέξης Τσίπρας**, «πρωθυπουργός»⁶ τής Ελλάδος.

* **Προβληματική νομιμοποίηση.** Λόγω σοβαρού συνταγματικού θέματος (θεσμικής νομιμοποίησης βουλευτών), αναλυμένου ενταύθα στο κεφάλαιο 12.2 (και ειδικά στα υποκεφάλαια 12.2.2 - 12.2.4) —που αποτελεί προσαρμοσμένο απόσπασμα δημοσιευθέντος άρθρου με τίτλο “[Συνταγματική Αναθεώρηση ή συνταγματικό «ξέπλυμα»;](#)”— σχετικά με τήν (συνταγματικώς) προβληματική θεσμική νομιμοποίηση τής «βουλής» και τής «κυβέρνησης» κατά τήν περίοδο 2015-2019, οι όροι «βουλή», «κυβέρνηση», «βουλευτής», «πρωθυπουργός», «υπουργός εξωτερικών», κ.ο.κ., τίθενται εντός εισαγωγικών στο κείμενο, οσάκις αναφέρονται στη διακυβέρνηση τής χώρας κατ’ εκείνη τήν περίοδο, προς αποφυγή σύγχυσης με τούς αντιστοίχους όρους τών υπό τού Συντάγματος οριζομένων θεσμών τής Ελληνικής Δημοκρατίας (Βουλή τών Ελλήνων, κ.ο.κ.).

John D. Pappas, “[Συνταγματική Αναθεώρηση ή συνταγματικό «ξέπλυμα»;](#)”, *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας* (8 Ιανουαρίου 2019), δημοσιευθέν με εν παρενθέσει υπότιτλο “[στον «αέρα» η Συμφωνία τών Πρεσπών](#)”. Διαθέσιμο (readable/freely downloadable) [εδώ](#):
https://www.academia.edu/38169848/Constitutional_laundering

Ειδικότερα, τὰ δύο ΟΧΙ τῆς Ελληνικῆς Κυβέρνησης τὸ 2008 εἶχαν στέρεα ἔδραση ὄχι μόνον στον πατριωτισμὸ και τὸ *ἔνθυμον* τοῦ Καραμανλή, τῆς Μπακογιάννη και τοῦ 70,4% - 80% τοῦ Ελληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ και στην ισχύ, στρατιωτική και οικονομική, τῆς Ελλάδος τότε (2007-2008). Ενδεικτικά, ἡ Οικονομία τῆς Ελλάδος και ἡ εν γένει γεωπολιτική τῆς θέση ως πλήρους μέλους τοῦ NATO και τῆς ΕΕ, και ειδικά τῆς Ευρωζώνης, συναποτελοῦσαν πρότυπο για τίς ἄλλες Βαλκανικές χώρες μετὰ τὴν κατάρρευση τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, ὅπως ἐξ ἄλλου ἐνεφαίνετο ἀπὸ τίς μεγάλες ροές οικονομικῶν μεταναστῶν ἀπὸ τίς Βαλκανικές χώρες προς τὴν Ελλάδα, ἀπὸ τὴν θεαματική επέκταση τῶν ἐλληνικῶν τραπεζῶν στα Βαλκάνια, κ.ο.κ. Ειδικά μάλιστα στο τέλος τῆς 10ετίας τοῦ 2000 και στις ἀρχές τῆς ἐπομένης δεκαετίας, ἡ Ελλάδα ἐξελίσσετο στην τρίτη μεγαλύτερη ἐπενδύτρια χώρα στη fYROM (Ἐκθ. 14).

Εντούτοις ἡ Ελλάδα εἶχε τὴν δική τῆς ἀχίλλειο πτέρνα: Στερουμένη δικῆ τῆς ἐθνικοῦ νομίσματος ἀπὸ τὸ 2002, σε συνδυασμὸ με τὴν επακόλουθη ἀνεξέλεγκτη ἐκθεσὴ τῆς σε ἐξωτερικὸ δανεισμὸ (σε ευρώ) στη δεκαετία τοῦ 2000, κατέστη παντελῶς ἀνοχύρωτη νομισματικῶς ἐναντι τυχόν παγκοσμίου χρηματοπιστωτικῆς κρίσεως. Μια τέτοια κρίση ἐπεσυνέβη πράγματι τὸ 2007-2008 και οξύνθη ἀπὸ τίς

Sources and Destination of Foreign Direct Investment (FDI) ^(*)
Republic of Macedonia, 2012

Direct Investment from/in Counterpart Economy Data					
From Top Five Sources/To Top Five Destinations (US Dollars, Millions)					
Inward Direct Investment			Outward Direct Investment		
Total Inward	4,943	100%	Total Outward	95	100%
Netherlands	1,033	21%	Serbia, Republic of	54	57%
Austria	583	12%	Netherlands	24	25%
Greece	576	12%	Netherlands	14	14%
Slovenia	479	10%	Greece	6	7%
Hungary	457	9%	Croatia	5	6%

"0" reflects amounts rounded to +/- USD 500,000.

^(*) The results from the IMF on inward direct investment presented in this table differ from the data provided by the National Bank of the Republic of Macedonia due to different means of determining the country of origin of investments. In particular, the IMF tends to credit investment to countries from which investment comes directly, whereas the National Bank often credits investment to a third country, if that is where the bank determined the investment originated. For example, for tax reasons, much investment in Macedonia passes through the Netherlands. The IMF lists the Netherlands as the largest investor in Macedonia, whereas the National Bank recognizes the Netherlands only as the fifth largest source of FDI in Macedonia with \$ 365 million (7% of total). According to the National Bank, the largest source of inward FDI is **Austria** with \$636 million (13% of total), followed by **Slovenia** with \$493 million (10%), **Greece** with \$401 million (8%), and **Germany** with \$383 million (8%).

SOURCE: [U.S. Department of State](https://www.state.gov/documents/organization/229136.pdf)
(accessible at: <https://www.state.gov/documents/organization/229136.pdf>)

Ἐκθ. 14

15 Σεπτεμβρίου 2008, με την κατάρρευση της *Lehman Brothers*, ήτοι καθώς η Μπακογιάννη ετοιμάζετο να αναχωρήσει για τό Παρίσι, όπου μετά από μόλις τέσσερις ημέρες διετύπωσε τό δεύτερό της ΟΧΙ (19 Σεπτεμβρίου 2008) σχετικά με την ονοματοδοσία της *fYROM*. Μετά δε από τρεις μήνες, επί προεδρίας ακόμη του George W. Bush, οι Αμερικανοί προέβλεπαν σχεδόν ως βεβαιότητα ή και διαπίστωναν, από τό 2008, την μελλοντική πιστοληπτική υποβάθμιση της Ελλάδος λόγω τού δυσθεώρατου εξωτερικού της χρέους⁷ και τόν αποκλεισμό της από τίς διεθνείς χρηματαγορές, ήτοι εν ολίγοις την χρεωκοπία της Ελλάδος κατά τό 2009 ή (τό αργότερο) τό 2010. Είναι χαρακτηριστικό ότι η Αμερικανική Πρεσβεία ενημέρωνε την Ουάσιγκτον ήδη από τόν Δεκέμβριο τού 2008 περί μελλοντικής υποβάθμισης της Ελλάδος από τούς διεθνείς οίκους πιστοληπτικής αξιολόγησης στό εγγύς μέλλον (2009-2001), επί λέξει ως εξής (**PSA, # 21 / 10 December 2008**):

“Τό σχέδιο προϋπολογισμού τού 2009, τό οποίο η Ελληνική Κυβέρνηση υπέβαλε στο Κοινοβούλιο στις 21 Νοεμβρίου, έχει επικριθεί ως μη ρεαλιστικό και εκτός πλαισίου της τρεχούσης οικονομικής κρίσεως και της επακολούθου επιβραδύνσεως. [...] Στην καλύτερη περίπτωση, μη ρεαλιστικοί στόχοι θα σημαίνουν ότι η Ελληνική Κυβέρνηση θα χρειασθεί να εκδώσει αναθεωρήσεις κατά την διάρκεια τού έτους. Στη χειρότερη περίπτωση, αυτοί οι στόχοι θα μπορούσαν [...] να υπονομεύσουν την αξιοπιστία της Ελλάδος από τούς επενδυτές και τούς οργανισμούς αξιολόγησης και να οδηγήσουν σε **υποβάθμιση της χώρας.**”

⁷ Την επαύριο της καταστροφικής (εμπρηστικής) «εξέγερσης-πλιάτσικο» στο κέντρο της Αθήνας (8 Δεκεμβρίου 2008), η Αμερικανική εταιρεία στρατηγικών μελετών *Stratfor*, σε ανάλυσή της με τίτλο «**Ελλάδα: Οχλοκρατικές Ταραχές και η Παγκόσμια Χρηματοπιστωτική Κρίση**» (*Greece: Riots and the Global Financial Crisis*) ανέφερε μεταξύ άλλων τά εξής:

“Athens already is *externally* indebted to the tune of **91 percent of GDP** —the highest rate in the Eurozone. (Belgium is in second place with a foreign debt of 64.3 percent of GDP). Even if the Greek government wanted to put itself further into *external* debt, there is simply no credit abroad to borrow, as **international credit markets have frozen up.**”

[Η Αθήνα είναι ήδη *εξωτερικά* χρεωμένη σε επίπεδο **91% τού ΑΕΠ** —τό υψηλότερο ποσοστό στην Ευρωζώνη. (Τό Βέλγιο ευρίσκεται στη δεύτερη θέση με εξωτερικό χρέος 64,3% τού ΑΕΠ). Ακόμα κι αν η Ελληνική κυβέρνηση ήθελε να καταβυθισθεί έτι περαιτέρω στο *εξωτερικό* χρέος, απλώς δεν υπάρχει καμία πίστωση στο εξωτερικό για δανειοδότηση, καθώς οι **διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές έχουν παγώσει.**]

(The GoG's draft 2009 budget submitted to Parliament November 21 has been criticized as being unrealistic and out of context with the current economic crisis and resulting slowdown. [...] At best, unrealistic targets will mean that the GoG will need to issue revisions during the year. At worst, these targets could [...] could undermine Greece's credibility with investors and ratings agencies and result in a **country downgrade**.)

Η δε «**χαριστική βολή**» στην Κυβέρνηση Καραμανλή και γενικά στην Ελληνική Οικονομία, στο πλαίσιο της εξελισσομένης τότε παγκοσμίου χρηματοπιστωτικής κρίσεως, εδόθη από την καταστροφική «εξέγερση-πλιάτσικο» στην Αθήνα στις 8 Δεκεμβρίου 2008 (**Εκθ. 14**), όπως παραστατικά περιγράφεται από αναφορά της Αμερικανικής Πρεσβείας προς την Ουάσιγκτον (**PSA, # 22 / 18 December 2008**):

“Οι ταραχές που ξεκίνησαν στην Ελλάδα, κατ’ επακολουθία του πυροβολισμού ενός εφήβου από την αστυνομία στις 6 Δεκεμβρίου, συνεκλόνησαν ακόμα και τον πιο κυνικό από τους Έλληνες, και έχουν οδηγήσει σε οικονομικές ζημιές **εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ** [...] Είναι πλέον μόνο θέμα χρόνου πριν ο Πρωθυπουργός αναγκασθεί να πραγματοποιήσει νέες εκλογές. [...] Περιορισμένη από τις αναταραχές, η **Ελληνική Κυβέρνηση θα καταστεί ακόμη περισσότερο εσωστρεφής απ’ ό,τι είναι συνήθως**. Η Ελλάδα πιθανότατα θα είναι απρόθυμη ή ανίκανη να λάβει τολμηρά μέτρα σε **θέματα περιφερειακής εξωτερικής πολιτικής**, συμπεριλαμβανομένου του θέματος περί του **ονόματος της Μακεδονίας**. [...] Παρότι οι βίαιες διαδηλώσεις αποτέλεσαν αρχικά ένα έργο των αναρχικών, τελικά συμμετείχαν χιλιάδες φοιτητές από πανεπιστήμια και γυμνάσια και των δύο φύλων. [...] Στην επιδείνωση (**Εκθ. 12**) ταραχών συνέτεινε ο **καιροσκοπισμός** των αριστερών πολιτικών κομμάτων. **Ο ΣΥΡΙΖΑ παρώτρυνε πιο ανοιχτά τους αναρχικούς και τους μαθητές για βίαιη δράση**. [...]

Η συμβατική σοφία θεωρεί ότι αυτά τα γεγονότα συνιστούν [για την Ελληνική Κυβέρνηση] μια **τελική «χαριστική βολή»**, που αναδύεται από άλλες πολιτικές κρίσεις, σκάνδαλα και την παγκόσμια οικονομική κρίση. [... Κατά συνέπεια,] η Ελληνική Κυβέρνηση θα λάβει πιθανότατα **αμυντικές θέσεις** έναντι του θέματος της



Έκθ. 15

Αθήνα, 8 Δεκεμβρίου 2008.

Στιγμιότυπο από τὰ καταστροφικά επεισόδια στο κέντρο τών Αθηνών.



Έκθ. 16 (φώτο αριστερά)

Αθήνα (πλατεία Συντάγματος), 5 Ιουνίου 2011:

Σε ρόλο λαϊκών «ινστρουχτόρων» τού κινήματος τών «Αγανακτισμένων» (2011), ο **Γ. Κατρούγκαλος** (όρθιος αριστερά), μετέπειτα «υφυπουργός εξωτερικών» (5 Οκτωβρίου 2016 - 15 Φεβρουαρίου 2019) και «υπουργός εξωτερικών» (15 Φεβρουαρίου 2019 - 9 Ιουλίου 2019) τού κυβερνητικού σχήματος τών προθύμων, ένθερμος **υποστηρικτής και εφαρμοστής** τού Αμερικανο-Σκοπιανού Σχεδίου (2008) για τό ονοματολογικό τής *fyROM*, και ο **Γ. Βαρουφάκης** (καθήμενος εξ αριστερών του), μετέπειτα «υφυπουργός οικονομικών» (27 Ιανουαρίου - 6 Ιουλίου 2015) και δεδηλωμένος **συνοδοιπόρος** τών προθύμων σχετικά με τό Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο (2008).

ονομασίας τής Μακεδονίας και τών σχέσεών της με τήν Τουρκία. [...] Η Υπουργός Εξωτερικών Μπακογιάννη μπορεί να θεωρηθεί από τούς συνομιλητές της ως πιθανόν μια «κουτσή πάπια» καθώς πρόκειται να αναλάβει τόν ρόλο τής Προεδρεύουσας τού ΟΑΣΕ τόν Ιανουάριο.”

(The riots that began in Greece following the December 6 police shooting of a teenager have shocked even the most cynical of Greeks, and have resulted in hundreds of **millions of Euros** in economic damage. [...] It is only a matter of time before the PM has to call new elections. [...] **Constrained by the unrest, the Greek government will be even more inwardly-focused than usual.** Greece will likely be unwilling or unable to take bold actions on regional foreign policy issues, including the **Macedonia name issue.** [...] Although the violent demonstrations were initially the work of anarchists, thousands of university and high school students of both sexes eventually joined in. [...] Exacerbating the unrest was the **opportunism** of the leftist political parties. **SYRIZA more openly egged anarchists and students on to violent action.**⁸ [...]

Conventional wisdom holds that these events are a **final "mortal blow"** that comes on the heels of other political crises, scandals, and the global economic crisis. [...] The Greek government will likely take **defensive positions** on the **Macedonia name issue** and relations with Turkey. [...] **FM Bakoyannis may be seen by her interlocutors as a potential "lame duck"** as she takes on the role of OSCE Chairman-in-Office in January.)

⁸ Σύμφωνα με προηγηθέν εμπιστευτικό (confidential) τηλεγράμμα τής Αμερικανικής Πρεσβείας στην Αθήνα προς τήν Ουάσιγκτον στις **8 Δεκεμβρίου 2008**, με τίτλο «Ελλάδα: Πρωτοφανής Αναρχική Βία, κατ' επακολουθία Πυροβολισμού Νέου από τήν Αστυνομία» (**Greece: Unprecedented Anarchist Violence, following Police Shooting by Youth**), ο ΣΥΡΙΖΑ «πυροδοτούσε» τήν «εξέγερση-πλιάτσικο» κατ' εκείνη τήν ημέρα δι' εμπρηστικών δηλώσεων ηγετικών στελεχών του, ενδεικτικά ως εξής: «Μια διακήρυξη τού αριστερού συνασπισμού ΣΥΡΙΖΑ έλεγε τά εξής: “Ένας έφηβος δολοφονήθηκε στο κέντρο τής Αθήνας από αστυνομικές δυνάμεις. Χωρίς κανένα λόγο, **αστυνομικοί πυροβολούν και σκοτώνουν νεαρά κορίτσια και αγόρια**, ως εάν η χώρα να ήταν σε **κατάσταση πολέμου...**”» (A statement by leftist coalition SYRIZA said “a minor was murdered in the center of Athens by police forces. Without any reason, **police shoot and kill young girls and boys** as if the country were in a state of war...”)

Δηλαδή ορθώς η Αμερικανική Πρεσβεία επεσήμανε ότι εκείνη τήν καταστροφική «εξέγερση-πλιάτσικο» επέβαλε επαχθείς εσωτερικούς περιορισμούς (constraints) —επιπροσθέτως των εφιαλτικών εξωτερικών περιορισμών από τήν παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση— στην άσκηση ενεργού πολιτικής (proactive policies) τής Κυβέρνησης Καραμανλή, σε ακραίο βαθμό μάλιστα: Καθ' όν χρόνο, λόγω εκτάκτων εξωτερικών συνθηκών (παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση) είχε πλέον καταστεί επάναγκες για τήν Ελληνική Οικονομία να μετασχηματισθεί ταχύτατα, με διαρθρωτικές αλλαγές και επαρκή δημοσιονομική αναπροσαρμογή στο πλαίσιο των νέων διεθνών συνθηκών, ώστε η Ελλάδα να μὴν αποκλεισθεί ολοκληρωτικά από τις διεθνείς χρηματαγορές τό 2009-2010, εντούτοις κάτι τέτοιο ήταν πλέον πρακτικά αδύνατον, αφού η Ελληνική Κυβέρνηση είχε εν πολλοίς περιέλθει σε κατάσταση εσωτερικής ομηρίας.

Συγκεκριμένα, οι αναρχικοί ή άλλοι «εγκέφαλοι» και οι εμφανείς ή αφανείς πολιτικοί υποστηρικτές εκείνης τής πρωτοφανούς «εξέγερσης-πλιάτσικο», είχαν κατορθώσει αφενός να αιφνιδιάσουν⁹ τήν Κυβέρνηση Καραμανλή —και μάλιστα λίγες εβδομάδες αφ' ότου η Μπακογιάννη είπε ΟΧΙ στην Αμερικανο-Σκοπιανή Συμφωνία σχετικά με τό «**Macedonian**» τόν Σεπτέμβριο-Οκτώβριο τού 2008. Επί πλέον οι «γνωστοί-άγνωστοι» ηγήτορες τής εξέγερσης είχαν καταδείξει ότι διέθεταν τήν αποφασιστικότητα και τήν δυνατότητα να κινητοποιούν κατά βού-

⁹ Σύμφωνα με τό ανεφερθέν τηλεγράμμα τής Αμερικανικής Πρεσβείας στην Αθήνα προς τήν Ουάσιγκτον στις **8 Δεκεμβρίου 2008**, ώρα 15:31 (**υποσημ. 8**), κατά τήν ημέρα τής πυρπολήσεως δημοσίων και ιδιωτικών κτιρίων, τραπεζών και αυτοκινήτων, όπως και καταστροφής/ληηλασίας («πλιάτσικο») δεκάδων καταστημάτων λιανικής στο κέντρο τής Αθήνας, «ο θάνατος τού Γρηγορόπουλου και η ένταση των ταραχών κατέπληξαν τόσο τήν Κυβέρνηση Καραμανλή όσο και τήν αστυνομία» (Grigoropoulos' death and the intensity of the riots took both the Karamanlis government and the police by surprise). Ενδεικτικά, η αμηχανία και οι σπασμωδικές ενέργειες τής Κυβέρνησης Καραμανλή και των υπηρεσιών ασφαλείας προς αντιμετώπιση εκείνης τής εκρύθμου καταστάσεως, καταδεικνύεται από τις εισηγήσεις προς τόν Πρωθυπουργό προς κήρυξη τής χώρας σε *κατάσταση εκτάκτου ανάγκης*, κατ' εφαρμογή τού άρθρου 48 τού Συντάγματος, τήν παραίτηση τού τότε Υπουργού Εσωτερικών (και μετέπειτα Προέδρου τής Δημοκρατίας) **Προκόπη Παυλόπουλου** και τού Υφυπουργού Εσωτερικών **Παναγιώτη Χηνοφώτη** (που δεν έγιναν όμως δεκτές από τόν Πρωθυπουργό), ή ακόμη και από σπασμωδικές ενέργειες των υπηρεσιών ασφαλείας εις αναζήτηση των «εγκεφάλων» που υποκινούσαν τήν «εξέγερση», καθώς μάλιστα αυτή προσελάμβανε πανελλαδική έκταση, επεκτεινομένη σε μεγάλες πόλεις τής Ελλάδος (Θεσσαλονίκη, Λάρισα, Κομοτηνή, Πάτρα, Ηράκλειο, κ.τ.λ.). Ενδεικτικά, η Αμερικανική Πρεσβεία στην Ελλάδα ανέφερε σε άλλο της τηλεγράμμα στις 8 Δεκεμβρίου 2008 (ώρα 10:49 π.μ.) ότι «*αρκετοί αξιωματούχοι τής Κυβέρνησης των Η.Π.Α. εκρατήθησαν πρόσφατα στην Αθήνα με τήν αιτιολογία ότι αφίχθησαν στην Αθήνα με διπλωματικό ή επίσημο κυβερνητικό διαβατήριο χωρίς θεώρηση Σένγκεν, συμπεριλαμβανομένων ενός Πρέσβευς, ενός μέλους τού Κογκρέσσου και μιας ομάδας πρακτόρων τού FBI*» (Several USG personnel have recently been detained in Athens for arriving on a diplomatic or official passport without a Schengen visa, including an Ambassador, a Congressman, and a team of FBI agents) (**PSA, # 20 / 8 December 2008**).

ληση «οχλοκρατικές εφεδρείες», ειδικά μάλιστα σε περίπτωση που η Κυβέρνηση Καραμανλή αποτολμούσε να λάβει «αντιλαϊκά» μέτρα για μια έγκαιρη εξυγίανση της Οικονομίας. Κατά συνέπεια, η Κυβέρνηση Καραμανλή περιείλθε τότε (από τον Δεκέμβριο 2008) σε κατάσταση μη-ανατάξιμης **παράλυσης**, ήτοι είχε πλέον καταστεί εξαναγκαστικώς μια κυβέρνηση εν πολλοίς «εσωστρεφής» (inwardly-focused), που τό μόνον που θα μπορούσε να κάνει έκτοτε ήταν να λαμβάνει, αντί των αναγκαίων μεταρρυθμιστικών μέτρων, μόνον κάποιες ανεπαρκείς και μάλλον αλυσιτελείς «αμυντικές θέσεις» (defensive positions) τόσο στην Οικονομία όσο και στην εξωτερική πολιτική. Δηλαδή, τον Δεκέμβριο του 2008, εσήμανε η αρχή τού τέλους της Κυβέρνησης Καραμανλή, και ήταν τότε «μόνο θέμα χρόνου πριν ο Πρωθυπουργός αναγκασθεί να πραγματοποιήσει νέες εκλογές» (PSA, # 22 / 18 December 2008).

Παρόμοιο πρόβλημα αντιμετώπισε και η επομένη Ελληνική κυβέρνηση (Γ. Παπανδρέου) —ήτοι, λόγω παρομοίου ευλόγου φόβου,¹⁰ αδυναμία λήψεως «αντιλαϊκών» μέτρων για μια έστω καθυστερημένη εξυγίανση της Οικονομίας— με αποτέλεσμα η Ελληνική Οικονομία να χρεωκοπήσει ουσιαστικά τό 2010 και να προσφύγει στον μηχανισμό ΔΝΤ-ΕΕ (23 Απριλίου 2010), πρωτίστως προς άμεση διάσωση Γερμανικών και Γαλλικών τραπεζών και δευτερευόντως προς αναδιάρθρωση της Ελληνικής Οικονομίας (με πολιτικό άλλοθι τήν «Τρόικα»). Κατά τήν τετραετία 2010-2014 τά δύο πατριωτικά κόμματα (Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ) περιδινούνται ανεξέλεγκτα πλέον στην δίνη των πρώτων δύο μνημονίων (2010 και 2012). Από τήν περιδίνηση δεν διέφυγε ούτε τό τρίτο ιστορικό πατριωτικό κόμμα (ΚΚΕ), διότι υπέστη τις συνέπειες της απομυθοποίησης (και επομένως απομαζικοποίησης) τού συνδικαλιστικού κινήματος στη χειμαζομένη Οικονομία, υπό τό πρίσμα τού πολιτικο-προπαγανδιστικού επιγραμματικού επινοήματος «μαζί τά φάγαμε», που σε μεγάλο βαθμό «συνενοχοποίησε» και τά τρία πατριωτικά κόμματα ενώπιον πλείστων όσων ψηφοφόρων.

¹⁰ Επί έξι χρόνια, από τον Δεκέμβριο 2008 (Κυβέρνηση Κ. Καραμανλή) μέχρι τέλους τού 2014 (Κυβέρνηση Α. Σαμαρά), η εσωτερική ομηρία της εκάστοτε Ελληνικής Κυβέρνησης συνεχίσθηκε με κυμαινομένη ένταση κατά οικονομικών και διοικητικών μεταρρυθμίσεων. Η (επομένη) Κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου (6 Οκτωβρίου 2008 - 11 Νοεμβρίου 2011) ευρέθη αντιμέτωπη αρχικά με τήν «τραγωδία της Marfin», ήτοι τήν πυρπόληση υποκαταστήματος της Marfin στην οδό Σταδίου, με φονοκτονική συνέπεια τόν θάνατο τριών υπαλλήλων της (5 Μαΐου 2010), μετέπειτα δε με τό μαζικό «κίνημα των Αγανακτισμένων» τό 2011 (Εκθ. 16). Η αμέσως επομένη κυβέρνηση, αποκαλουμένη «κυβέρνηση ευρείας αποδοχής» (11 Νοεμβρίου 2011 - 17 Μαΐου 2012), με «διορισμένο» πρωθυπουργό τόν Λ. Παπαδήμο, είδε τό κέντρο της Αθήνας να παραδίδεται και πάλι στις φλόγες, με πυρπολήσεις 45 κτιρίων και τραπεζικών καταστημάτων κατά τήν ψήφιση τού Β' Μνημονίου από τήν Βουλή των Ελλήνων, στις 12 Φεβρουαρίου 2012.

Κατ' ουσίαν επομένως, στο τέλος τού 2008, κατά τις λίγες εβδομάδες που απέμεναν μέχρι την αποχώρηση τού George W. Bush από την Προεδρία τών Η.Π.Α., εσήμανε η ώρα για την χρεωκοπία τής Ελλάδος (2010), την επακόλουθη απαξίωση τού πολιτικού της προσωπικού (2010-2014), υπό τό κράτος μάλιστα μιάς ασφυκτικής διπλής ομηρίας: εσωτερικής (**υποσ. 10**) και εξωτερικής («μνημόνια»). Νομοτελειακώς πλέον, τά ιστορικά πατριωτικά κόμματα (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ), συμπιεζόμενα εκλογικώς μεταξύ τών συμπληγάδων αυτής τής διπλής ομηρίας, επέπρωτο να συνωθούνται αναγκαστικώς επί τετραετία (2015-2019) στα έδρανα τής αντιπολίτευσης, με τόν ένα ή άλλο τρόπο.

Δηλαδή ήδη από τόν Δεκέμβριο τού 2008 είχε σημάνει η ώρα για την σχετικά ταχεία εκλογική ανέλιξη τών αθύμων ή προθύμων στην εξουσία, για πρώτη φορά μετά τόν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο: Από τελευταίο (πέμπτο) κόμμα στα έδρανα τής αντιπολίτευσης τό 2009 (με μόλις **4,60%** τών ψήφων στις εθνικές εκλογές τού 2009) θα ανεδεικνύοντο μετέπειτα, σε μόλις δύομισυ χρόνια, σε αξιωματική αντιπολίτευση (εξαπλασιάζοντας τό εκλογικό ποσοστό τους σε **26,89%** τών ψήφων στις εθνικές εκλογές τού 2012). Μετά δε από μόλις δύο άλλα χρόνια θα ανεδεικνύοντο σε πρώτο κόμμα (με **36,34%** τών ψήφων στις εκλογές τού 2015). Τό σημαντικότερο μάλιστα είναι ότι τό κυβερνητικό σχήμα αυτού τού νέου «κόμματος εξουσίας» θα τό υπεστήριζαν ενθέρμως οι Η.Π.Α. κατά την τετραετία 2015-2019, διότι η Αμερικανική Κυβέρνηση ε γνώριζε ότι (α) ως κόμμα αθύμων, δεν επρόκειτο να πραγματοποιήσει **καμία απολύτως** από τις μεγαλόπνοες προεκλογικές του οικονομικές εξαγγελίες (“κατάργηση” τών δύο πρώτων μνημονίων “μέ ένα νόμο και σε ένα άρθρο”, δραστικό κούρεμα χρέους, απελευθέρωση τής Ελλάδος από την οικονομική Επιτροπεία τής Ευρώπης, και επιστροφή τής χώρας στην διεθνή οικονομική κανονικότητα, με ουσιαστική έξοδο και πλήρη επανάκαμψη τού Ελληνικού Δημοσίου στις διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές), ήτοι δεν επρόκειτο να θέσει σε κίνδυνο τό Αμερικανογενές μόρφωμα τής Ε.Ε., εντούτοις όμως (β) ως κόμμα προθύμων, θα ανελάμβανε τό πολιτικό κόστος να εφαρμόσει, με τόν ένα ή άλλο τρόπο, τό από τό 2008 **Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο** προς οριστική («τελική» ή «*final*») επίλυση τού προβλήματος ονοματοδοσίας τής FYROM.

Πράγματι, οι επιδόσεις τών προθύμων ως κυβερνώσας παράταξης (2015-2019) υπερέβησαν ακόμη και τις πλέον ευφάνταστες προσδοκίες τών Αμερικανών. Οι πρόθυμοι όχι μόνον δεν «κατήργησαν» τά δύο πρώτα μνημόνια, αλλά επιπροσθέτως υπέγραψαν και εψήφισαν οι ίδιοι ένα **τρίτο μνημόνιο** (2015), τό οποίο μάλιστα ήταν ασυγκρίτως επαχθέστερο από τά προηγούμενα, αφού μεταξύ

πολλών άλλων επιτάσσει μια χυδαία (ακραίου αποικιοκρατικού τύπου) εγγυητική εκχώρηση τού συνόλου τού δημοσίου πλούτου τής Ελλάδος, συμπεριλαμβανομένων και τών αρχαιολογικών μνημείων, σε ξένους δανειστές για... 99 χρόνια. Εκείνο μάλιστα τό εθνομειοδοτικό οικονομικό «επίτευγμα», που διασκέδασε τίς ανησυχίες τών Αμερικανών περί χαοτικών εξελίξεων στην Ε.Ε. από ένα GREXIT, οι εν Ελλάδι πρόθυμοι κατόρθωσαν να τό επιβάλουν σχετικά εύκολα, «χωρίς να ανοίξει μύτη» στην Αθήνα, καταδεικνύοντες εν τοίς πράγμασι ότι ήλεγχαν (controlled) ή περιορίζαν (contained) αποτελεσματικά όλες τίς φερόμενες ως (δήθεν) «**αναρχικές**» ομάδες κρούσεως, που κατά τά προηγούμενα χρόνια είχαν επιδοθεί σε οχλοκρατικές πυρπολήσεις και «αντιμνημονιακούς» βανδαλισμούς στό κέντρο τής Αθήνας (**Εκθ. 14**). Επί πλέον, αμέσως μετά τήν πολιτική εξουδετέρωση τού Gruevski στη FYROM (**υποσ. 5**), η εν Ελλάδι κυβερνώσα παράταξη τών προθύμων εξετέλεσε αθύμως τίς εντολές τών Η.Π.Α. για ταχεία εφαρμογή τού **Αμερικανο-Σκοπιανού Σχεδίου** περί ονοματοδοσίας τής FYROM, και μάλιστα με τό παραπάνω τό 2008-2009: Οι πρόθυμοι όχι μόνον απεδέχθησαν και τούς τρεις βασικούς πυλώνες τού από τό 2008 Αμερικανο-Σκοπιανού Σχεδίου (*countryname: «Northern Macedonia» or «North Macedonia» - language: «Macedonian» - nationality: «Macedonian»*), αλλά πλειοδοτούντες σε εθνομειοδοτική ή και εθνομηδενιστική αθυμία απεδέχθησαν επιπρόσθετους επαχθείς όρους, εις βάρος αμφοτέρων τών λαών (Ελλάδος και FYROM), και μάλιστα **αυθαιρέτως** (ήτοι παρά τίς μαζικές αλλά και ειρηνικές αντιδράσεις και διαδηλώσεις εκατοντάδων χιλιάδων **ἐνθύμων** Ελλήνων τό 2018-2019), **αντιδημοκρατικώς** (ήτοι εν γνώσει ότι 70,4% - 80% τού εκλεκτορικού σώματος, υπερτάτου οργάνου τής δημοκρατικής Ελληνικής Πολιτείας, αντιτίθεται προς τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών»), και **αντισυνταγματικώς** (**Κεφ. 12.2 - 12.4**).

Ειδικότερα, όσον αφορά στη «Συμφωνία τών Πρεσπών», η παράταξη τών προθύμων απεφάσισε εξ αρχής, αυθαιρέτως και μονομερώς, χωρίς οποιαδήποτε συνεννόηση με τά ιστορικά πατριωτικά κόμματα (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ), να απεμπολήσει τό ιστορικό (από τό 2008) «κεκτημένο» τής Ελληνικής διπλωματίας, ήτοι να αποστασιοποιηθεί από τήν πολυδιάστατη διαπραγματευτική βάση **«Σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων, χωρίς ρητή αναφορά σε γλώσσα/εθνικότητα»**. Προφανώς, αυτή η διαπραγματευτική βάση είχε θεωρηθεί μετέπειτα από τίς Η.Π.Α. (και τήν FYROM) ως μάλλον ετεροβαρής υπέρ τής Ελλάδος. Κατ' επακολουθία, οι εν Ελλάδι πρόθυμοι ανέλαβαν να «αποκαταστήσουν τήν ισορροπία» υπέρ τών Σκοπιανών, ως εξής:

- **Nationality/language: «Macedonian».** Από τόν πρώτο γύρο διαπραγματεύσεων μεταξύ τών δύο χωρών με διαμεσολάβηση τού επιτετραμμένου τού ΟΗΕ Matthew Nimetz τό 2018, που επρόκειτο να αρχίσει στις 17 Ιανουαρίου εκείνου τού έτους, οι εν Ελλάδι πρόθυμοι είχαν ήδη παραδώσει μονομερώς τό ιστορικά βαρύτιμο «**Macedonian nationality**» στους Σκοπιανούς (Κεφ. 6), ενώ ήδη «συζητούσαν» παρασκηνιακά (χωρίς συνεννόηση με τούς άλλους πολιτικούς αρχηγούς στην Ελλάδα) και τό συναφές «**Macedonian language**» (Κεφ. 5) —τά οποία συναποτελούσαν εξ αρχής (1993) τόν πρωταρχικό στόχο τών Σκοπιανών (Κεφ. 1.2 - 1.4) στη διαμάχη τους με τήν Ελλάδα— όπως προκύπτει από τά δημοσιευθέντα πρακτικά τής συσκέψεως τών πολιτικών αρχηγών τής FYROM στις 27 Ιανουαρίου 2018, όπου ο Πρωθυπουργός τής χώρας **Zoran Zaev** εδήλωσε μεταξύ άλλων τά εξής:¹¹

“Από τήν Ενδιάμεση Συμφωνία (1995) και μετά, τό αντικείμενο τής διαπραγμάτευσης ήταν τό **όνομα**. Τώρα προστίθενται **γλώσσα** και **ταυτότητα**. Νομίζω ότι πρέπει να λύσουμε τό ζήτημα όσο έχουμε ακόμη τήν **ευκαιρία**.”

Η ευκαιρία στην οποία ανεφέρετο ο **Zoran Zaev** ήταν η μετά από 10 χρόνια «ολική επαναφορά» τού Αμερικανο-Σκοπιανού Σχεδίου στο τραπέζι τών διαπραγματεύσεων, και μάλιστα σε ουσιαστικά βελτιωμένη έκδοση υπέρ τών Σκοπιανών και κατά τής Ελλάδος, στο πλαίσιο ευνοϊκών πολιτικών συνθηκών (πολιτική εξουδετέρωση τού Gruevski στη FYROM, και παράλληλη κατοχή τής εξουσίας στην Ελλάδα από τήν παράταξη τών προθύμων.)

- **Ρητή αναγνώριση.** Οι εν Ελλάδι πρόθυμοι συνεφώνησαν εξ αρχής με τούς Σκοπιανούς (2018), ότι θα απεμπολούσαν τήν αρχή «**χωρίς ρητή αναφορά σε γλώσσα/εθνικότητα**» τών Καραμανλή-Μπακογιάννη (2008), προκειμένου τό «**Macedonian language**» και τό «**Macedonian nationality**» να αναφέρονται

¹¹ Αποσπάσματα από τά πρακτικά τής σύσκεψης τών πολιτικών αρχηγών τής FYROM στις 27 Ιανουαρίου 2018, όπως και επακόλουθης σύσκεψής τους στις 19 Μαΐου 2019, πρωτοδημοσιεύθηκαν αρχικά στη γερμανική εφημερίδα **Frankfurter Allgemeine Zeitung**, μετέπειτα δε στην έντυπη και ηλεκτρονική έκδοση τής εφημερίδος **ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ** (2 Νοεμβρίου 2018), μεταφρασμένα στην Ελληνική, σε εκτενές άρθρο τών **Τ. Τέλλογλου, Ξ. Κουναλάκη** και **Β. Νέδου**, με τίτλο “**Αποκλειστικό «Κ»: Στο φως οι συνομιλίες των ηγετών της ΠΓΔΜ**”, [εδώ](#):

<https://www.kathimerini.gr/987692/gallery/epikairothta/politikh/apokleistiko-k-sto-fws-oi-synomilies-twn-hgetwn-ths-pgdm>

και να αναγνωρίζονται ρητώς στην όποια διακρατική «συμφωνία» περί ονοματοδοσίας της fYROM (όπως επεδίωκε ο Gruevski από τό 2008). Κατά συνέπεια, η «Συμφωνία τών Πρεσπών» βρίθει ρητών αναφορών στη (δήθεν) «**Macedonian language**», τήν (δήθεν) «**Macedonian nationality**» και τήν (δήθεν) «**Macedonian identity**» τών βουλγαροφώνων-βουλγαρογενών πολιτών τής fYROM. Ως δε τέτοια, η εν λόγω «Συμφωνία» διολίσθησε κειμενογραφικώς σε όρους και διατυπώσεις **φασιστικού** ή και **ναζιστικού** τύπου (**Κεφ. 10**), που δεν περιποιούν τιμή ούτε στην Ελλάδα, ούτε στη fYROM, ούτε στον ΟΗΕ, ούτε και στις Η.Π.Α.

- **Λέξη «Macedonia».** Έτι περαιτέρω, πριν καν αρχίσει η εν λόγω επίσημη διαπραγμάτευση (από 17 Ιανουαρίου 2008), τό Υπουργείο Εξωτερικών τής Ελλάδος είχε εξαγγείλει διαδικτυακώς ότι είχε ήδη προεκχωρήσει μονομερώς τήν «**λέξη Μακεδονία**» στη fYROM, σε καταφανή και απροσχημάτιστη παραβίαση τής από τό 1992 απόφασης τής Σύσκεψης τών Πολιτικών Αρχηγών επί τού θέματος (**υποσ. 3**), ως εξής:¹²

*“Σύμφωνα με τήν επίσημη ιστοσελίδα τού ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών, η θέση τής Αθήνας είναι για μια «σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν από τη **λέξη Μακεδονία**, που θα ισχύει έναντι όλων (erga omnes) και για όλους τούς σκοπούς.»”*

Δηλαδή η επί μέρους (5λεξη) διαπραγματευτική βάση «σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό» τών Καραμανλή-Μπακογιάννη, διευρύνθηκε επί Τσίπρα-Κοτζιά κατά πέντε (5) επιπρόσθετες λέξεις και κατέστη η (10λεξη) «σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό **πριν από τήν λέξη Μακεδονία**», εις πλήρη δηλαδή ευθυγράμμιση με τό από τό 2008 Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο.

Επί πλέον, μεταξύ τών δύο επιλογών τού Αμερικανο-Σκοπιανού Σχεδίου για τό όνομα, «**Northern Macedonia**» και «**North Macedonia**», οι εν Ελλάδι πρόθυμοι απεδέχθησαν τό δεύτερο όνομα, που είναι τό εννοιολογικώς χειρό-

¹² Εφημερίδα **ΤΟ ΒΗΜΑ**, άρθρο τού **Α. Αθανασόπουλου** (5 Ιανουαρίου 2018), με τίτλο “**Ο καυτός Ιανουάριος για το «Μακεδονικό» και η Μυστική συνάντηση στην Οξφόρδη**”, [εδώ](https://www.tovima.gr/2018/01/05/politics/o-kaytos-ianoyarios-gia-to-makedoniko-kai-i-mystiki-synantisi-stin-oxfordi/):

<https://www.tovima.gr/2018/01/05/politics/o-kaytos-ianoyarios-gia-to-makedoniko-kai-i-mystiki-synantisi-stin-oxfordi/>

τερο για τήν Ελλάδα και τήν Βουλγαρία και τό καλύτερο για τήν fYROM («**North Macedonia**»), παρότι οι Σκοπιανοί είχαν μονομερώς αποδεχθεί τό πρώτο («**Northern Macedonia**») προ δεκαετίας (από 29 Ιουλίου 2008).¹³

- **Προσχήματα εν αμαρτίαις.** Έχοντας οι εν Ελλάδι πρόθυμοι παραδώσει εξ αρχής και κατ' ουσίαν τά πάντα στη fYROM, ήτοι όλα εκείνα που ενδιέφεραν τούς Σκοπιανούς — ήτοι «**Macedonian nationality**», «**Macedonian language**», και τήν λέξη «**Macedonia**» στο όνομα τής χώρας («**North Macedonia**») — απέμενε να διαμορφωθεί μια προσχηματική αιτιολόγηση εκείνης τής πράξεως εσχάτης προθυμίας, προκειμένου η «Συμφωνία τών Πρεσπών» να «περάσει» (ψηφισθεί/κυρωθεί) από τήν ελληνική «βουλή», αν όχι με ενισχυμένη πλειοψηφία (άνω τού 60%) τουλάχιστον με απόλυτη πλειοψηφία (άνω τού 50%). Προς τούτο οι Σκοπιανοί συναίνεσαν σε τρία αιτήματα πολιτικής/προπαγανδιστικής σκοπιμότητος τών προθύμων:

1. Να προστεθούν κάποιοι «αστερίσκοι» και επισημάνσεις στή «Συμφωνία τών Πρεσπών» όσον αφορά στη «**Macedonian nationality**» όπως π.χ. στο άρθρο 1.3(b) που ορίζει επί λέξει ότι «*the nationality of the Second Party shall be **Macedonian**/citizen of the Republic of North Macedonia*» — κάτι στο οποίο οι Σκοπιανοί ευκόλως συναίνεσαν αφού αυτοί μεν πήραν αυτό που ήθελαν («**Macedonian nationality**») για τήν διεθνή καθιέρωση τής (δήθεν) Μακεδονικής εθνικότητός τους, οι δε Έλληνες μπορούσαν πλέον να κρατήσουν τούς... αστερίσκους για τήν ψηφοθηρική προώθηση τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών» στην ελληνική «βουλή» (Κεφ. 6).
2. Να προστεθούν παρόμοιοι «αστερίσκοι» και επισημάνσεις στην εν λόγω «Συμφωνία» όσον αφορά στη «**Macedonian language**», όπως π.χ.

¹³ Η μετάφραση τού επιθέτου *βόρειος* στην Αγγλική είναι *north* ή *northern*. Ως γεωγραφικοί προσδιορισμοί περιοχών, τό μεν *north* χρησιμοποιείται όταν είναι σαφώς οριοθετημένα τά όρια (all-inclusive) τής προσδιοριζομένης περιοχής (π.χ. North America), τό δε *northern* χρησιμοποιείται όταν τέτοια όρια δεν είναι σαφώς (θεσμικώς) προσδιορισμένα και εξαρτώνται εννοιολογικώς από τά συμφραζόμενα (π.χ. northern Europe). Σε αυτή τήν βάση, τό αρχικό (από τό 2008) Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο (PSA, document #15 / 29 July 2008) προέτεινε τό *northern* ως πρώτη (πλέον ενδεδειγμένη) επιλογή, ενώ παρέθετε τό *north* εντός παρενθέσεως, ως δεύτερη επιλογή (μη ενδεικνυόμενη), δεδομένου ότι η βόρεια περιοχή τής ατύπως (εξωθεσμικώς) επιλεγόμενης «γεωγραφικής Μακεδονίας» (Κεφ. 4) περιλαμβάνει όχι μόνον τήν επικράτεια τής fYROM αλλά μεταξύ άλλων και μια νοτιοδυτική περιοχή τής Βουλγαρίας (Επαρχία Blagoevgrad ή «Pirin Macedonia»), που μάλιστα έχει σημαντική έκταση (6.449 km²).

στο άρθρο 1.3(c) που ορίζει επί λέξει ότι «*the official language of the Second Party shall be the “Macedonian language”, as recognized by the Third UN Conference on the Standardization of Geographical Names, held in Athens in 1977*» —κάτι προς τό οποίο οι Σκοπιανοί συναίνεσαν, επίσης ευκόλως, αφού αυτοί μεν πήραν αυτό που διακαώς ήθελαν («**Macedonian language**»), οι δε Έλληνες μπορούσαν πλέον να κρατήσουν δι’ εαυτούς τό ψεύδος ότι η Τρίτη Διάσκεψη τών Ηνωμένων Εθνών για τήν Τυποποίηση Γεωγραφικών Ονομάτων, λαβούσα χώρα στην Αθήνα τό 1977, δήθεν “*ανεγνώρισε*” (recognized) κάποια δήθεν “*Macedonian language*” (ή οποιαδήποτε άλλη γλώσσα). Εντούτοις, αυτό τό κατάφωρο ψεύδος (Κεφ. 5), εθεωρείτο επαρκές από τούς εν Ελλάδι προθύμους στο πλαίσιο τής ψηφοθηρικής προώθησης τής εν λόγω «Συμφωνίας» στην ελληνική «βουλή» για τά προσχηματικώς περαιτέρω (Κεφ. 6).

3. Να ψηφισθούν από τήν Βουλή τής FYROM τέσσερις σύντομες τροπολογίες (Amendments 33-36) τού Συντάγματος (Έκθ. 17), προκειμένου αφενός μεν η αλλαγή τού ονόματός της σε «North Macedonia» να ορίζεται ρητώς στο Σύνταγμά της, αφετέρου δε να τροποποιηθούν στοιχειωδώς κάποιοι «αλυτρωτικά» άρθρα τού Συντάγματος.

Με τήν πρώτη τροπολογία (Amendment XXXIII), υπετίθετο ότι οι Σκοπιανοί απεδέχοντο (δήθεν) οριστικά ότι θα προσδιορίζουν εφεξής τήν χώρα τους εσαεί ως «Βόρεια Μακεδονία» όχι μόνον διεθνώς αλλά και στο εσωτερικό τής χώρας τους. Εις μάτην όμως ο Πρωθυπουργός τής FYROM **Zoran Zaev** επεσήμανε εντίμως προς τόν «πρωθυπουργό» τών εν Ελλάδι προθύμων ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει, διότι κάποια μελλοντική κυβέρνηση στη FYROM θα μπορέσει ενδεχομένως (εάν διαθέτει επαρκή κοινοβουλευτική πλειοψηφία) να τροποποιήσει εκ νέου τό Σύνταγμα, ακυρώνοντας αυτές ή άλλες τροπολογίες (υποσ. 11):

“ Ο Τσίπρας θέλει λύση. Αυτό όμως μπορεί να περάσει από τό ελληνικό κοινοβούλιο, μόνο αν αλλάξει τό σύνταγμα. Ο Τσίπρας μίλησε για τά βασικά. Με άκουσε προσεκτικά. Τού είπα, τί θα γίνει αν ανεβεί στην εξουσία πάλι τό VMRO-DPMNE και ζητήσει να επιστρέψει στην αρχική του μορφή τό σύνταγμα; Τί σάς βοηθάει μια αλλαγή τού συντάγματος;”

Η απάντηση στο ερώτημα τού Ζαεν («Τί σάς βοηθάει μια αλλαγή τού συντάγματος;») είναι προφανής: Επρόκειτο να «βοηθήσει» τούς εν Ελλάδι προθύμους να συσκοτίσουν από τόν Ελληνικό λαό τό γεγονός ότι είχαν προσφέρει κάτι ιστορικά βαρύτιμο και **διαχρονικό** –τήν επίμαχη λέξη «Macedonian» για τήν διεθνή καθιέρωση τής (δήθεν) «Macedonian language» και τής αλυτρωτικής «Μεγάλης Ιδέας» περί «Macedonian nationality» και «Macedonian people» – και αντ' αυτών,

**AMENDMENTS
XXXIII, XXXIV, XXXV AND XXXVI TO THE CONSTITUTION OF THE REPUBLIC OF
MACEDONIA**

The following amendments shall be an integral part of the Constitution of the Republic of Macedonia and shall enter into force upon the entry into force of the Final Agreement for the Settlement of the Differences as Described in the United Nations Security Council Resolutions 817 (1993) and 845 (1993), the Termination of the Interim Accord of 1995, and the Establishment of a Strategic Partnership between the Parties and upon the ratification of the NATO Accession Protocol by the First Party to the Final Agreement.

AMENDMENT XXXIII

1. In the Constitution, the words “Republic of Macedonia” shall be replaced with the words “**Republic of North Macedonia**”, and the word “Macedonia” shall be replaced with the words “**North Macedonia**”, except in Article 36 of the Constitution of the Republic of Macedonia.

AMENDMENT XXXIV

1. In the Preamble of the Constitution of the Republic of Macedonia, the words “as well as citizens **living within its borders who are**” shall be deleted, the words “the decisions of the ASNOM” shall be replaced with the words “the legal decisions cited in the Proclamation of the First Session of the ASNOM to the Macedonian people about the said session of the ASNOM”, the words “which expressed the will to create an independent sovereign state and the Ohrid Framework Agreement” shall be added after the word “year”, and the words “have decided to” shall be deleted.
2. This Amendment shall amend the Preamble – Amendment IV to the Constitution of the Republic of Macedonia.

AMENDMENT XXXV

1. The Republic shall respect the sovereignty, territorial integrity and political independence of the neighbouring states.
2. This amendment shall supplement Article 3 of the Constitution of the Republic of Macedonia.

AMENDMENT XXXVI

1. The Republic shall protect, guarantee and foster the characteristics and the historical and cultural heritage of the **Macedonian people**.
The Republic shall protect the rights and interests of its nationals living or staying abroad.
The Republic shall provide for the diaspora of the Macedonian people and of part of the Albanian people, Turkish people, Vlach people, Serbian people, Roma people, Bosniak people and others and shall foster and promote the ties with the fatherland.
In doing so, the Republic shall not interfere with the sovereign rights of other states and with their internal affairs.
2. This amendment shall replace Article 49 of and Amendment II to the Constitution of the Republic of Macedonia

Έκθ. 17

Οι 4 τροποποιήσεις τού Συντάγματος τής *FYROM*,
ψηφισθείσες από τήν Βουλή τής *FYROM* στις 11 Ιανουαρίου 2019.

τών μεγάλων και σπουδαίων, η Ελλάδα έλαβε μια συνταγματική (υποτίθεται) «εγγύηση» που όμως είναι **πρόσκαιρη** ή και **βραχυχρόνια**: Μια δέσμη (4) τροπολογιών τού Συντάγματος, τήν οποία όμως οι Σκοπιανοί μπορούν να τήν «ακυρώσουν» κατά βούληση στο μέλλον (όπως και θα γίνει νομοτελειακά, αργά ή γρήγορα), ειδικά μάλιστα υπό τό πρίσμα τής καταφανούς αντισυνταγματικότητός της (π.χ. δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως χωρίς να υπογραφεί από τόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας τής FYROM).

Ακόμη χειρότερα, οι εν Ελλάδι πρόθυμοι ισχυρίζονται ότι με τίς επόμενες τρεις τροπολογίες (XXXIV-XXXVI), εξαλείφθησαν πλήρως οι αλυτρωτικές διατυπώσεις στο Σύνταγμα τής FYROM. Παρατηρούμε όμως ότι οι 36η τροπολογία (XXXVI) διατηρεί εν πολλοίς τόν αλυτρωτικό χαρακτήρα τού Συντάγματος τής FYROM, αφού ρητώς κάνει λόγο περί τού «Μακεδονικού λαού» (**the Macedonian people**),¹⁴ τού οποίου «τά χαρακτηριστικά και τήν ιστορική και πολιτισμική κληρονομιά» (the characteristics and the historical and cultural heritage) τό κράτος τής FYROM αναλαμβάνει να «προστατεύει, εγγυάται και καλλιεργεί» (protect, guarantee and foster), χωρίς βέβαια να προσδιορίζεται στην τροπολογία, ή οπουδήποτε στό Σύνταγμα τής FYROM, πίο χρονικό ορίζοντα καλύπτει η εν λόγω «ιστορική και πολιτισμική κληρονομιά». Παρ' όλα αυτά, οι εν Ελλάδι πρόθυμοι επικαλούνται τήν διάταξη (τελευταία παράγραφο τής τροπολογίας 36.1) ότι τό κράτος τής FYROM «δεν θα παρέμβει στα κυριαρχικά δικαιώματα άλλων κρατών και στις εσωτερικές τους υποθέσεις» (shall not interfere with the sovereign rights of other states and with their internal affairs). Εντούτοις όμως, όλα αυτά είναι υπό αίρεση (τροποποίηση ή και ακύρωση), αφού μια μελλοντική κυβέρνηση τής FYROM με επαρκή πλειοψηφία στην βουλή, μπορεί να καταργήσει αυτές τίς τροπολογίες. Και τότε αυτό που θα έχει μείνει θα είναι ο απόηχος (ή και η αυτονομιστική δυναμική) τής αλυτρωτικής ιδεοληψίας περί (σλαβοφώνου-βουλγαρογενούς) «**Macedonian people**».

Προφανώς, οι πρόθυμοι τών Αθηνών διατελούσαν (και διατελούν) εν γνώσει ότι ο Τιτοϊκής εμπνεύσεως «**Μακεδονικός αλυτρωτισμός**»

¹⁴ Η φράση «**Macedonian people**» επαναλαμβάνεται οκτώ (8) φορές στο Σύνταγμα τής FYROM. Άλλες τόσες (8) φορές επαναλαμβάνεται η φράση «**Macedonian language**».

δεν είναι εφικτό να εκριζωθεί οριστικά με... τροπολογίες στο Σύνταγμα των Σκοπιανών. Η μήτρα του «Μακεδονικού μεγαλοϊδεατισμού» είναι όχι τό εύπλαστο κείμενο τού Συντάγματός τους, αλλά η εν πολλοίς άκαμπτη διαγενεακή εθνοϊδεοληψία τους περί «**Macedonian people**», με «**Macedonian nationality**» και «**Macedonian language**», άπαντα τών οποίων εδραιώνονται διεθνώς έτι περαιτέρω μετά τήν «αναγνώρισή» τους από τούς προθύμους τών Αθηνών. Εν τούτοις, οι ως άνω (4) τροπολογίες, ως (παραπλανητική) «επέκταση» τού *erga omnes* στο εσωτερικό τής *fYROM*, προσορίζοντο ως άλλοθι¹⁵ κατά τήν κυρωτική διαδικασία στο «Ελληνικό Κοινοβούλιο», όπου διεφαινέτο τότε ότι η «Συμφωνία τών Πρεσπών» «μπορεί να περάσει, μόνο αν αλλάξει τό Σύνταγμα».

Συγκεφαλαιωτικά, με τίς (4) σύντομες τροπολογίες στο Σύνταγμα τής *fYROM*, οι πρόθυμοι διετείνοντο προπαγανδιστικώς ότι ναι μεν έδωσαν πολλά στους Σκοπιανούς, αλλά και οι Σκοπιανοί έδωσαν κάποια, κάμποσα, στους Έλληνες, π.χ. έναν αστερίσκο εδώ, μια επισήμανση εκεί, ή κάποιες τροπολογίες παραπέρα. Δηλαδή οι πρόθυμοι αυτοπαρουσιάζοντο ως δήθεν διαπραγματευόμενοι σκληρά με τούς Σκοπιανούς, σε δήθεν αλισβερίσι «δούναι και λαβείν» εν ονόματι τής ειρηνικής συνύπαρξης τών λαών — με τήν διαφορά ότι οι μεν Σκοπιανοί πήραν όλα τά σπουδαία (τά «**Macedonian language**» και «**Macedonian nationality**», δικά τους εξ ολοκλήρου πλέον), οι δε Έλληνες έμειναν με τούς αστερίσκους στο χέρι (και κάποιες πρόσκαιρες τροπολογίες στο άλλο χέρι).

¹⁵ Οι (4) τροπολογίες στο Σύνταγμα τής *fYROM* (Έκθ. 17), ενίσχυσαν τήν προπαγανδιστική φαρέτρα τών εν Ελλάδι προθύμων με τόν ψευδή ισχυρισμό ότι η «Συμφωνία τών Πρεσπών» αποτελεί (δήθεν) **βελτίωση** τής προηγούμενης διαπραγματευτικής θέσεως τών Καραμανλή-Μπακογιάννη («*Σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων, χωρίς ρητή αναφορά σε γλώσσα/εθνικότητα*»), διότι τό «έναντι όλων» τών Καραμανλή-Μπακογιάννη ανεφέρετο μόνον σε διεθνή χρήση τού («νέου») ονόματος τής *fYROM*, και όχι στο εσωτερικό της, ενώ, λέει, τό «έναντι όλων» τών Τσίπρα-Κοτζιά αναφέρεται όχι μόνον σε διεθνή αλλά και σε εσωτερική χρήση στη *fYROM*. Αυτή όμως είναι η **μισή αλήθεια** (τό ψευδο-άλλοθι). Η άλλη μισή αλήθεια (η «ταμπακίερα») είναι ότι (1) η εν λόγω «επέκταση» τής χρήσης τού «North Macedonia» στο εσωτερικό τής *fYROM* έχει **πρόσκαιρο** χαρακτήρα, αφού η μοναδική «εγγύηση» προς τούτο είναι μια δέσμη εν δυνάμει ακυρωσίμων συνταγματικών τροπολογιών τής *fYROM*, και (2) τό καταβληθέν από τήν Ελλάδα «τίμημα» για αυτήν τήν «επέκταση» είναι όχι απλώς βαρύ, αλλά **μόνιμο** και **επαχθές**, ήτοι: Η παγκόσμια καθιέρωση τών «**Macedonian language**» και «**Macedonian nationality**» **συναινέσει** τής Ελλάδος εν τώ παρόντι, και τού «**Republic of Macedonia**» (χωρίς γεωγραφικό προσδιορισμό) εν τώ ορατώ μέλλοντι — αφού ο λαός που θα κατορθώσει να καθιερώσει τό «**Macedonian**» ως προσδιοριστικό τής γλώσσας (language) και εθνικότητός του (nationality) σε παγκόσμιο επίπεδο **αναντιλέκτως** (με Ελληνική συναίνεση), είναι ο λαός που δικαιούται, ως «**Macedonian people**» (συναινούσης τής Ελλάδος) (**υποσ. 14**), να αλλάξει τό όνομα τού κράτους του (σε «**Macedonia**») **μονομερώς** κάποτε στο μέλλον (έστω και μη συναινούσης τής Ελλάδος τότε), ώστε τό όνομα τής χώρας (Macedonia) να ευθυγραμμισθεί **επί τέλους** με τήν γλώσσα/εθνικότητα/ταυτότητα τού λαού (Macedonian).

Τά εθνικά ανοσιουργήματα τών προθύμων ήσαν συνοπτικά τά εξής: (α) η μονομερής απεμπόληση τού από τό 2008 κεκτημένου τής Ελληνικής διπλωματίας («Σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό, έναντι όλων, χωρίς ρητή αναφορά σε γλώσσα/εθνικότητα»), (β) η εκχώρηση όλων τών ουσιωδών στους Σκοπιανούς (τών λέξεων «**Macedonian**» και «**Macedonia**») κατά κατάφωρη παραβίαση τής από τό 1992 αποφάσεως τής Σύσκεψης τών Πολιτικών Αρχηγών, (γ) η εμπλοκή τών δύο χωρών σε μια διαδικασία προσχηματικών τροπολογιών τού Συντάγματος τής FYROM (με συνακόλουθη κειμενογραφική εκτροπή τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών» σε διατυπώσεις ναζιστικού τύπου), και (δ) ο βιασμός τής δημοκρατικής συνείδησης τών δύο λαών (επιβολή επ' αυτών τής εν λόγω «Συμφωνίας», παρά τήν δεδηλωμένη αντίθεση τής πλειοψηφίας τών δύο λαών), υπό καθεστώς συνταγματικής εκτροπής εκατέρωθεν τών συνόρων (**Κεφ. 12**).

Εξ όσων δε ευλόγως συνάγεται, οι πρόθυμοι προέβησαν σε αυτές τις πράξεις από **18 Οκτωβρίου 2017** —μετά δηλαδή τήν πολιτική εξουδετέρωση τού **Gruevski** και τήν άνοδο τού **Zaev** στην εξουσία (31 Μαΐου 2017)— οπότε, ως πρόθυμοι, έλαβαν εντολή από τήν Αμερικανική Κυβέρνηση¹⁶ (**Εκθ. 18-19**) να εφαρμόσουν τό προ δεκαετίας Αμερικανο-Σκοπιανό Σχέδιο οι ίδιοι (άνευ συνεννοήσεώς τους με άλλα κόμματα, επ' ουδενί δε με τούς Καραμανλή και Μπακογιάννη) προς ονοματοδοσία τής FYROM με τόν ένα ή άλλο τρόπο, αμέσως, εντός τού 2018.

Προς τούτο, οι πρόθυμοι αναπαρήγαγαν στην Ελλάδα, εν γνώσει, τήν παραπλανητική προπαγάνδα ξένου κράτους (FYROM), εις βλάβη μείζονος σημασίας εθνικών συμφερόντων τής Ελλάδος (**Κεφ. 4 - 11**). Εκείνη η προπαγάνδα, που συνιστά βαρεία προσβολή κατά τής νοημοσύνης και αξιοπρεπείας τού Ελληνικού λαού — μάλλον άνευ προθέσεως ειδικώς επί τούτου τών Αμερικανών (**Κεφ. 13.2**)— και εκτροπή από τήν Νομιμότητα (**Κεφ. 13**), απετέλεσε ένα «γκαιμπελικού τύπου» πλαίσιο όχι μόνον προς στρέβλωση τής αληθείας, αλλά και προς συνακόλουθη εξακόντιση ύβρεων από «επίσημα χείλη», σε συνδυασμό με άσκηση κρατικής βίας, κατά εκατοντάδων χιλιάδων διαδηλωτών αγωνιζομένων υπέρ ιερών και οσίων τού Ελληνισμού και ειδικά κατά τής Ύβρεως τών «Πρεσπών».

¹⁶ “ Tsipras met with President Trump in October [17, 2017], followed the next day by an intensive working meeting with **Vice President Pence, Secretary of State Tillerson** and other cabinet officials. **Significantly, Pence raised the name issue** and the sides discussed how **to get to a resolution**” (**Εκθ. 18-19**).

<απόσπασμα από άρθρο τού **Edward P. Joseph** με τίτλο «**Macedonia's Biggest Problem: It's Called Macedonia**» (*The National Interest*, 12 December 2017) προσβάσιμο [εδώ](https://nationalinterest.org/feature/macedonias-biggest-problem-its-called-macedonia-23627):

<https://nationalinterest.org/feature/macedonias-biggest-problem-its-called-macedonia-23627>>



Έκθ. 18

Washington, 18 Οκτωβρίου 2017.

Συνάντηση τού Αντιπρέδρου τών Η.Π.Α. **Mike Pence** με τήν ηγεσία τής ελληνικής κυβερνώσας παράταξης.



Έκθ. 19

«Tweet» τού Αντιπρέδρου τών Η.Π.Α. **Mike Pence** περί τής ως άνω συνάντησης (Έκθ. 18).

4. Περί δήθεν «γεωγραφικής Μακεδονίας».¹⁷

Οι εν Ελλάδι κυβερνώντες μετήλθαν τό εξής ψεύδος (διατυπωθέν από τόν ίδιο τόν «πρωθυπουργό» και τόν «υπουργό εξωτερικών», μεταξύ πολλών άλλων), προκειμένου να ευοδωθεί μια «αναβάθμιση» τού κρατικού μορφώματος τών Σκοπίων, από κρατίδιο άνευ ονόματος (FYROM) σε κράτος με όνομα διεθνούς αναγνωρισιμότητας και τεραστίου ιστορικού βάθους («ΒΟΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ»), και μάλιστα με συμμετοχή αυτού τού κράτους σε διεθνείς οργανισμούς (ΝΑΤΟ, Ε.Ε.): Τό 1913 υφίστατο, λέει, η επιλεγόμενη «γεωγραφική Μακεδονία» (geographical Macedonia), η οποία (υποτίθεται ότι) «διαμελίσθηκε», διά τής Συνθήκης Ειρήνης τού Βουκουρεστίου (10 Αυγούστου 1913), μεταξύ κυρίως τής Ελλάδος (51%), τής Σερβίας (λιγότερο από 39%) και τής Βουλγαρίας (10%).

Η αλήθεια όμως είναι διαμετρικά αντίθετη: Ο όρος «γεωγραφική Μακεδονία» ήταν **ανύπαρκτος** μέχρι τήν Συνθήκη τού Βουκουρεστίου (1913), ή και μετέπειτα μέχρι τό τέλος τού Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Επομένως δεν μπορεί να λεχθεί ευλόγως ότι «διαμελίσθηκε» (ή «διαμοιράσθηκε») κάτι τό οποίο δεν υφίστατο τότε (1913), ούτε καν ως έννοια, τουλάχιστον σε επίπεδο Διεθνούς Δικαίου, ήτοι ρητώς σε κείμενα Διεθνών Συνθηκών, και δη Συνθηκών Ειρήνης.

Ειδικότερα, στη Συνθήκη Ειρήνης τού Βουκουρεστίου (10 Αυγούστου 1913) δεν υπάρχει πουθενά ούτε ο όρος «γεωγραφική Μακεδονία» ούτε καν η λέξη (σκέτη) «**Μακεδονία**» ή παράγωγά της. Σε εκείνη τήν Συνθήκη, τά νέα Σερβο-Βουλγαρικά και Ελληνο-Βουλγαρικά σύνορα ορίζονται βάσει γεωγραφικών τοπωνυμίων (ορέων, κοιλάδων κ.ο.κ.) και μόνον (άρθρα III και V τής Συνθήκης). Συγκεκριμένα, τά άρθρα III και V τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου είναι επί λέξει τά εξής (πουθενά ο όρος «**geographical Macedonia**», ή έστω και σκέτο «**Macedonia**»):

“ARTICLE III. Between the Kingdom of **Bulgaria** and the Kingdom of **Serbia**, the frontier will follow conformably with the procès-verbal drawn up by the respective military delegates and annexed to the Protocol No. 9 of the 25th of July (August 7th), 1913, of the Conference of Bucharest, the following line: The frontier line will start from the old

¹⁷ Τό παρόν κεφάλαιο (4) αποτελεί απόσπασμα ενός άρθρου, υπό τόν τίτλο «[Η Συμφωνία τών Πρεσπών ενισχύει τόν Τουρκικό Επεκτατισμό](http://www.istorikathemata.com/2019/01/blog-post_24.html)», δημοσιευθέντος στα *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας* (24 Ιανουαρίου 2019), προσβάσιμο [εδώ](http://www.istorikathemata.com/2019/01/blog-post_24.html): http://www.istorikathemata.com/2019/01/blog-post_24.html

frontier from the summit of **Patarica**, will follow the old **Turco-Bulgarian** frontier and the line of the watershed between the **Vardar** and the **Strouma**, with the exception of the upper valley of the **Stroumitza**, which will remain on Serbian territory ; it will terminate at the **Belasica** Mountain, where it will bend back to the **Graeco-Bulgarian** frontier. A detailed description of this frontier and its indication on the map 1/200.000 of the Austrian General Staff are annexed to the present article.
[...]

ARTICLE V. Between the Kingdom of **Greece** and the Kingdom of **Bulgaria** the frontier will follow conformably with the procès-verbal drawn up by the respective military Delegates and annexed to the Protocol No. 9 of the 25th of July (August 7th), 1913, of the Conference of Bucharest, the following line : The frontier line shall start from the new **Serbo-Bulgarian** frontier on the summit of **Belagica** planina, to terminate at the mouth of the **Mesta** on the **Aegean Sea**. Between these two extreme points, the frontier line will follow the tracing indicated on the map 1/200.000 of the Austrian General Staff and according to the description annexed to the present article.”

Δηλαδή διά τής Συνθήκης Ειρήνης τού Βουκουρεστίου (1913) —σε συνδυασμό με τό Πρωτόκολλο τών Αθηνών, τήν Ελληνο-Σερβική Συμφωνία και τό Οριοθετικό Πρακτικό Βενιζέλου-Πάσιτς τού 1913— οι Βαλκάνιοι Σύμμαχοι (Βουλγαρία, Ελλάδα, Σερβία) διεμοίρασαν μεταξύ τους τά συγκεκριμένα και ρητώς προσδιοριζόμενα εδάφη που απελευθέρωσαν από τόν Οθωμανικό ζυγό (και όχι κάποια ανύπαρκτη ή ασαφώς σκιαγραφουμένη «γεωγραφική Μακεδονία» ή έστω σκέτη «Μακεδονία»). Εκείνα τά απελευθερωθέντα εδάφη, κάποιοι συγγραφείς άρχισαν εκ τών υστέρων (*ex post*), ήτοι από τό 1918 και μετέπειτα, σε πλαίσιο αλυτρωτικών και άλλων σκοπιμοτήτων, να τά χαρακτηρίζουν ως συναπαρτί-ζοντα τήν από τό 1918 (όχι νωρίτερα) βιβλιογραφουμένη «γεωγραφική Μακεδονία».

Σε κάθε περίπτωση, επειδή κατά τό 1913 δεν υφίστατο καμία (δήθεν) «γεωγραφική Μακεδονία», διά τούτο και ο εν λόγω όρος «γεωγραφική Μακεδονία», ή και σκέτο «Μακεδονία», δεν αναφέρεται πουθενά, απολύτως πουθενά, ούτε καν μία (1) φορά, ούτε στη Συνθήκη τού Βουκουρεστίου, ούτε και σε οποιαδήποτε από **ΟΛΕΣ** τίς άλλες Συνθήκες Ειρήνης που προηγήθησαν ή ακολούθησαν τήν Συνθήκη τού Βουκουρεστίου σχετικά με τόν προσδιορισμό τής

Ελληνικής Επικρατείας. Συγκεκριμένα, τήν πλήρη ανυπαρξία τού όρου «γεωγραφική Μακεδονία», ή και σκέτο «**Μακεδονία**», όχι μόνον στη Συνθήκη τού Βουκουρεστίου, αλλά και σε **ΟΛΕΣ** τις άλλες Συνθήκες Ειρήνης τής Ελλάδος, κάθε αναγνώστης μπορεί να τήν διαπιστώσει ο ίδιος, προσωπικά και κατά αδιάσειστο τρόπο, και μάλιστα πανεύκολα και ακαριαία, με δύο κινήσεις (**Εκθ. 20**):

Πρωτογενής έρευνα

- (1) Κατεβάστε (download) [εδώ](#) τό συγκεντρωτικό έγγραφο (αρχείο pdf) με τίτλο «**The Big Treaties of Peace**» —τό οποίο περιέχει, όλες μαζί, οκτώ (8) μείζονες Συνθήκες Ειρήνης: San Stefano (1878), Berlin (1878) London (1913) Bucharest (1913), Neiuille (1919), Versailles (1919) Sevres (1920), Lausanne (1923):

https://www.academia.edu/38196309/The_Big_Treaties_of_Peace

- (2) Στη συνέχεια, μια γενική αναζήτηση (global search) τού λήμματος «Macedonia» ή «Macedon» σε αυτό τό αρχείο —πατώντας τά πλήκτρα <CTL>F, πληκτρολογώντας **Macedonia** ή **Macedon**, και στη συνέχεια <RTN>—θα αποφέρει μηδέν (0) αποτελέσματα αναζήτησης (**Εκθ. 20**).

Τίθεται επομένως τό εύλογο ερώτημα: Γιά πίο λόγο, ήτοι προπαγανδιστική σκοπιμότητα, οι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» επιμένουν να αναφέρονται παραπλανητικώς όχι στον πραγματικό όρο «ιστορική Μακεδονία» αλλά στον ψευδεπίγραφο όρο «γεωγραφική Μακεδονία», παρότι είναι ανύπαρκτος ως φράση και έννοια σε επίπεδο διεθνούς δικαίου (Συνθηκών Ειρήνης); Ο λόγος είναι ότι τά εδάφη τής «ιστορικής Μακεδονίας» (εκείνα δηλαδή όπου υπάρχουν μνημεία και αρχαιολογικά ευρήματα τού αρχαίου βασιλείου τών Μακεδόνων) συμπεριλαμβάνονται κατά **ενενήντα τοίς εκατό (90%)** στη σημερινή Ελληνική Επικράτεια (δυτική και κεντρική Μακεδονία). Απεναντίας, στην επικράτεια τής *fYROM* περιλαμβάνεται (στο νότιο μέρος της) ένα σχετικά μικρό τμήμα, μόλις **οκτώ τοίς εκατό (8%)**, τής «ιστορικής Μακεδονίας» —ήτοι χαμηλό ποσοστό που επ' ουδενί δικαιολογεί τόν σε βάρος τής Ελλάδος εθνομειωτικό ή και αλυτρωτικό «διαμοιρασμό» (50%-50%), ήτοι μη αποκλειστική χρήση, τών ιστορικός βαρυτίμων ονομάτων «Μακεδονία» και «Μακεδονικός» μεταξύ Ελλάδος και *fYROM*, όπως προκαθόρισε τό Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο από τό 2008.

edia ▾ Comment ▾

Macedon

TREATY OF PEACE AT BUCHAREST (1913)

**TREATY OF PEACE BETWEEN ROUMANIA, GREECE,
MONTENEGRO, SERBIA, AND BULGARIA.**

Signed in Bucharest,
on July 28^{/August 10}, 1913.

ARTICLE I.

There will be from the date of the day of the exchange of the ratifications of the present treaty, peace and friendship between His Majesty the King of Roumania, His Majesty the King of the Hellenes, His Majesty the King of Montenegro, His Majesty the King of Serbia, His Majesty the King of the Bulgarians, as well as between their heirs and s

Adobe Acrobat

Acrobat has finished searching the document. No matches were found.

OK

Between
frontier be
drawn up
22nd of J
following
The n

Black Sea to the South of Ekrene.

Between these two extreme points the line of the frontier will follow the line indicated on the maps 1/100.000 and 1/200.000 of the Roumanian General Staff, and according to the description annexed to the present article.

It is formally understood that Bulgaria will dismantle within two years at latest the existing fortifications, and will construct no others at Roustchouk, at Schoumla, in the country between, and in a zone of twenty kilometres round Baltchik.

A mixed commission, composed of representatives of the two High Contracting Parties, in equal numbers of both sides, will be charged, in the fortnight following the signature of the present Treaty, to execute on the land a tracing of the new frontier, conformably to the preceding stipulations. This commission will preside at the partition of the funds and capitals which have belonged till now in common to districts, communes, or communities of inhabitants separated by the new frontier. In case of disagreement over the tracing and the measures for executing it, the two High Contracting Parties engage to address themselves to a third friendly Government to beg it to appoint an arbiter whose decision on the points in dispute shall be considered as final.

ARTICLE III.

Between the Kingdom of Bulgaria and the Kingdom of Serbia, the frontier will follow conformably with the proces-verbal drawn up by the respective military delegates and annexed to the Protocol No. 9 of the 25th of July (August 7th), 1913, of the Conference of Bucharest, the following line:

5. Περί δήθεν αναγνώρισης τής ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ τό 1977.¹⁸

Είναι ήδη ευρέως γνωστό στη δημόσια κοινή γνώμη τό κυβερνητικό ψεύδος ότι (δήθεν) «από το 1977 ... αποδεχτήκαμε την πρόταση της Γιουγκοσλαβίας, να ορισθεί επίσημη γλώσσα η Μακεδονική» ([Ν. Κοτζιάς](#)), και συγκεκριμένα ότι (δήθεν) «το 1977 στο πλαίσιο συνεδρίου τού ΟΗΕ η Ελλάδα αναγνώρισε τη “Μακεδονική γλώσσα”» ([Π. Κουρουμπλής](#)), και μάλιστα ότι (δήθεν) τότε, τό 1977, η “Μακεδονική γλώσσα” (δήθεν) “αναγνωρίσθηκε” όχι μόνον (δήθεν) από τήν Ελλάδα αλλά και (δήθεν) από τίς “χώρες τού ΟΗΕ, ανάμεσά τους και η Ελλάδα”, οι οποίες (δήθεν) “έχουν αποδεχτεί την ύπαρξη της μακεδονικής γλώσσας”, και επομένως ότι (δήθεν) τό “θέμα αυτό έχει κλείσει εδώ και πάνω από 40 χρόνια” ([Ν. Σβέρκος, Εφημερίδα των Συντακτών, 31-1-2018](#)).

5.1. Αποκρυβείσα αλήθεια

Κατ’ αρχάς, τό τί πράγματι συνέβη τό 1977, στην 3^η Διάσκεψη τών Ηνωμένων Εθνών για τήν Τυποποίηση τών Γεωγραφικών Ονομάτων» (Third United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names), που διεξήχθη στην Αθήνα επί 20ήμερο (17 Αυγούστου - 7 Σεπτεμβρίου 1977), τό έχει ήδη επισημάνει και προσδιορίσει ο επ. καθηγητής Γλωσσολογίας **Γεώργιος Μπαμπινιώτης**,¹⁹ μεταξύ άλλων επί λέξει ως εξής ([Protagon, 1 Ιουνίου 2018](#)):

“ Μια γρήγορη έστω αναδρομή στα σχετικά Πρακτικά τής Διάσκεψης δείχνει χωρίς καμιά αμφιβολία ότι στη Συνάντηση αυτή συζητήθηκε (ως συνέχεια άλλων προηγηθεισών Διασκέψεων) ως μόνο θέμα και

¹⁸ Τό παρόν κεφάλαιο (5) δημοσιεύθηκε στα *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας* (13 Δεκεμβρίου 2018), ως αυτοτελές άρθρο υπό τόν τίτλο «[Η αλήθεια περί δήθεν αναγνώρισης τής ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ τό 1977](#)», προσβάσιμο [εδώ](#): <http://www.istorikathemata.com/2018/12/1977.html>

¹⁹ Ο Γεώργιος Δ. Μπαμπινιώτης είναι επ. καθηγητής γλωσσολογίας και πρ. Πρύτανης τού ΕΚΠΑ. Διετέλεσε υπουργός Παιδείας τό 2012. Τήν δε 31^η Μαΐου 2015, Κυριακή τής Πεντηκοστής, σε πανηγυρική λειτουργική σύναξη εις τόν Πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν τού Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τού Τροπαιοφόρου στην Κωνσταντινούπολη, ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος απένειμε εις τόν καθηγητή Μπαμπινιώτη, «ως **νέον Διδάσκαλον τού Γένους**», «το τής Αγίας τού Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας Οφφίκιον τού **Άρχοντος Διδασκάλου τού Γένους**».

για πολλές χώρες και γλώσσες (Κινεζική, Αραβική, Εβραϊκή, Ινδική, Ασιατικές γλώσσες κ.ά.) πώς θα **μεταγραμματίζονται τα τοπωνύμιά τους** με λατινικούς χαρακτήρες («romanization») βάσει ενός συστήματος **μεταγραμματισμού** (transliteration) των γραμμάτων τού αλφαβήτου τους που θα διευκολύνει να διαβάζονται ευρύτερα. [...]

Αυτό που αποφασίστηκε, όπως και με όλες τις άλλες γλώσσες, είναι ο **απλός μεταγραμματισμός με λατινικούς χαρακτήρες τής γλώσσας των Σκοπίων και όχι η ονομασία της ως «μακεδονικής γλώσσας»!** Στη «σύσταση» περιγράφεται —όπως και για τα αλφάβητα πολλών άλλων γλωσσών— πώς θα αποδίδεται λατινικά κάθε γράμμα τού **κυριλλικού αλφαβήτου** που χρησιμοποιούν τα Σκόπια «for the romanization of Macedonian geographical names in Yugoslavia».

Ας σημειώσουμε εδώ ότι η ίδια η επωνυμία τής σύστασης («Serbo-Croatian and **Macedonian Cyrillic** alphabets of Yugoslavia») δείχνει και ποιας γλωσσικής οικογενείας γλώσσα είναι η γλώσσα των Σκοπίων (ανήκει στις **σλαβικές γλώσσες**), γραφόμενη όπως και οι λοιπές γλώσσες τής τότε Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας, η Σερβική και η Κροατική, με το **σλαβικό κυριλλικό αλφάβητο**. Δεν αμφισβητούν δηλαδή ούτε καν οι ίδιοι ότι η γλώσσα τους είναι σλαβική, γι' αυτό και γράφεται με το σλαβικό αλφάβητο όπως και οι άλλες σλαβικές γλώσσες (Σερβική, Κροατική, Βουλγαρική, Ρωσική, Πολωνική κ.ά.). Κι όμως την αποκαλούν «Μακεδονική»!

Το σκεπτικό αυτής τής αναδρομής μπορεί να αποτελέσει, νομίζω, ένα ακόμη επιχείρημα στη φαρέτρα τής ελληνικής διπλωματικής διαπραγμάτευσης ότι η βουλγαροσερβική γλώσσα των Σκοπίων **ούτε αναγνωρίστηκε το 1977 ούτε και τώρα μπορεί να επισημοποιηθεί ως «μακεδονική γλώσσα».**"

Από νομικής απόψεως, εκείνο τό άρθρο τού καθηγητή Γ. Μπαμπινιώτη έχει μεγάλη σημασία, διότι δημοσιεύθηκε στις 1 Ιουνίου 2018, ήτοι 12 ημέρες **πριν** τήν συνομολόγηση (12 Ιουνίου) τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών» και 16 ημέρες **πριν** τήν υπογραφή της (17 Ιουνίου), και επομένως αφαίρεσε *a priori* από τούς απεργασθέντες εκείνη τήν «Συμφωνία» οποιοδήποτε άλλοθι ότι (δήθεν) δεν διατελούσαν

εν γνώσει τών συνεπειών τών πράξεών τους. Προς αποφυγή δε οποιασδήποτε αρερμηνείας, ο καθηγητής Μπαμπινιώτης επανήλθε μετά από 4 ημέρες, επίσης **πριν** τήν συνομολόγηση/υπογραφή τής εν λόγω «Συμφωνίας», με συμπληρωματικό άρθρο, όπου θέτει τά εξής εύστοχα ερωτήματα ([ΤΑ ΝΕΑ, 5 Ιουνίου 2018](#)):

“ Στη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών που έγινε το 1977 στην Αθήνα το θέμα που συζητήθηκε για όλες τις χώρες που δεν χρησιμοποιούν το λατινικό αλφάβητο (Κίνα, Αραβικές χώρες, Ισραήλ, Ινδία, Ασιατικές χώρες, Ρωσία, Γιουγκοσλαβία, Ελλάδα, Κύπρο και άλλες) ήταν ένα και μόνο: πώς θα προχωρήσουν οι χώρες αυτές για λόγους τυποποίησης (standardization) των γεωγραφικών ονομάτων τους σε **μεταγραμματισμό** (transliteration) των γεωγραφικών ονομάτων με **λατινικά** γράμματα βάσει συστημάτων μεταγραμματισμού που θα πρότειναν οι ίδιες οι χώρες.

Πώς λοιπόν μπορεί να συναγάγει κανείς το συμπέρασμα και να αποδεχθεί ότι στη συνάντηση αυτή [δήθεν] **αναγνωρίστηκε** η **γλώσσα** των Σκοπίων ως **μακεδονική**; Επειδή το κυριλλικό αλφάβητο όλων των σλαβικών γλωσσών των χωρών τής Σοβιετικής Ένωσης, των χωρών τής Γιουγκοσλαβίας (τής Σερβίας, τής Κροατίας άρα και τής πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας τής Μακεδονίας) και άλλων σλαβικών χωρών συμφωνήθηκε να μεταγράφεται με λατινικούς χαρακτήρες; Αυτό αποτελεί αποδοχή και αναγνώριση «**μακεδονικής γλώσσας**» το 1977; Αποτελεί απόφαση τού ελληνικού κράτους επί κυβερνήσεως τότε τού Κωνσταντίνου Καραμανλή; Και αυτή η απόφαση θα λαμβανόταν όχι από επίσημη διπλωματική αντιπροσωπία τής ελληνικής κυβέρνησης; Και, τελικά, αν λαμβανόταν ρητά μια τέτοια απόφαση, δεν θα απαιτείτο ειδική συζήτηση και ψηφοφορία και λοιπές ανάλογες διαδικασίες; Και δεν θα χαλούσε ο κόσμος τότε στην Ελλάδα;...

Το πρόβλημα είναι η γλωσσική αδυναμία τού κ. Υπουργού να αντιληφθεί ότι άλλο πράγμα είναι η αναγνώριση μιας γλώσσας με ξένο όνομα (τής Βουλγαροσερβικής των Σκοπίων ως «**μακεδονικής**»!) και άλλο να δεχθείς τη μεταγραφή από ένα αλφάβητο (το σλαβικό κυριλλικό) σε ένα άλλο (το **λατινικό**), όπερ συνέβη στη Διάσκεψη τού 1977. Και επίσης ότι άλλο πράγμα είναι

πώς ονόμαζαν και ονομάζουν από το 1940 οι **Σκοπιανοί** τη γλώσσα τους (ψευδώνυμα ως «μακεδονική») και άλλο να την αναγνωρίσουμε **εμείς** επισήμως με αυτό το όνομα, αποδεχόμενοι έτσι την προϋπόθεση μιας **ψευδούς ταυτότητας.**”

Σε αυτά τὰ **καταιγιστικά επιχειρήματα** και **ρητορικά ερωτήματα** τού καθηγητή Γ. Μπαμπινιώτη —που αφ’ εαυτών μάλλον επαρκούν για να επιληφθεί η Ελληνική Δικαιοσύνη αυτής τής εθνικής υποθέσεως— οι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» ΔΕΝ ΑΠΑΝΤΗΣΑΝ! Δηλαδή δεν ανασκεύασαν τὰ επιχειρήματα (ρητορικά ερωτήματα) τού καθηγητή Γ. Μπαμπινιώτη, ένα προς ένα, ρητώς και **επισήμως** (ήτοι με **επίσημη** ανακοίνωση τού καθ’ ύλην αρμοδίου υπουργείου, όπως συνάδει με μια χρηστή διοίκηση και μια ευρύθμως και *ευνόμως* λειτουργούσα Πολιτεία). Τί να απαντήσουν άλλωστε;

Απεναντίας μάλιστα, κατά τήν αμέσως επομένη ημέρα, στις 6 Ιουνίου 2018, επιδεικνύοντες είτε υβριστική έπαρση εξουσίας είτε πανικό ενώπιον τής μάλλον αναποδράστου λογοδοσίας τους ενώπιον τής Δικαιοσύνης στο ορατό μέλλον, οι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» αυτοπεριορίσθησαν να διαρρεύσουν παρελκυστικώς στα Μ.Μ.Ε. ότι, επί λέξει, “από την πλευρά του κ. Κοτζιά πάντως, κάνουν λόγο για ζήτημα «ερμηνείας» τού τί αποφασίστηκε στην διάσκεψη του ΟΗΕ το 1977, και επιμένουν ότι στην έκθεση των Ηνωμένων Εθνών γίνεται αναφορά σε «μακεδονική» γλώσσα και παραδοχή της ύπαρξης «μακεδονικού κυριλλικού αλφαβήτου” ([Protagon, 6 Ιουνίου 2018](#)). Και κατά τούτο έχουν μάλλον δίκαιο, διότι πράγματι είναι “ζήτημα «ερμηνείας””, όχι όμως (αυθαιρέτου) «ερμηνείας» από πολιτικούς, αλλά πλέον —μετά τήν υπογραφή τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών»— (δικανικής) «ερμηνείας» από τόν Φυσικό Δικαστή που ενδεχομένως να ορίσει επί τούτου η Ελληνική Δικαιοσύνη στο εγγύς ίσως μέλλον, υπό τό πρίσμα μάλιστα τών παρακάτω επιπροσθέτων επιβαρυντικών στοιχείων μείζονος σημασίας (στα οποία ο καθηγητής Γ. Μπαμπινιώτης προφανώς επιφυλάχθηκε προς τό παρόν να αναφερθεί).

5.1.1. Ρητή **ΜΗ-ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ** από τόν Ο.Η.Ε.

Εις επιβεβαίωση τών επισημάνσεων τού καθηγητή Γ. Μπαμπινιώτη από τόν ίδιο τόν **Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών** (Ο.Η.Ε.), αρκεί μια προσεκτική ματιά στους

δύο τόμους που εξέδωσε τό «Τμήμα Τεχνικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως» τού Ο.Η.Ε. (UN Department of Technical Co-operation for Development), τόν μεν πρώτο μετά από δύο χρόνια (1979), τόν δε δεύτερο μετά από τέσσερα χρόνια (1981), για εκείνη τήν Διάσκεψη (1977). Ο πρώτος (κύριος) τόμος, που είναι σχετικά ολιγοσέλιδος (71 σελίδες), με υπότιτλο «Τόμ Ι. Έκθεση τής Διάσκεψης» ([Vol. I. Report of the Conference](#)), εμπεριέχει **συναποφάσεις** (resolutions) τών συνέδρων, ήτοι **συστάσεις** (recommendations) τού Ο.Η.Ε. προς τίς χώρες-μέλη του, τόσον τίς (59) χώρες που συμμετείχαν στη Διάσκεψη όσον και τίς (90) υπόλοιπες που δεν συμμετείχαν. Ο δεύτερος (συμπληρωματικός) τόμος, που είναι σχετικά ογκώδης (456 σελίδες), με υπότιτλο «Τόμ ΙΙ. Τεχνικά Έγγραφα» ([Vol. II. Technical Papers](#)), αποτελεί κατ' ουσίαν τά **Πρακτικά** τής Διάσκεψης, εμπεριέχων κυρίως έγγραφα που κατέθεσαν στην Προεδρία τής Διάσκεψης οι σύνεδροι –προεδρεύοντος τού Έλληνας Ι. Μαυρίδη– ήτοι πλείστες όσες **μονομερείς αναφορές, ενστάσεις, επισημάνσεις κ.τ.λ. τής χώρας** (όχι τού Ο.Η.Ε.) εκάστου συνέδρου.

Αυτό που **απέκρουσαν** εν γνώσει οι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών», είναι ότι εκείνη η Διάσκεψη τού Ο.Η.Ε. δεν «ανεγνώρισε» κάποια «Μακεδονική γλώσσα», ούτε καμία άλλη γλώσσα, ούτε κάποια «χώρα, περιφέρεια, πόλη ή περιοχή», όπως π.χ. τήν τότε «Σοσιαλιστική Δημοκρατία τής Μακεδονίας» (Socialist Republic of Macedonia) –μετέπειτα (από 1993) «αναφερόμενο προσωρινά» (provisionally referred to) από τήν Γενική Συνέλευση τού ΟΗΕ με τήν (προσωρινή) περιγραφική φράση (όχι όνομα) «the former Yugoslav Republic of Macedonia» ή τό (προσωρινό) ακρωνύμιο «fYROM» (**Κεφ. 7**)– ούτε «ανεγνώρισε» ο Ο.Η.Ε. τήν πολιτική ή διοικητική «εξουσία» (authorities) σε οποιαδήποτε «χώρα, περιφέρεια, πόλη ή περιοχή», ούτε «οριοθέτηση των συνόρων και ορίων της», ούτε οτιδήποτε άλλο. Και όχι μόνον ο Ο.Η.Ε. δεν «ανεγνώρισε» τίποτα απολύτως δι' εκείνης τής Διάσκεψης στην Αθήνα τό 1977, αλλά μάλιστα ο Ο.Η.Ε. δεν διετύπωσε τότε ούτε καν «**κάποια γνώμη, οποιαδήποτε**» για οτιδήποτε σε εκείνη τήν Διάσκεψη, όπως δηλώνει ο ίδιος ο Ο.Η.Ε. ρητώς, σαφώς, απεριφράστως και **εγγράφως** στην αρχή εκατέρου τόμου, ήτοι στη «ΣΗΜΕΙΩΣΗ» (NOTE) στην αρχή τού πρώτου τόμου (σελίδα ii), όπως επίσης και στο «ΠΡΟΟΙΜΙΟ» (PREFACE) στην αρχή τού δεύτερου τόμου (σελίδα ii), ως εξής:

“ Οι χρησιμοποιούμενοι προσδιορισμοί και η παρουσίαση τού υλικού σε αυτή τήν έκδοση **δεν** υποδηλώνουν τήν διατύπωση **κάποιας γνώμης, οποιασδήποτε**, από τήν πλευρά τής **Γραμματείας (Secretariat)** τών

Ηνωμένων Εθνών, όσον αφορά στη νομική υπόσταση οποιασδήποτε χώρας, περιφέρειας, πόλεως ή περιοχής, ή τής [πολιτικο-διοικητικής] Αρχής της, ή όσον αφορά στην οριοθέτηση τών συνόρων και ορίων της.”

(The designations employed and the presentation of the material in this publication do **not** imply the expression of **any opinion whatsoever** on the part of the **Secretariat of the United Nations** concerning the legal status of any country, territory, city or area or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers or boundaries.)

Το μόνο δηλαδή που συνετελέσθη σε εκείνη τήν Διάσκεψη, όπως ορθώς επεσήμανε ο καθηγητής Γ. Μπαμπινιώτης, ήταν «ένα και μόνο: πώς θα προχωρήσουν οι χώρες αυτές για λόγους τυποποίησης (*standardization*) των γεωγραφικών ονομάτων τους σε μεταγραμματισμό (*transliteration*) των γεωγραφικών ονομάτων με λατινικά γράμματα βάσει συστημάτων μεταγραμματισμού που θα πρότειναν οι ίδιες οι χώρες», και όχι η Γραμματεία (Secretariat) τού Ο.Η.Ε. —αφού ρητώς δηλούται στους δύο τόμους ότι Γραμματεία καθ' εαυτή τού Ο.Η.Ε. δεν διατυπώνει ούτε καν «κάποια γνώμη, οποιαδήποτε».

Προς αποφυγή δε αμφισημίας, μεταξύ άλλων, όσον αφορά στον ρόλο τής **Γραμματείας** (Secretariat) τού Ο.Η.Ε. στη Διάσκεψη, στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III τού πρώτου τόμου (ANEX III, ch. IV, σελίδα 60) ορίζεται ρητώς και σαφώς ότι «ο **Εκτελεστικός Γραμματέας τής Διάσκεψης** διορισμένος από τόν **Γενικό Γραμματέα τών Ηνωμένων Εθνών** θα ενεργεί υπό αυτή τήν ιδιότητα σε όλες τις συνόδους τής Διάσκεψης» (The Executive Secretary of the Conference appointed by the Secretary General of the United Nations shall act in that capacity in all meetings of the Conference), ήτοι σε πλαίσιο μη-διατύπωσης ούτε καν «κάποιας γνώμης, οποιασδήποτε», πολλώ δε μάλλον «αναγνώρισης» για οτιδήποτε —τό οποίο πλαίσιο (μη-αναγνώρισης) προσδιορίζει δεσμευτικώς τά όρια τών αρμοδιοτήτων τόσο τού **Εκτελεστικού Γραμματέως τής Διάσκεψης** όσον και τού **Γενικού Γραμματέως τών Ηνωμένων Εθνών**, όσον αφορά στις διατυπούμενες εισηγήσεις ή συμπεράσματα τών Συνέδρων στους δύο τόμους τής Διάσκεψης.

Το ότι μάλιστα ο ΟΗΕ (είτε δια τού Εκτελεστικού Γραμματέως τής Διάσκεψης είτε δια τού Γενικού Γραμματέως τών Ηνωμένων Εθνών) ουδαμού και ουδέποτε «αναγνώρισε» «**Μακεδονική γλώσσα**» στη Διάσκεψη τού 1977 και έκτοτε,

καταδεικνύεται και αποδεικνύεται από τό αντικειμενικό και αδιάσειστο γεγονός ότι στο κείμενο τού πρώτου (κυρίου) τόμου, τήν επίσημη Έκθεση τού Ο.Η.Ε. για τήν Διάσκεψη, η οποία αφορά σε συναποφάσεις τών συνέδρων, τό δίγλωσσο λήμμα «**Μακεδονική γλώσσα**» είναι παντελώς ανύπαρκτο. Όχι μόνον ο Ο.Η.Ε. (είτε δια τού Εκτελεστικού Γραμματέως τής Διάσκεψης είτε δια τού Γενικού Γραμματέως τών Ηνωμένων Εθνών, πολλώ δε μάλλον δια τής Γενικής Συνελεύσεως ή και τού... Συμβουλίου Ασφαλείας τού ΟΗΕ) δεν ανεγνώρισε κάποια γλώσσα ως «**Μακεδονική**» σε εκείνη τήν Διάσκεψη, αλλά ούτε καν «κάποια γνώμη, οποιαδήποτε» διετύπωσε, ούτε καν αναφορά σε τέτοια «**Μακεδονική γλώσσα**» συμπεριέλαβε, έστω και εν παρόδω, στη μία και μοναδική επίσημη Έκθεση τού Ο.Η.Ε. για τήν Διάσκεψη, ήτοι στο κείμενο τού πρώτου (κύριου) τόμου τής Διάσκεψης!

5.1.2. «**Μακεδονικό Κυριλλικό**» αλφάβητο στον α' τόμο

Μη υπάρχουσής λοιπόν οποιασδήποτε αναφοράς σε «**Μακεδονική γλώσσα**», έστω και εν παρόδω, στον α' τόμο τής Διάσκεψης, οι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» επικαλέσθηκαν ότι στον α' τόμο αναφέρεται εντούτοις ο όρος «**Μακεδονικό Κυριλλικό αλφάβητο**» (**Macedonian Cyrillic alphabet**), στις σελίδες 20 και 29, προκειμένου να συγκαλύψουν ή να «αμβλύνουν» παραπειστικώς τό αδιάσειστο γεγονός ότι ο εν δυνάμει επίδικος όρος «**Μακεδονική γλώσσα**» ουδαμού αναφέρεται. Ούτε καν αναφέρεται, πουθενά στον α' τόμο (έστω κατά «διασταλτική» αντιστοίχιση προς τό «**Μακεδονικό Κυριλλικό αλφάβητο**»), ο όρος «**Μακεδονοκυριλλική γλώσσα**», ή «**Μακεδονο-Κυριλλική γλώσσα**», ή έστω «**Μακεδονική Κυριλλική γλώσσα**».

Δηλαδή η Ελληνική αντιπροσωπεία στη Διάσκεψη τού Ο.Η.Ε. τό 1977, στην οποία μετείχαν ο καθηγητής Γ. Μπαμπινιώτης και ο ευπατρίδης ειδήμων επί Μακεδονικών θεμάτων διπλωμάτης Ε. Κωφός, άσκησαν τήν προσήκουσα επιμέλεια ώστε να μην συμπεριληφθεί στον α' τόμο ουδεμία απολύτως αναφορά με ονοματολογικό προσδιορισμό στη «γλώσσα» που η Γιουγκοσλαβία (όχι ο Ο.Η.Ε. όμως) ανεγνώριζε μονομερώς τότε ως ομιλουμένη στο νότιο διοικητικό-ομόσπονδο τμήμα της («Σοσιαλιστική Δημοκρατία τής Μακεδονίας»), δεδομένου ότι «στη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών που έγινε το 1977 στην Αθήνα το θέμα που συζητήθηκε για όλες τις χώρες που δεν χρησιμοποιούν το λατινικό αλφάβητο (Κίνα,

Αραβικές χώρες, Ισραήλ, Ινδία, Ασιατικές χώρες, Ρωσία, Γιουγκοσλαβία, Ελλάδα, Κύπρο και άλλες) ήταν ένα και μόνο: πώς θα προχωρήσουν οι χώρες αυτές για λόγους τυποποίησης (*standardization*) των γεωγραφικών ονομάτων τους σε μεταγραμματισμό (*transliteration*) των γεωγραφικών ονομάτων με λατινικά γράμματα βάσει συστημάτων μεταγραμματισμού που θα πρότειναν οι ίδιες οι χώρες», και «δεν αναγνωρίσαμε ποτέ “μακεδονική γλώσσα”», όπως επεσήμανε ο καθηγητής Γ. Μπαμπινιώτης εγκαίρως ([Protagon, 6 Ιουλίου 2018](#)) —εξ ού και η αναφορά στον α' τόμο του Ο.Η.Ε. μόνο σε («Μακεδονικό Κυριλλικό») αλφάβητο, και όχι σε («Μακεδονοκυριλλική», ή «Μακεδονο-Κυριλλική», ή έστω «Μακεδονική Κυριλλική», επ' ουδενί δε σχέτο «Μακεδονική») γλώσσα.

Ματαίως δηλαδή οι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» ανεζήτησαν, ως (ψευδο)άλλοθι, μία (δήθεν) «αβλεψία» τής Ελληνικής αντιπροσωπείας για να δικαιολογήσουν τά ονοματολογικά «χάλια» τής (τρις)άθλιας «Συμφωνίας τών Πρεσπών», όσον αφορά στα τρία επίμαχα ονόματα που φέρεται να εκχωρεί στη FYROM («Βόρεια Μακεδονία», «Μακεδονική γλώσσα», «Μακεδονική εθνικότητα»). Είναι δε αξιοσημείωτο, ότι κατά τήν επομένη ημέρα από τήν ως άνω δεύτερη δημοσίευση-καταπέλτη του Καθηγητή Γ. Μπαμπινιώτη ([TA NEA, 5 Ιουνίου 2018](#)), ένας εκ τών απεργασθέντων τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» (Ν. Κοτζιάς) απάντησε επιγραμματικά (σχεδόν «μαθητικά») με παρελκυστικές ψευδολογίες (στο... twitter!) περί δήθεν “αβλεψιών” και δήθεν αποδοχής από τήν Ελλάδα “να ονομάζεται η γλώσσα των Σκοπίων ως «Μακεδονική””, επί λέξει ως εξής ([Alfavita, 6 Ιουλίου 2018](#)):

“Αποδέχτηκαν το 1977 σε συνδιάσκεψη του ΟΗΕ να ονομάζεται η γλώσσα των Σκοπίων ως «Μακεδονική». Από τότε αυτή τέθηκε στον πίνακα των επισήμων γλωσσών του ΟΗΕ όπου παραμένει μέχρι και σήμερα. Αντί να κάνουν αυτοκριτική βρίζουν. Δεν τους φταιει η «αβλεψία» τους αλλά η αποκάλυψή της.”

Δηλαδή και μετά τις αποκαλυπτικές και άκρως διαφωτιστικές δημοσιεύσεις του καθηγητή Γ. Μπαμπινιώτη, και ένδεκα (11) ημέρες πριν τήν υπογραφή τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών», οι απεργασθέντες εκείνη τήν «Συμφωνία» συνέχισαν αμετανόητοι, χωρίς άλλοθι πλέον, αποδεδειγμένα πλέον εν γνώσει, τις ψευδολογικές και παραπειστικές τους μεθοδεύσεις κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση.

Σε κάθε δε περίπτωση, ο όρος «**Μακεδονικό Κυριλλικό αλφάβητο**» που αναφέρεται στον α' τόμο δεν σχετίζεται με την «Συμφωνία των Πρεσπών», στην οποία η (βουλγαρογενής) γλώσσα των Σλαβοφώνων της FYROM δεν ονομαδοτεείται ως «**Μακεδονοκυριλλική γλώσσα**», ή «**Μακεδονο-Κυριλλική γλώσσα**», ή έστω «**Μακεδονική Κυριλλική γλώσσα**», κατά στοιχειώδη έστω, αν και μη-ενδεικνυομένη, αντιστοίχιση προς τον ως άνω δίγλωσσο προσδιορισμό τού εν λόγω αλφάβητου στον α' τόμο της Διάσκεψης, αλλά αντιθέτως στη «Συμφωνία των Πρεσπών» προσδιορίζεται ρητώς ως (σχέτο) «**Μακεδονική γλώσσα**» κατά αυθαίρετο προσδιορισμό των απεργασθέντων εκείνη την «Συμφωνία».

5.1.3. Παραπλανητική επίκληση τού β' τόμου

Μη ανευρίσκοντες έρεισμα περί «**Μακεδονική γλώσσας**» στον [α' τόμο](#), στην [Έκθεση τού Ο.Η.Ε.](#) (που εμπεριέχει συμπεράσματα και ψηφίσματα των συνεδρών), οι απεργασθέντες την «Συμφωνία των Πρεσπών» προσέφυγαν αφρόνως (αν όχι και εν πανικό) στον [β' τόμο](#), στα [Πρακτικά της Διάσκεψης](#) (ο οποίος εμπεριέχει αναγκαστικώς και αμελητί οποιαδήποτε έγγραφα, αναφορές, ενστάσεις, κ.τ.λ., που εκάστη χώρα-σύνεδρος υπέβαλε μονομερώς στην Προεδρία της Διάσκεψης): Αφρόνως, διότι επικαλούμενοι έγγραφα τέτοιων (ξένων) χωρών –τα οποία απλώς κατετέθησαν στην Προεδρία της Διάσκεψης, χωρίς ένα έκαστον εξ εκείνων των εγγράφων να παράγει, αφ' εαυτού, έννομα αποτελέσματα, ούτε να δεσμεύει τό σώμα των συνεδρών, πολλώ δε μάλλον τον Ο.Η.Ε. ως παγκόσμιο οργανισμό– οι απεργασθέντες την «Συμφωνία των Πρεσπών» κατ' ουσίαν αναπαρήγαγαν στην Ελλάδα (ωσάν να λειτουργούσαν ως ξενοκίνητη «Πέμπτη Φάλαξ») την ιστορικώς αβάσιμη και ακαδημαϊκώς (γλωσσολογικώς) ανεργμάτιστη προπαγάνδα δύο (2) μόνον ξένων χωρών, συγκεκριμένα της **Γιουγκοσλαβίας** (σελίδες 66-67 και 143-145 τού β' τόμου) και της **Αυστρίας** (σελίδες 386-389 τού β' τόμου), όπως εμφαίνεται στα παρακάτω ενδεικτικά δημοσιεύματα ([ΣΚΑΙ, 6 Ιουνίου 2018](#), [Protagon 6 Ιουνίου 2018](#) κ.τ.λ.):

“ Στο κείμενο συμπερασμάτων ο ΟΗΕ «αναγνωρίζει» ότι στην τότε Γιουγκοσλαβία «η λατινοποίηση του σερβοκροατικού και του μακεδονικού κυριλλικού αλφαβήτου χρησιμοποιείται επί καιρό σε επίσημα γεωγραφικά λεξικά και χάρτες». Με βάση αυτή την παρα-

ANNEX (to Resolution 11)

Letter numbers	Cyrillic character		Romanisation form
	Serbo-Croatian	Macedonian	
1	А а	А а	А а
2	Б б	Б б	В b
3	В в	В в	V v
4	Г г	Г г	G g
5	Д д	Д д	D d
6	Ђ ђ		Đ đ
7		Ѓ ѓ	G g before e and и Đ đ in other cases
8	Е е	Е е	E e
9	Ж ж	Ж ж	Ž ž
10	З з	З з	Z z
11		С с	Dz dz
12	И и	И и	I i
13	Ј ј	Ј ј	J j
14	К к	К к	K k
15	Л л	Л л	L l
16	Љ љ	Љ љ	
17	М м	М м	
18	Н н	Н н	
19	Њ њ	Њ њ	
20	О о	О о	
21	П п	П п	
22	Р р	Р р	
23	С с	С с	
24	Т т	Т т	
25	Ђ ђ		
26		Ќ к	
27	У у	У у	
28	Ф ф	Ф ф	
29	Х х	Х х	
30	Ц ц	Ц ц	
31	Ч ч	Ч ч	
32	Џ џ	Џ џ	
33	Ш ш	Ш ш	

E/CONF.69/4

THIRD
UNITED NATIONS CONFERENCE
ON THE STANDARDIZATION
OF GEOGRAPHICAL NAMES

Athens, 17 August-7 September 1977

Vol. I. Report of the Conference



UNITED NATIONS

Έκθ. 21

Πίνακας ΟΗΕ (1979) αντιστοίχισης των Κυριλλικών Σερβο-Κροατικών χαρακτήρων (Cyrillic character Serbo-Croatian) με τους Κυριλλικούς Μακεδονικούς χαρακτήρες (Cyrillic character Macedonian).

δοχή, «συνιστά» τα συστήματα που αναφέρονται στο παράρτημα του ψηφίσματος «να υιοθετηθούν ως διεθνή συστήματα για τη λατινοποίηση των σερβοκροατικών και μακεδονικών γεωγραφικών ονομασιών στη Γιουγκοσλαβία». Μολονότι στο κείμενο συμπερασμάτων δεν γίνεται ευθεία αναφορά σε «μακεδονική γλώσσα», αυτό φαίνεται να συμβαίνει στα δημοσιευμένα τεχνικά έγγραφα που συνοδεύουν την έκθεση. Συγκεκριμένα, στον κατάλογο των επίσημων γλωσσών που παρουσίασε η **Αυστρία**, η «μακεδονική» αναγράφεται μαζί με την σερβοκροατική και την σλοβενική ως οι τρεις γλώσσες που ομιλούνταν στην Γιουγκοσλαβία. Ακόμα εκτενέστερη αναφορά σε «μακεδονική γλώσσα» γίνεται στην τεχνική έκθεση που παρουσίασε η ίδια η **Γιουγκοσλαβία**, η οποία πάντως προωθούσε από την δεκαετία του 1940 την ιδέα της δικής της «Μακεδονίας»."

Παραλείπουν βέβαια (κουτοπονήρως) οι «κύκλοι» των απεργασθέντων την «Συμφωνία των Πρεσπών» να επισημάνουν και να ενημερώσουν επαρκώς τους δημοσιογράφους, ότι οι δύο (2) αντίστοιχες αναφορές της **Γιουγκοσλαβίας** και της **Αυστρίας** σε «μακεδονική γλώσσα» («Macedonian language», στις σελίδες 145 και 389 αντίστοιχα στον β' τόμο) **ΔΕΝ** υιοθετήθηκαν, ούτε ενεκρίθησαν, ούτε καν εψηφίσθησαν από τους Συνέδρους, πολλώ δε μάλλον από τον ίδιο τον Ο.Η.Ε. τό 1977. Απεναντίας μάλιστα: Παρατηρούμε αμέσως ότι ενώ στον πίνακα της αλφαβήτου των γλωσσών, τον οποίο υπέβαλε η **Γιουγκοσλαβία** στην προεδρία της Διάσκεψης αναγράφεται στον τίτλο της 2^{ης} στήλης (Cyrillic script of the **Macedonian language standard**) ο προσδιορισμός «**Μακεδονική γλώσσα**» (σελ. 144 τού β' τόμου), εντούτοις στον αντίστοιχο πίνακα που συμπεριελήφθη στην επίσημη Έκθεση τού Ο.Η.Ε. (**Εκθ. 21**), η λέξη «γλώσσα» (language) έχει παραληφθεί (σβησθεί), και απλώς αναγράφεται στον αντίστοιχο τίτλο της 2^{ης} στήλης «Cyrillic character - Macedonian» —χωρίς τό «γλώσσα» (language)— χωρίς ο Ο.Η.Ε. να προσδιορίζει εάν πρόκειται περί «γλώσσας», «διαλέκτου» ή «ιδιώματος» (σελ. 31 τού α' τόμου).

Όλα αυτά, και πολλά άλλα, οι απεργασθέντες την «Συμφωνία των Πρεσπών» επέλεξαν δυστυχώς να τα αποκρύψουν ή παρασιωπήσουν ή να τα παρουσιάσουν παραπαιστικώς (επιλεκτικώς), με αποτέλεσμα να παραπλανηθούν πολλοί καλόπιστοι (ή «εύπιστοι») δημοσιογράφοι, όπως επίσης και μια

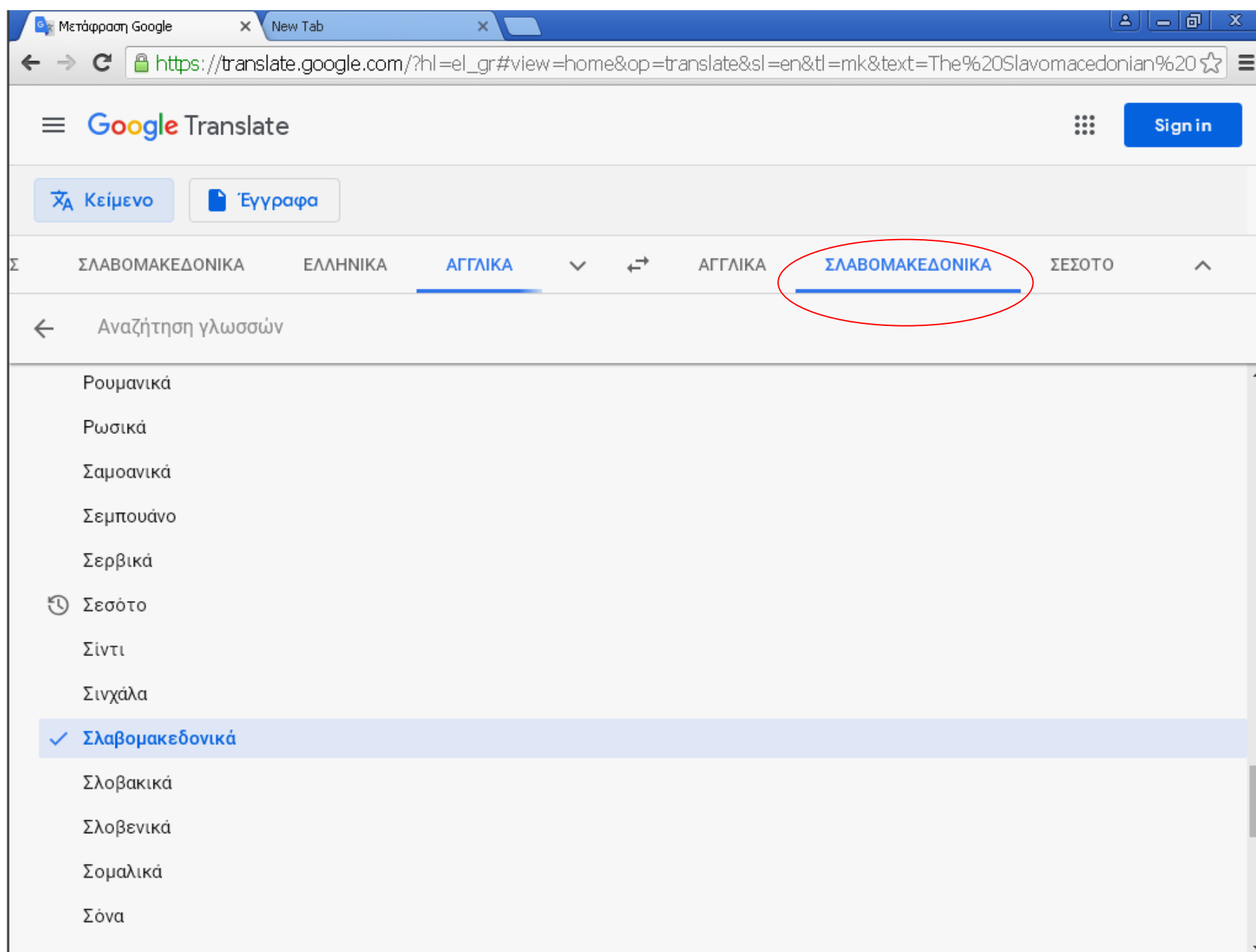
σημαντική μειοψηφία τού Ελληνικού λαού (20%) και ενδεχομένως να διακυβευθούν μείζονα εθνικά συμφέροντα (Κεφ. 3, παρακάτω).

5.2. Δήθεν «de facto» αναγνώριση από τόν Ο.Η.Ε.

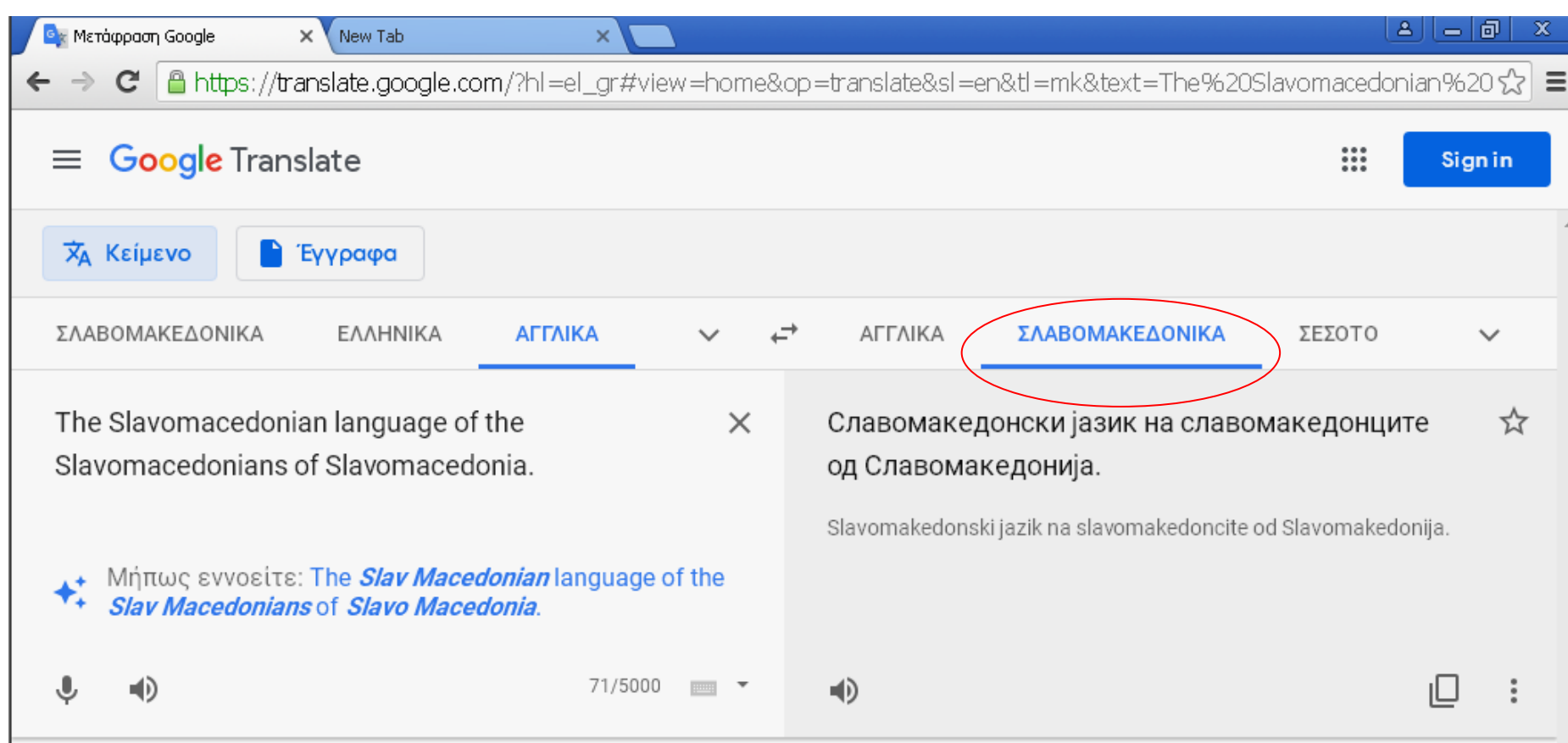
Δεδομένου, επομένως ότι τόσο η επίκληση τού εν λόγω α' τόμου (επίσημη Έκθεση τού Ο.Η.Ε.), όσο και η επίκληση τών εγγράφων τής... **Γιουγκοσλαβίας** και τής... **Αυστρίας** στον β' τόμο (Τεχνικά έγγραφα τών χωρών που συμμετείχαν στη Διάσκεψη, όχι τής Γραμματείας τού Ο.Η.Ε.) απεδείχθησαν ανεπαρκείς για μια στοιχειώδη αιτιολογική έδραση τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών» —και μάλιστα τώρα «γυρνάνε μπούμερανγκ» εναντίον όλων αυτών που παραπειστικώς τά επεκαλέσθησαν— οι απεργασθέτες εκείνη τήν «Συμφωνία» επενόησαν τό ανόητο (και νομικώς ανυπόστατο) εφεύρημα τής... «de facto αναγνώρισης», επειδή έτσι τού είπε ή έγγραψε, λέει, μία... υπάλληλος τού Ο.Η.Ε.:

*“ Ο κ. Κοτζιάς υποστηρίζει ότι η ένταξη της «μακεδονικής γλώσσας» στους καταλόγους του ΟΗΕ οδήγησε σε **de facto** αναγνώρισή της, προσθέτοντας μάλιστα πως η Ελλάδα έθεσε το εν λόγω ζήτημα στον Οργανισμό το 2010 για να λάβει απάντηση πως το θέμα έχει ήδη διευθετηθεί. ([Protagon 6 Ιουνίου 2018](#)). Ο Νίκος Κοτζιάς σημείωσε πως το 2010, «όταν καλοί διπλωμάτες έθεσαν για πρώτη φορά το θέμα της γλώσσας —ότι δεν μπορεί να μείνει έτσι— απάντησε η γνωστή σε όλους μας και σας κυρία Σπέχαρ [σ.σ. τότε γραμματέας Νοτιοανατολικής Ευρώπης στον ΟΗΕ]: “Τι ζητάτε τώρα να προσαρμόσουμε τις αλλαγές, 40 χρόνια ουδείς ζήτησε οτιδήποτε”. Αυτά υπάρχουν γραπτά». ([Εφημερίδα των Συντακτών, 31 Ιανουαρίου 2018](#)).”*

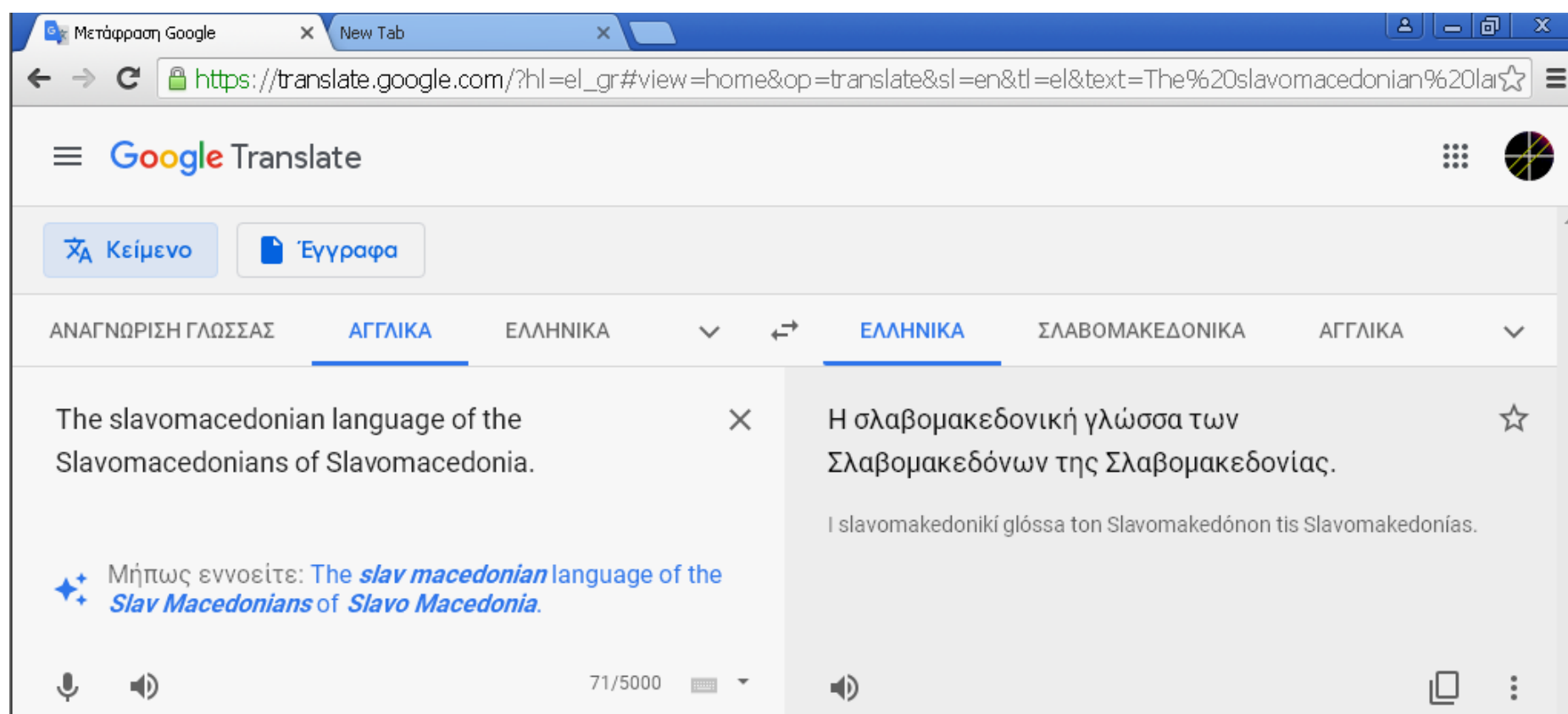
Τα σχόλια εδώ περιττεύουν προκειμένου, αν μη τι άλλο, τό παρόν άρθρο να διατηρήσει κάποια σοβαρότητα, δεδομένου ότι οι διεθνείς διακρατικές και γεωπολιτικές σχέσεις, στο πλαίσιο μάλιστα τού Ο.Η.Ε., ούτε καθορίζονται ούτε εξελίσσονται... «καφενειακώς», από τό τί... λέει ή γράφει ό ένας ή ο άλλος... υπάλληλος τού Ο.Η.Ε., όταν μάλιστα ο **Γενικός Γραμματέας τού Ο.Η.Ε.** έχει τοποθετηθεί ρητώς, σαφώς και **εγγράφως** επί τού θέματος (υποκεφάλαιο 5.1.1 ως άνω).



Έκθ. 22



Έκθ. 23



Έκθ. 24

5.3. Πιστή εφαρμογή τού Αμερικανο-Σκοπιανού Σχεδίου

Σημειωτέον ότι οι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» διατελούσαν εν γνώσει εναλλακτικών επιλογών, π.χ. (α) «**Σλαβομακεδονική γλώσσα**»,²⁰ αγγλιστί «Slavomacedonian language» (Γ. Μπαμπινιώτης 2018) —όπως εξ άλλου εφαρμόζεται εδώ και δεκαετίες από τήν google, ως επιλογή στην εφαρμογή *google translate* (Έκθ. 22-24)— (β) «**Ιλλυρο-Μακεδονική γλώσσα**»,²¹ αγγλιστί «Illyro-Macedonian

²⁰ Η πρόταση Γ. Μπαμπινιώτη για μονολεκτικό προσδιορισμό τής βουλγαρογενούς γλώσσας τών Σκοπίων («Σλαβομακεδονική») και τού κράτους τών Σκοπίων («Σλαβομακεδονία»), έχει τό πλεονέκτημα ότι ευθυγραμμίζεται εν πολλοίς με τήν συναπόφαση τού υπό τόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας (Κωνσταντίνο Καραμανλή) συγκληθέντος Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών τό 1992 περί τής εθνικής «κόκκινης γραμμής» όσον αφορά στην ονοματοδοσία τού κράτους τών Σκοπίων: Η λέξη «**Σλαβομακεδονία**» δεν εμπεριέχει τήν λέξη «**Μακεδονία**» (με κεφαλαίο «**Μ**»), η οποία συμπεριλαμβάνεται σε κάθε λεξικό τής Ελληνικής, αλλά τόν όρο «**μακεδονία**» (με μικρό «**μ**»), ο οποίος όμως δεν αποτελεί (αυτοτελή) λέξη αφού δεν απαντάται σε κανένα απολύτως λεξικό τής Ελληνικής. Αντιστοίχως στην Αγγλική, η λέξη «**Slavomacedonia**», δεν εμπεριέχει τήν λέξη «**Macedonia**» (με κεφαλαίο «**M**»), που συμπεριλαμβάνεται σε πολλά λεξικά τής Αγγλικής, αλλά τόν όρο «**μακεδονία**» (με μικρό «**μ**»), ο οποίος όμως δεν αποτελεί (αυτοτελή) λέξη αφού δεν απαντάται σε κανένα απολύτως λεξικό τής Αγγλικής.

²¹ Η πρόταση περί ονοματοδοσίας τής *fYROM* ως «**Slavomacedonia**» (ως άνω υποσ. 3) δεν τυγχάνει αποδοχής από τούς Αλβανούς τής *fYROM* σε σημαντικό ποσοστό, διότι θεωρούν ευλόγως ότι τό πρώτο συστατικό («**Slavo-**») μάλλον περιθωριοποιεί —πολιτισμικά, εθνοτικά, γλωσσολογικά και πολιτικά— τήν σημαντική Αλβανική μειονότητα (25% τού πληθυσμού) τής *fYROM*. Σε αυτό τό πλαίσιο, ο F. Velliu αντεπρότεινε (2010) τό σχετικά περισσότερο αντιπροσωπευτικό (εθνοτικώς) σύνθετο όνομα «**Illyro-Macedonia**», τό οποίο όμως δεν φέρονται να αποδέχονται οι Σλαβόφωνοι τής χώρας διότι θεωρούν ότι ένα τέτοιο όνομα θα αναβάθμιζε υπερβολικά τήν Αλβανική μειονότητα.

language» (F. Velliu 2010), και (γ) «**Νεομακεδονική γλώσσα**»,²² αγγλιστί «Neomacedonian language» (J. Pappas 2016). Εν τούτοις, οι εν λόγω απεργασθέντες τό (από 2008) Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο, περί «Μακεδονικής» γλώσσας κ.τ.λ., επέλεξαν να «αγνοήσουν» τις ως άνω (και πολλές άλλες) επιλογές, οι οποίες ούτε καν «έπεσαν στο τραπέζι» τών διαπραγματεύσεων, έστω και ως «throwaways».

Ακόμη χειρότερα, οι Έλληνες διαπραγματευτές, δεν προέβησαν σε μια έστω και στοιχειώδη «αντιστοίχιση» τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών» με τόν α' τόμο τής Διασκέψεως τού ΟΗΕ στην Αθήνα τό 1977 («**Μακεδονοκυριλλική γλώσσα**» ή «**Κυριλλομακεδονική γλώσσα**», κατά έστω στοιχειώδη αντιστοίχιση²³ προς τόν όρο «**Μακεδονικό Κυριλλικό αλφάβητο**» τού α' τόμου): Προφανώς, τά προσδιοριζόμενα στον εν λόγω τόμο τού ΟΗΕ δεν ήσαν αρκούντως συμβατά με τά προκαθοριζόμενα στο ως άνω Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο.

Απεναντίας μάλιστα, αντ' αυτών τών πολλών επιλογών και εις πιστή (κυριολεκτικά κατά γράμμα) εκτέλεση τού Αμερικανο-Σκοπιανού σχεδίου, οι «κυβερνώντες» συναπεφάσισαν, τό 2018, να μεθοδεύσουν ψευδολογικά, παραχαράσσοντες εν γνώσει τήν ιστορία και τήν γλωσσολογία, και να συνυπογράψουν απροσχηματίστως τά αλυτρωτικά «**Μακεδονική γλώσσα**» (Macedonian language) και «**Μακεδονική εθνικότητα**» (Macedonian nationality).

²² Η εναλλακτική πρόταση για προσδιορισμό τού ονόματος τής *fYROM* ως «Νεομακεδονία» (Neomacedonia), και παράλληλα, κατά ονοματοδοτική συνάφεια, προσδιορισμό τής γλώσσας και εθνικότητας ως «Νεομακεδονική γλώσσα» (Neomacedonian language) και «Νεομακεδονική εθνικότητα» (Neomacedonian nationality) αντίστοιχα, εξεπονήθη στην Αγγλική τόν Μάρτιο 2016, ως τεκμηριωμένη πολυσέλιδη εισήγηση, υπό τόν τίτλο «*A Just Resolution to the Name Issue of fYROM*». Έκτοτε απεστάλη σε διεθνείς ακαδημαϊκούς κύκλους, με πρωτοβουλία τού συγγραφέως (J. D. Pappas), και υπεβλήθη στο Υπουργείο Εξωτερικών τής Ελλάδος και στον Πρόεδρο τής Ελληνικής Δημοκρατίας στις 6 Ιανουαρίου 2018, ήτοι πέντε (5+) μήνες πριν τήν υπογραφή τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών». Κατέστη όμως βέβαιο ότι και αυτή η εισήγηση αγνοήθηκε από τούς τότε κυβερνώντες (2018), διότι προφανώς δεν ευθυγραμμίζεται —όπως και όλες οι άλλες προτάσεις για μονολεκτικό προσδιορισμό τού ονόματος τής *fYROM*— με τό από τό 2008 αλυτρωτικό Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο.

²³ Τό όνομα τής γλώσσας, άλλοτε μεν αντιστοιχεί (ως ομόρριζο) στο όνομα τού αλφαβήτου (π.χ. Ελληνική, Κινεζική, Αραβική κ.ο.κ.), άλλοτε όμως όχι (π.χ. Αγγλική, Γαλλική, Ισπανική, Πορτογαλική, Αλβανική, Ρουμανική και λοιπές γλώσσες με λατινικό αλφάβητο, όπως επίσης Ρωσική, Σερβική, Βουλγαρική και λοιπές γλώσσες με κυριλλικό αλφάβητο). Επομένως δεν υφίσταται *a priori* κάποια γλωσσολογική ή νομική ανάγκη για μια τέτοια αντιστοίχιση. Εν τούτοις η απεργασθέντες τήν Συμφωνία τών Πρεσπών, απειπειράθησαν να αιτιολογήσουν τήν ονοματοδοσία τής Σλαβικής (βουλγαρογενούς) γλώσσας τής *fYROM* ως «**Μακεδονικής**» (σχέτο) τό 2018, επί τή βάσει τού προσδιορισμού τού αλφαβήτου της ως «**Μακεδονικό Κυριλλικό**» τό 1977. Τότε, όμως τίθεται τό ερώτημα: Βάσει αυτής τής έωλης «λογικής», τής δικής τους επιχειρηματολογίας, γιατί η γλώσσα τών Σλαβοφόνων τής *fYROM* δεν απεκλήθη «**Μακεδονική Κυριλλική**» ή «**Μακεδονοκυριλλική**» ή «**Κυριλλική Μακεδονική**» ή «**Κυριλλομακεδονική**»; Η απάντηση βέβαια είναι προφανής, ότι δηλαδή τό από 2008 Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο άλλα προέβλεπε.

Είναι δε αξιοσημείωτο ότι τό κατά τήν Διάσκεψη τού ΟΗΕ (1977) ονοματοδοτηθέν «**Κυριλλικό Μακεδονικό**» ή «**Μακεδονικό Κυριλλικό**» αλφάβητο («Macedonial Cyrillic» ή «Cyrillic Macedonian») είναι σχεδόν ταυτόσημο με τό αντίστοιχο (κυρριλικό) «**Σερβο-Κροατικό Κυρριλικό**» («Serbo-Croatian Cyrillic»): Όπως προκύπτει από τά επίσημα έγγραφα τού ΟΗΕ (**Εκθ. 21**), οι 28 από τούς 30 χαρακτήρες τών δύο (δήθεν διαφορετικών) αλφαβήτων είναι ταυτόσημοι, ήτοι διαφέρουν μόνον κατά δύο (2) χαρακτήρες, ως αποτέλεσμα τών γλωσσολογικών αλυτρωτικών μεθοδεύσεων τού Τίτο. Δηλαδή, ο ίδιος ο ΟΗΕ, συμπεριλαμβάνοντας τόν πίνακα αντιστοίχησης τών δύο αλφαβήτων στον «Τόμ Ι. Έκθεση τής Διάσκεψης» ([Vol. I. Report of the Conference](#)) για τήν «3^η Διάσκεψη τών Ηνωμένων Εθνών για τήν Τυποποίηση τών Γεωγραφικών Ονομάτων» (**Εκθ. 21**), υποδηλοί εμφανέστατα, ότι τό Σλαβικό αλφάβητο τής FYROM είναι εν πολλοίς «Σερβο-Κροατικό Κυρριλικό» (με δύο μόνο διαφορετικούς χαρακτήρες), ήτοι είναι ένα αλφάβητο-μαϊμού. Δηλαδή σε εκείνη τήν Διάσκεψη τού ΟΗΕ, οι Γιουγκοσλάβοι «πήγαν για μαλλί» (για «πλιάτσικο» στην ιστορικο-πολιτιστική κληρονομιά τής Ελλάδος) αλλά «βγήκαν κουρεμένοι» (εκτεθειμένοι), όσον αφορά στους αυθαίρετους ισχυρισμούς τους περί τής (δήθεν) «Μακεδονικής» γλώσσας τους.

Συγκεφαλαιωτικά, ο ΟΗΕ όχι μόνον δεν ανεγνώρισε τήν Σλαβική γλώσσα τών Σκοπίων ως (δήθεν) «Μακεδονική γλώσσα» τό 1977 –ούτε και οποιαδήποτε άλλη γλώσσα, αφού δεν διατύπωσε «κάποια γνώμη, οποιαδήποτε» για θέματα που αφορούν στην «εθνική κυριαρχία» και σε «διοικητικές» αποφάσεις «οποιασδήποτε χώρας», όπως τής Γιουγκοσλαβίας— αλλά αρνήθηκε να αναφερθεί σε αυτή τήν βουλγαρογενή γλωσσική διάλεκτο ως «Μακεδονική γλώσσα» (όπως επεδίωξαν ματαίως οι Γιουγκοσλάβοι), περιορισθείς μόνον στο να αναφερθεί στο «Κυριλλικό αλφάβητο - Μακεδονικό», χωρίς όμως επ' ουδενί να προσδιορίσει εάν πρόκειται περί αλφάβητου του μιας γλώσσας (language), διαλέκτου (dialect) ή ιδιώματος. Ακόμη δε χειρότερα για τούς Γιουγκοσλάβους, ο ΟΗΕ εν πολλοίς γελοιοποίησε τίς μεθοδεύσεις τους περί δήθεν ξεχωριστού-διακριτού αλφαβήτου τής δήθεν «Μακεδονικής γλώσσας», καταδεικνύοντας εμφανέστατα ότι πρόκειται περί τού «Κυριλλικού αλφαβήτου», και μάλιστα σχεδόν ταυτοσήμου με τό «Σερβο-Κροατικό Κυριλλικό αλφάβητο». Εν τούτοις, βάσει ενός τέτοιου αλφαβήτου-μαϊμού τών Σκοπιανών, οι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» (2018) μεθόδευσαν μια διακρατική ονομασία τής Σλαβικής γλώσσας τής FYROM ως (δήθεν) «Μακεδονικής γλώσσας», σύμφωνα με τό (από 2008) Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο, με εν δυνάμει χαοτικές επιπτώσεις.

6. Ζογλερισμοί περί εθνικότητας.

Όσον αφορά δε στη «Μακεδονική εθνικότητα» (Macedonian **nationality**), που τό κυβερνών καθεστώς εξεχώρησε στους Σκοπιανούς τό 2018, ταυτόχρονα με τήν «Μακεδονική γλώσσα» (Macedonian language), σύμφωνα με τό αρχικό (δεκαετές) Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο (2008), τά επιχειρήματα τών εν Ελλάδι κυβερνώντων, που απεργάσθησαν τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών», προσεγγίζουν τά όρια τής γελοιότητας: Δεν πρόκειται, λένε, περί εθνικότητας (**nationality**) ή εθνότητας (ethnicity) αλλά, λένε, περί ιθαγενείας ή υπηκοότητας (citizenship) και άλλα τέτοια φληναφήματα. Ότι κι αν λένε όμως, τό γεγονός είναι ότι οι Σκοπιανοί πήραν εύκολα αυτό ακριβώς που εξ αρχής ήθελαν: τό (Macedonian) **nationality**. Και μόνον αυτό.

Όλα τά άλλα (εθνότητα, ιθαγένεια, υπηκοότητα, ethnicity, citizenship κ.τ.λ.) οι τής FYROM τά έχουν «εκχωρήσει» ευχαρίστως στους «αφελείς» Έλληνες για να έχουν θέμα οι πολιτικοί τους ταγοί να διαλέγονται από τηλεοπτικά παράθυρα και από βουλευτικά έδρανα, ώστε οι εν Ελλάδι πάσης φύσεως δοσίλογοι και οι συνοδοιπόροι τους να διατηρούν κάποια έωλα (ψευδο)προσχήματα τής εθελόδουλης εθνικής τους μειοδοσίας, άν όχι προδοσίας.

7. Περί δήθεν «αναγνώρισης» τής «Μακεδονίας» τό 1993.

Ένα άλλο (ψευδο)επιχείρημα τών απεργασθέντων τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» —απευθυνόμενο όχι σε ειδικούς (νομικούς) αλλά στο ανυποψίαστο ευρύ κοινό τής Ελλάδος— ήταν ότι η FYROM (πΓΔΜ) δήθεν αναγνωρίσθηκε ως «Μακεδονία», τουλάχιστον (δήθεν) “εν μέρει”, από μεν τόν ΟΗΕ από (δήθεν) τό 1993, από δε τήν Ελλάδα από (δήθεν) τό 1995, αφού, λένε, ότι στο (δήθεν) “όνομα” «the former Yugoslav Republic of Macedonia» (η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία τής Μακεδονίας) περιλαμβάνεται η λέξη «Macedonia» (Μακεδονία), έστω και σε γενική πτώση («of Macedonia» ή «τής Μακεδονίας»).

Αυτό όμως τό (ψευδο)επιχείρημα αποτελεί σοφιστεία, διότι εδράζεται στην νομικώς και πολιτικώς εσφαλμένη (ψευδο)παραδοχή ότι τό «the former Yugoslav Republic of Macedonia» αποτελεί (δήθεν) “όνομα”, ενώ σύμφωνα με τήν φρασεολογία τού ιδίου τού ΟΗΕ, και δη τού Συμβουλίου Ασφαλείας, συνιστά απλά και μόνον «προσωρινή αναφορά» (provisional reference) —όχι όνομα χώρας—

δεδομένου ότι η FYROM έγινε δεκτή ως μέλος του ΟΗΕ, υπό ένα ιδιότυπο νομικό καθεστώς, ήτοι ως χώρα άνευ ονόματος, μέχρις επιλύσεως του ονοματοδοτικού της ζητήματος. Συγκεκριμένα τό Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, δια της αποφάσεως του 817 (7 Απριλίου 1993), ορίζει εν άρθρω 2 τά εξής:

“ Recommends to the General Assembly that the State whose application is contained in document S/25147 be admitted to membership in the United Nations, this State being **provisionally referred to** for all purposes within the United Nations as «the former Yugoslav Republic of Macedonia» pending settlement of the difference that has arisen over the **name** of the State;”

(Συνιστά στη Γενική Συνέλευση τό κράτος τού οποίου η αίτηση περιέχεται στο έγγραφο S/25147 να γίνει δεκτό ως μέλος στα Ηνωμένα Έθνη, τό εν λόγω κράτος **αναφερόμενο προσωρινά** για όλες τίς χρήσεις στο πλαίσιο τών Ηνωμένων Εθνών ως «πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία τής Μακεδονίας» εν αναμονή διευθετήσεως τής διαφοράς που έχει προκύψει όσον αφορά στο **όνομα** τού κράτους.)

Γενικά, σύμφωνα με τίς αποφάσεις 817 και 845 (7 Απριλίου και 18 Ιουνίου αντίστοιχα τού 1993) τού Συμβουλίου Ασφαλείας, τήν απόφαση 225/1993 τής Γενικής Συνελεύσεως τού ΟΗΕ (8 Απριλίου 1993), και τήν μετέπειτα *Ενδιάμεση Συμφωνία (Interim Accord)* μεταξύ Ελλάδος και FYROM (13 Σεπτεμβρίου 1995), υφίσταται σαφής διαφοροποίηση μεταξύ τών εννοιών «**προσωρινή αναφορά**» (provisional reference) και «**όνομα**» (name), τής μεν πρώτης αναφερομένης στον εν τώ παρόντι (από 1993) προσωρινό χωροχρονικό προσδιορισμό τής FYROM ως ιδιότυπου (άνευ ονόματος εν τώ παρόντι) νέου μέλους τού ΟΗΕ, τής δε δεύτερης στην μελλοντική ονοματοδοσία αυτού τού νέου μέλους «εν αναμονή διευθέτησης τής διαφοράς που έχει προκύψει όσον αφορά στο **όνομα** τού κράτους». Έτι περαιτέρω, η «**προσωρινή αναφορά**» (provisional reference), περιλαμβάνει τήν λέξη «Macedonia» κατ' εννοιολογικό αναχρονισμό, ήτοι σε παρελθόν (μη υφιστάμενο πλέον) και όχι παρόν χωροχρονικό πλαίσιο, δηλαδή ως «πρώην» (όχι νυν) «Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία τής Μακεδονίας», ήτοι ως τήν χώρα τής οποίας η επικράτεια ταυτίζεται με εκείνη τής «Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας τής Μακεδονίας» ονοματοδοτηθείσης ούτως αυθαιρέτως από τόν Τίτο κατά τό παρελθόν, **μη αναγνωριζομένου** εκείνου τού «Τιτοϊκού» ονόματος — μη επιφέροντος έννομα αποτελέσματα — κατά τό παρόν ή τό μέλλον.

8. Περί αναγνωρίσεως τής fYROM ως «Μακεδονίας» από 140 κράτη.²⁴

Ένα από τά έωλα (ψευδο)επιχειρήματα των απεργασθέντων τήν εθνομειοδοτική για τήν Ελλάδα «Συμφωνία τών Πρεσπών», αφορούσε στο πραγματικό γεγονός ότι πολλές (σχεδόν 140) χώρες είχαν αναγνωρίσει τήν fYROM σε διμερές διπλωματικό επίπεδο με τό συνταγματικό της όνομα («Μακεδονία») μέχρι τό 2017. Αυτή όμως ήταν η μισή αλήθεια. Η άλλη μισή αλήθεια –στην οποία οι εν λόγω απεργασθέντες απέφυγαν επιμελώς (κατά γκαιμπελικού τύπου μεθόδευση) να αναφερθούν– είναι η σχεδόν μηδενική σημασία που είχαν αυτές οι σωρηδόν αναγνωρίσεις όσον αφορά στη βιωσιμότητα τού κρατιδίου τής fYROM σε επίπεδο εθνικής ασφαλείας, ήτοι όσον αφορά στην ένταξή του σε διεθνείς οργανισμούς (NATO, Ευρωπαϊκή Ένωση κ.τ.λ.) και στο εν γένει πλέγμα τής διεθνούς νομιμότητας. Δηλαδή οι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» απέφυγαν να αναφερθούν στο επίσης αντικειμενικό γεγονός (η άλλη μισή αλήθεια) ότι παρά τίς εν λόγω (140) «διμερείς αναγνωρίσεις» η fYROM συνέχιζε να αποτελεί, ως ιδιόμορφο πολιτειακό μόρφωμα, μια ανωμαλία στον παγκόσμιο χάρτη τής διεθνούς νομιμότητας και κανονικότητας, μια χώρα χωρίς όνομα αναγνωρισμένο από τόν ΟΗΕ, σύμφωνα με τίς αποφάσεις [817](#) και [845](#) τού Συμβουλίου Ασφαλείας και τήν διμερή [Ενδιάμεση Συμφωνία](#), (1995) (Κεφ. 7). Κατά συνέπεια η fYROM, αποκλεισμένη από τό NATO και τήν Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτοπροσήχθη στα πρόθυρα τής διαλύσεώς της στο τέλος τού 2017, παρά τίς 140 διμερείς «αναγνωρίσεις» τό 1991-2017. Σε περίπτωση δε διαλύσεώς της όλες οι εν λόγω (140) «αναγνωρίσεις» θα κατέληγαν αναποδράστως στον σκουπιδοτενεκέ τής Ιστορίας, ως «αναγνωρίσεις» άνευ σημασίας (η άλλη μισή αλήθεια).

Η δόλια δε μεθόδευση των απεργασθέντων τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» καταδεικνύεται από τό επίσης αντικειμενικό γεγονός, ότι τήν σχεδόν μηδενική σημασία των εν λόγω «αναγνωρίσεων», όσον αφορά στη βιωσιμότητα τής fYROM, τήν είχε επισημάνει ρητά ο Ανδρέας Παπανδρέου από τό 1994 σε βαρυσήμαντη ομιλία του, ως Πρωθυπουργός τής Ελλάδος ενώπιον τής ολομελείας τής Ελληνικής

²⁴ John D. Pappas, “[Μακεδονία 1946-1987: Γιατί η Ελλάδα αποκοιμήθηκε](#)”, *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας*, σσ. 14-15 (επισημείωση 9). Διαθέσιμο (readable / freely downloadable) [εδώ](#):
https://www.academia.edu/37036942/Μακεδονία_1946-1987_Γιατί_η_Ελλάδα_αποκοιμήθηκε

Βουλής. Επομένως οι εν Ελλάδι δράστες τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών» δεν δύνανται να προσποιούνται, πειστικά τουλάχιστον, ότι δήθεν δεν διατελούσαν εν γνώσει αυτής τής άλλης μισής αληθείας.

Ειδικότερα, υπό τό πρίσμα τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου (1913), που ως **Συνθήκη Ειρήνης** έχει εξεχόντως βαρύνουσα σημασία, αφού αποτελεί τελική έκβαση πολέμου, και μάλιστα μείζονος (διαβαλκανικού) πολέμου, οι μεθοδεύσεις τού Τίτο για τήν διεθνή αναγνώριση τής «Μακεδονικής γλώσσας» (Macedonian language) και τής «Μακεδονικής εθνικότητας» (Macedonian nationality), ή ακόμη και τής «γεωγραφικής Μακεδονίας» (Κεφ. 4), δεν επρόκειτο να έχουν θετική τελική έκβαση – και δεν είχαν – εάν δεν προσδιορίζοντο ρητώς σε όρους μιας νέας διεθνούς **Συνθήκης**, η οποία θα τροποποιούσε τήν **Συνθήκη Ειρήνης** τού Βουκουρεστίου (1913).

Μια τέτοια νέα **Συνθήκη** όμως θα ήταν έγκυρη μόνον εάν συνυπεγράφετο, όχι μόνον από τις δύο χώρες (Ελλάδα και Βουλγαρία) που σχετίζονται άμεσα με τό (Τιτοϊκό) «Μακεδονικό Ζήτημα», αλλά και από όλες τις άλλες (5) χώρες που συνυπέγραψαν τήν **Συνθήκη Ειρήνης** τού Βουκουρεστίου (Βουλγαρία, Ελλάδα, Μαυροβούνιο, Ρουμανία, Σερβία). Τέτοια δε νέα **Συνθήκη** ουδέποτε συνετάχθη και ουδέποτε συνυπεγράφη, τουλάχιστον μέχρι τό 2018.

Δηλαδή, σε πλαίσιο διεθνούς δικαίου, ο Τίτο απέτυχε πλήρως στις επιδιώξεις του: Απεβίωσε χωρίς να έχει υπογραφεί μια τέτοια νέα **Συνθήκη**, μετά δε τόν θάνατό του η Γιουγκοσλαβία διαλύθηκε (δια εσωτερικών πολέμων), επίσης χωρίς να έχει υπογραφεί τέτοια νέα **Συνθήκη**. Επί πλέον, δεκαετίες μετέπειτα, τό νότιο υπόλειμμα τής πρώην Γιουγκοσλαβίας (fYROM) συνέχιζε να παραπαίει, ή και να απειλείται με διάλυση, όσον αφορά στις δύο θεμελιώδεις συνιστώσες τής εθνικής ταυτότητας (national identity), ήτοι **γλώσσα** (language) και **εθνικότητα** (nationality), αφού δεν είχε υπογραφεί μια τέτοια νέα **Συνθήκη**.

Σε αυτό τό πλαίσιο, καθίσταται αμέσως κατανοητή η νομική, πολιτική και οικονομική βάση τής βαρύνουσας διακήρυξης, στις 24 Ιανουαρίου 1994, τού τότε Πρωθυπουργού τής Ελλάδος **Ανδρέα Παπανδρέου**, από τού βήματος τής Βουλής τών Ελλήνων, περί τής σημασίας που έχει για τά «Σκόπια» η αναγνώρισή τους από τήν Ελλάδα, και περί τής ματαιότητας τών προσπαθειών τους να υπερκεράσουν τήν Ελλάδα, συλλέγοντας (ως υποκατάστατο τής μη-αναγνώρισής τους από τήν Ελλάδα) πλείστες όσες διμερείς αναγνωρίσεις από τρίτες χώρες, επί λέξει ως εξής (Έκθ. 25):

“Όποιος γνωρίζει την γεωγραφία και την ιστορία της περιοχής αντιλαμβάνεται την μοναδική σημασία που έχει για τα Σκόπια η σχέση τους με την Ελλάδα, και άρα η αναγνώρισή τους από αυτήν. Τα Σκόπια δεν μπορούν να επιζήσουν οικονομικά χωρίς την Ελλάδα, εάν δεν τό θέλει η Ελλάδα, όσες αναγνωρίσεις και άν υπάρξουν. Και είναι ένα μήνυμα που στέλνουμε σαφώς στον κ. Γκλιγκόρωφ. Η Ελλάδα επίσης δεν πρόκειται να αναγνωρίσει τα Σκόπια με τό όνομα Μακεδονία ή παράγωγά του.”

Πράγματι δηλαδή, αυτός που τελικά δικαιώθηκε ήταν μάλλον ο **Ανδρέας Παπανδρέου** παρά ο **Τίτο**, αφού 23 χρόνια μετά από εκείνη την δήλωση, κατά τό 2017, η FYROM απειλείτο με αυτοδιάλυση, παρά τίς 140 «διεθνείς αναγνωρίσεις» που οι πολιτικοί ταγοί της επαίροντο (ματαιίως) ότι έχουν επιτύχει.



Έκθ. 25

Ο Ανδρέας Παπανδρέου περί βιωσιμότητας της FYROM, από τού βήματος της Βουλής των Ελλήνων (27/1/1994)
(<https://www.youtube.com/watch?v=-BzfY4YzS4&t=674s>)

9. Η Συμφωνία τών Πρεσπών θεριεύει τόν Τουρκικό Επεκτατισμό²⁵

Παρότι υποτίθεται, κατά δηλώσεις μελών τής Ελληνικής «κυβέρνησης» κατά τήν διετία 2018-2019, ότι η **Απειλή εξ Ανατολών**, και δη η αυξανόμενη στρατιωτική και πολιτικοοικονομική επιρροή τής Τουρκίας στη fYROM, απετέλεσε τήν (δήθεν) πρωταρχική αιτία για τήν εσπευσμένη και προσχηματική (ψευδο) διαπραγματεύση (**Κεφ. 3**) και συνυπογραφή τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών», εντούτοις η σχετική συζήτηση στη «βουλή» τών Ελλήνων για τήν κύρωση τού εν λόγω προσυμφώνου διεξήχθη εν πολλοίς **εκτός θέματος**: Ούτε ένας «βουλευτής» δεν εφάινετο (κατά τό 2018, μέχρι και τόν Ιανουάριο 2019) να αντιλαμβάνεται ή να εγείρει, έστω και εν παρόδω, τό μείζον θέμα τών επιπτώσεων που θα έχει αυτό τό προσύμφωνο επί τών **Ελληνο-Τουρκικών σχέσεων**, και συγκεκριμένα επί τής γεωστρατηγικής και στρατιωτικής **Απειλής εξ Ανατολών** κατά τής Ελλάδος.

9.1. Ακρογωνιαίος λίθος Εξωτερικής Πολιτικής.

Στη Μεταπολίτευση, η πεμπτουσία τής εξωτερικής πολιτικής και τής πολιτικής εθνικής ασφαλείας τής Ελλάδος, διατυπώθηκε με τό επιγραμματικό δόγμα τού Ανδρέα Παπανδρέου «**Δεν διεκδικούμε τίποτε, δεν εκχωρούμε τίποτε**».²⁶ Δί' εκείνου τού επιγράμματος, η Ελλάδα διεκήρυττε ότι εφήρμοζε και προήσπιζε τό **status quo** σχετικά με τήν εθνική της κυριαρχία, σύμφωνα με τίς αρχές τού **Διεθνούς Δικαίου**. Τό δε εν προκειμένω **status quo** είναι αυτό που καθορίσθηκε επακριβώς από **Συνθήκες Ειρήνης** (Treaties of Peace), και κυρίως εκείνες τού **Βουκουρεστίου** (1913), τής **Λωζάννης** (1923) και τών **Παρισίων** (1947)—η τελευταία αφορούσα μεταξύ άλλων τήν εκχώρηση τών Δωδεκανήσων από τήν ηττημένη Ιταλία στη νικήτρια Ελλάδα αμέσως μετά τόν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

²⁵ John D. Pappas, “**Συνταγματική Αναθεώρηση ή συνταγματικό «ξέπλυμα**»”, *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας* (8 Ιανουαρίου 2019), δημοσιευθέν με εν παρενθέσει υπότιτλο “**στον «αέρα» η Συμφωνία τών Πρεσπών**”.

Διαθέσιμο (readable/freely downloadable) [εδώ](#):

https://www.academia.edu/38169848/Constitutional_laundering

²⁶ Yannis Kapsis, 1988. “The Philosophy and Goals of PASOK’s Foreign Policy”, in: “*Greece under Socialism a NATO Ally Adrift*”, (A.D. Caratzas: New Rochelle, NY) σ. 53.

Σημειωτέον ότι οι **Συνθήκες Ειρήνης** έχουν τήν πλέον βαρύνουσα σημασία στο **Διεθνές Δίκαιο**, διότι έχουν βαφεί και συνυπογραφεί με αίμα: Σε αντίθεση δηλαδή με άλλου είδους διακρατικές συνθήκες (για εμπορικά, περιβαλλοντικά κ.λπ. θέματα), κάθε **Συνθήκη Ειρήνης** διατυπώνει, αμέσως μετά τόν πόλεμο, τήν βούληση τών εμπολέμων να διασφαλίσουν τήν ειρήνη εις τό διηνεκές διά τών συμπεφωνημένων τους στη Συνθήκη, ούτως ώστε να μην ξαναεπισυμβεί άλλος **πόλεμος** μεταξύ τους στο μέλλον.

Σε αυτό τό πλαίσιο, η απόλυτη προσήλωση τής Ελλάδος στο δια Συνθηκών Ειρήνης καθορισθέν **status quo**, προσέδιδε στην εξωτερική της πολιτική (σε διπλωματικό και συμμαχικό γεωστρατηγικό επίπεδο) ένα μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα: Προασπίζουσα τό **status quo** απολύτως (άνευ εξαιρέσεων), η Ελλάδα προεβάλλετο παγκοσμίως ως φιλειρηνική χώρα που ακολουθεί και εφαρμόζει τό **Διεθνές Δίκαιο** απολύτως —δηλαδή σε αντιδιαμετρική αντίθεση με τήν «Τιτοϊκή» Γιουγκοσλαβία²⁷ τό 1946-1991 και τήν «μετα-Κεμαλική» Τουρκία τό 1955-2019,²⁸ που αμφότερες διολίσθησαν σε αναθεωρητική-αλυτρωτική πολιτική εναντίον τής Ελλάδος, ήτοι σε ιμπεριαλιστική-μεγαλοϊδεατική πολιτική προσχηματικής ή και ενίοτε απροσχημάτιστης διαμφισβήτησης τού **status quo** και τών συνυφαινομένων **Συνθηκών Ειρήνης**, κατ' απόκλιση ή και αντίθεση προς βασικές αρχές τού **Διεθνούς Δικαίου**.

²⁷ **Γιουγκοσλαβικός μεγαλοϊδεατισμός.** Περί «μακεδονικού» αλυτρωτισμού επί Τίτο, ιδέ:

John D. Pappas. “[Μακεδονία 1946-1987: Γιατί η Ελλάδα αποκοιμήθηκε](http://www.istorikathemata.com/2018/07/1946-1987.html)”,
Θέματα Ελληνικής Ιστορίας (16 Ιουλίου, 2018) σσ. 4-8. Διαθέσιμο (readable / freely downloadable) [εδώ](http://www.istorikathemata.com/2018/07/1946-1987.html):
<http://www.istorikathemata.com/2018/07/1946-1987.html>]

²⁸ **Τουρκικός Αναθεωρητισμός.** Κατά τήν πρώτη 30ετία από τήν υπογραφή τής Συνθήκης Ειρήνης τής Λωζάννης (1923), η Τουρκία συμμορφώθηκε προς τούς όρους τής συνθήκης, και ενεφανίζετο —δικαίως κατ' εκείνη τήν περίοδο— ως φιλειρηνική χώρα που είχε οριστικά διευθετήσει τίς διαφορές της με τήν επίσης φιλειρηνική Ελλάδα. Εντούτοις τό 1955-1965, για λόγους που σχετίζοντο με εξελίξεις τού Κυπριακού Ζητήματος, η Τουρκία προέβη στην πρώτη μείζονα παραβίαση τής Συνθήκης Ειρήνης τής Λωζάννης, μεθοδεύουσα λυσιτελώς τήν εθνοκάθαρση τής Ελληνικής μειονότητας σε Κωνσταντινούπολη, Ίμβρο και Τένεδο, σε κατάφωρη παραβίαση θεμελιωδών άρθρων (14, 38-44 κ.τ.λ.) τής [Συνθήκης τής Λωζάννης](#) (24 Ιουλίου 1923), όπως επίσης και τού άρθρου 2 τής ετέρας Συνθήκης Λωζάννης/[Συμβάσεως Περί ανταλλαγής τών Ελληνικών και Τουρκικών πληθυσμών](#). (30 Ιανουαρίου 1923). Σε εκείνη τήν μονομερή παραβίαση τών Συνθηκών Ειρήνης από τήν Τουρκία, η Ελλάδα δεν προέβη σε αντίποινα (π.χ. εναντίον τής Μουσουλμανικής μειονότητας τής Θράκης), όχι μόνον για προφανείς ανθρωπιστικούς λόγους, αλλά και για λόγους διπλωματικής και γεωστρατηγικής σκοπιμότητας, ώστε η παραδοσιακά δυτικοστραφής («πολιτισμένη») Ελλάδα να μην απωλέσει τό ηθικό της πλεονέκτημα και γεωστρατηγικό της κεφάλαιο ως χώρα προσηλωμένη απολύτως στις επιταγές τών **Συνθηκών Ειρήνης** και τού **Διεθνούς Δικαίου**.

(συνέχεια υποσημείωσης στην επομένη σελίδα) >>>

9.2. Ελληνικός αναθεωρητισμός.

Προκειμένου να αντιμετωπίσει τόν Τουρκικό αναθεωρητισμό²⁸—ήτοι επιδιώξεις τής Τουρκίας για μερική αναθεώρηση ή «[επικαιροποίηση](#)» Συνθηκών Ειρήνης— και τήν εν γένει επιθετικότητα τής Τουρκίας στο Αιγαίο και τήν Ανατολική Μεσόγειο, η Ελλάδα παρέμεινε προσηλωμένη στο πνεύμα και τό γράμμα τών Συνθηκών τής [Λωζάννης](#) (1923) και [Παρισίων](#) (1947), όπως επίσης και τής [Ζυρίχης-Λονδίνου](#) (1959) σε πλαίσιο διεθνοποίησης τού Κυπριακού Ζητήματος μετά τήν Τουρκική εισβολή στην Κύπρο.

Δεν έπραξε όμως τό ίδιο η Ελλάδα σχετικά με τήν Συνθήκη τού [Βουκουρεστίου](#) (2013). Διά τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών», οι κατά τό 2018 κυβερνώντες κατάφεραν ένα μείζον πλήγμα (ή και χαριστική βολή) κατά τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου, παραδίδοντας στους Σκοπιανούς τά πάντα, δηλαδή όλα όσα οι Σκοπιανοί επεδίωκαν επί δεκαετίες: τήν [λέξη](#) «Μακεδονία» στο όνομα τού κρατικού τους μορφώματος, τήν «Μακεδονική» εθνικότητα (nationality) και τήν «Μακεδονική» γλώσσα, σύμφωνα με τό Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο τού 2008. Κατ' επακολουθία, η Ελλάδα αναδείχθη μονομερώς σε «νονό» τού κρατικού μορφώματος τής FYROM, κατά τρόπο μη συνάδοντα ούτε με τό γράμμα ούτε με τό πνεύμα όχι μόνον τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου αλλά και όλων ανεξαιρέτως τών Συνθηκών Ειρήνης που καθόρισαν τήν Ελληνική Επικράτεια (Κεφ. 4).

Κατά τήν επομένη δεκαετία μάλιστα, η Τουρκία κατέδειξε τīs αναθεωρητικές και επεκτατικές της διαθέσεις στο Αιγαίο, όταν στις 6 Αυγούστου 1974, μόλις οκτώ (8) ημέρες πριν τόν ΑΤΤΙΛΑ II, προέβη σε έκδοση τής [NOTAM 714](#), δια τής οποίας «διχοτομούσε» μονομερώς και αυθαιρέτως τό Αιγαίο διά μιας «μέσης γραμμής», μεταξύ ηπειρωτικής Ελλάδος και Μικρασιατικών παραλίων, και απαιτούσε από πολιτικά αεροπλάνα να υποβάλουν σχέδια πτήσεως και να αναφέρουν τīs θέσεις τους στην Τουρκική Πολιτική Αεροπορία σε κάθε υπέρπτησή τους στον εναέριο χώρο τού ανατολικού Αιγαίου (μεταξύ «μέσης γραμμής» και Μικρασιατικών παραλίων). Έκτοτε μάλιστα οι παραβιάσεις και παραβάσεις τού FIR Αθηνών και τού εναερίου χώρου τής Ελλάδος στο Αιγαίο από τήν Τουρκική Πολεμική Αεροπορία, αποτελούν έμπρακτη αναθεωρητική διαμφισβήτηση τού Ελληνο-Τουρκικού **status quo** τών Συνθηκών Ειρήνης και τού Διεθνούς Δικαίου από τήν Τουρκία.

Μετέπειτα, από τό 1996, η Τουρκία επέτυχε δι' αποτελεσματικής στρατιωτικής επιχειρήσεώς της στά Ίμια, να «γκριζάρει» τήν εκεί περιοχή τού Αιγαίου, ως περιοχή μη-ρητώς αναφερομένη σε διεθνείς Συνθήκες Ειρήνης.

Κατά τήν τρέχουσα μάλιστα δεκαετία, ο Πρόεδρος τής Τουρκίας διεκήρυξε ρητώς τήν προδιάθεση ή πρόθεσή του (έστω και θεωρητική) να συμβάλει διά τής πολιτικής του σε μερική αναθεώρηση τής Συνθήκης τής Λωζάννης, προκειμένου η συνθήκη αυτή να «[επικαιροποιηθεί](#)», υποτίθεται επί τό «επακριβέστερο», ώστε να ανταποκρίνεται στα «[σύνορα τής καρδιάς](#)» τών Τούρκων, η οποία μεταξύ άλλων συμπεριλαμβάνει Τουρκόφωνους Μουσουλμάνους στην Ανατολική Θράκη και τήν Νότια Βουλγαρία, όπως και εν γένει Μουσουλμάνους στο «Βαλκανικό Τόξο» τής Τουρκίας —τού Προέδρου τής Ελληνικής Δημοκρατίας ματαίως πλέον επικαλούμενου, ενώπιον τού Τούρκου ομολόγου του (2017), τήν (δήθεν) πιστή τήρηση από τήν Ελλάδα τών διεθνών Συνθηκών Ειρήνης.

9.3. Καταστρατήγηση τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου

Σε κάθε περίπτωση, οι μεγάλοι ηγέτες που διπλασίασαν τής Επικράτεια τής Ελλάδος (Ελευθέριος Βενιζέλος, Βασιλεύς Κωνσταντίνος κ.τ.λ.), ο Κεμάλ Ατατούρκ που προήσπισε αποτελεσματικά τήν ακεραιότητα τής (ασιατικής) Τουρκίας, και άλλοι Βαλκάνιοι ηγέτες εκείνης τής εποχής, είχαν σοβαρούς λόγους για να μην αναφερθούν στον όρο «Μακεδονία» **ουδ' άπαξ** σε όλες τīs Συνθήκες Ειρήνης που διαμόρφωσαν τόν χάρτη τών Βαλκανίων στον 19^ο και 20^ο αιώνα.

Απεναντίας, για πρώτη φορά στην Ελληνική Ιστορία λαμβάνει χώρα μια συντεταγμένη απόπειρα να συμπεριληφθεί ο όρος «Μακεδονία» σε διακρατική συνθήκη μεταξύ δύο Βαλκανικών κρατών, εις αντίθεση προς τό πνεύμα και τό γράμμα τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου, διότι μεταξύ άλλων:

- (α) «**Μακεδονία**». Η «Συμφωνία τών Πρεσπών» αναφέρεται **εμφατικά** και εκτεταμένα σε αυτό (την λέξη «**Μακεδονία**» και παράγωγά της) που **ουδ' άπαξ** αναφέρεται η Συνθήκη τού Βουκουρεστίου ή οποιαδήποτε άλλη Συνθήκη Ειρήνης (**Κεφ. 4**).
- (β) **Εδαφικός αναθεωρητισμός**. Διά τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών», η Ελλάδα προκαλεί διεθνώς τήν εύλογο εντύπωση (και απορία) ότι καταστρατηγεί με δική της πρωτοβουλία και μεθόδευση τό γράμμα και τό πνεύμα τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου, η οποία προσδιόρισε αυτήν τήν κεντρική περιοχή τών Βαλκανίων (fYROM) —μεταξύ Κοσσόβου, Βουλγαρίας, Ελλάδος και Αλβανίας— όχι ως επικράτεια ανεξαρτήτου κράτους (και δη επ' ουδενί με τό ιστορικά και πολιτισμικά «βαρύτιμο» όνομα Βόρεια ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ) αλλά ως μέρος τής επικρατείας ενός άλλου κράτους (τού «Βασιλείου τών Σέρβων» ή αντιστοίχως τής σημερινής Σερβίας).
- (γ) **Ελληνική αυθαιρεσία**. Μόνον ένα από τά (5) μέρη που συνυπέγραψαν τήν Συνθήκη τού Βουκουρεστίου (μόνον η Ελλάδα), συνυπογράφει τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών»: Μεταξύ άλλων, η «Συμφωνία τών Πρεσπών» δεν συνυπογράφεται από τήν Σερβία, παρότι αυτή η γεωγραφική περιοχή (fYROM) απεδόθη στο «Βασίλειο τών Σέρβων» δια τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου. Ούτε από τήν Βουλγαρία συνυπογράφεται, παρά τούς αδιαμφισβητήτους γλωσσικούς και γενικότερους πολιτισμικούς και γενετι-

κούς δεσμούς μεταξύ των Βουλγάρων και της Σλαβικής εθνότητας της fYROM, και επίσης παρά τά εκτεταμένα γεωγραφικά σύνορα μεταξύ Βουλγαρίας και fYROM, και παρά τό γεγονός ότι η Βουλγαρία ήταν εκ των βασικών συντελεστών της Συνθήκης τού Βουκουρεστίου.

Γενικά, τά άλλα συμβαλλόμενα μέρη στη Συνθήκη τού Βουκουρεστίου, περιθωριοποιήθησαν ή και παρεκάμφθησαν σκαιώς από την Ελλάδα στη «Συμφωνία των Πρεσπών», και μάλιστα απροσχηματίστως σε κάθε στάδιο, από την αρχική διαπραγμάτευση μέχρι και την τελική κύρωση. Δηλαδή, διά της «Συμφωνίας των Πρεσπών», τό κυβερνών καθεστώς στην Ελλάδα κατά την τετραετία 2015-2019, προέβη μονομερώς εις **αναθεώρηση** (ή μάλλον κατάλυση) της Συνθήκης τού Βουκουρεστίου, όσον αφορά αυτήν την κεντρική περιοχή των Βαλκανίων (fYROM), και μάλιστα κατά μάλλον **επιθετικό** τρόπο, αφού παρέκαμψε όλους τούς άλλους συμβεβλημένους στη Συνθήκη τού Βουκουρεστίου.

Ακόμη χειρότερα, ο «**αναθεωρητισμός Τσίπρα**» ερείδεται επί σωρείας μεθοδευμένων ψευδών (π.χ., ως εν **Κεφ. 4-7**). Κατά συνέπεια, τό εν λόγω καθεστώς προκάλεσε την εντύπωση, κατά την διετία 2018-2019, ότι απλώς επαναλάμβανε εντός Ελλάδος προπαγανδιστικά επιχειρήματα των Σκοπιανών και ξένων «συμμάχων», ως εξωπραγματική ή οιονεί «5^η φάλαγξ» στην Ελλάδα. Επί πλέον έδιδε τότε την εντύπωση ότι προωθούσε την κύρωση της «Συμφωνίας των Πρεσπών» (και επομένως την οριστική κατάλυση της Συνθήκης τού Βουκουρεστίου) κατά αυθαίρετο τρόπο: δι' αντιδημοκρατικών (αντισυνταγματικών) μεθοδεύσεων, ερήμην τού Ελληνικού Λαού — άνευ δημοψηφίσματος ή **ηυξημένης πλειοψηφίας** κατά τά 2/3 των βουλευτών κατ' άρθρο 28 παρ. 2 τού Συντάγματος — ήτοι ερήμην τού Σώματος των Εκλεκτόρων, τό οποίο αποτελεί τό **Ανώτατο Όργανο** της Πολιτείας, και μάλιστα εν προφανή αντιθέσει προς την συλλογική βούληση (συντριπτική πλειοψηφία) αυτού τού **Ανωτάτου** Οργάνου.

9.4. Αναθεωρητισμός Τσίπρα-Ερντογάν

Κατά τό 2018-2019, ο αναθεωρητισμός της Ελλάδος όσον αφορά στη Συνθήκη τού Βουκουρεστίου, αποτελεί κατ' αρχήν ηθικό κόλαφο για την Ελλάδα, ήτοι ΠΡΟΔΟΣΙΑ έναντι της Σερβίας, παραδοσιακού και ιστορικού Συμμάχου της Ελλάδος στα Βαλκάνια. Από Βενιζελική άποψη, δυστυχώς η μετα-Ψυχροπολεμική

Ελλάδα δεν εθεώρησε ότι «είναι πολύ μικρή χώρα δια να διαπράξει μια τόσο μεγάλη ατιμία».²⁹ Άλλο βέβαια ο Ελευθέριος Βενιζέλος και άλλο, τελείως άλλο, οι κυβερνώντες τής τού καθεστώτος τής τετραετίας (2015-2019), τουλάχιστον από ιστορική άποψη.

Πέραν όμως τού εν λόγω θέματος ηθικής τάξεως, ήτοι πέραν τής απωλείας τού ηθικού ερείσματος (moral standing) τής Ελληνικής εξωτερικής πολιτικής στα Βαλκάνια και κατ' επέκταση στην Ανατολική Ευρώπη, η κύρια παρενέργεια τής Συμφωνίας τών Πρεσπών στο άμεσο μέλλον θα λάβει χώρα όχι στα βόρεια αλλά μάλλον στα ανατολικά της σύνορα.

Ο «**αναθεωρητισμός Τσίπρα**» στα Βαλκάνια τό 2018-2019, ευθυγραμμίζεται πλήρως με τόν «**αναθεωρητισμό τού Ερντογάν**» στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο. Επί πλέον, ευθυγραμμίζεται ίσως και υπερβαλλόντως, αφού ο «**αναθεωρητισμός Τσίπρα**» συνετέλεσε στην κατάλυση τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου, ενώ ο «**αναθεωρητισμό τού Ερντογάν**» επιδιώκει μόνον τήν «επικαιροποίηση» (όχι κατάλυση) τής Συνθήκης τής Λωζάννης και συναφών συνθηκών. Με απλά λόγια, μετά τήν κύρωση τής Συμφωνίας τών Πρεσπών η Ελλάδα θα ευρεθεί αντιμέτωπη με τά εξής πέντε (5) αδυσώπητα ζητήματα:

²⁹ **Βενιζέλος περί ηθικού ερείσματος.** Περί προδοσίας τής Σερβίας από τήν Ελλάδα τό 1991 και τό 2018-2019, αλλά και πολύ νωρίτερα, από τό 1915 (εποχή τού Εθνικού Διχασμού), ιδέ σχετικό άρθρο τού Δημήτρη Καζάκη (2018), με τίτλο «**Το έθνος μου είναι πολύ μικρό δια να διαπράξει τόσον μεγάλη ατιμίαν...**», [εδώ](#). Σε αυτό τό άρθρο παρατίθεται μεταξύ άλλων ένα απόσπασμα από ομιλία τού **Ελευθερίου Βενιζέλου** στη Βουλή τών Ελλήνων, εις αντίκρουση αιτιάσεων τών ουδετερόφιλων φιλομοναρχικών, σχετικά με τήν πολιτική του υπέρ τής **Ελληνο-Σερβικής Συμμαχίας**, υπέρ τού **Διεθνούς Δικαίου**—σύμφωνα με τήν (2μερή) Ελληνο-Σερβική **Συνθήκη Ειρήνης, Φιλίας και Αμοιβαίας Συνεργασίας** (1913) και τήν (5μερή) Συνθήκη τού Βουκουρεστίου (1913)—και υπέρ τού **ηθικού ερείσματος** τής Ελλάδος, ως **μικρής** χώρας με μεγάλη όμως ιστορική, πολιτισμική και γεωστρατηγική σημασία, ως εξής:

“Εάν μεγάλα και ισχυρά Κράτη δύνανται και να παραβλέπουν κατά τάς περιστάσεις τάς εκ τών **συνθηκών υποχρεώσεις**, ο κίνδυνος δι’ αυτά εντεύθεν είναι μικρός. Υπάρχει ισχύς μεγάλη, η οποία ίσως αναπληροί τήν **ηθικήν δύναμιν**. Αλλά διά Κράτη **μικρά**, όπως η Ελλάς,... η **αθέτησις συμμαχικών υποχρεώσεων** θ’ απετέλει δια τό Κράτος **ατίμωσιν**, τής οποίας η Ελλάς ως εξ όλης τής **Ιστορίας** της δεν ήτο αξία, **ατίμωσιν** δε η οποία θα καθίστα τό Κράτος τούτο ανίκανον τού λοιπού να εκτελέση τήν **ιστορικήν** του σταδιοδρομίαν. Εάν είμεθα, Κύριοι, ικανώς ισχυροί, ώστε αυτοτελώς να χαράσσωμεν πολιτικήν προς κατάπραξιν τών εθνικών μας αξιώσεων, θα εδεχόμην να συζητήσω σοβαρώς προς εκείνον, ο οποίος θα μοι έλεγεν ότι η **ισχύς** είναι υπεράνω τού **δικαίου** και τό **συμφέρον** υπεράνω τών **υποχρεώσεων**. Αλλ’ όταν τό Κράτος τούτο είναι **μικρόν**, συμβαίνει ώστε η τήρησις τών **ηθικών επιταγών** να συμβιβάζεται τελείως προς τά υλικά συμφέροντα, προς τά συμφέροντα τά πολιτικά τού Κράτους και να είναι αδιάσπαστος απ’ εκείνων.”

(Βίβλος τού Ελευθερίου Βενιζέλου, τομ. 6ος, Αθήναι, 1979, σ. 107).

1. **Διεθνές Δίκαιο.** Η επίκληση τού Διεθνούς Δικαίου μπορεί να αποτελέσει παράγοντα εθνικής ασφαλείας μιας χώρας (εις αποτροπή ή και ανάσχεση επιθετικότητας ξένης δυνάμεως), υπό μία θεμελιώδη προϋπόθεση: Η επίκληση τού Διεθνούς Δικαίου για αμυντικούς λόγους από τήν κυβέρνησή της δεν γίνεται *à la carte*. Μια χώρα ή σέβεται απολύτως τό Διεθνές Δίκαιο και επομένως τό επικαλείται δικαιωματικά (όπως π.χ. η Ελβετία), ή δεν τό σέβεται (ήτοι τό καταστρατηγεί περιστασιακά κατά τήν εκάστοτε διακριτική της ευχέρεια) και επομένως τό επικαλείται προσχηματικά ή και τυχοδιωκτικά (όπως π.χ. η Τουρκία, η Ελλάδα, η Γερμανία, κ.τ.λ.). Στην δεύτερη περίπτωση, η αξιοπιστία τής χώρας οσάκις επικαλείται (*à la carte*) τό Διεθνές Δίκαιο, απομειούται δραστικά έναντι τής διεθνούς Κοινότητας, και επομένως απομειούται αντίστοιχα, ή και εκμηδενίζεται, η αποτελεσματικότητα κάθε τέτοιας (επιλεκτικής) επίκλησης.
2. **Ελλάς-Τουρκία, μία από τά ίδια.** Καταλύοντας επομένως τήν Συνθήκη τού Βουκουρεστίου, και μάλιστα απροκλήτως και απροσχηματίστως, η Ελλάδα εξομοιώνεται με τήν Τουρκία, όσον αφορά σε σύνδρομα επεκτατικού ή «δημιουργικού» **αναθεωρητισμού** τών Συνθηκών Ειρήνης, τά οποία σύνδρομα διακατέχουν (ή φαίνονται ότι διακατέχουν) τήν πολιτική τάξη αμφοτέρων πλέον, όπως συνάγεται εκ τών μονομερών πράξεών τους, τής μεν Ελλάδος στα Βαλκάνια, τής δε Τουρκίας στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο.
3. **Ηθικό πλεονέκτημα τής Ελλάδος.** Η διά τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών» κατάλυση τής Συνθήκης τού Βουκουρεστίου, αφαιρεί από τήν (αμυνομένη) Ελλάδα τό συγκριτικό της **ηθικό πλεονέκτημα** έναντι τής (επιτιθεμένης) Τουρκίας. Δηλαδή η Ελλάδα πρόκειται σύντομα να απωλέσει τό «μονοπώλιο» επίκλησης τού Διεθνούς Δικαίου εις προάσπιση τού Ελληνο-Τουρκικού status quo στο Αιγαίο. Επί παραδείγματι, εάν ο Ερντογάν ή κάποιος διάδοχός του, ερωτηθεί στο μέλλον “με ποιο δικαίωμα ζητάτε επικαιροποίηση τής Συνθήκης Ειρήνης τής Λωζάννης;”, ασφαλώς τότε ο Τούρκος πρωθυπουργός θα είναι πλέον εις θέσει να δώσει τήν εξής αποστομωτική απάντηση: “ ”Με τό ίδιο ακριβώς δικαίωμα που η Ελλάδα κατέλυσε πρόσφατα τήν Συνθήκη Ειρήνης τού Βουκουρεστίου!” –και θα δώσει αυτή τήν απάντηση με παρηρησία χωρίς να χρειασθεί να προσφύγει

σε ψευδολογίες έναντι τού Τουρκικού λαού (όχι τουλάχιστον σαν τίς ως άνω ψευδολογίες τών εν Ελλάδι κυβερνώντων).

4. **Ηθικό πλεονέκτημα τής Τουρκίας.** Ακόμη χειρότερα, η Τουρκία θα έχει τήν δυνατότητα να αυτοπροβάλλεται ως έχουσα τό συγκριτικό ηθικό πλεονέκτημα έναντι τής Ελλάδος, διότι η θα φέρεται ως επιδιώκουσα απλώς και μόνον μια πολυμερώς συμπεφωνημένη «επικαιροποίηση» Συνθηκών Ειρήνης, σε αντιπαραβολή με τήν Ελλάδα που μονομερώς προέβη σε κατ' ουσίαν (αντι-Σερβική) **κατάλυση** τής Συνθήκης Ειρήνης τού Βουκουρεστίου.
5. **Πολιτική Εθνικής Ασφαλείας.** Με τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» αλλάζει άρδην η πολιτική Εθνικής Ασφαλείας τής Ελλάδος, από τό «*Δεν διεκδικούμε τίποτε, δεν εκχωρούμε τίποτε*» τών Καραμανλή-Παπανδρέου-Μητσοτάκη-Σημίτη-Καραμανλή-Σαμαρά στο «*Διεκδικούμε ρόλο παράγοντος σταθερότητας, και προς τούτο εκχωρούμε ο,τιδήποτε*», τών «κυβερνώντων» κατά τήν «επάρατο τετραετία» (2015-2019). Δηλαδή ακριβώς ό,τι ακριβώς χρειάζεται ο Τουρκικός αναθεωρητισμός για να θεριέψει.

Συγκεφαλαιωτικά, η Συμφωνία τών Πρεσπών συντείνει χαοτικώς σε μια δυναμική **αναθεωρητισμού** έναντι τών Διεθνών Συνθηκών στα Βαλκάνια, που αναποδράστως (και χαοτικώς) πρόκειται να επεκταθεί πέραν τής Χερσονήσου τού Αίμου: στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο. Η **προδοσία** τής Σερβίας από τήν Ελλάδα —έκφανση τής οποίας **προδοσίας** είναι η «Συμφωνία τών Πρεσπών»— αποτελεί **Υβρι** τής Ελλάδος στη Νεωτέρα Ιστορία της. Εξ ού και η επιπεσούσα **Άτη** επί τών φρενών τών «κυβερνώντων», που φαίνονται να μην έχουν πλέον ούτε καν επίγνωση τών πράξεών τους (εάν κρίνει κανείς από τίς έωλες «ψευδολογίες» τους σχετικά με τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών»). Και όπως μας δίδαξαν οι αρχαίοι, από κοντά έρχεται όπου νάναι και η **Νέμεσις**.³⁰ Και θα έρθει μάλλον εξ ανατολών.

³⁰ Περί τών εννοιών τού *Μέτρου*, τής *Υβρεως*, τής *Άτης* και τής *Νεμέσεως*, ιδέ:

John D. Pappas, “[The Concept of Measure and the Criterion of Sustainability](#)”, *The St. John’s Review* (Fall 2014: Annapolis, MD, U.S.A.), 56.1 (74-94).

Διαθέσιμο (readable / freely downloadable) [εδώ](#):

http://www.academia.edu/29332856/The_Concept_of_Measure_and_the_Criterion_of_Sustainability_The_St._Johns_Review_

[Ελληνική μετάφραση (από Δήμητρα Ασημακοπούλου): “[Η Έννοια τού Μέτρου και τό Κριτήριο τής Βιωσιμότητας](#).” Διαθέσιμη (readable / freely downloadable) [εδώ](#)]

10. Πολιτισμική παρέμβαση Ναζιστικού τύπου

Ένα άλλο ψεύδος των απεργασθέντων τήν «Συμφωνία των Πρεσπών» είναι ότι δι' αυτής επελύθη, δήθεν οριστικά, τό ζήτημα τής πολιτισμικής και ιστορικής σχέσεως μεταξύ των δύο λαών, τής Ελλάδος («Πρώτου Μέρους») και τής FYROM («Δεύτερου Μέρους»), αφού, λέει, τό εν λόγω προσύμφωνο προσδιόρισε ρητώς ότι η «Μακεδονική γλώσσα» και «τά άλλα (πολιτισμικά και εθνοτικά) χαρακτηριστικά» των βορείων γειτόνων των Ελλήνων «δεν έχουν σχέση» με τήν «με τόν αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό, τήν κουλτούρα και τήν κληρονομιά» των Ελλήνων «από τήν αρχαιότητα έως σήμερα», επί λέξει ως εξής (Έκθ. 26):

«η επίσημη γλώσσα και **τά άλλα χαρακτηριστικά** τού Δεύτερου Μέρους δεν έχουν σχέση με τόν αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό, τήν κουλτούρα και τήν κληρονομιά τής βόρειας περιοχής τού Πρώτου Μέρους» (άρθρο 7.4), ήτοι «τήν κληρονομιά αυτής τής περιοχής **από τήν αρχαιότητα έως σήμερα**» (άρθρο 7.2)

[«the official language and **other attributes** of the Second Party are not related to the ancient Hellenic civilization, history, culture and heritage of the northern region of the First Party» (article 7.4), i.e. «the heritage of that region **from antiquity to present day**» (article 7.2).]

ARTICLE 7

1. The Parties acknowledge that their respective understanding of the terms **"Macedonia" and "Macedonian" refers to a different historical context and cultural heritage.**
2. When reference is made to the First Party, these terms denote not only the area and people of the northern region of the First Party, but also their attributes, as well as the **Hellenic civilization, history, culture, and heritage of that region from antiquity to present day.**
3. When reference is made to the Second Party, these terms denote its territory, language, people and their attributes, with their own history, culture, and heritage, **distinctly different** from those referred to under Article 7(2).
4. The Second Party notes that its official language, the Macedonian language, is within the group of South Slavic languages. The Parties note that **the official language and other attributes of the Second Party are not related to the ancient Hellenic civilization, history, culture and heritage of the northern region of the First Party.**

Έκθ. 26

Δηλαδή δύο πολιτικοί (Dimitrov, Κοτζιάς) απεφώνησαν επί πολιτισμικού/ιστορικού θέματος, που ως τέτοιο αποτελεί αντικείμενο μελετών και επιστημονικών ερευνών της διεθνούς ακαδημαϊκής κοινότητας –ήτοι χιλιάδων πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων ανά τον Κόσμο– επ’ ουδενί δε της πολιτικής εξουσίας οποιασδήποτε χώρας. Η εν λόγω «πολιτισμική παρέμβαση» της «Συμφωνίας των Πρεσπών» θα ενέπιπτε εντός των ορίων της σουρεαλιστικής ιλαρότητας (ή και γελοιότητας), εάν οι εν λόγω κύριοι δεν απειλούσαν με... κατασταλτικά μέτρα όποιον τυχόν... διαφωνεί με την εκπεφρασμένη άποψή τους (άρθρο 7) περί μη πολιτισμικής σχέσεως των δύο λαών, επί λέξει ως εξής (Εκθ. 27-28):

«Τά Μέρη δεσμεύονται να μην (...) ανέχονται οποιεσδήποτε πράξεις ή δραστηριότητες μη φιλικού χαρακτήρα κατά τού άλλου Μέρους» (άρθρο 3.4). (...) «Έκαστο Μέρος θα λάβει αμελλητί αποτελεσματικά μέτρα για να αποθαρρύνει και αποτρέψει (εμποδίσει) την εκδήλωση οποιωνδήποτε πράξεων από ιδιωτικούς φορείς που πιθανόν να υποδαυλίζουν την βία, τό μίσος ή την εχθρότητα εναντίον τού άλλου Μέρους. Εάν ένας ιδιωτικός φορέας στο έδαφος ενός Μέρους εμπλακεί σε τέτοιες δραστηριότητες (...), αυτό τό Μέρος (...) θα λάβει αμελλητί όλα τά απαραίτητα μέτρα, που τού παρέχει ο νόμος» (άρθρο 6.2). Έκαστο Μέρος θα αποτρέπει (εμποδίζει) και θα αποθαρρύνει ενέργειες, περιλαμβανομένων και προπαγανδιστικών ενεργειών, από ιδιωτικούς φορείς που πιθανόν να υποδαυλίζουν τον σωβινισμό, την εχθρότητα, τον αλυτρωτισμό και τον αναθεωρητισμό κατά τού άλλου Μέρους» (άρθρο 6.2).

[«The Parties commit **not to** (...) **tolerate any** actions or activities of a non-friendly character directed against the other Party» (Article 3.4). (...) «Each Party shall promptly take effective measures to discourage and prevent **any** acts by **private** entities **likely** to incite violence, hatred or hostility against the other Party. If a **private** entity in the territory of a Party engages in such activities (...), that Party shall (...) promptly take all necessary measures as provided by law» (Article 6.2). «Each Party **shall prevent** and discourage acts, including acts of propaganda, by *private* entities **likely** to incite chauvinism, hostility, irredentism and revisionism against the other Party» (Article 6.2).]

ARTICLE 3

1. The Parties hereby confirm their common existing frontier as an enduring and inviolable international border. Neither Party shall assert or support any claims to any part of the territory of the other Party or claims for a change to their common existing frontier. In addition, neither Party shall support any such claims that may be raised by any third party.
2. Each Party commits to respect the sovereignty, the territorial integrity and the political independence of the other Party. Neither Party shall support any actions of any third party directed against the sovereignty, the territorial integrity or the political independence of the other Party.
3. The Parties shall refrain, in accordance with the purposes and principles of the Charter of the United Nations, from the threat or use of force, including the threat or use of force intended to violate their common existing frontier.
4. The Parties commit **not to** undertake, instigate, support and/or **tolerate any actions or activities of a non-friendly character directed against the other Party.** Neither Party shall allow its territory to be used against the other Party by any third country, Organization, group or individual carrying out or attempting to carry out subversive, secessionist actions, or actions or activities which threaten in any manner the peace, stability or security of the other Party. Each Party shall **communicate without delay to the other Party any information in its possession regarding any such actions or intentions.**

Έκθ. 27

ARTICLE 6

1. Aiming at strengthening friendly bilateral relations each Party shall promptly take effective measures to prohibit any hostile activities, actions or propaganda by State agencies or agencies directly or indirectly controlled by the State and to prevent activities likely to incite chauvinism, hostility, irredentism, and revisionism against the other Party. Should such activities occur, the Parties shall take all necessary measures.
2. Each Party shall promptly **take effective measures to discourage and prevent any acts by private entities likely to incite violence, hatred or hostility against the other Party. If a private entity in the territory of a Party engages in such activities without that Party's knowledge, that Party shall, upon such acts coming to its attention, promptly take all necessary measures as provided by law.**
3. **Each Party shall prevent and discourage acts, including acts of propaganda, by private entities likely to incite chauvinism, hostility, irredentism and revisionism against the other Party.**

Έκθ. 28

Δηλαδή οσάκις οι εν λόγω απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» «πιθανολογούν», με αυθαίρετα κατά περίπτωση κριτήρια –αφού κριτήρια τέτοιας «πιθανολόγησης» δεν προσδιορίζονται ρητώς και σαφώς στο κείμενο τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών»– ότι κάποια, «οποιαδήποτε», «πράξη» ή «ενέργεια», π.χ. η συγγραφή και η έκδοση ενός βιβλίου από έναν ιδιώτη (π.χ. συγγραφέα) ή «ιδιωτικό φορέα» (π.χ. εκδότη), «πιθανόν να υποδαυλίζει τόν σωβινισμό, τήν εχθρότητα, τόν αλυτρωτισμό και τόν αναθεωρητισμό», τότε θα επισυμβεί, λέει, τό ανήκουστο: Τό κράτος, «στο έδαφος» τού οποίου λαβάνει χώρα η «πράξη» ή «ενέργεια», «θα λάβει αμελλητί όλα τά απαραίτητα μέτρα που τού παρέχει ο νόμος», ώστε να τήν «αποτρέψει» (εμποδίσει), διότι, λέει, τά δύο κράτη «δεσμεύονται να μην ανέχονται οποιεσδήποτε πράξεις ή δραστηριότητες μη φιλικού χαρακτήρα» κατά αλλήλων.

Όπως δηλαδή και ο Αδόλφος Χίτλερ είχε (αυτο)«δεσμευθεί να μην ανέχεται» αντίστοιχες «πράξεις ή δραστηριότητες μη φιλικού χαρακτήρα» κατά τού «Γερμανικού Πνεύματος» (Deutschen Geist), και κατά συνέπεια «έλαβε αμελλητί αποτελεσματικά μέτρα για να αποθαρρύνει και αποτρέψει» (εμποδίσει) «τήν εκδήλωση οποιωνδήποτε» τέτοιων πράξεων από ιδιωτικούς φορείς» (συγγραφείς, εκδότες, καλλιτέχνες κ.τ.λ.). Εξ ού και τά Ναζιστικά «αποτελεσματικά μέτρα» «Κάθαρσης» (Säuberung), κυριολεκτικά δια πυρός, τής λογοτεχνικής, τής ιστορικής και τής εν γένει επιστημονικής Γραμματείας τού «Μη-Γερμανικού Πνεύματος» (undeutschen Geist) από τό 1933 (Εκθ. 29).

Πρακτικά, η «Συμφωνία τών Πρεσπών» υποτίθεται ότι θα αποτρέψει ακαδημαϊκούς και ερευνητές στην Ελλάδα και τήν FYROM να συνεχίσουν να διερευνούν τήν πολιτισμική σχέση μεταξύ τών δύο λαών, μια σχέση που είναι και μακραίωνη και επέκεινα τών γνώσεων τών υπογραψάντων τό εν λόγω προσύμφωνο στις Πρέσπες. Αν μή τι άλλο, η Σλαβική γλώσσα τής FYROM όντως έχει λεξιλογική και δομική σχέση με τήν ελληνική γλώσσα, όπως τέτοια σχέση με τήν Ελληνική έχουν και οι περισσότερες μείζονες γλώσσες τού Κόσμου, αφού τό μεν λεξιλόγιό τους βρίθει ελληνογενών λέξεων η δε δομή τους ενσωματώνει, κατά τό μάλλον ή ήττον, τήν Γραμματική (κανονιστική διαμόρφωση λόγου σε χωροχρονικό πλαίσιο) που επινόησαν οι Αρχαίοι Έλληνες. Επί πλέον, η «Συμφωνία τών Πρεσπών» υποτίθεται ότι θα αποτρέψει (επ' απειλή ποινικών διώξεων) τήν έρευνα περί τού τί απέγιναν οι γηγενείς αρχαίοι Μακεδόνες (οι οποίοι μάλλον δεν αφανίσθηκαν αιφνιδίως από προσώπου γης). Διότι επί αυτών και πολλών άλλων έχουν, λέει, ήδη αποφανθεί οριστικά οι Dimitrov και Κοτζιάς.



Έκθ. 29

Βερολίνο, Opernplatz (Bebelplatz), 11 Μαΐου 1933:
Δημόσιο κάψιμο βιβλίων από τούς Ναζί με πρωτοβουλία τής
Ναζιστικής «Εθνικής Σοσιαλιστικής Γερμανικής Φοιτητικής Ένωσης»
(Nationalsozialistischen Deutschen Studentenbundes)
κατόπιν οδηγιών τού Αδόλφου Χίτλερ.

11. Τό Όνομα παρέλκει;³¹

Οι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» διατείνονται ότι η Ελλάδα (δήθεν) δεν έδωσε στην FYROM κάτι ιδιαίτερος σημαντικό, ήτοι δεν εξεχώρησε εδαφική κυριαρχία. Η Ελλάδα έδωσε στη FYROM απλώς, λένε, δύο λέξεις (Μακεδονία, μακεδονικός-ή-ό), προκειμένου μάλιστα αυτές οι δύο λέξεις να διασώσουν τήν FYROM από επικείμενη αυτοδιάλυσή της. Αυτές οι λέξεις δεν συναρτώνται, λένε, με τήν εθνική κυριαρχία ή τήν Οικονομία τής Ελλάδος, διότι η μεν Ελληνική Μακεδονία θα συνεχίσει να αποκαλείται «Μακεδονία», ο δε μακεδονικός χαλβάς θα συνεχίσει να αποκαλείται «μακεδονικός». Επομένως, λένε, «δεν έγινε και τίποτα»: Γι' αυτό εξ άλλου, λένε, η «Συμφωνία τών Πρεσπών» κυρώθηκε από τήν ελληνική «βουλή» με απόλυτη και όχι ηυξημένη πλειοψηφία, αφού δεν συνέτρεχαν λόγοι Εθνικής Ασφαλείας και εδαφικής κυριαρχίας.

Εντούτοις, σύμφωνα με δύο επιφανείς Προέδρους τών Η.Π.Α., τούς James Monroe (1817-1825) και John Quincy Adams (1825-1829), τό εθνικοαπελευθερωτικό **Πρόταγμα** τού 1821 και τό ιστορικό **Όνομα** τών Ελλήνων, ήτοι η παγκοσμίως και διαχρονικώς απαστράπτουσα ιστορική και ονοματολογική εθνική παρακαταθήκη τους («Ελλάς», «Ιωνία», «Κρήτη», «Κύπρος», «Ήπειρος», «Μακεδονία» κ.ο.κ.), συναποτελούν για τούς Έλληνες θεμελιώδεις παράγοντες **Εθνικής Ασφαλείας**, διότι “τούς προστάτευσαν” από “κινδύνους που θα είχαν καταβάλει κάθε άλλον λαό”, και επομένως παράγοντες μη-διαπραγματεύσιμους, μη-αμφισβητήσιμους και μη-εκχωρήσιμους, τότε, στον Αγώνα τής Παλιγγενεσίας, και έκτοτε.

Ειδικότερα, η παγκόσμια σημασία τού Αγώνα τής Παλιγγενεσίας τών Ελλήνων, ανεδείχθη από τόν Πρόεδρο Monroe, αρχικά στις 3 Δεκεμβρίου 1823 με τήν φιλελληνική διακήρυξή του υπέρ τής **ανεξαρτησίας** τής Ελλάδος – ιστορικά η πρώτη διακήρυξη από ηγέτη Μεγάλης Δυνάμεως υπέρ τής **ανεξαρτησίας** (και όχι απλώς αυτονομίας) τών Ελλήνων – κατά τόν πλέον επίσημο τρόπο, ήτοι σε

³¹ Απόσπασμα από τήν μονογραφία:

John D. Pappas, “[The Philhellenic Monroe Doctrine](#)”, *Issues of Greek History* (6 Δεκεμβρίου 2018).

Διαθέσιμο στην **Αγγλική** (readable / freely downloadable) [εδώ](#):

https://www.academia.edu/37912894/The_philhellenic_Monroe_Doctrine

Διαθέσιμο στην **Ελληνική** (με τίτλο “[Το Φιλελληνικό Δόγμα Μονρόε](#)”) [εδώ](#):

https://www.academia.edu/37933870/The_Philhellenic_Monroe_Doctrine_Greek_edition_

ύψιστο θεσμικό επίπεδο, στην ετήσια (5^η) Προεδρική Ομιλία του («State of the Union Address») ενώπιον τής ολομελείας (joint session) τού Κογκρέσσου, ως εξής:

“Υφίσταται μια έντονη ελπίδα ότι αυτός ο [Ελληνικός] λαός θα ανακτήσει τήν **ανεξαρτησία** του και θα αναλάβει τήν **ισότιμη** θέση του μεταξύ τών **εθνών τής γης**.”³²

(“A **strong hope** is entertained that these people will recover their **independence** and resume their **equal station** among the nations of the earth.)

³² Έτι περαιτέρω, κατ’ εκείνη τήν ομιλία του (2 Δεκεμβρίου 1822), ο Monroe έπλεξε ένα διθυραμβικό εγκώμιο υπέρ τών εμπολέμων Ελλήνων εις επήκοον τών ηγεμόνων τής Ευρώπης, τό πλήρες κείμενο τής οποίας, που συμπεριλαμβάνει τήν ως άνω περί Ελληνικής Ανεξαρτησίας διακήρυξη, έχει ως εξής:

“ Η Ευρώπη εξακολουθεί να είναι ασταθής και μολονότι ο επί μακρόν **απειλητικός πόλεμος** μεταξύ **Ρωσίας** και **Τουρκίας** δεν έχει ξεσπάσει, δεν υπάρχει καμία βεβαιότητα ότι οι διαφορές μεταξύ αυτών τών δυνάμεων θα προσαρμοσθούν φιλικά. Είναι αδύνατο να κοιτάξουμε τίς καταπιέσεις τής χώρας [Ελλάδος] σε σχέση με τίς οποίες προέκυψαν αυτές οι διαφορές χωρίς να συγκινηθούμε βαθιά. Κάθε αναφορά στην **Ελλάδα** πληροί τήν σκέψη μας με τά πιο **υψηλόφρονα** συναισθήματα και προκαλεί τά καλύτερα συναισθήματα [φιλελληνικής] θαλπωρής, στα οποία είμαστε ευαίσθητοι εκ φύσεως. Η ανώτερη επιδεξιότητα και καλλιέργεια στις **τέχνες**, τό **ηρωικό θάρρος** στην πράξη, ο **ανιδιοτελής πατριωτισμός**, ο ενθουσιώδης ζήλος και η αφοσίωση υπέρ τής δημόσιας και τής προσωπικής **ελευθερίας** συνδέονται με τίς αναμνήσεις μας για τήν **αρχαία Ελλάδα**. Τό ότι μια τέτοια χώρα θα έπρεπε να έχει καταβληθεί και επί τόσο μεγάλη χρονική περίοδο να έχει αποκρυβεί από τόν κόσμο, όπως όντως έγινε, κάτω από έναν σκοτεινό δεσποτισμό, προκαλεί μια **αδιάκοπη και βαθιά θλίψη** σε **κάθε υψηλόφρονα διάνοια** υπό τό πρίσμα τής ιστορίας **παλαιών εποχών**. Ήταν φυσικό, επομένως, ότι η επανεμφάνιση αυτών τών ανθρώπων με τόν **αρχικό χαρακτήρα** τους, αγωνιζομένων για τήν **ελευθερία** τους, θα έπρεπε να προκαλεί αυτή τήν **μεγάλη ανάταση και συμπάθεια** υπέρ τους, οι οποίες πράγματι έχουν τόσο εμφανώς επιδειχθεί **σε όλες τίς Ηνωμένες Πολιτείες**.”

(Europe is still unsettled, and although the war long menaced between **Russia** and **Turkey** has not broken out, there is no certainty that the differences between those powers will be amicably adjusted. It is impossible to look to the oppressions of the **country** respecting which those differences arose without being deeply affected. The mention of **Greece** fills the mind with the most exalted sentiments and arouses in our bosoms the best feelings of which our nature is susceptible. Superior skill and refinement in the arts, heroic gallantry in action, disinterested patriotism, enthusiastic zeal and devotion in favor of public and personal liberty are associated with our recollections of **ancient Greece**. That such a **country** should have been overwhelmed and so long hidden, as it were, from the world under a gloomy despotism, has been a cause of unceasing and **deep regret** to generous minds for ages past. It was natural, therefore, that the reappearance of **those people in their original character**, contending in favor of their liberties, should produce that great excitement and sympathy in their favor which have been so signally displayed **throughout the United States**. A **strong hope** is entertained that these people will recover their **independence** and resume their **equal station** among the nations of the earth.)

Περαιτέρω, κατά τόν επόμενο χρόνο, στις 2 Δεκεμβρίου 1823, ο Πρόεδρος Μονρόε προέβη σε δεύτερη φιλελληνική εξαγγελία υπέρ τής εθνικής ανεξαρτησίας τών Ελλήνων, και μάλιστα κατά τόν γεωστρατηγικώς πλέον βαρύνοντα τρόπο, ήτοι στο κυρίως κείμενο (929 λέξεις) τής ρηξικέλευθης (αντιαποικιακής) Προεδρικής εξαγγελίας τών θεμελιωδών αρχών τής εξωτερικής (γεω)πολιτικής τών Η.Π.Α. –ονοματοδοτηθειςών αργότερα, από τό 1850, ως Δόγμα Μονρόε (Monroe Doctrine)—και πάλιν ενώπιον τής ολομελείας τού Κογκρέσσου τών Η.Π.Α. Τό κείμενο εκείνης τής (δεύτερης) φιλελληνικής διακήρυξης τού Προέδρου τών Η.Π.Α, που συνετάγη (όπως και η πρώτη) διά χειρός τού τότε Υπουργού Εξωτερικών και μετέπειτα Προέδρου τών Η.Π.Α. **John Quincy Adams**, αρχίζει με μια σχετικά μεγάλη παράγραφο (165 λέξεις) που αναφέρεται εξ ολοκλήρου στο Ελληνικό Ζήτημα και μόνον: Η περί μαχομένων Ελλήνων παράγραφος συνιστά τήν **εισαγωγή** τού κυρίως κειμένου τού «Δόγματος Μονρόε», επί λέξει ως εξής:

“Επί πολύ χρόνο, υφίσταται μια έντονη ελπίδα, βασισμένη στον ηρωικό αγώνα τών Ελλήνων, ότι θα επιτύχουν στον αγώνα τους και θα αναλάβουν τήν ισότιμη θέση τους μεταξύ τών εθνών τής γης. Πιστεύουμε ότι όλος ο πολιτισμένος κόσμος επιδεικνύει βαθύ ενδιαφέρον για τήν ευημερία τους. Παρότι καμία δύναμη δεν έχει προβεί σε δήλωση υπέρ τους, εν τούτοις, σύμφωνα με τίς πληροφορίες μας, ουδεμία έχει λάβει μέτρα εναντίον τους. Τό [εθνικό] πρόταγμα και τό [ιστορικό] όνομα τών Ελλήνων, τούς έχουν προστατεύσει από κινδύνους που θα μπορούσαν να είχαν καταβάλει σύντομα κάθε άλλο λαό. Οι συνήθεις υπολογισμοί συμφερόντων και [υλιστικών] προσκτήσεων με σκοπό τήν μεγαλοσύνη [τών Μεγάλων Δυνάμεων], οι οποίοι τόσο πολύ αναμιγνύονται στις συναλλαγές τών εθνών, φαίνεται ότι δεν είχαν καμία επίδραση επί εκείνων [τών Ελλήνων]. Από τά γεγονότα που έχουν περιέλθει εις γνώση μας, πιστεύουμε ευλόγως ότι ο εχθρός τους έχει απωλέσει, για πάντα, κάθε επ’ αυτών κυριαρχία · ότι η Ελλάδα θα γίνει ξανά ένα ανεξάρτητο έθνος. Η δε ενδεχομένη αναβάθμισή της σε τέτοιο υψηλό επίπεδο, αποτελεί αντικείμενο τών πλέον ενθέρμων ευχών μας.”

(A strong hope has been long entertained, founded on the heroic struggle of the Greeks, that they would succeed in their contest and resume their

equal station among the nations of the earth. It is believed that the whole civilized world take a deep interest in their welfare. Although no power has declared in their favor, yet none according to our information, has taken part against them. **Their cause and their name have protected them from dangers which might ere this have overwhelmed any other people.** The ordinary calculations of interest and of acquisition with a view to aggrandizement, which mingles so much in the transactions of nations, seem to have had no effect in regard to them. From the facts which have come to our knowledge there is good cause to believe that their enemy has lost forever all dominion over them; that Greece will become again an independent nation. That she may obtain that rank is the object of our most ardent wishes.)

Σύμφωνα επομένως με τόν 5^ο Πρόεδρο τών Η.Π.Α **James Monroe** (1817-1825) και τόν διάδοχό του 6^ο Πρόεδρο τών Η.Π.Α. **John Quincy Adams** (1825-1829) — δύο εκ τών πλέον επιφανών Προέδρων τών Η.Π.Α., αφού ήσαν αυτοί που από κοινού έθεσαν τά στέρεα γεωστρατηγικά θεμέλια για τήν ανάδειξη τών Η.Π.Α. σε Μεγάλη Δύναμη τόν 19^ο αιώνα και σε Υπερδύναμη τόν 20^ο-21^ο αιώνα— τό Όνομα και η εν γένει Πολιτισμική Κληρονομιά τής Ελλάδος, ως λίκνου τής δημοκρατίας και κοιτίδος τού Δυτικού και παγκόσμιου πλέον Πολιτισμού, έχει τεράστια βαρύτητα σε επίπεδο Εθνικής Ασφαλείας, Εδαφικής Ακεραιότητας και Εθνικής Ανεξαρτησίας. Άλλη δηλαδή η σημασία τής λέξεως «Senegal» για τούς Σενεγαλέζους, ή τών λέξεων «Myanmar» ή «Burma» για τούς Βιρμανούς, και άλλη, τελείως άλλη, η σημασία τών λέξεων «Ελλάδα» ή «Μακεδονία» για τούς Έλληνες. Διότι στην ειδική περίπτωση τών Ελλήνων, η κολοσσιαία ιστορική και γεωπολιτική βαρύτητα τού Ονόματος και τής κορυφαίας πολιτισμικής κληρονομιάς τους “έχουν προστατεύσει” τό Ελληνικό έθνος “από κινδύνους που θα μπορούσαν να είχαν καταβάλει σύντομα κάθε άλλο λαό.” Και ο νοών νοείτω.

Issues of Greek History (edition 5.0)

“ **Their Cause and their Name have protected the Greeks from dangers which might ere this have overwhelmed any other people. ***

Θέματα Ελληνικής Ιστορίας (έκδοση 5.0)

“ **Τό Πρόταγμα και τό Όνομα τών Ελλήνων, τούς έχουν προστατεύσει από κινδύνους που θα μπορούσαν να είχαν καταβάλει κάθε άλλον λαό. ***

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Στο παρακάτω βιβλίο (Έκθ. 18), διατιθέμενο σε ηλεκτρονική μορφή δωρεάν, αναλύεται διεξοδικά τι ακριβώς ε γνώριζαν οι δύο Πρόεδροι των Η.Π.Α. **James Monroe** και **John Quincy Adams**, στη δεκαετία του 1820, περί της γεωστρατηγικής σημασίας της Πολιτισμικής Κληρονομιάς και του Ονόματος των Ελλήνων –ως ισοδύναμα με την δύναμη πυρός κυριολεκτικά πολλών στρατιών– που παρώθησε τους δύο επιφανείς Αμερικανούς ηγέτες όχι μόνον στις ιστορικές εξαγγελίες των Η.Π.Α. περί Ελληνικής Ανεξαρτησίας, αλλά και στο να αναδείξουν τον ελληνικό Αγώνα της Ανεξαρτησίας σε «σημαία» της εξαγγελίας του Δόγματος Μονρόε, καθώς έθεταν τα γεωστρατηγικά θεμέλια για την ανάδειξη των Η.Π.Α. σε Μεγάλη Δύναμη τον 19^ο αιώνα και σε Υπερδύναμη τον 20^ο-21^ο αιώνα.



Έκθ. 30

John D. Pappas, "Τό Φιλελληνικό Τελεσίγραφο Πολέμου τής Ρωσίας κατά τής Οθωμανικής Αυτοκρατορίας τό 1821: Τό γεωπολιτικό κοσμοϊστορικό επίτευγμα τού Καποδίστρια", *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας* (4-5-2016).

Διαθέσιμο (readable / freely downloadable) [εδώ](#):

https://www.academia.edu/36922594/The_Philhellenic_Russian_Ultimatum_against_the_Ottoman_Empire_in_1821

12. «Συμφωνία-μαϊμού»;

Στο πλαίσιο των μεθοδεύσεων για την αντεθνική και αντιδημοκρατική επιβολή της «Συμφωνίας των Πρεσπών» σε βάρος των λαών της Ελλάδος και της FYROM –ερήμην τού εκλεκτορικού σώματος εκάστης– οι απεργασθέντες εκείνη την «Συμφωνία» απειριράθησαν (ματαίως) να εφαρμόσουν μια τακτική νομικού και πολιτειακού «Σοκ και Δέους» κατά των δύο λαών, δισχυριζόμενοι ότι πρόκειται περί (δήθεν) τετελεσμένου γεγονότος (νομικο-πολιτικού *fait accompli*), ήτοι ότι είναι (δήθεν) «τελική» συμφωνία μη επιδεχομένη οποιαδήποτε διαβούλευση ή τροποποίηση. Προς τούτο, επικαλούνται, ως (δήθεν) απόδειξη, τό εισαγωγικό άρθρο (εισαγωγική παράγραφο 1.1.) της «Συμφωνίας», στο οποίο ορίζεται ότι *“Η παρούσα Συμφωνία είναι τελική και από την θέση της σε ισχύ τερματίζει την Ενδιάμεση Συμφωνία μεταξύ των Μερών που υπεγράφη στη Νέα Υόρκη στις 13 Σεπτεμβρίου 1995.”* (“*This Agreement is **final** and upon its entry into force terminates the Interim Accord between the Parties signed in New York on 13 September 1995.*”)

Εντούτοις, πριν καν στεγνώσει τό μελάνι των υπογραφών στη «Συμφωνία των Πρεσπών», έγκριτοι νομικοί και συνταγματολόγοι, ανέδειξαν την σωρεία των νομικών της ελαττωμάτων, και τούς πλείστους λόγους ακυρότητός της εν γένει, ήτοι εν συνόλω (συμπεριλαμβανομένου και τού άρθρου 1.1.). Τό εν λόγω προσύμφωνο ή «Συμφωνία» πάσχει νομικώς σε τόσα πολλά σημεία, που όχι μόνον δεν είναι «τελική» αλλά δεν είναι και οτιδήποτε άλλο (αρχική, μεταβατική, ενδιάμεση, κ.τ.λ.): Πλέον τίθεται θέμα όχι θεραπείας (τροποποιήσεως) της αλλά ακυρώσεως της εν γένει (**Κεφ. 12.1**), ή εναλλακτικά παντελούς περιθωριοποιήσεως ή και αγνοήσεως της ως ουδέποτε υπογραφείσης και ουδέποτε κυρωθείσης από την συντεταγμένη δημοκρατική Ελληνική Πολιτεία –σύμφωνα τουλάχιστον με θεμελιώδεις διατάξεις τού Συντάγματος της Ελλάδος (**Κεφ. 12.2**).

12.1. Νομικά άκυρη η «Συμφωνία των Πρεσπών»

Στις 19 Ιουνίου 2019, εξήντα-τέσσερεις (64) πανεπιστημιακοί, νομικοί, αξιωματικοί, διπλωμάτες, δικηγόροι, επιχειρηματίες, κ.ο.κ., συνυπέγραψαν ανοικτή επιστολή προς τόν Κυριάκο Μητσοτάκη, Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, σχετικά με την νομική ακυρότητα της «Συμφωνίας των Πρεσπών». Η επιστολή

πρωτοδημοσιεύθηκε στην *Καθημερινή* (22 Ιουνίου 2019) και αναδημοσιεύθηκε από δεκάδες ιστολόγια (*Αντίβαρο*, *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας*, *newsit*, *Ομογένεια* κ.τ.λ.). Στην επιστολή τους, οι συνυπογράφωντες ζητούν από τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας να προαναγγείλει δεσμευτικώς (προ των εθνικών εκλογών της 7^{ης} Ιουλίου 2019), ότι θα προχωρήσει, ως (μελλοντικός) πρωθυπουργός, στην ακύρωση της «Συμφωνίας των Πρεσπών», επί λέξει ως εξής:

“ Αξιότιμε κύριε πρόεδρε,

Απευθυνόμαστε σε εσάς που θα έχετε τον αναγκαίο θεσμικό ρόλο ως ο αυριανός πρωθυπουργός και κάνουμε έκκληση να γίνετε ο σημαιοφόρος της ακύρωσης της επαχθούς συμφωνίας των Πρεσπών, την οποία η συντριπτική πλειονότητα των Ελλήνων τη θεωρεί απαράδεκτη και την εκλαμβάνει ως εθνική ήττα και καταστροφή. Σας καλούμε να το διακηρύξετε αυτό σαφώς, πριν από τις επερχόμενες εκλογές, πράξη που είναι βέβαιο ότι ο ελληνικός λαός θα την ανταμείψει με την ψήφο του και η ιστορία θα σας εντάξει σε περίοπτη θέση μέσα στο Πάνθεον των εθνικά δρώντων πολιτικών. Οι υπογράφωντες –έγκριτοι επιστήμονες, καθηγητές, συνταγματολόγοι, νομικοί, στρατηγοί, διπλωμάτες, πολιτειολόγοι, ιστορικοί, επιχειρηματίες– θεωρούν ότι η συμφωνία των Πρεσπών είναι **νομικά άκυρη**, καθώς παραβιάζει κατάφωρα το Σύνταγμα, το εθνικό μας δίκαιο αλλά και θεμελιώδεις αρχές του διεθνούς δικαίου, όπως αυτές περί «αληθείας», «καλής πίστεως», «σαφήνειας», καθώς περιλαμβάνει **ιστορικά ψεύδη, νομικές παραβιάσεις, ασάφειες, παραπειστικά επιχειρήματα και δόλο**. Συναφώς παραβιάζει σειρά άρθρων της σύμβασης της Βιέννης, 1969.

1. Στην ανάθεση καθηκόντων του Μάθιου Νίμιτς υπήρχε εντολή αποκλειστικά και μόνο για το «όνομα», την οποία εντολή αυτός παραβίασε.
2. Στη συμφωνία των Πρεσπών περιλαμβάνονται κραυγαλέα ψευδή στοιχεία όπως στο Μέρος Α', άρθρο 1, παρ. γ. και στο άρθρο 7, ενυπάρχει το δομικό ψεύδος, ότι δήθεν αναγνω-

ρίστηκε από τον ΟΗΕ η πλαστή «μακεδονική» γλώσσα κατά την «Τρίτη διεθνή σύνοδο του ΟΗΕ για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων, 1977». Αντιθέτως, στις σημειώσεις της συνόδου στον τόμο 1 και στο Προοίμιο του τόμου 2 στη σελίδα III στην απόφαση 17/8-7/9, 1977 αναγράφεται: «Οι εφαρμοζόμενες ονομασίες και η παρουσίαση του υλικού σε αυτή την έκδοση δεν συνεπάγονται την έκφραση οποιασδήποτε γνώμης εκ μέρους της γραμματείας του ΟΗΕ». Υπενθυμίζουμε ότι χωρίς ανάλογη γλώσσα δεν υπάρχει ούτε εθνότητα ούτε χώρα με το όνομα «Μακεδονία» ή το «μακεδονικός-ή-ό».

3. Με τις παρανομίες του γ.γ. ΟΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες (12-13/2/2019), ο οποίος αποδέχτηκε την εισαγωγή του θέματος στον Οργανισμό με κοινή (επί του ιδίου επιστολοχάρτου) επιστολή Ελλάδος και της FYROM αναφερόμενη ως «Βόρεια Μακεδονία», με τα δύο εθνόσημα των χωρών. Η πράξη αυτή είναι παράνομη τόσο διότι κατά την ημέρα αποστολής και παραλαβής της επιστολής δεν υπήρχε, και ακόμη δεν υπάρχει χώρα με το όνομα «Βόρεια Μακεδονία» την οποία να έχει εγκρίνει προηγουμένως το Συμβούλιο Ασφαλείας. Ωσαύτως δεν έχει αποσταλεί προς το Σ.Α. του ΟΗΕ ειδική έκθεση του Γ.Γ., όπως απαιτεί και περιγράφει η Απόφαση 845 Σ.Α. μετά την οποία το Σ.Α. θα κυρώσει ή όχι τη συμφωνία των Πρεσπών, ως οφείλει και κατ' εφαρμογή της δικής του Απόφασης 817.
4. Αγνοήθηκε κατάφωρα η βούληση της συντριπτικής πλειονότητας του ελληνικού λαού, ο οποίος απαιτούσε δημοψήφισμα αντίστοιχο με εκείνο του λαού της FYROM. Έτσι καταπατήθηκε το θεμελιώδες άρθρο 1, παρ 2 και 3 του ελληνικού Συντάγματος, που προβλέπουν πως: 2. «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία». Και παρ. 3. «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από τον λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα».

5. Ο υπουργός των Εξωτερικών κ. Νικόλαος Κοτζιάς σύμφωνα με το άρθρο 2 ν. 3566 (ΦΕΚ Α' 117/05.06.2007) «Κύρωση ως κώδικα του οργανισμού του υπουργείου Εξωτερικών», είχε τις περιοριστικά εκεί αναφερόμενες αρμοδιότητες, στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνεται η συνομολόγηση των διεθνών συνθηκών και συνεπώς γι' αυτήν απαιτείται, κατά το άρθρο 5β του ν. 3566/2007, ειδική εξουσιοδότησή του. Επ' αυτού δεν έγινε προηγουμένως καμία ειδική συζήτηση στη Βουλή, για τη λήψη σχετικής απόφασης με σκοπό την παροχή ειδικής προς υπογραφή εξουσιοδότησης-εντολής στον αρμόδιο υπουργό, ούτε τέθηκε προς έγκριση και εξουσιοδότηση στο υπουργικό συμβούλιο το σχέδιο της συμφωνίας, ούτε αποτέλεσε αντικείμενο πολιτικής διαβούλευσης, (αντιθέτως, αυτό συνέβη στη αντισυμβαλλόμενη FYROM), και δεν ζητήθηκε η γνώμη και η αποδοχή της από τον ελληνικό λαό.

6. Ως προς το Διεθνές Δίκαιο, σε συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 6, 7, 26, 27 και 46 της σύμβασης της Βιέννης περί του δικαίου των συνθηκών προκύπτουν τα εξής: Ένα κράτος μπορεί εξαιρετικά να επικαλεσθεί, προς ακυρότητα μιας σύμβασης, διάταξη του εσωτερικού του δικαίου εφόσον τυγχάνουν παραβιάσεις. Αυτό μπορεί να γίνει από την επόμενη κυβέρνηση, όπως επιβάλλει η διεθνής συνταγματική τάξη, με μία ρηματική διακοίνωση διαφωνιών, με την οποία η Ελλάς μπορεί να προσβάλει τη συμφωνία των Πρεσπών.

Η συμφωνία των Πρεσπών αποτελεί μια διμερή διακρατική συμφωνία υπό αίρεση που μπορεί να προσβληθεί ως ακυρώσιμη, λόγω παραβίασης των άρθρων 36 παρ.1 και 35 παρ.1 του Συντάγματος, και αφετέρου να θεωρηθεί ως λήξασα, διότι εξαντλήθηκε η προθεσμία που ορίζεται ρητά στη συμφωνία των Πρεσπών έως το τέλος του 2018.

7. Στο δημοψήφισμα που διενεργήθηκε στη FYROM συμμετείχε μόνο το 36,8% των πολιτών και όχι άνω του 50% όπως ως νομιμοποιητική βάση ώφειλε.

8. Ο ΠτΔ της FYROM, Γκιόργκι Ιβανόφ, ουδέποτε υπέγραψε αυτήν τη συμφωνία η οποία και εξ αυτού του λόγου είναι άκυρη.
9. Οι συνταγματικές μεταρρυθμίσεις του Συντάγματος της FYROM ουδέποτε κοινοποιήθηκαν «ως ενιαίο κείμενο» δια ρηματικής διακοινώσεως στην Ελλάδα. Στο Σύνταγμα παραμένουν αλυτρωτικές βλέψεις, οι οποίες ανατρέπουν όσα επιβάλλει η ίδια η συμφωνία των Πρεσπών και αντιτίθενται στις «σχέσεις καλής γειτονίας ομόρων κρατών».
10. Η ρηματική διακοίνωση προς την Ελλάδα δεν φέρει την υπογραφή –ως ώφειλε– του ΠτΔ της FYROM Γκιόργκι Ιβανόφ.
11. Η γειτονική μας χώρα μέχρι σήμερα προβαίνει στη χρήση του ονόματος «Μακεδονία» αποκλειστικώς, χωρίς το «Βόρεια», καταπατώντας συνεχώς τα όσα υπέγραψε περί *erga omnes*. Συναφές μέγιστο ζήτημα είναι τα αλυτρωτικά εις βάρος της Ελλάδος σύμβολα, τα οποία υπάρχουν στα χαρτονομίσματα και νομίσματά της, αλλά και τα όσα περιλαμβάνει στους στίχους του ο εθνικός ύμνος τής εν λόγω χώρας.
12. Σοβαρά ελλείμματα νομιμότητας έχει η συμφωνία των Πρεσπών και στα εμπορικά ζητήματα όπου η λύση θα συμβεί (;) μετά πενταετία, πράγμα που συνιστά παραπειστικό όρο και παραβιάζει διεθνείς αρχές περί σαφήνειας και καλή πίστεως.

Κύριε πρόεδρε, διατελούμε με την ελπίδα ότι θα λάβετε υπόψη σας τα παραπάνω εκτεθέντα, που συμφέρουν πρωτίστως την Ελλάδα, αλλά και τη μεγάλη παράταξη της οποίας επαξίως ηγείστε.

Θεσσαλονίκη 19-6-2019.

ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ:

Αμασλίδης Γεώργιος,
Ιατρός Γαστρεντερολόγος

Βαλκάνος Νίκος,
Πρόεδρος Φιλοεκπαιδευτικής Μακεδονικής Αδελφότητας

Βασιλειάδης Βασίλειος,
πρώην Διευθυντής Κτηματικής Τραπέζης

Γερασιμίδης Θωμάς,
Ομ. Καθηγητής Ιατρ. Τμήματος ΑΠΘ

Γκλαβάκης Ιωάννης,
πρώην Ευρωβουλευτής

Δασκόπουλος Αντώνιος,
Επιχειρηματίας, πρώην πρόεδρος ομάδας 21 Μακεδονίας-Θράκης

Ευθυμίου Παύλος,
Ομ. Καθηγητής Δασολογίας, ΑΠΘ

Εφραιμίδης Σταύρος,
Ομ. Καθηγητής Ιατρικής Σχολής Πανεπ. Ιωαννίνων

Θεοχάρης Βασίλειος,
Συνταξ. Ταξίαρχος Χωροφυλακής

Θωμαΐδης Βασίλειος,
Ορθοπαιδικός, πρώην διευθυντής ορθοπαιδικών κλινικών, Συγγραφέας

Ιντζεσίλογλου Νικόλαος,
Ομ. Καθηγητής Νομικής Σχολής ΑΠΘ

Καλαφατίδου Γραμματική,
Συνταξ. Δικηγόρος

Καμπά Γραμματική,
Συνταξ. Συμβολαιογράφος

Καμπάς Δημήτριος,
Συνταξ. Δικηγόρος

Κανδύλης Γεώργιος,
Συνταξ. Πρωτοβάθμιος Καθηγητής Ψυχιατρικής Α.Π.Θ

Καραθανάσης Αθανάσιος,
Καθηγητής Πανεπιστημίου Κύπρου

Καραμήτσος Δημήτριος,
Ομ. Καθηγ. ΑΠΘ, Πρόεδρος Συνδέσμου Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης

Καραμήτσου Πηνελόπη,
Μικροβιολόγος, πρώην Υφηγήτρια Ιατρικής Σχολής ΑΠΘ

Καρατζάς Νικόλαος,
Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ, μέλος του ΔΣ Ομοτίμων καθηγητών ΑΠΘ

Καρατζίκος Αθανάσιος,
Αντιστράτηγος ε.α., Πρόεδρος Ομάδας 21 Μακεδονίας-Θράκης

Καρμπόνης Γιάννης,
Ιατρός ΩΡΛ, Δρ του ΑΠΘ. τέως Νομαρχ. Δ/ντής ΕΟΠΥΥ Θεσσαλονίκης

Κασιμάτης Γεώργιος,
Ομ. Καθηγητής Συνταγματολόγος, ΕΚΠΑ

Κεραμιδάς Γεώργιος,
Συνταξ. Δημοδιδάσκαλος, Σάπες

Κερέζογλου Ευάγγελος,
Επιχειρηματίας, Θεσσαλονίκη

Κεχαγιόγλου Αρης,
Χημικός, Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ

Κουριαννίδης Ιωάννης, Τραπεζικός,
νεοεκλεγείς δημοτικός σύμβουλος Δήμου Θεσ/νίκης

Κουτίτας Χριστόφορος,
Ομ. Καθηγητής Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών ΑΠΘ

Κράββας Νικόλαος,
πρώην Δήμαρχος Χαλάστρας

Κωνσταντινίδης Γιώργος,
Δικηγόρος και Μουσικός, Γεν. Γραμματέας ΦΑΑΘ

Λεοντιάδης Ιωάννης,
Συνταξ. Επικ. Καθηγητής Ιστορίας ΑΠΘ

Λιάρος Αχιλλέας, Ιατρός Δρ,
Πρώην Διευθυντής ΕΣΥ Ακτινοθεραπ. Ογκολογίας Νοσοκ. ΑΧΕΠΑ

Μάζης Ιωάννης του Θεοδώρου,
Καθηγητής Γεωπολιτικής ΕΚΠΑ

Μαράτος Σωτήριος,
Συνταξ. Χημικός

Μαυρουδής Ελευθέριος,
Υποστράτηγος ε.α.

Μεγαλοκονόμος Μάνος,
Πρέσβης ε.π., Συγγραφέας

Μηλιωρίτσας Νίκος,
Αντιστράτηγος ε.α.

Μιχαηλίδης Αθανάσιος,
Δικηγόρος

Μουρέλος Γιάννης,
Καθηγητής Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας, ΑΠΘ

Μπαλασόπουλος Δημήτριος,
πρόεδρος Εφετών ε.π. διοικητικών δικαστηρίων

Μπαρτσόκας Χρήστος,
Ομ. Καθηγητής Παιδιατρικής, Ιατρικής Σχολής ΕΚΠΑ

Νασιούλας Ιωάννης,
Κοινωνιολόγος, νεοεκλεγείς δημοτικός σύμβουλος Δήμου Θεσ/νίκης

Νικολός Θωμάς,
Δικηγόρος

Παπαγιάννης Αντώνιος,
Ιατρός Γαστρεντερολόγος, υπεύθυνος εκδ. περιοδικού Ιατρικά Θέματα

Παπαγιάννης Γρηγόριος,
Καθηγητής βυζαντινής Φιλολογίας, Δημοκρίτειο Πανεπ. Θράκης

Παρασκευόπουλος Ανδρέας,
Υποναύαρχος (Ι), ε.α.

Πελαγίδης Ευστάθιος,
Ομ. Καθηγητής Ιστορίας Πανεπ. Δυτ. Μακεδονίας

Πιβερόπουλος Μιχάλης,
Συνταξ. Ιατρός Μαιευτήρ-Γυναικολόγος

Πολυζωίδης Κωνσταντίνος,
Νευροχειρουργός, Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ

Πουρνάρης Γεώργιος,
Δικηγόρος

Ρούσσης Νικόλαος,
Πρόεδρος της Λέσχης Καταδρομέων Θεσσαλονίκης

Ρωμανός Γιώργος,
Συγγραφέας- ιστορικός ερευνητής, Αθήνα

Σαμαράς Γρηγόριος,
Καθηγητής ΤΕΙ Θεσσαλονίκης

Σταλίδης Ανδρέας,
Μαθηματικός, διαχειριστής δικτυακού τόπου "Αντίβαρο", αρθρογράφος ΕΣΤΙΑΣ

Σταματίου Εμμανουήλ,
Πρεσβευτής ε.τ., τέως γενικός πρόξενος Τορόντο

Σταμπολιάδης Ηλίας,
Καθηγητής Μεταλλειολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης

Τσερκέζης Τάσος,
Αξιωματικός Πολεμ. Αεροπορίας ε.α, πρόεδρος Θρακικής Εστίας

Τσιτσιμπίκος Χαράλαμπος,
Αντιστράτηγος ε.α., Επίτιμος Β' υπαρχηγός ΓΕΣ

Τσολάκης Πάνος,
Ομ. Καθηγητής Αρχιτεκτονικής Σχολής ΑΠΘ

Χαντζής Δημήτριος,
Αντιστράτηγος ε.α., Επίτιμος διοικητής Β' ΣΣ

Χατζηκεφαλάς Στράτος,
Επιχειρηματίας

Χατζόπουλος Ιωάννης,
Ομ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αιγαίου και πρώην καθ. Πανεπ. CSUF, ΗΠΑ

Χίντζογλου-Αμασλίδου Δέσποινα,
Ιατρός Μικροβιολόγος και λογοτέχνης

Χρήστου Κωνσταντίνος,
Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ,

Χρυσάφης Σωτήριος,
Ομ. Καθηγητής Οδοντιατρικής Σχολής ΑΠΘ "

12.2. Τετραετία συνταγματικής εκτροπής.³³

Επιπροσθέτως τών λόγων ακυρότητας που συνοψίζονται στο προηγούμενο υποκεφάλαιο (12.1), τό νομικό οπλοστάσιο τής Ελληνικής Πολιτείας προς αποτελεσματική εξουδετέρωση τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών» και τών όποιων (δήθεν) «εννόμων» διεθνοπολιτικών αποτελεσμάτων της, διαθέτει ένα υπερόπλο: Εκείνη η «Συμφωνία» —όπως και όλες οι διεθνείς μνημονιακές «συμφωνίες» τής κυβερνώσας παράταξης κατά τήν θλιβερή τετραετία 2015-2019— υπεγράφη και «επεκυρώθη» σε ένα ευρύτερο θεσμικό πλαίσιο **εκτροπής** τής Ελληνικής Πολιτείας από τήν συνταγματική νομιμότητα. Κατά συνέπεια, η «Συμφωνία τών Πρεσπών» υπεγράφη και «επεκυρώθη» κατά κατάφωρη παραβίαση τής θεμελιώδους στο Διεθνές Δίκαιο αρχής τής *νομιμότητας* (*légalité* ή *legality*), που αποτελεί αναγκαία συνθήκη και προϋπόθεση (*sine qua non*) για τήν εκάστοτε εφαρμογή τής αρχής τής *συνεχείας τού κράτους*. Δηλαδή στο Διεθνές Δίκαιο, όπου παραβιάζεται η θεμελιώδης αρχή τής *νομιμότητας* κατά τήν σύναψη διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών, δεν ισχύει η επαγομένη αρχή τής *συνεχείας τού κράτους* όσον αφορά στην τήρηση τέτοιων συνθηκών ή συμφωνιών. Επιγραμματικά επομένως, η «Συμφωνία τών Πρεσπών» (όπως και όλες οι διεθνείς μνημονιακές «συμφωνίες» τό 2015-2019) είναι όχι απλώς **άκυρη** νομικά, αλλά παντελώς **ανυπόστατη** όσον αφορά τήν Ελληνική Πολιτεία, ήτοι δεν συνιστά «συμφωνία» τής συντεταγμένης δημοκρατικής Ελληνικής Πολιτείας, όπως αναλύεται στα επόμενα υποκεφάλαια (12.2.1 - 12.2.5).

12.2.1. Η προειδοποίηση τού Λόρδου Βύρωνος

Από ιστορική άποψη, η κατάσταση κοινοβουλευτικής εκτροπής (έξωθεν επιβληθέντος εκφυλισμού κοινοβουλευτικών διαδικασιών και περιορισμού τής εθνικής κυριαρχίας), τήν οποία αναγκαστικά βίωσε (και βιώνει) τό πολιτικό προσωπικό

³³ Τό παρόν υποκεφάλαιο (12.2), και τά όλα τά πέντε επί μέρους υποκεφάλαιά του (12.2.1 - 12.2.5), συναποτελούν προσαρμοσμένο απόσπασμα από τήν εξής δημοσιευμένη μονογραφία:

John D. Pappas, “[Συνταγματική Αναθεώρηση ή συνταγματικό «ξέπλυμα»;](#)”, *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας* (8 Ιανουαρίου 2019), δημοσιευθέν με εν παρενθέσει υπότιτλο “[στον «αέρα» η Συμφωνία τών Πρεσπών](#)”.
 Διαθέσιμο (readable/freely downloadable) [εδώ](#):
https://www.academia.edu/38169848/Constitutional_laundrying

και ο λαός της Ελλάδος από το 2010 μέχρι σήμερα, δεν αποτελεί έκπληξη για όσους φιλόστορες μελετούν την Νεωτέρα Ελληνική Ιστορία: Αν μη τι άλλο, ο Λόρδος Βύρων —ως Αρχιεπίτροπος³⁴ τού (ιδιωτικού) Α' Δανείου της Ανεξαρτησίας το 1824, προεδρεύων της επί τούτω Αγγλο-Ελληνικής 5μελούς Επιτροπής— είχε προειδοποιήσει εγκαίρως, από το 1824, τό Ελληνικό έθνος για τά μεγάλα δεινά που θα υφίστατο η Ελλάδα, εάν διέπραττε κάποτε στο μέλλον τό **μέγα λάθος** να προσφύγει σε μείζονα δανεισμό όχι από ιδιώτες με τήν έκδοση ομολόγων σε διεθνείς χρηματαγορές, αλλά απ' ευθείας από ξένες Κυβερνήσεις (με ξένες κρατικές εγγυήσεις),³⁵ όπως δυστυχώς επισυμβαίνει στην «Μεταπολιτευτική» Ελλάδα από τό 2010: Τότε, η Ελληνική Πολιτεία απεδέχθη (αφρόνως σύμφωνα με τόν Λόρδο Βύρωνα) τήν «**μετατροπή**» τού δημοσίου εξωτερικού χρέους της χώρας από «**τραπεζικό**» σε **διακρατικό**, δηλαδή από χρέος έναντι ξένων **ιδιωτών-ομολογιούχων** (τράπεζες, pension funds κ.τ.λ.) σε χρέος έναντι Ευρωπαίων **φορολογουμένων**.

Ειδικότερα, από τήν επιβολή τού πρώτου «μνημονίου» (2010), όσον αφορά στο μείζον μέρος αυτού τού χρέους έκτοτε, οι «**ξένοι δανειστές**» της Ελλάδος είναι πρακτικά (in effect) οι **Κυβερνήσεις** μελών της «Ευρωζώνης» (όχι ξένες τράπεζες), κυρίως τό Γερμανικό κράτος και τό Γαλλικό κράτος, δεδομένου ότι Γερμανικές και Γαλλικές ήσαν οι τράπεζες που διεσώθησαν από τήν εν λόγω «μετατροπή»: Οι ξένες τράπεζες (και δι' αυτών οι ξένοι ομολογιούχοι) «ξεφορτώθηκαν» τά Ελληνικά ομόλογα τό 2010-2012, ήτοι διά τού Μνημονίου Α', PSI, κ.τ.λ., απομείωσαν τότε και έκτοτε δραστικά τήν έκθεσή τους σε πιστωτικό κίνδυνο (credit risk exposure) έναντι ενδεχομένου χρεωκοπίας (default) της Ελληνικής Οικονομίας.

Οσάκις μάλιστα οι «μνημονιακές κυβερνήσεις» προωθούν μείζονος σημασίας νομοσχέδια με «συνοπτικές διαδικασίες» (ωσάν η χώρα να ήτο εμπόλεμος), ή προσφεύγουν *συστηματικά* σε «πράξεις νομοθετικού περιεχομένου» (Προεδρικά διατάγματα βάσει στρεβλής εφαρμογής εν ειρήνι τού «Δικαίου της Ανάγκης»), ή

³⁴ Περί τού **Λόρδου Βύρωνος** ως Προέδρου (Αρχιεπιτρόπου) της 5μελούς επιτροπής για τήν (χρηστή) διαχείριση τού Α' Δανείου της Ανεξαρτησίας τό 1824, ιδέ:

John D. Pappas, “Φιλελληνικές «Μεγάλες Προσδοκίες» ξένων κερδοσκόπων, 1824-1825”, *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας* (Σεπ. 2014), κ. IV, σσ. 11-14, [εδώ](https://www.academia.edu/38168233/Philhellenic_Great_Expectations_of_International_Speculators_1823-1825):
https://www.academia.edu/38168233/Philhellenic_Great_Expectations_of_International_Speculators_1823-1825

³⁵ Peter Gamba (1825), “A Narrative of Lord Byron's Last Journey to Greece” (John Murray: London), [εδώ](http://www.google.it.ao):
www.google.it.ao

σε άλλες «εσπευσμένες» και αδιαφανώς μεθοδευμένες πράξεις τής Εκτελεστικής Εξουσίας και τής Διοίκησης, ή και σε παρασκηνιακές μεθοδεύσεις κοινοβουλευτικής «αποστασίας», όπως επεσυνέβη με τήν «κύρωση» τής «**Συμφωνίας τών Πρεσπών**», πάντα σε προσχηματικό πλαίσιο (δήθεν) «κατεπείγοντος», χωρίς δηλαδή να προηγηθεί επαρκής δημόσια και τεχνοκρατική **διαβούλευση** –επαρκής χρονικά και ουσιαστικά, όπως συνάδει με μια ευρύθμως λειτουργούσα δημοκρατική Πολιτεία— τότε πίσω από τέτοιες μεθοδεύσεις υποκρύπτονται (ή και καταφαίνονται) εντολές, σχέδια, και παρεμβατικές πιέσεις ξένων παραγόντων (ξένων δανειστών, κυβερνήσεων, διεθνών οργανισμών κ.τ.λ.). Σε ένα τέτοιο πλαίσιο συνταγματικής εκτροπής και περιορισμένης εθνικής κυριαρχίας, έλαβε χώρα η όλη μεθόδευση για τήν εφαρμογή τού Αμερικανο-Σκοπιανού σχεδίου για τήν ονοματοδοσία τής *fYROM*.

12.2.2. Ξενοκίνητη «συνταγματική αναθεώρηση»

Αποτελεί δε πλέον κοινό τόπο ότι οι «μνημονιακές κυβερνήσεις» δεν προβαίνουν σε καμία πράξη για μείζονα οικονομικά, πολιτικά ή και εθνικά ζητήματα στην Ελλάδα από τό 2010 μέχρι και τό 2019, εάν προηγουμένως δεν έχουν λάβει εντολή ή προς τούτο έγκριση –κατά κανόνα *ex ante* και μόνον κατ' εξαίρεση *ex post*— από τούς «**ξένους δανειστές**», ήτοι πλέον από τίς δυτικές Μεγάλες Δυνάμεις, κυρίως τίς Η.Π.Α., Γερμανία, και Γαλλία.

Ένα δε από τά μείζονα ζητήματα που προωθούνται κατά τήν διετία 2018-2019, με προφανώς «εσπευσμένη» μεθόδευση, είναι η αναθεώρηση τού Συντάγματος. Η εν λόγω διαδικασία είναι επιεικώς αδόκιμη, τουλάχιστον με κριτήρια μιας **ευρύθμως λειτουργούσης και ανεξάρτητης Πολιτείας**, αφού διεξήχθη σε πρώτη φάση (από τό τέλος τού 2018) εν όψει προεκλογικής περιόδου, όχι σε κλίμα πολιτικής νηφαλιότητας αλλά (α) σε πλαίσιο οξυμένων πολιτικών εντάσεων και πολιτικών αντιπαραθέσεων, υπό τήν σκιά μάλιστα τής εθνοδιχαστικής «**Συμφωνίας τών Πρεσπών**», (β) υπό τό κράτος ασφυκτικών πιέσεων από τούς ξένους δανειστές και τίς δυτικές Μεγάλες Δυνάμεις, (γ) με συνεχιζόμενο αποκλεισμό τής χώρας από τίς διεθνείς αγορές καθ' ον χρόνον οι βουλευτές διελέγοντο επί τών αναθεωρητέων άρθρων, όπως κατήγγειλαν βουλευτές τής αξιωματικής αντιπολίτευσης από τού βήματος τής Βουλής τών Ελλήνων, και (δ) με περιορισμό τής κοινοβουλευτικής και κοινωνικής διαβούλευσης σε ελάχιστους μήνες. Δηλαδή επρόκειτο περί πολιτικοοικονομικού κλίματος που δεν ενεδείκνυτο

για αναθεώρηση τού Συντάγματος, ως **θεμελιώδους** και συνάμα **κορυφαίας** σημασίας πράξη κάθε δημοκρατικής Πολιτείας, δεδομένου ότι ο καταστατικός χάρτης τής Πολιτείας (Σύνταγμα) συναρτάται όχι μόνον με τις ατομικές ελευθερίες (δικαιώματα και υποχρεώσεις) τών πολιτών, τήν κοινωνική δικαιοσύνη, τήν οικονομική πρόοδο, τήν ουσιαστική διάκριση εξουσιών, τήν πολιτισμική εξέλιξη τού έθνους, κ.τ.λ., αλλά και με τήν **εθνική κυριαρχία** και τις διεθνείς σχέσεις τής χώρας. Ανακύπτουν επομένως τά εξής εύλογα ερωτήματα:

- Γιατί οι ξένοι δανειστές και οι δυτικές Μεγάλες Δυνάμεις κήδονται τής αναθεώρησης τού Συντάγματος τής Ελλάδος από τό 2017, σε βαθμό μάλιστα που να έχουν επιβάλει στο πολιτικό προσωπικό τής χώρας μια τέτοια εσπευσμένη πολιτική-κοινοβουλευτική διαδικασία, εν πολλοίς «μνημονιακού» τύπου, τουλάχιστον κατά τά επιφαινόμενα;
- Γιατί ένα από τά «γραμμάτια» που καλείται να «αποπληρώσει» τό πολιτικό προσωπικό τής χώρας φαίνεται να είναι και η εσπευσμένη και αδόκιμη αναθεώρηση τού Συντάγματος τής Ελλάδος;

Προφανώς, τούς εν λόγω ξένους επισπεύδοντες ποσώς τούς ενδιαφέρει η ποιότητα τής δημοκρατίας στην Ελλάδα, ήτοι ουδόλως ενδιαφέρονται για τήν (εσπευσμένη) ποιοτική... αναβάθμιση και εμβάθυνση τής Ελληνικής Δημοκρατίας: Για τά δανεισθέντα χρήματά τους (μετά τόκων) ενδιαφέρονται, κάποιοι δε από αυτούς ίσως και για πλουτοπαραγωγικές πηγές τής χώρας (ήτοι για επιπρόσθετα χρήματα), οι δε Μεγάλες Δυνάμεις και για τά γεωστρατηγικά τους συμφέροντα στην ευρύτερη περιοχή. Ούτε και είναι διανοητόν ότι, π.χ., η από τό 1948 **Αμερικανογενής** Γερμανική Δημοκρατία³⁶ (και κατ' επέκταση η γερμανοκεντρική Ευρωπαϊκή Ένωση) μπορεί να δώσει «μαθήματα» δημοκρατίας ή διαφά-

³⁶ Περί **Αμερικανογένεσης** τής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας (Federal Republic of Germany - FRG) τό 1949-1953:

John D. Pappas, [Socio-economic Hubris](#), επισ. (endnote) 151, σσ. 306-324.

Προσβάσιμο και εν μέρει downloadable (book preview) [εδώ](#):

https://www.academia.edu/36558629/Socio-economic_Hubris

νειας στην από τό 1822 **Ελληνογενή** Δημοκρατία τών Ελλήνων.³⁷ Σε αυτό τό πλαίσιο, τά δύο ερωτήματα θα μπορούσαν να επαναδιατυπωθούν ως εξής:

- Ποιό είναι τό **πρόβλημα** τών ξένων δανειστών και τών δυτικών Μεγάλων Δυνάμεων σχετικά με τό Σύνταγμα τής Ελλάδος, ώστε να δίνουν τήν εντύπωση ότι θέλουν οπωσδήποτε να τό... αλλάξουν, διά τού ενθάδε ιθαγενούς πολιτικού προσωπικού;
- Συγκεκριμένα, ποιά είναι η «**ταμπακιέρα**» τής επιδιωκομένης εσπευσμένης αναθεώρησης τού Συντάγματος τής Ελλάδος, από τήν οπτική γωνία τών ξένων «επισπευδόντων»;

Όπως αναλύεται στο επόμενο κεφάλαιο, τό πρόβλημα τών ξένων δανειστών και τών δυτικών Μεγάλων Δυνάμεων, και όχι μόνον, έναντι τής Ελλάδος είναι **νομικό**: Όλες οι διεθνείς συμβάσεις, συμφωνίες, προσύμφωνα, letters of understanding, κ.τ.λ., που υπέγραψαν μέλη τού πολιτικού προσωπικού τής χώρας κατά τήν τετραετία 2015-2019 —π.χ. Μνημόνιο Γ', εκχώρηση αεροδρομίων, λιμένων, οδικών και σιδηροδρομικών δικτύων, εγγυοδοτική εκχώρηση όλης τής δημόσιας περιουσίας στους ξένους δανειστές μέσω ΤΑΥΠΕΔ για 99 χρόνια κ.τ.λ., όπως επίσης και τό προσύμφωνο με τό προσωνύμιο «**Συμφωνία τών Πρεσπών**»— είναι όχι απλώς νομικώς **άκυρες** επί τή βάσει τού συνταγματικού και τού διεθνούς δικαίου αλλά, ακόμη χειρότερα, είναι πολιτειακώς **ανυπόστατες**: Δηλαδή, υπό αυστηρά νομικό-συνταγματικό πρίσμα, δεν αποτελούν συμφωνίες συναφθείσες μεταξύ τής Ελληνικής **Πολιτείας** και ξένων δανειστών ή κρατών, εκτός και εάν αναθεωρηθεί «καταλλήλως» τό Σύνταγμα τής Ελλάδος (όπως τουλάχιστον νομίζουν οι ξένοι «επισπεύδοντες»)

Ειδικότερα, τά μέλη τού πολιτικού προσωπικού τής χώρας που υπέγραψαν όλες αυτές τες συμβάσεις, συμφωνίες και προσύμφωνα τό 2015-2019, είχαν μεν

³⁷ Αν μη τι άλλο, όταν τό εμπόλεμο Ελληνικό έθνος θεμελίωνε τήν πρωτόλεια Ελληνική Δημοκρατία στον Αγώνα τής Παλιγγενεσίας—και μάλιστα, μεταξύ άλλων, διά τού «πλέον φιλελεύθερου Συντάγματος στον Κόσμο» τό 1823, ψηφισθέντος στη Β' Εθνοσυνέλευση στο Άστρος—τά Γερμανικά βασίλεια ούτε κοινοβουλευτικά ήσαν, ούτε καν ανεξάρτητα, αφού διατελούσαν τότε υπό τόν παρεμβατικό εξωτερικό (στρατηγικό και πολιτικό) έλεγχο τού Καγκελαρίου Metternich τής Αυστρίας. Όταν δηλαδή τό εμπόλεμο έθνος τών Ελλήνων «έκτιζε» τήν δημοκρατία του (“απ' τά κόκαλα βγαλμένη τών Ελλήνων τά ιερά”) και δια τών όπλων επανακτούσε τήν εθνική του ανεξαρτησία στη δεκαετία τού 1820, τό Γερμανικό έθνος στέναζε τότε ακόμα υπό διπλή καταπίεση, εσωτερική (μοναρχική) και εξωτερική (Αυστριακή).

πολιτική νομιμοποίηση (εξελέγησαν δημοκρατικά) αλλά έπασχον σε επίπεδο **θεσμικής** νομιμοποίησης (δεν ανέλαβαν τὰ καθήκοντά τους σύμφωνα με συγκεκριμένες **βασικές** διατάξεις τού Συντάγματος τής Ελλάδος, όπως αναλύεται παρακάτω). Επειδή δε, βάσει τού συνταγματικού και διεθνούς δικαίου, η Ελληνική **Πολιτεία** δεσμεύεται μόνον από πράξεις εκπροσώπων της (μελών τής Κυβέρνησης) που έχουν όχι μόνον **πολιτική** αλλά και **θεσμική** νομιμοποίηση, οι ξένοι δανειστές ευρίσκονται αντιμέτωποι σήμερα με τήν εφιαλτική για αυτούς προοπτική να επαναληφθεί τό ιστορικό προηγούμενο τού Βασιλέως Όθωνος, ο οποίος αντί να καταγγείλει τὰ δύο Δάνεια τής Ανεξαρτησίας, απλώς αρνείτο επί δεκαετίες να τὰ... **αναγνωρίσει**.³⁸

Υφίσταται δηλαδή ο εξής κίνδυνος, κατ' αρχήν για τούς ξένους δανειστές: Μια μελλοντική **νόμιμη** Κυβέρνηση τής Ελληνικής **Πολιτείας**, ήτοι κυβέρνηση όχι μόνον με πολιτική αλλά και με **θεσμική** νομιμοποίηση, έχει τήν διακριτική ευχέρεια είτε να καταγγείλει είτε απλώς να αγνοήσει όλες αυτές τīs «συμφωνίες». Προς τούτο αρκεί απλώς να διακηρύξει ότι δεν αναγνωρίζει τīs «συμφωνίες» τής περιόδου 2015-2019, ήτοι ότι τīs θεωρεί ως συμφωνίες **μηδέποτε** **γενόμενες** μεταξύ αυτής (Ελληνικής **Πολιτείας**) και ξένων δανειστών-αντισυμβαλλομένων (counterparties), όπως ακριβώς και επιτυχώς έκανε ο Βασιλεύς Όθων σχετικά με τὰ Δάνεια τής Ανεξαρτησίας. Σε τέτοια περίπτωση, οι ξένοι δανειστές θα εξηναγκάζοντο να προσέλθουν, αργά ή γρήγορα, σε σοβαρές επί τέλους διαπραγματεύσεις για μια δραστική περικοπή τού εξωτερικού χρέους τής χώρας (debt reduction) —όπως αλυσιτελώς (ματαίως) επέμενε τό **Διεθνές Νομισματικό Ταμείο** (IMF) ενώπιον τών ξένων δανειστών τό 2015-2018, αλλά και όπως λυσιτελώς τό κατόρθωσε η Οθωνική και μετα-Οθωνική Ελλάδα, που τελικά εξηνάγκασε τούς ξένους δανειστές να προβούν σε δραστική περικοπή τού ετησίως διογκουμένου μέρους τού Ελληνικού εξωτερικού χρέους για τὰ δύο Δάνεια τής Ανεξαρτησίας, και μάλιστα με κούρεμά τους κατά ογδόντα-οκτώ τοίς εκατό (**88%**)

³⁸ Καθ' όλη τήν διάρκεια τής Βασιλείας τού Όθωνος, και μετέπειτα κατά τὰ πρώτα 16 χρόνια τού Βασιλέως Γεωργίου Α', ήτοι μέχρι και τό 1879, τό σύνολο τών τόκων που τό Ελληνικό κράτος είχε καταβάλει *εκ τού δημοσίου ταμείου* (εκ τών τακτικών εσόδων) στους δανειστές για τὰ Δάνεια τής Ανεξαρτησίας (1824-5), ήταν συσσωρευτικώς ίσο με **μηδέν (0)**. Περί διαχείρισης τού θέματος τών Δανείων τής Ανεξαρτησίας από τόν Βασιλέα Όθωνα, ιδέ:

John D. Pappas, “Φιλελληνικές «Μεγάλες Προσδοκίες» ξένων κερδοσκόπων, 1824-1825”, *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας* (Σεπ. 2014), κ. VIII, σσ. 25-26. Διαθέσιμο (readable / freely downloadable) [εδώ](https://www.academia.edu/38168233/Philhellenic_Great_Expectations_of_International_Speculators_1823-1825): https://www.academia.edu/38168233/Philhellenic_Great_Expectations_of_International_Speculators_1823-1825

τό 1878.³⁹ Αντίστοιχος κίνδυνος υφίσταται, *ceteris paribus*, και για τήν τύχη τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών», εάν μια μελλοντική κυβέρνηση επέλεγε όχι απλώς να τήν ακυρώσει, όπως εισηγούνται πλείστοι όσοι έγκριτοι νομικοί (Κεφ. 12.1), αλλά, ακόμη χειρότερα, κατά τά Οθωνικά πρότυπα, να τήν αγνοήσει παντελώς (ως μηδέποτε γενόμενη ή ως ανυπόστατη όσον αφορά τήν Ελληνική Πολιτεία), κατ' επίκληση τής αρχής τής νομιμότητας.

Συγκεκριμένα, στις διεθνείς τραπεζικές και διακρατικές σχέσεις, όσον αφορά τουλάχιστον σε νόμιμες διεθνείς συμφωνίες, ισχύει και εν πολλοίς εφαρμόζεται σε δικαστικό επίπεδο η αρχή τής νομιμότητας (*légalité* ή *legality*), σύμφωνα με τήν οποία ένας ιδιώτης χωρίς ειδική εξουσιοδότηση, ή ένας πολιτευτής χωρίς θεσμική νομιμοποίηση, δεν μπορεί να δεσμεύσει διά τής υπογραφής του τήν χώρα του ή οποιαδήποτε άλλη χώρα.

Επί παραδείγματι, μετά τήν Τουρκική εισβολή στην Κύπρο, ο εκάστοτε πολιτικός ηγέτης τών Τουρκοκυπρίων, δεν μπορεί να δεσμεύσει μονομερώς διά τής υπογραφής του τήν Κυπριακή Δημοκρατία, διότι ακόμη και εάν νομιμοποιείται εν μέρει πολιτικά (διότι εκπροσωπεί τό 18% τών Κυπρίων), εν τούτοις δεν νομιμοποιείται και θεσμικά (διότι δεν μετέχει τής νομίμου κυβερνήσεως τής Κυπριακής Δημοκρατίας). Ως ένα άλλο (ακραίο) παράδειγμα, οποιοσδήποτε πολιτικός εκπρόσωπος τών Βάσκων, έστω και με μερική πολιτική νομιμοποίηση (εκλεγείς δημοκρατικά), δεν μπορεί να δεσμεύσει διά τής υπογραφής του τήν Ισπανική Πολιτεία αυθαίρετα, δρών ως εκπρόσωπος τών Βάσκων και μόνον, εάν στερείται και τής θεσμικής προς τούτο νομιμοποίησης, δηλαδή

³⁹ Τό 1867, επί Βασιλείας Γεωργίου Α', συνήφθη η πρώτη συμφωνία για κούρεμα τού χρέους τών Δανείων τής Ανεξαρτησίας κατά 56.71%, ήτοι αναδρομική μείωση τού επιτοκίου από 5% σε 2.16%. Ούτε όμως και τότε η Ελληνική Κυβέρνηση μπορούσε να καταβάλει τούς (μειωμένους) συσσωρευθέντες τόκους. Προηγουμένως δε, κατά τήν ωρίμανση τών ομολογιών (1860), η κυβέρνηση επί Βασιλείας Όθωνος δεν είχε καταβάλει οποιοδήποτε ποσό στους τιτλούχους. Τελικά, μία λειτουργική συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και ομολογιούχων επετεύχθη τό 1878, επί Βασιλείας Γεωργίου Α', για κούρεμα τού μεν κεφαλαίου τού Α' δανείου τής Ανεξαρτησίας κατά 68.88% τών δε συσσωρευθέντων τοκομεριδίων του κατά 88.88%, ήτοι εξαγορά τών ομολογιών από τό Ελληνικό κράτος έναντι μόνο £161.761 (εις εξόφληση τού *ρευστοποιηθέντος* Α' δανείου £348.000 που έλαβε η Ελληνική Κυβέρνηση τό 1824) και αναδρομική εφαρμογή, για ολόκληρη τήν περίοδο 1826-1880, επιτοκίου ίσου προς 0.56% (έναντι τού αρχικού 5%) επί τής ονομαστικής αξίας τού *υπολοιπομένου* — μετά τήν αρχική αναδιάρθρωσή του τό 1825-1826— Α' Δανείου τής Ανεξαρτησίας τό 1826 (£519.800). Παρόμοια ήταν και η τύχη τού Β' Δανείου τής Ανεξαρτησίας (1825).

Τελικά η μετα-Οθωνική Ελλάδα απεπλήρωσε τά δύο Δάνεια τής Ανεξαρτησίας (1824-1825), αφού προηγουμένως επέτυχε (κατά τό 1878) ένα δραστικό "κούρεμα" κατά 88% τού μέρους τού δημοσίου χρέους που προήρχετο από εκείνα τά δάνεια, 53 χρόνια μετά τήν σύναψή τους. Η δε αποληρωμή τού υπολοίπου (12%) έγινε διά αναχρηματοδοτήσεώς του δι' άλλου ομολογιακού δανείου (ονομαστικής αξίας £1.200.000), τό οποίο με τήν σειρά του απεπληρώθη τό 1921, έναν **αιώνα** μετά τήν έναρξη τού Πολέμου τής Ελληνικής Ανεξαρτησίας.

εάν δεν έχει εξουσιοδοτηθεί **θεσμικά** από την Κυβέρνηση της Ισπανίας. Επιγραμματικά, τουλάχιστον όσον αφορά τις δημοκρατικές Πολιτείες, η **πολιτική νομιμοποίηση** (και μόνον) αποτελεί ενίοτε **αναγκαία** αλλά όχι **ικανή** συνθήκη⁴⁰ για την **νομιμότητα** οποιασδήποτε τέτοιας διεθνούς σύμβασης.

Στη δε περίπτωση της διακυβέρνησης της Ελλάδος κατά την περίοδο 2015-2019 έχει προκύψει ένα μείζον θέμα νομιμοποίησης τού καθεστώτος στην Ελλάδα κατ' εκείνη την τετραετία, όπως αναλύεται στη συνέχεια — εξ ου και η επιτακτική ανάγκη τού ξένου παράγοντα για συνταγματική αναθεώρηση στην Ελλάδα.

12.2.3. Θεσμική νομιμοποίηση

Το Ελληνικό Σύνταγμα είναι από τὰ πλέον φιλελεύθερα στον Κόσμο. Η δε αρχή της **ανεξιθρησκίας**, η οποία διέπει περιόπτως τὰ επαναστατικά Συντάγματα τού

⁴⁰ Γενικά, *εν καιρώ ειρήνης* και υπό κανονικές συνθήκες ευρύθμου (εννόμου) λειτουργίας τών θεσμών, ο συνδυασμός πολιτικής και θεσμικής νομιμοποίησης αποτελεί **ικανή** συνθήκη (sufficient condition) για τήν *έννομο* ανάληψη τών καθηκόντων ενός αξιωματούχου τού Δημοσίου. Εκατέρα όμως αυτών τών δύο νομιμοποιήσεων αφ' εαυτή (πολιτική ή θεσμική) αποτελεί **αναγκαία αλλά όχι ικανή** συνθήκη (necessary but not sufficient condition) για τήν *έννομο* ανάληψη τέτοιων καθηκόντων.

Εντούτοις, υπό εξαιρετικές συνθήκες κρίσεως (εξωτερικής ή εσωτερικής)—είτε *εν καιρώ πολέμου* (πολεμική σύρραξη), είτε εσωτερικής «καταστάσεως πολιορκίας» ή μείζονος πολιτικής-θεσμικής κρίσεως (π.χ. εμφύλια σύρραξη)— η μερική θεσμική νομιμοποίηση αφ' εαυτή, μπορεί να αποτελέσει **ικανή** συνθήκη (sufficient condition) για τήν *έννομο* ανάληψη τέτοιων καθηκόντων από τόν πρωθυπουργό και μέλη τού υπουργικού συμβουλίου, ή και από τόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας (βάσει τού *δικαίου τής ανάγκης*). Επί παραδείγματι, στις 24 Ιουλίου 1974, *εν καιρώ πολέμου* (εισβολή τής Τουρκίας στην Κύπρο), ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, παρότι στερείτο **πολιτικής** νομιμοποίησης (δεν είχε εκλεγεί από τό εκλεκτορικό σώμα), εντούτοις απέκτησε **θεσμική** νομιμοποίηση για να ασκήσει *νομίμως* τὰ καθήκοντα τού Πρωθυπουργού τής Ελλάδος από 24 Ιουλίου 1974, δίδοντας τότε, στις 4:15 π.μ., τόν προβλεπόμενο από τό τότε (χουντικό) Σύνταγμα **θρησκευτικό** όρκο, και μάλιστα ενώπιον τού (χουντικού) «Προέδρου τής Δημοκρατίας» Στρατηγού Φαίδωνος Γκιζίκη. Εκ τών ως άνω καταδεικνύεται η τεράστια σημασία τής **θεσμικής** νομιμοποίησης, η οποία ενίοτε, υπό έκτακτες συνθήκες εξωτερικής (εθνικής) ή εσωτερικής (πολιτικής) κρίσεως, υπερिशύει εν τοίς πράγμασι (in effect) τής πολιτικής νομιμοποίησης, ή και *προσωρινώς* (και μόνον προσωρινώς) τήν υποκαθιστά πλήρως, βάσει τής αρχής *salus patriae suprema lex esto* (δίκαιο τής ανάγκης).

Εν τούτοις, αυτό ουδόλως και ουδέποτε ισχύει όσον αφορά τὰ μέλη τού Κοινοβουλίου ως εθνικών εκπροσώπων τού Λαού (ανωτάτου οργάνου τής δημοκρατικής Πολιτείας): Ακόμη και υπό καθεστώς εκτάκτων συνθηκών, οι βουλευτές οφείλουν να πληρούν τήν ως άνω ικανή συνθήκη (πολιτική και θεσμική νομιμοποίηση). Εάν κάτι τέτοιο έχει καταστεί αδύνατον για *αντικειμενικούς* ή και *υποκειμενικούς* λόγους —π.χ. λόγω στρατιωτικού πραξικοπήματος, ή λόγω συλλογικής αρνήσεως εκλεγέντων εκπροσώπων τού Λαού να συμμορφωθούν προς όσα συναφή ο συντακτικός νομοθέτης επιτάσσει, κ.τ.λ.— τότε η Βουλή αναστέλλει *προσωρινά* τίσ εργασίες της, μέχρι τήν διεξαγωγή νέων εκλογών. Φυσικά πρόσωπα διορισμένα «αριστίνδην» ως (δήθεν) «βουλευτές» (αυθαιρέτως από έναν πραξικοπηματία-δικτάτορα) ή ανωμοτί χωρίς θρησκευτική ορκοδοσία (κατά παράβαση τού άρθρου 59 τού Συντάγματος), όχι μόνον δεν έχουν θεσμική νομιμοποίηση, αλλά καθίστανται υπόλογα ενώπιον τής Ποινικής Δικαιοσύνης «*μετά τήν αποκατάσταση τής νόμιμης εξουσίας*» (άρθρο 120 παρ. 3).

Αγώνα τής Παλιγγενεσίας—ήτοι τά Συντάγματα τής [Επιδαύρου](#) (1822), τού [Αστρους](#) (1823) και τής [Τροιζήνος](#) (1827), στο αρχικό άρθρο εκάστου—είναι μια από τίς βασικές αρχές που διέπουν και τό παρόν Σύνταγμα τής Ελλάδος.

Ειδικότερα, ένας πολίτης μπορεί να γίνει υπουργός, ή και πρωθυπουργός, ακόμη και εάν είναι Μουσουλμάνος ή Βουδιστής ή άθεος, κ.τ.λ.: Επί τή αναλήψει τών καθηκόντων του μπορεί να επιλέξει να ορκισθεί οπουδήποτε, π.χ. στην **Αγία Τριάδα**, στον **Μωάμεθ**, στον **Βούδα**, στον... **εαυτό του** (με επικλητικό πολιτικό όρκο στην προσωπική τιμή και συνείδησή του), ή και αορίστως στο **απόλυτο τίποτα** (μη-επικλητικός όρκος), αρκεί να υφίσταται ειδικός προς τούτο **νόμος**, τό περιεχόμενο τού οποίου τό Σύνταγμα ούτε τό προδιαγράφει ή ούτε τό υπονοεί, σύμφωνα με τό άρθρο 13, παρ. 1 και 5, που ορίζει τά εξής:

- “ 1. Η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδηση είναι απαραβίαστη. Η απόλαυση των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων δεν εξαρτάται από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις καθενός. [...]
5. Κανένας όρκος δεν επιβάλλεται χωρίς νόμο, που ορίζει και τον τύπο του.”

Επομένως ο συντακτικός νομοθέτης αναθέτει τήν ρύθμιση τής ορκοδοσίας στον κοινό νομοθέτη —επαφιέμενος ο πρώτος προς τούτο στην ευσυνειδησία και τήν «σοβαρότητα» τού δεύτερου— που διαπλάθει τόν πολιτικό όρκο. Ενδεικτικά, ένας τέτοιος νόμος (48/1975, ΦΕΚ Α108/7-6-1975) θεσμοθετεί τήν τελευταία ως άνω επιλογή (μη-επικλητικός πολιτικός όρκος) για λειτουργούς τού Δημοσίου, κ.τ.λ., ως εξής: “Ορκίζομαι να φυλάττω πίστιν εις τήν Πατρίδα, υπακοήν εις το Σύνταγμα και τούς νόμους και να εκπληρώ ευσυνειδήτως τά καθήκοντά μου”. Δηλαδή, όσον αφορά στην ορκοδοσία λειτουργών τής Διοίκησης και αξιωματούχων τής Κυβέρνησης, τό Σύνταγμα τής Ελλάδος είναι εν πολλοίς **κοσμικό**: Θεωρητικά, ως ακραίο παράδειγμα, τό Σύνταγμα επιτρέπει σε δημόσιους λειτουργούς, μέχρι και στον Πρωθυπουργό, να δώσουν βεβαιωτικό όρκο επ’ αναλήψει τών καθηκόντων τους, ακόμη και κατ’ επίκληση τής Coca-Cola ή τού Μίκυ-Μάους, υπό τήν προϋπόθεση ότι έχει θεσμοθετηθεί σχετική περί τούτου ρύθμιση από τόν κοινό νομοθέτη.

Σε αυτό τό πλαίσιο και για λόγους **δημοσίου συμφέροντος** (μη-εκφυλισμός τής ορκοδοσίας και στοιχειώδης σοβαρότητα τών θεσμών μεταξύ άλλων), ο συντακτικός νομοθέτης εισάγει με ειδική διάταξη (άρθρο 59) —in exceptio, ήτοι ως

εξαίρεση στον κανόνα που προσδιορίζεται στη γενική περί ανεξιθρησκίας διάταξη (άρθρο 13)— μία από τις **δικλείδες** θεσμικής ασφαλείας (constitutional checks and balances) όσον αφορά στη «σοβαρότητα» των βουλευτών, ως επιφορτισμένων (μεταξύ άλλων) με τό έργο τής θέσπισης των περί όρκου νόμων: Κάθε πολίτης μπορεί να εκλεγεί αντιπρόσωπος τού έθνους (βουλευτής), χωρίς να περιορίζεται προς τούτο από τήν θρησκεία του, αρκεί να δώσει **θρησκευτικό** όρκο, επί τή αναλήψει των καθηκόντων του, «σύμφωνα με τον τύπο της δικής του θρησκείας ή και του δικού του δόγματος»⁴¹ (άρθρο 59, παρ. 1-2):

- “ 1. Οι βουλευτές **πριν** αναλάβουν τα καθήκοντά τους δίνουν στο Βουλευτήριο και σε δημόσια συνεδρίαση τον ακόλουθο όρκο:
«Ορκίζομαι στο όνομα τής **Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας** να είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό Πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου».
2. **Αλλόθρησκοι** ή **ετερόδοξοι** βουλευτές δίνουν τον ίδιο όρκο σύμφωνα με τον τύπο της **δικής τους θρησκείας** ή και του **δικού τους δόγματος.**”

Επομένως, ο συντακτικός νομοθέτης δεν αποκλείει τό (θεωρητικό) ενδεχόμενο, κάποτε στο μέλλον, η πλειοψηφία ή και ολότητα τής κοινοβουλευτικού σώματος να **απαρτίζεται** από «**αλλοθρήσκους**» (Μουσουλμάνους, Βουδιστές κ.τ.λ.) ή «**ετεροδόξους**» (Καθολικούς, Προτεστάντες κ.τ.λ.), δηλαδή δεν απαγορεύει ούτε

⁴¹ Ο συντακτικός νομοθέτης θέτει έναν περιορισμό *in exceptio*, για λόγους δημοσίου συμφέροντος ή και εθνικής ασφαλείας (όπως και στην περίπτωση τής ορκοδοσίας των βουλευτών) σχετικά με τίσ θρησκευτικές πεποιθήσεις τού Προέδρου τής Δημοκρατίας, ο οποίος απαιτείται από τό Σύνταγμα να είναι **Χριστιανός Ορθόδοξος**. Προκειμένου δηλαδή να αναλάβει τά καθήκοντά του στην Προεδρία τής Δημοκρατίας, τό Σύνταγμα ορίζει ρητώς (ως *sine qua non* προϋπόθεση) ότι “ο Πρόεδρος τής Δημοκρατίας, **πριν** αναλάβει τήν άσκηση των καθηκόντων του, δίνει ενώπιον τής Βουλής τόν ακόλουθο όρκο” (άρθρο 33, παρ. 2):

“Ορκίζομαι στο όνομα τής **Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας** να φυλάσω το Σύνταγμα και τους νόμους, να μεριμνώ για τήν πιστή τους τήρηση, να υπερασπίζω την εθνική ανεξαρτησία και την ακεραιότητα τής Χώρας, να προστατεύω τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των Ελλήνων και να υπηρετώ το γενικό συμφέρον και την πρόοδο του Ελληνικού Λαού.”

Η εν προκειμένω βούληση τού συντακτικού νομοθέτη συναρτάται με τήν Ελληνική Ιστορία, τήν Ελληνοχριστιανική παράδοση, τίσ **τεράστιες θυσίες τής Ελληνορθοδοξίας** στον βωμό τής Εθνικής Παλιγγενεσίας, όπως ο συντακτικός νομοθέτης υποδηλώνει και διακηρύσσει επιγραμματικά στο **Σύνταγμα τής Ελλάδος** και μάλιστα στην προμετωπίδα του: “**Εις τό Όνομα τής Αγίας και Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος**”.

αποτρέπει ακόμη και τήν ακραία περίπτωση που **ούτε ένας** βουλευτής είναι «ομόδοξος» (Χριστιανός Ορθόδοξος).

Εν τούτοις για τούς ως άνω λόγους δημοσίου συμφέροντος, ένας εκλεγμένος βουλευτής που ως **άθεος** ή **άθρησκος** (ή για άλλους λόγους) αρνείται να δώσει **θρησκευτικό** όρκο (οποιονδήποτε), δεν μπορεί να αναλάβει τὰ καθήκοντά του, δηλαδή δεν αποκτά **θεσμική** νομιμοποίηση (ιδιότητα μέλους τού κοινοβουλίου) παρότι έχει **πολιτική** νομιμοποίηση (παρότι δηλαδή έχει εκλεγεί αντιπρόσωπος τού έθνους από τό εκλεκτορικό σώμα, τό ανώτατο όργανο τού κράτους).

Για τό κοινοβουλευτικό έργο τής θέσπισης νόμων, και δη νόμων ορκοδοσίας, ο συντακτικός νομοθέτης εμφανίζεται να εμπιστεύεται για τό αξίωμα τού βουλευτή (ως κοινό νομοθέτη τής ορκοδοσίας όλων τών πολιτών) μόνον τούς έχοντες τήν βούληση άνευ επιφυλάξεως να δώσουν τόν από τό Σύνταγμα επιτασσόμενο **θρησκευτικό** όρκο, σύμφωνα με τούς τύπους τής θρησκείας ή δόγματός ενός εκάστου. Απεναντίας, ο συντακτικός νομοθέτης εμφανίζεται ότι δεν εμπιστεύεται για τό αξίωμα τού βουλευτή, ως κοινό νομοθέτη τής ορκοδοσίας τών πολιτών, εκείνους εκ τών αθρήσκων ή αθέων, οι οποίοι δια τής αρνήσεώς τους να δώσουν οποιονδήποτε θρησκευτικό όρκο, διακηρύσσουν εν τοίς πράγμασι (in effect) ότι:



- (α) ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. Αρνούνται επιδεικτικά και δημόσια να συμμορφωθούν με βασική διάταξη-επιταγή (άρθρο 59) τού **Συντάγματος τής Ελλάδος**, παραβιάζοντας τήν θεμελιώδη διάταξη (άρθρο 1, παρ. 3) τού Συντάγματος που ορίζει ότι «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από τον Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται **όπως ορίζει το Σύνταγμα**» (και όχι κατά τό δοκούν τού καθενός).
- (β) ΔΥΣΑΡΜΟΝΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟ. Αρνούνται, επίσης επιδεικτικά και δημόσια, τό πνεύμα διακονίας τού Λαού, διότι δια τής αρνήσεώς τους να δώσουν θρησκευτικό όρκο περιέρχονται σε **δυσαρμονία** με τό θρησκευτικό **βίωμα** και τήν ιστορική-πολιτισμική **παράδοση** τού Λαού, δεδομένου ότι εξελέγησαν ως εκπρόσωποι ενός έθνους τό οποίο περιλαμβάνει μεγάλες κοινωνικές ομάδες Χριστιανών πολιτών διαφόρων δογμάτων, Μουσουλμάνων πολιτών τής Θράκης, κ.τ.λ.
- (γ) ΒΙΩΜΑΤΙΚΗ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ. Δια τής αρνήσεως ορκοδοσίας τους με **θρησκευτικό** όρκο, επιβεβαιώνουν εμπράκτως τήν υπονοουμένη αμφιβολία τού συντακτικού νομοθέτη για τήν διανοητική επάρκειά τους να διασφαλίσουν και προασπίσουν τήν «ελευθερία» και τό «απαραβίαστο» τής «θρησκευτικής συνείδησης» (άρθρο 59, παρ. 1), δεδομένου ότι ως **άθεοι** ή **άθρησκοι** διακατέχονται από τουλάχιστον ελλιπή βιωματική γνώση περί τού τί καν είναι η «θρησκευτική συνείδηση», ήτοι τί ακριβώς σημαίνει όχι μόνον ως έννοια σε λεξιλογικό επίπεδο αλλά και ως προσωπικό βίωμα σε υπερβατικό επίπεδο –αφού δια τής αρνήσεώς τους να συμμορφωθούν προς τίς επιταγές τού Συντάγματος (άρθρο 59), καταδεικνύουν, και δη δημόσια και επιδεικτικά, ότι η «θρησκευτική συνείδηση» δεν τούς αφορά προσωπικά σε βιωματικό επίπεδο.
- (δ) ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ. Αδυνατούντες δε να προασπίσουν πλήρως τήν «ελευθερία» και τό «απαραβίαστο» τής «θρησκευτικής συνείδησης» κατά τά ως άνω (άρθρο 59), προκαλούν τήν εύλογη εντύπωση στον Λαό, ή και ευλόγως πιθανολογείται από τόν συντακτικό νομοθέτη, ότι αδυνατούν κατά συνακολουθία να διασφαλίσουν πλήρως τήν **ειρηνική και αρμονική συνύπαρξη** διαφορετικών θρησκειών και δογμάτων στους κόλπους τού έθνους, ήτοι να διασφαλίσουν, αποτελεσματικά και με a priori βεβαιότητα,

τήν **εθνική ενότητα** τού Λαού σε λειτουργικό πλαίσιο **θρησκευτικής ανεκτικότητας** με τό νομοθετικό τους έργο.

Η δε **εθνική ενότητα** αποτελεί μέγα διακύβευμα τής βούλησης τού συντακτικού νομοθέτη, τόν **πρώτιστο** και **κορυφαίο** σκοπό τού Συντάγματος, ως καταστατικού χάρτη τής Πολιτείας, δεδομένου ότι η **εθνική ενότητα** αποτελεί **θεμελιώδη παράγοντα εθνικής ασφαλείας** και προϋπόθεση για τήν διαχρονική **και αποτελεσματική προάσπιση τής εθνικής ανεξαρτησίας**.

12.2.4. «Ταμπακιέρα» συνταγματικής αναθεώρησης

Κατ' επέκταση, ένα πολιτικό σώμα εκλεγμένων πολιτευτών που εξελέγησαν βουλευτές αλλά αρνήθηκαν να δώσουν **θρησκευτικό όρκο**, θα έχει μεν **πολιτική νομιμοποίηση** αλλά δεν θα έχει **θεσμική νομιμοποίηση**. Δηλαδή, υπό τό αναλυτικό πρίσμα τού Συνταγματικού Δικαίου, ένα τέτοιο σώμα αποτελεί πολιτική «σύναξη» ή συγκροτημένη «ομάδα» εκλεγμένων πολιτευτών (χωρίς θεσμική νομιμοποίηση), αλλά **Βουλή τών Ελλήνων** δεν είναι.

Σε τέτοια περίπτωση, τό πρόβλημα καθίσταται ακόμη δυσχερέστερο, από θεσμική (πολιτειακή) άποψη, εάν οι αρνηθέντες να δώσουν τόν συνταγματικώς επιτασσόμενο **θρησκευτικό όρκο** υπερβαίνουν τό ένα- τρίτο (1/3) τών εκλεγέντων βουλευτών, διότι με λιγότερους από 200 βουλευτές η Βουλή τών Ελλήνων δεν υφίσταται, ούτε καν με νόμο, σύμφωνα με τό άρθρο 51 παρ. 1 τού Συντάγματος, που ορίζει επί λέξει ότι *“ο αριθμός τών βουλευτών ορίζεται με νόμο, που όμως δεν μπορεί να μικρότερος από διακόσιους ούτε μεγαλύτερος από τριακόσιους”*.

Στην δε περίπτωση τής αυτοαποκαλουμένης «βουλής» που προέκυψε από τίς δύο εκλογές τού 2015, ο αριθμός τών νομίμως αναλαβόντων τά καθηκοντά τους βουλευτών —αυτών δηλαδή που έχουν αναντιλέκτως **πολιτική και θεσμική νομιμοποίηση**, ως δημοκρατικώς εκλεγέντες **και** θρησκευτικώς ορκισθέντες— είναι κατά πολύ μικρότερος από τό ελάχιστο τών 200. Δηλαδή η Βουλή τών Ελλήνων (ακρογωνιαίος και κορυφαίος σημασίας θεσμός τής Ελληνικής Δημοκρατίας) έπαυσε να λειτουργεί από τήν προκήρυξη τών εκλογών τού Ιανουαρίου 2015, και έκτοτε μέχρι σήμερα **ουδέποτε επαναλειτούργησε**. Όχι τουλάχιστον νομίμως. Όχι σύμφωνα με τό Σύνταγμα τής Ελλάδος.

Αφού επομένως τό Κοινοβούλιο τής δημοκρατικής Ελληνικής Πολιτείας δεν επαναλειτούργησε σύμφωνα με τό Σύνταγμα κατά τήν τετραετία 2015-2019, δεν

υπήρξε κυβέρνηση που έλαβε **ψήφο εμπιστοσύνης** από τό κοινοβουλευτικό σώμα, αφού η Βουλή των Ελλήνων δεν επανήρχησε νομίμως τίς εργασίες της μετεκλογικά (αφού δεν συγκροτήθηκε τό κοινοβουλευτικό σώμα σύμφωνα με τίς διατάξεις τού Συντάγματος) κατά τήν ίδια περίοδο. Συγκεφαλαιωτικά, τό Ελληνικό κράτος λειτούργησε ως «Ακυβέρνητη Πολιτεία» τό 2015-2019.

Τό ότι μέλη τού πολιτικού προσωπικού τής χώρας ανέλαβαν τήν διακυβέρνηση τής χώρας βάσει **πολιτικής** και μόνον νομιμοποίησης (εκλογές) —αν δεν πρόκειται περί «σφετερισμού τής λαϊκής κυριαρχίας» και τής εξουσίας (άρθρο 120 παρ. 3), αφού ουδέποτε έλαβαν και **θεσμική** νομιμοποίηση, όπως τό Σύνταγμα επιτάσσει— δεν σημαίνει επ' ουδενί ότι οι «συμβάσεις» ή «συμφωνίες» τους με όποιους ξένους παράγοντες δεσμεύουν a priori τήν Ελληνική Πολιτεία στο μέλλον «μετά τήν αποκατάσταση τής **νόμιμης** εξουσίας» (άρθρο 120 παρ. 3), ήτοι εξουσίας που συμμορφούται πλήρως και επακριβώς με τό Σύνταγμα τής Ελλάδος. Παρότι δε οι εν λόγω διεθνείς «συμφωνίες» δεν παράγουν **έννομα αποτελέσματα** για τήν Ελληνική **Πολιτεία**, εντούτοις επιφέρουν **νομικές επιπτώσεις** για τά φυσικά πρόσωπα που τίς συνυπέγραψαν (ή και για τίς πολιτικές τους παρατάξεις), πέραν όμως τών θεματικών ορίων τής παρούσης μονογραφίας.

Επί παραδείγματι, από νομική άποψη, η «Συμφωνία τών Πρεσπών» συνυπεγράφη αφενός από έναν υπουργό Εξωτερικών (Dimitrov) μιάς ξένης χώρας (FYROM), ο οποίος ήταν πολιτικά και **θεσμικά** νομιμοποιημένος προς τούτο, και αφετέρου από έναν πολιτικό (Κοτζιάς) που παρότι αυτοπροσδιορίζετο ως «υπουργός Εξωτερικών» τής χώρας (Ελλάδος), εντούτοις στερείτο θεσμικής νομιμοποίησης, αφού δεν ήταν ούτε καν (νόμιμος) υπουργός: Αποτελούσε μέλος μιας κυβερνώσας ομάδος πολιτικών, αυτοαποκαλουμένης «Ελληνική Κυβέρνηση», η οποία όμως **ουδέποτε έλαβε ψήφο εμπιστοσύνης** από τήν Βουλή των Ελλήνων, αφού αυτή διέκοψε τίς εργασίες από τόν Δεκέμβριο τού 2014 και παρότι επανασυνεκλήθη **νομίμως** αμέσως μετά τίς εκλογές, απέτυχε τότε, και έκτοτε μέχρι σήμερα, να λειτουργήσει **νομίμως**, διότι περισσότεροι από 100 βουλευτές αρνήθηκαν να δώσουν τόν από τό Σύνταγμα επιτασσόμενο **θρησκευτικό** όρκο. Δηλαδή επρόκειτο περί μιας ιδιομόρφου (αν όχι συνταγματικώς εκρούθμου) καταστάσεως: Οι ξένοι αντισυμβαλλόμενοι (ξένοι δανειστές και επενδυτές, τό κράτος τής FYROM, και άλλοι τρίτοι) έχουν κάθε έννομο δικαίωμα και συμφέρον να στραφούν δικαστικά κατά τών **φυσικών προσώπων** (ή και κατά τών κομμάτων τους) που συνυπέγραψαν όλες εκείνες τίς διεθνείς «συμβάσεις» ή «συμφωνίες», όχι

όμως και κατά τής συντεταγμένης δημοκρατικής Ελληνικής Πολιτείας, η οποία δεν δεσμεύεται από υπογραφές φυσικών προσώπων μη θεσμικά εξουσιοδοτημένων.

Όμως, τά δικανικά επιχειρήματα ξένων παραγόντων σε περίπτωση που αυτοί προσφύγουν σε διεθνή δικαστήρια κατά τής Ελληνικής **Πολιτείας**, θα έχουν μάλλον σαθρή ή και έωλη έδραση, διότι μεταξύ άλλων οι εν λόγω ξένοι αντισυμβληθέντες διατελούσαν *εν γνώσει* τής εκρύθμου καταστάσεως στην Ελλάδα τότε (2015-2019), ως Ακυβέρνητης Πολιτείας (με μέλη τού πολιτικού προσωπικού τής χώρας να παριστάνουν ότι είναι «υπουργοί», «βουλευτές», ή και τά δύο, κατά παράβαση βασικών διατάξεων τού Συντάγματος, ήτοι χωρίς **θεσμική νομιμοποίηση**), αφού μεταξύ άλλων τό Σύνταγμα τής Ελλάδος είναι έγγραφο δημόσιο, εκτενώς δημοσιοποιημένο, και άμεσα προσβάσιμο (στο διαδίκτυο) από οποιονδήποτε και από οπουδήποτε, στην Ελλάδα ή τό εξωτερικό. Αρκεί βέβαια η Ελληνική **Πολιτεία** να πράξει στο μέλλον τά δέοντα (**Κεφ. 12.2.6**). Ως κυρίαρχη δημοκρατική **Πολιτεία**.

Επομένως, ήδη από τά παραπάνω εκτεθέντα, αναδεικνύεται η «**ταμπακιέρα**» (ήτοι τό άρθρο 59) τής αναθεώρησης τού Συντάγματος. Πέρα από τίς εκατέρωθεν προσχηματικές ή και θεατρικές αντεγκλήσεις μεταξύ τών κομμάτων κατά τίς τήν πρώτη φάση τής αναθεώρησης τού Συντάγματος (Δεκεμβριος 2018 - Ιανουάριος 2019), τό μόνο που ενδιαφέρει τούς ξένους δανειστές, επενδυτές και άλλους παράγοντες, και ειδικά τίς δυτικές Μεγάλες Δυνάμεις, είναι να αναθεωρηθεί τό **άρθρο 59** τού Συντάγματος περί όρκου τών βουλευτών. Ο στόχος τους είναι προφανής: Να γίνει ρητώς ή ερμηνευτικώς αποδοχή εκ τών υστέρων (από τό 2019 ή τό 2020) τής αρνήσεως τών εκλεγέντων βουλευτών (ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ) να δώσουν τόν από τό Σύνταγμα επιτασσόμενο θρησκευτικό όρκο τό 2015, ώστε να αποδυναμωθεί τυχόν δικανικό επιχείρημα ή πολιτικο-οικονομική θέση τής Ελληνικής Πολιτείας στο μέλλον περί ακυρότητας, κ.τ.λ., όλων τών διεθνών «συμφωνιών» που συνυπεγράφησαν τό 2015-2019 από μέλη τού τότε κυβερνώντος καθεστώτος.

Αυτός δε είναι ο λόγος (αναδρομικό συνταγματικό «ξέπλυμα» τών διεθνών συμφωνιών που υπεγράφησαν τό 2015-2019), για τόν οποίο όλα τά κόμματα, πριν καν ξεκινήσει η κοινοβουλευτική συζήτηση επί τής αναθεώρησης τού Συντάγματος, συνεφώνησαν εξ αρχής (από τό 2018) στο εξής ένα, ενώ φαινομενικά διαφωνούσαν σχεδόν σε όλα τά άλλα, όπως προκύπτει από τίς έγγραφες αρχικές προτάσεις τους (προ συζήτησης): Στην αναθεώρηση τού **άρθρου 59**. Τέτοιες εντολές είχαν από τό εξωτερικό (ξένους δανειστές κ.τ.λ.), αυτό και (προ)συμφώνησαν: Τήν «**ταμπακιέρα**».

Εν τούτοις τόσο οι ξένοι δανειστές και λοιποί διεθνείς παράγοντες, όσον και τό ενθάδε πολιτικό προσωπικό τής χώρας με τό οποίο επί τού παρόντος διαλέγονται υπέρ τών (ξένων) συμφερόντων τους, λογαριάζουν σχεδόν όλοι τους «χωρίς τόν ξενοδόχο»: **Τό Σύνταγμα τής Ελλάδος**. Ειδικότερα, βάσει τής αρχής τής συντακτικής συνεχείας, μια αναθεώρηση τού Συντάγματος καθίσταται πολιτικά νόμιμη και θεσμικά υφιστάμενη μόνον εάν γίνει σύμφωνα με τίς επί μέρους προς τούτο διατάξεις τού ιδίου τού Συντάγματος (όχι κατά τό... δοκούν), και συγκεκριμένα τού άρθρου 110, που ορίζει ότι τό μοναδικό αρμόδιο όργανο για να επεξεργασθεί τίς αναθεωρητέες διατάξεις είναι η **Βουλή** και μόνον. Μόνο που η συζήτηση (Δεκ. 2018 - Ιαν. 2019) περί έξωθεν παραγγελθείσης «αναθεώρησης» τού Συντάγματος, ναι μεν διεξήχθη στο κτίριο τής Βουλής τών Ελλήνων, αλλά όχι από τήν Βουλή τών Ελλήνων, αφού η νομοθετική της λειτουργία είχε διακοπεί από τίς 31 Δεκεμβρίου 2014. Υπό αυτή τήν νομική άποψη, η εν λόγω περί συνταγματικής αναθεώρησης συζήτηση από πολιτικούς που αυτοπροσδιορίζονται ως «βουλευτές» (ακόμη και εκείνοι που αρνήθηκαν να συμμορφωθούν προς τό άρθρο 59) είναι μεν ίσως χρήσιμη, ως πολυήμερο σεμινάριο ή συνέδριο ή εργαστήριο (ή ότι άλλο) Συνταγματικού Δικαίου, αλλά όμως **αναθεώρηση Συντάγματος (άνευ εισαγωγικών) δεν είναι**.

12.2.5. Προς τόν «σκουπιδοντενεκέ τής Ιστορίας»

Συγκεφαλαιωτικά, όσον αφορά ειδικά στη «Συμφωνία τών Πρεσπών», πέρα από τούς αναφερθέντες επί μέρους λόγους ακυρότητας (**Κεφ. 12.1**), ούτε και η (ψευδο)αναθεώρηση τού Συντάγματος πρόκειται να τήν νομιμοποιήσει, έστω και εκ τών υστέρων (ex post), για τόν ίδιο ακριβώς λόγο που δεν πρόκειται να νομιμοποιήσει αναδρομικώς οποιαδήποτε άλλη νομοθετική ή κυβερνητική πράξη τής καθεστώσας παράταξης κατά τήν τετραετία 2015-2019. Η «Συμφωνία τών Πρεσπών» (όπως και όλες οι μνημονιακές «συμφωνίες» κατ' εκείνη τήν τετραετία) είναι προκαταδικασμένη να παραμείνει μια «συμφωνία-μαϊμού», ως μηδέποτε υπογραφείσα και επικυρωθείσα από τήν ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ, τουλάχιστον όχι νομίμως και νομοτύπως, σύμφωνα με οικείες διατάξεις τού Συντάγματος (**Κεφ. 12.2.3 - 12.2.4**).

Επομένως, από καθαρά νομική και συνταγματική άποψη, η «Συμφωνία τών Πρεσπών», ως αντιδημοκρατικό και αντισυνταγματικό «μπακαλόχαρτο», θα

απορριφθεί (όπως τόσα άλλα μνημονιακά και εξωθεσμικά «μπακαλόχαρτα») στον «σκουπιδοντενεκέ τής Ιστορίας», υπό τρεις βέβαια βασικές προϋποθέσεις:

- (α) Τό θέατρο τού τετραετούς «κυβερνητικού παραλόγου» θα ρίξει αυλαία τό 2019 και η Ελληνική Πολιτεία θα επανέλθει στην **Κανονικότητα** και τήν **Νομιμότητα**.
- (β) Η Ελληνική Δικαιοσύνη θα αφεθεί απολύτως απερίσπαστη στο έργο της όσον αφορά στην προσαγωγή και λογοδοσία ενώπιόν της τών «πρωτεργατών» τής **διαρκούς** (όχι στιγμιαίας), ήτοι τετραετούς, εκτροπής από τήν συνταγματική νομιμότητα.
- (γ) Η συνταγματική (ψευδο)αναθεώρηση που άρχισε τό 2018 δεν θα έχει συνέχεια, και αντ' αυτής θα αρχίσει εκ νέου, σε μηδενική βάση, μια **νόμιμη** και **νομότυπη** διαδικασία αναθεώρησης τού Συντάγματος. Σε κάθε δε περίπτωση, τό άρθρο 59 τού Συντάγματος ενδείκνυται πλέον να αφεθεί ως έχει για λόγους υψίστου Δημοσίου συμφέροντος, ήτοι λόγους Εθνικής Ασφαλείας, αφού ήδη ανεδείχθη, ως συνταγματική διάταξη, σε αποτελεσματικό **πολιτειακό ανάχωμα τού έθνους** κατά τών πάσης φύσεως ξενοκίνητων και εξωθεσμικών (μνημονιακών και άλλων) μεθοδεύσεων εις βάρος τής εθνικής κυριαρχίας τής Ελλάδος.

Εφ' όσον οι επόμενες κυβερνήσεις, από τό 2019, διαπνέονται έστω και εν μέρει από τήν εθνοενωτική παρακαταθήκη τού Λόρδου Βύρωνος (**Κεφ. 12.2.1**), τού Βασιλέως Όθωνος (**Κεφ. 12.2.2**), τού Ανδρέα Παπανδρέου (**Κεφ. 8**) και τού νεωτέρου Κ. Καραμανλή (**Κεφ. 2**), οι ως άνω (3) προϋποθέσεις μπορούν να εκπληρωθούν με σταδιακά και προσεκτικά βήματα τής δημοκρατικής Ελληνικής Πολιτείας σε ένα διεθνές γεωστρατηγικό περιβάλλον που είναι εν πολλοίς χαοτικό.

Στο μεταξύ, παρά τίς απειλές (**Κεφ. 10**) που διατυπώνονται ρητώς, ή υφέρπουν ή υπονοούνται κατά τών δύο λαών (Ελλάδος και fYROM) στο κείμενο τού εν λόγω «μπακαλόχαρτου», οι Έλληνες μπορούν να συνεχίσουν να αποκαλούν **νομίμως** τόν βόρειο γείτονά τους με τό **νόμιμο** ακρωνύμιο (provisional-reference acronym) –όχι όνομα (name)– **fYROM** ή **πΓΔΜ** (**Κεφ. 7**), εις συμμόρφωσή τους προς τίς μέχρι τούδε (Ιούνιος 2019) εν ισχύει, μη εισέτι ανακληθείσες ή τροποποιηθείσες, αποφάσεις τού Συμβουλίου Ασφαλείας τού ΟΗΕ, υπ. αριθμ. **817/7-4-1993** και **845/18-6-1993**.

13. Νέμεσις

Τό διετές (2018-2019) συντεταγμένο προπαγανδιστικό παραλήρημα (Κεφ. 4-8) τών εν Ελλάδι απεργασθέντων τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» —προς συστηματική παραπλάνηση τού Ελληνικού λαού σχετικά με τό πολυδιάστατο ονοματολογικό ζήτημα τής FYROM και τίς επιπτώσεις τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών»— είναι ενδεχομένως αντεθνικό, αφού άπτεται κρισίμων θεμάτων τής Εθνικής Ασφαλείας τής χώρας (Κεφ. 9, 11) . Κατά συνέπεια, η Ελληνική Δικαιοσύνη ενδέχεται να κρίνει στο ορατό μέλλον ότι η εν λόγω παραπλανητική προπαγάνδα, εντός και εκτός Ελλάδος, εμπίπτει στις περί προδοσίας τής χώρας διατάξεις τού β' Κεφαλαίου τού Ποινικού Κώδικος (άρθρα 138-152 Π.Κ.), π.χ. τού άρθρου 150 Π.Κ. που ορίζει ρητώς, υπό υπότιτλο «Νόθευση Αποδεικτικών», ότι *«Όποιος με πρόθεση νοθεύει, καταστρέφει ή κρύβει έγγραφα ή άλλα αντικείμενα που μπορούν να χρησιμεύσουν για την απόδειξη δικαιωμάτων ή την υποστήριξη συμφερόντων του ελληνικού κράτους ή συμμάχου του απέναντι σε άλλο κράτος τιμωρείται με κάθειρξη»* (Έκθ. 32, αριστερή στήλη). Προφανώς, η βούληση τού Νομοθέτου δεν συνάδει με πολιτικές μεθόδους και εξουσιαστικές πράξεις **νοθεύσεως ή αποκρύψεως** τής αληθείας, όταν αυτή, και μόνον αυτή, μπορεί να χρησιμεύσει για την απόδειξη δικαιωμάτων ή την υποστήριξη συμφερόντων του ελληνικού κράτους.

Επί πλέον, ως άλλο παράδειγμα, τό αμέσως επόμενο άρθρο (151 Π.Κ.), υπό υπότιτλο «Κατάχρηση πληρεξουσιότητας», ορίζει επί λέξει ότι *«Όποιος ως πληρεξούσιος του ελληνικού κράτους ή συμμάχου του, διεξάγει με κάποια άλλη κυβέρνηση υποθέσεις του εντολέα του με πρόθεση κατά τέτοιο τρόπο που να μπορεί να προκύψει βλάβη για τον εντολέα, τιμωρείται με κάθειρξη»* (Έκθ. 32, αριστερή στήλη).

13.1. Ενώπιον τής Ελληνικής Δικαιοσύνης

Προφανώς, οι εν Ελλάδι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» ενημερώθησαν πλήρως και εγκαίρως για τίς ποινικές συνέπειες τών πράξεών τους από τούς νομικούς τους συμβούλους. Μάλλον εν πανικό πλέον, ήτοι καθ' ον χρόνον η εν λόγω «κυβερνώντες» διετέλουν εις (εκλογική) αποδρομήν λόγω τής παλλαϊκής και πανεθνικής κατακραυγής εναντίον τους για αυτή τήν «Συμφωνία», προέ-

βησαν στην τελευταία πράξη τού δράματος, τό οποίο ο Ελληνικός λαός εβίωσε και τό έθνος υπέστη κατά τήν τετραετία 2015-2019: Στις 6 Ιουλίου 2019, μόλις ένα μήνα προ τών προκηρυχθεισών εθνικών εκλογών (7 Ιουλίου 2019), οι εν λόγω «κυβερνώντες» απειράθησαν να «καταργήσουν» τόν... Ποινικό Κώδικα όσον αφορά σε διατάξεις του που ενδεχομένως (αν όχι μάλλον) τούς αφορούν, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων και τών ως άνω άρθρων (150-151 Π.Κ.), τά οποία οι υποτίθεται ότι... «καταργήθηκαν» διά ψηφίσεως τού «νέου» «Ποινικού Κώδικα» από τήν «βουλή» τών προθύμων (Έκθ. 32, δεξιά στήλη, και Έκθ. 33). Μάλιστα προέβησαν σε δημοσίευση αυτού τού «νέου» «Ποινικού Κώδικα» στην Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως εν μέσω προεκλογικού αγώνος (ΦΕΚ 95/11-6-2019), ήτοι 26 ημέρες προ τών εκλογών, και, λέει, η ισχύς του άρχεται από 1 Ιουλίου 2019, ήτοι μόλις έξι (6) ημέρες προ τής επικειμένης αποπομπής τους από τήν εξουσία δυνάμει τής ψήφου τού κατά τό Σύνταγμα Κυρίαρχου Λαού.

Τέτοια πρωτοφανή αυτοσυντηρησιακή μεθόδευση, προς εκ τών προτέρω (a priori) απαλλαγή τους από ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες για τίς πράξεις τους, δί' εσπευσμένης «κατάργησης» άρθρων τού Π.Κ., και μάλιστα άρθρων που έχουν κρίσιμη σημασία για τήν Εθνική Ασφάλεια και Εδαφική Ακεραιότητα τής χώρας, δεν απετολμήθη ούτε από τήν χούντα τού Γ. Παπαδόπουλου (1967-1973) ούτε από τήν άλλη χούντα τού Δ. Ιωαννίδη (1967-1973).

Αλλά «ο Θεός φυλάει τόν κλέφτη, φυλάει όμως και τόν νοικοκύρη». Στην προκειμένη περίπτωση, ο μεν «νοικοκύρης» είναι ο Ελληνικός λαός, δεδομένου ότι «όλες οι εξουσίες πηγάζουν από τόν Λαό» και «υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους», ο δε «Θεός» είναι ο ύψιστος καταστατικός χάρτης τής χώρας, τό Σύνταγμα τής Ελλάδος, δεδομένου ότι οι εν λόγω εξουσίες «ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα» (άρθρο 1.3 τού Συντάγματος), ήτοι όχι κατά τό δοκούν κάθε ιδιοτελούς «τυχάρπαστου» ή πολιτικού «τυχοδιώκτη».

Ειδικότερα, ένας νόμος μπορεί να τροποποιηθεί μόνον εάν πληρούται η αρχή τής αντιπροσωπευτικότητας (representation), ήτοι μόνον διά ψηφίσεως τής τροποποίησης από ένα συνταγματικώς συγκροτηθέν κοινοβουλευτικό σώμα. Πολλώ δε μάλλον, αυτή η προϋπόθεση ισχύει για τόν Ποινικό Κώδικα, που αποτελεί υψίστης σημασίας σύστημα νόμων, διότι θεσμοθετεί και οριοθετεί τήν άσκηση τής βίας ως προνόμιο τού κράτους και μόνον. Από δε τήν νομοθετική, δικανική και εκτελεστική διαχείριση αυτού τού προνομίου εξαρτάται τό κύρος τής **Δικαιοσύνης**, άνευ τού οποίου δεν είναι δυνατόν να διασφαλισθεί τό ύψιστο κοινωνικό αγαθό τής κοινωνικής ειρήνης, όπως επίσης και τό μετ' αυτού συναρτώ-

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ (αριστερή στήλη) και «ΝΕΟΥ» «ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ» (δεξιά στήλη)

ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

<p>Άρθρο 148 Κατασκοπεία</p> <p>1. Όποιος με πρόθεση και παράνομα πετυχαίνει να περιέλθουν στην κατοχή του ή στη γνώση του αντικείμενα ή ειδήσεις από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 146 τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.</p> <p>2. Αν όμως ο υπαίτιος ενήργησε με σκοπό να χρησιμοποιήσει τα ανωτέρω αντικείμενα ή ειδήσεις για να τα διαβιβάσει σε άλλον ή να τα ανακοινώσει έτσι ώστε να μπορούν να εκθέσουν σε κίνδυνο το συμφέρον του κράτους και ιδίως την ασφάλειά του ή κάποιου από τους συμμάχους του, τιμωρείται με ποινή κάθειρξης και σε καιρό πολέμου, με ισόβια κάθειρξη ή θάνατο.</p>	<p>Άρθρο 148 Κατασκοπεία</p> <p>1. Όποιος παράνομα πετυχαίνει να περιέλθει στην κατοχή ή στη γνώση του κρατικό απόρρητο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή.</p> <p>2. Αν όμως ο υπαίτιος ενήργησε με σκοπό να χρησιμοποιήσει το κρατικό απόρρητο για να το διαβιβάσει σε άλλον ή να το ανακοινώσει δημόσια, με τρόπο που μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο στα συμφέροντα του κράτους, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και αν η πράξη έγινε σε καιρό πολέμου, κάθειρξη.</p>
<p>Άρθρο 149</p> <p>1. Όποιος: α) χωρίς δικαίωμα καταρτίζει εικόνες ή σχέδια οχυρώσεων, πλοίων, δρόμων, καταστημάτων ή άλλων έργων ή στρατιωτικών τόπων ή β) για το σκοπό αυτό, μπαίνει κρυφά ή με απάτη στα μέρη αυτά, αν η προσέλευση εκεί απαγορεύεται στο κοινό, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από ειδική διάταξη.</p> <p>2. Όποιος εισέρχεται στα πιο πάνω μέρη κρυφά ή με απάτη, τιμωρείται γι' αυτό και μόνο με φυλάκιση μέχρι έξι μηνών.</p>	<p>Άρθρο 149 Έννοια κρατικού απορρήτου</p> <p>Κρατικό απόρρητο κατά την έννοια των άρθρων 146 έως 148 είναι ένα γεγονός, αντικείμενο ή πληροφορία, η πρόσβαση στα οποία είναι δυνατή σε ένα προσδιορισμένο κύκλο προσώπων και που χαρακτηρίζονται ως μυστικά για να αποφευχθεί ο κίνδυνος προσβολής της εδαφικής ακεραιότητας, της αμυντικής ικανότητας, των διεθνών σχέσεων ή των οικονομικών συμφερόντων του ελληνικού κράτους και της διεθνούς ειρήνης.</p>
<p>Άρθρο 150 Νόθευση αποδεικτικών</p> <p>Όποιος με πρόθεση νοθεύει, καταστρέφει ή κρύβει έγγραφα ή άλλα αντικείμενα που μπορούν να χρησιμεύσουν για την απόδειξη δικαιωμάτων ή την υποστήριξη συμφερόντων του ελληνικού κράτους ή συμμάχου του απέναντι σε άλλο κράτος, τιμωρείται με κάθειρξη.</p>	<p>Άρθρο 150</p> <p>Καταργείται</p>
<p>Άρθρο 151 Κατάχρηση πληρεξουσιότητας</p> <p>Όποιος ως πληρεξούσιος του ελληνικού κράτους ή συμμάχου του, διεξάγει με κάποια άλλη κυβέρνηση υποθέσεις του εντολέα του με πρόθεση κατά τέτοιο τρόπο που να μπορεί να προκύψει βλάβη για τον εντολέα, τιμωρείται με κάθειρξη.</p>	<p>Άρθρο 151</p> <p>Καταργείται</p>

ΠΗΓΗ: [LAWSPOT](https://www.lawspot.gr/sites/default/files/images/nea/pk-pinakas-ns-m2.pdf) (https://www.lawspot.gr/sites/default/files/images/nea/pk-pinakas-ns-m2.pdf)

Έκθ. 32

κανονισμούς της ΕΕ τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη εκτός αν από άλλη διάταξη προβλέπεται βαρύτερη ποινή. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και όταν οι προβλεπόμενες σε αυτό πράξεις δεν είναι αξιόποινες, κατά τους νόμους της χώρας στην οποία τελέστηκαν.

III. Προσβολές της αμυντικής ικανότητας της χώρας

Άρθρο 143 Υπηρεσία στον εχθρό

1. Έλληνας πολίτης, ο οποίος σε καιρό πολέμου κατά του ελληνικού κράτους υπηρετεί στον στρατό του εχθρού ή παίρνει όπλα κατά της ελληνικής πολιτείας ή των συμμάχων της τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος σε έδαφος του ελληνικού κράτους που βρίσκεται υπό εχθρική κατοχή, υποστηρίζει τη δύναμη του εχθρού σε αυτό καταδίδοντας άτομα που αντιστέκονται στις δυνάμεις κατοχής ή προσφέροντας τις υπηρεσίες του σε αυτές, με σκοπό τη διατήρηση του κατοχικού καθεστώτος.

Άρθρο 144 Υποστήριξη της πολεμικής δύναμης του εχθρού

1. Όποιος σε πόλεμο που κηρύχθηκε ή που επίκειται κατά της ελληνικής πολιτείας: α) ενισχύει τις πολεμικές δυνάμεις του εχθρού υπηρετώντας σε αυτές ως στρατιώτης ή προσφέροντας μέσα ή υπηρεσίες ή β) βλάπτει τις ελληνικές πολεμικές δυνάμεις καταστρέφοντας, αφαιρώντας ή μη παραδίδοντας τα πιο πάνω μέσα ή αρνούμενος τις οφειλόμενες υπηρεσίες, τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών.

2. Ο ξένος υπήκοος που παρέχει στον εχθρικό στρατό τα μέσα ή τις υπηρεσίες της προηγούμενης παραγράφου δεν τιμωρείται, εκτός αν, κατά τον χρόνο της πράξης, κατοικούσε στην Ελλάδα ή σε έδαφος κατεχόμενο από την Ελλάδα ή αν όσα έδωσε προέρχονται από αυτά τα εδάφη.

3. Όποιος σε πόλεμο που κηρύχθηκε ή που επίκειται κατά της ελληνικής πολιτείας επιχειρεί να ενισχύσει τις πολεμικές δυνάμεις του εχθρού ισχυριζόμενος ή διαδίδοντας ειδήσεις σχετικά με τις θέσεις, την ισχύ ή τις ενέργειες των ελληνικών ένοπλων δυνάμεων τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη.

Άρθρο 145 (Καταργείται)

IV. Προσβολές κρατικών απορρήτων

Άρθρο 146 Παραβίαση μυστικών της Πολιτείας

1. Όποιος παραδίδει ή αφήνει να περιέλθει στην κατοχή ή τη γνώση άλλου κρατικό απόρρητο τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη.

2. Αν η πράξη τελείται σε καιρό πολέμου, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών.

3. Με τις ποινές των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται και όποιος δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω του διαδικτύου ανακοινώνει ή διαδίδει κρατικό απόρρητο.

Άρθρο 147 Παραβίαση μυστικών της Πολιτείας από αμέλεια

Όποιος τελεί τις πράξεις του προηγούμενου άρθρου από αμέλεια, εφόσον τα απόρρητα ήταν υπηρεσιακά εμπιστευμένα σε αυτόν ή του ήταν προσιτά λόγω της δημόσιας υπηρεσίας του ή με εντολή κάποιου αρχής, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή και σε καιρό πολέμου, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή.

Άρθρο 148 Κατασκοπευτική

1. Όποιος παράνομα πετυχαίνει να περιέλθει στην κατοχή ή στη γνώση του κρατικό απόρρητο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή.

2. Αν όμως ο υπαίτιος ενήργησε με σκοπό να χρησιμοποιήσει το κρατικό απόρρητο για να το διαβιβάσει σε άλλον ή να το ανακοινώσει δημόσια, με τρόπο που μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο στα συμφέροντα του κράτους, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και αν η πράξη έγινε σε καιρό πολέμου, κάθειρξη.

Άρθρο 149 Έννοια κρατικού απορρήτου

Κρατικό απόρρητο κατά την έννοια των άρθρων 146 έως 148 είναι ένα γεγονός, αντικείμενο ή πληροφορία, η πρόσβαση στα οποία είναι δυνατή σε ένα προσδιορισμένο κύκλο προσώπων και που χαρακτηρίζονται ως μυστικά για να αποφευχθεί ο κίνδυνος προσβολής της εδαφικής ακεραιότητας, της αμυντικής ικανότητας, των διεθνών σχέσεων ή των οικονομικών συμφερόντων του ελληνικού κράτους και της διεθνούς ειρήνης.

Άρθρα 150 – 151 (Καταργούνται)

Άρθρο 152 Παρεπόμενες ποινές

Στα εγκλήματα αυτού του Κεφαλαίου, το δικαστήριο, μαζί με την ποινή, επιβάλλει αποστέρηση θέσεων και αξιωμάτων.

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΑΛΛΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Άρθρο 153 Προσβολές κατά των εκπροσώπων άλλου κράτους

Όποιος βιαιοπραγεί κατά του αρχηγού ή μέλους της κυβέρνησης άλλου κράτους κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στην Ελλάδα, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

Έκθ. 33

Η σελίδα 22 τού περί νέου «Ποινικού Κώδικα» νόμου (4619/6-6-2019) ψηφισθέντος στην «ΡΑΑ/6.6.1019 Συνεδρίασης τής Βουλής», και δημοσιευθέντος στο ΦΕΚ 95/11-6-2019 με τίτλο «Κύρωση τού Ποινικού Κώδικα». (<https://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/18a4e643-1429-4e6b-a317-d7c6a29adabf/11031623.pdf>)

μενο διακύβευμα τής εθνικής ενότητας, και άρα και τής εδαφικής ακεραιότητας τής χώρας. Σε αυτό τό πλαίσιο, ο Ποινικός Κώδικας μπορεί να τροποποιηθεί μόνον από τήν κατά τό Σύνταγμα Βουλή τών Ελλήνων, τή εισηγήσει τής κατά τό Σύνταγμα Ελληνικής Κυβέρνησης —επ’ ουδενί δε από μια κατ’ όνομα μόνο «βουλή» (που Βουλή τών Ελλήνων δεν είναι), τή εισηγήσει μιας αυτοαποκαλούμενης «κυβέρνησης» (που Ελληνική Κυβέρνηση δεν είναι), σύμφωνα με τά ως άνω εκτεθέντα (Κεφ. 12.2.2 - 12.2.4)— ήτοι μόνον σε βάση πολιτειακής κανονικότητας και απολύτου εφαρμογής τού Συντάγματος. Επειδή αυτή η θεμελιώδης προϋπόθεση ουδόλως ίσχυε κατά τήν τετραετή περίοδο 2015-2019, τά «νομοθετικά» ατοπήματα τής εν λόγω «βουλής» (όπως π.χ. μνημονιακοί «νόμοι», «κύρωση» τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών», και ο «νέος» «Ποινικός Κώδικας») είναι όλα άκυρα.

13.2. Πλήγμα στην Ελληνο-Αμερικανική φιλία

Έτι περαιτέρω, οι εν Ελλάδι απεργασθέντες τήν «Συμφωνία τών Πρεσπών» θα έχουν ενδεχομένως να αντιμετωπίσουν όχι μόνον τήν Ελληνική Δικαιοσύνη, αλλά ίσως και τήν μήνι τού Συμβουλίου Ασφαλείας τών Η.Π.Α. (US Security Council): Αργά ή γρήγορα, η Κυβέρνηση τών Η.Π.Α. θα συνειδητοποιήσει⁴² τό εν δυνάμει χαοτικό πλήγμα που επέφεραν οι εν Ελλάδι «κυβερνώντες» σε ένα μεγάλο asset τής γεωστρατηγικής τών Η.Π.Α. στην Ευρώπη: Τήν παραδοσιακή και διαχρονική Ελληνο-Αμερικανική φιλία, που από τήν εποχή τού Αγώνα τής Παλιγγενεσίας έχει στέρεα ιστορική έδραση (Κεφ. 11).

⁴² Από 19 Μαρτίου 1974, τό Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας τών Η.Π.Α. φέρεται ότι συνειδητοποίησε, με μεγάλη καθυστέρηση εννέα (9) ετών, ότι η από τό 1965 συνταγματική εκτροπή στην Ελλάδα, τήν οποία υπεστήριξαν (επέτρεψαν) οι Η.Π.Α. στην ψυχροπολεμική εποχή, ήταν λάθος τής εξωτερικής τους πολιτικής.* Ως αποτέλεσμα, κατά τόν επόμενο μήνα (Απρίλιο 1974), ελήφθη η απόφαση από τήν Αμερικανική Κυβέρνηση για άμεση αποκατάσταση τής Δημοκρατίας στην Ελλάδα, όπερ και εγένετο. Δεδομένου ότι ο Ψυχρός Πόλεμος έχει λήξει πλέον, υφίσταται εύλογος προσδοκία ότι οι Η.Π.Α. θα επανεξετάσουν και αξιολογήσουν σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα (πολύ μικρότερο τής 9ετίας) τά λάθη που διέπραξαν υποστηρίζουσες τήν συνταγματική εκτροπή στην Ελλάδα κατά τήν τετραετία 2015-2019, συναλασσόμενες στενά και επιδεικτικά με τό συναρτώμενο ιθαγενές καθεστώς.

* John D. Pappas, “Μεταπολίτευση made in USA: Τό παρασκήνιο τής Αμερικανικής Παρέμβασης προς Αποκατάσταση τής Δημοκρατίας στην Ελλάδα τό 1974,” *Θέματα Ελληνικής Ιστορίας* (8 Απρ. 2019), σ. 7 (κεφ. 3) και σ. 25 (επισημείωση 6).

Διαθέσιμο (readable/freely downloadable) [εδώ](#):

https://www.academia.edu/38119959/%CE%9C%CE%B5%CF%84%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%AF%CF%84%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7_made_in_the_USA.pdf

Συγκεκριμένα, τό ιθαγενές «κυβερνητικό» καθεστώς έκανε κακίστη εφαρμογή τού Αμερικανο-Σκοπιανού σχεδίου (2008) για τήν ονοματοδότηση τής FYROM, δεδομένου ότι προσέβαλε κατάφωρα τήν εθνική αξιοπρέπεια και πολιτισμική υπερηφάνεια τών Ελλήνων: Πέραν από τίς προπαγανδιστικές ψευδολογίες (Κεφ. 4-8) και τίς εν γένει πολιτικές μεθοδεύσεις (Κεφ. 3), μέλη τού καθεστώτος καθύβριζαν επί μήνες, λόγω και έργω, εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατά τής «Συμφωνίας τών Πρεσπών» (ως “ακροδεξιούς”, “φασίστες”, “μικρονοϊκούς” κ.ο.κ.). Για εκείνες τίς παρενέργειες ή «παράπλευρες απώλειες» (τερατολογίες και τερα-

“ Τό Πρόταγμα και τό Όνομα τών Ελλήνων, τούς έχουν προστατεύσει από κινδύνους που θα μπορούσαν να είχαν καταβάλει κάθε άλλον λαό.*

James Monroe

5^{ος} Πρόεδρος
τών Η.Π.Α.
(1817 - 1825).

* Απόσπασμα από τήν Προεδρική διακήρυξη τού Δόγματος Μονρόε (2 Δεκεμβρίου 1823) από τόν James Monroe, τελευταίο «Founding Father» που διετέλεσε Πρόεδρος τών Η.Π.Α.

τουργήματα κατά Ελλήνων) — που μάλλον δεν εμπεριείχοντο ούτε προεβλέποντο στο Αμερικανο-Σκοπιανό σχέδιο (2008), δεδομένης τής τεραστίας προσπάθειας που κατέβαλαν οι Η.Π.Α. κατά τήν Μεταπολίτευση για τήν σταδιακή απομείωση τού από τό 1974 δικαιολογημένου αντιαμερικανισμού στην Ελλάδα— η ευθύνη μάλλον επιρρίπτεται εξ ολοκλήρου στο ιθαγενές καθεστώς (2015-2019), δεδομένου ότι ουδέποτε μέλος τής Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης ή τού Κονγκρέσσου τών Η.Π.Α. εξύβρισε τόν Ελληνικό λαό (απεναντίας μάλιστα).

Όταν δε οι Η.Π.Α. συνειδητοποιήσουν τήν έκταση τού διχαστικού ρήγματος που προκλήθηκε στον Ελληνικό λαό από τά τεκτεθέντα κατά τήν διετία 2018-2019, τότε, σε πλαίσιο «damage control» και επανόδου τής Ελλάδος στη συνταγματική νομιμότητα και τήν πολιτειακή κανονικότητα, οι δράστες τού απροσχημάτιστου πλήγματος στην Ελληνο-Αμερικανική φιλία (κατά τήν τετραετία 2015-2019), θα έχουν ίσως ίδια τύχη με εκείνην που είχαν οι πάλαι ποτέ (κατά τήν επταετία 1967-1974) πανίσχυροι χουντικοί.

— **END OF MAIN TEXT** —

Primary-Source Appendix

Anthology of Referenced
U.S.-Embassy Cables (2008),
Newspaper Reports (2008, 2018),
and Bibliography of Same Author.



Non-commercial publication: Intended and freely reproducible for **educational use** and **academic research** only, this appendix contains *referenced* primary-source documentation, i.e.:

- (1) long excerpts from selected US-Embassy reports (Documents #1 - #22),
- (2) pertinent articles published in the Press (Exhibits 35-40),
- (3) referenced bibliography of (16) books or articles written by the same author, in the form of (16) web-linked images of the corresponding front covers (Exhibits 41-56). These referenced publications contain additional primary-source material and bibliography.

All material included in this appendix (pp. 147-222) is used only for historical reference and validation of the book entitled "*MACEDONIA Made in USA: Από το OXI των Ελλήνων το 2008... στο YES των προθύμων το 2018.*" (ISBN 978-618-83810-2-5)

Book summary (history paper) published in *Issues of Greek History* (July 16, 2019).

Contents of Primary-Source Appendix (PSA)

#	TITLE ("SUBJECT")	SIGNATORY	DATE & TIME (of DISPATCH or PUBLICATION)	PAGES (PSA pp.)
1	PM KARAMANLIS TOUGH ON MACEDONIA NAME, PRAGMATIC ON TURKEY, RUSSIAN ENERGY	AMB DANIEL V. SPECKHARD	January 5, 2008, 12:58 (Saturday)	149
2	GREECE/MACEDONIA -- CONTINUED INSISTENCE ON "UNIVERSAL SOLUTION"	AMB DANIEL V. SPECKHARD	February 13, 2008, 15:58 (Wednesday)	152
3	MACEDONIA: CONSTRUCTIVELY LAYING THE GROUNDWORK FOR COMPROMISE ON THE NAME	AMB GILLIAN A. MILOVANOVIC	February 21, 2008, 13:26 (Thursday)	155
4	GREECE/MACEDONIA: GREEKS READY TO ENGAGE ON NIMETZ PROPOSAL	AMB DANIEL V. SPECKHARD	February 21, 2008, 17:40 (Thursday)	158
5	GREECE/MACEDONIA: PM KARAMANLIS REITERATES VETO IF NO SOLUTION	AMB DANIEL V. SPECKHARD	February 25, 2008, 14:43 (Monday)	161
6	MACEDONIA MEETING NATO MEMBERSHIP CRITERIA	AMB GILLIAN A. MILOVANOVIC	February 25, 2008, 16:42 (Monday)	164
7	GREECE/MACEDONIA: PM TELLS PARLIAMENT "ONE NAME" THAT IS "GEOGRAPHIC"	AMB DANIEL V. SPECKHARD	March 3, 2008, 12:19 (Monday)	166
8	MACEDONIA: PREPARING FOR NIMETZ NAME TALKS, 2008, ROUND II	DCM THOMAS J. NAVRATIL	March 4, 2008, 16:24 (Tuesday)	168
9	MACEDONIA: PRESIDENT & PRIME MINISTER ON VIENNA TALKS ON THE NAME	AMB GILLIAN A. MILOVANOVIC	March 20, 2008, 15:14 (Thursday)	170
10	MACEDONIA: PM GRUEVSKI AFTER THE NATO SUMMIT	AMB GILLIAN A. MILOVANOVIC	April 4, 2008, 16:39 (Friday)	175
11	GREECE/MACEDONIA - FOSTERING PROGRESS FROM ATHENS	AMB DANIEL V. SPECKHARD	May 8, 2008, 13:09 (Thursday)	178
12	TOUR D'HORIZON WITH FM BAKOYANNIS	AMB DANIEL V. SPECKHARD	May 28, 2008, 13:52 (Wednesday)	182
13	MACEDONIA: RESOLVING THE NAME ISSUE -- BACK TO BASICS	AMB GILLIAN A. MILOVANOVIC	July 17, 2008, 15:39 (Thursday)	184
14	GREECE/MACEDONIA: FURTHER PERSPECTIVES ON RESOLVING THE NAME ISSUE	AMB DANIEL V. SPECKHARD	July 21, 2008, 08:13 (Monday)	187
15	MACEDONIA/GREECE: WHAT THE MACEDONIANS NEED TO RESOLVE THE NAME DISPUTE	AMB GILLIAN A. MILOVANOVIC	July 29, 2008, 15:31 (Tuesday)	190
16	MACEDONIA: CRVENKOVSKI POSITIVE ON NAME NEGOTIATIONS, PLANS RETURN TO PARTY POLITICS	AMB GILLIAN A. MILOVANOVIC	August 25, 2008, 15:19 (Monday)	194
17	FM BAKOYANNIS PLEDGES ENGAGEMENT ON NIMETZ PROPOSAL, HIGHLIGHTS REDLINES, AND ASKS FOR VISA WAIVER	AMB DANIEL V. SPECKHARD	September 18, 2008, 07:25 (Tuesday)	196
18	MACEDONIA: GRUEVSKI READY TO RECOGNIZE KOSOVO IN OCTOBER, PESSIMISTIC ON NAME TALKS	DCM THOMAS J. NAVRATIL	September 23, 2008, 15:39 (Tuesday)	199
19	GREECE/MACEDONIA: FM BAKOYANNIS BRIEFS PARLIAMENT ON NAME ISSUE	AMB DANIEL V. SPECKHARD	October 31, 2008, 13:58 (Friday)	201
20	VISA REQUIREMENTS FOR GREECE	AMB DANIEL V. SPECKHARD	December 8, 2008, 13:58 (Monday)	203
21	GREECE'S 2009 BUDGET SEEN AS UNREALISTIC AND OUT OF CONTEXT WITH THE GLOBAL ECONOMIC CRISIS	AMB DANIEL V. SPECKHARD	December 10, 2008, 13:55 (Wednesday)	204
22	GREEK RIOTS - WHAT HAPPENED AND HOW THEY IMPACT U.S. INTERESTS	AMB DANIEL V. SPECKHARD	December 18, 2008, 13:00 (Thursday)	207
23	"ΣΤΗΜΕΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΑΠΟ ΗΠΑ - ΣΚΟΠΙΑ" (4-page news documentary)	"ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ"	October 19, 2008 (Sunday)	211-214
24	"ΟΜΟΛΟΓΟΥΝ ΤΟ ΣΤΗΜΕΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ"	"ΕΘΝΟΣ"	October 20, 2008 (Monday)	215
25	"ΒΟΜΒΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Από πού βγαίνει πως εγώ είχα δεσμευθεί πως θα υπάρχει ο όρος	"ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ"	January 21, 2018 (Sunday)	216
26	REFERENCED BIBLIOGRAPHY OF SAME AUTHOR (Exhibits 41-56)	("ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ: ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΣΕ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ")		218 -221

TEXT HIGHLIGHTING

The text of documents #1 - #22 in this Appendix (PSA, pp. 149 - 210) is herein highlighted as follows:

- ... Name proposed by UN mediator.
- ... Name proposed by *fyROM*.
- ... Name proposed by Greece.
- ... Excerpt referred to or included in the main text.*
- ... Excerpt paraphrased in the main text.*

* "MACEDONIA Made in USA: Από το OXI των Ελλήνων το 2008... στο YES των προθύμων το 2018."

-1-

SOURCE: https://wikileaks.org/plusd/cables/08ATHENS21_a.html

PM KARAMANLIS TOUGH ON MACEDONIA NAME, PRAGMATIC ON TURKEY, RUSSIAN ENERGY

Date: 2008 January 5, 12:58 (Saturday)
 Original Classification: CONFIDENTIAL
 Handling Restrictions: -- Not Assigned --
 Executive Order: -- Not Assigned --
 Enclosure: -- Not Assigned --
 Office Origin: -- N/A OR BLANK --
 Office Action: -- N/A OR BLANK --
 From: [GREECE ATHENS](#)
 To: [MACEDONIA SKOPJE](#) | [NATO - EUROPEAN UNION COOPERATIVE](#) | [RUEHPS](#)
[USOFFICE PRISTINA](#) | [RUSSIA MOSCOW POLITICAL COLLECTIVE](#) | [SECRETARY OF](#)
[STATE](#)

Canonical ID: 08ATHENS21_a
 Current Classification: CONFIDENTIAL
 Character Count: 11986
 Locator: TEXT ONLINE
 Type: TE - Telegram (cable)
 Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --
 Linked documents or other documents with the same ID:
[See all 6 cables](#)

C O N F I D E N T I A L ATHENS 000021

SIPDIS

C O R R E C T E D COPY TEXT

E.O. 12958: DECL: 01/05/2018

TAGS: PREL, PGOV, GR

SUBJECT: PM KARAMANLIS TOUGH ON MACEDONIA NAME, PRAGMATIC ON TURKEY, RUSSIAN ENERGY

Classified By: AMBASSADOR DANIEL SPECKHARD. REASONS 1.4 (B) AND (D).

1. (C) SUMMARY: In his first meeting with the Ambassador, Prime Minister Kostas Karamanlis took a hard line on the Macedonia name issue, saying he had "done his part," while Skopje had become increasingly intransigent. A mutually acceptable solution -- which could include a composite name of "New, Upper, North, whatever Macedonia" for use in international fora and another name (i.e., the constitutional name) for internal use -- had to be found now before the NATO Bucharest summit or Greece would not approve FYROM's entry into Euro-Atlantic institutions. On Kosovo, Karamanlis was less categorical, noting that Greece could understand U.S. concerns about delayed independence leading to instability. Nevertheless, Karamanlis said that the period after the Serbian elections could offer one more chance for negotiations to lead to a mutually acceptable solution. On energy, Karamanlis argued that the Russians were going to build the South Stream gas pipeline, if not through Greece then somewhere else, so it was in Greece's interest that it go through Greece. On Turkey, he said relations were better now than in the past and that he had a good relationship with PM Erdogan. Karamanlis confirmed his visit to Turkey in January, and while he was "not optimistic" about a breakthrough, such a visit could have a long-term positive impact on bilateral relations. END SUMMARY.

 PRIORITIES

2. (C) The cordial January 4 meeting began with the Ambassador and Karamanlis providing overviews of their respective priorities. The Ambassador said he was focusing his attention on four areas: 1) working with Greece to increase stability in the Balkans (including supporting efforts to find a solution to the Macedonia name issue and address the situation in Kosovo); 2) promoting regional stability in the Eastern Mediterranean

(including supporting improvements in relations between Greece and Turkey and working toward a solution of the Cyprus problem); 3) working with Greece to combat domestic and international terrorist threats; and 4) promoting economic development (including promoting Greek and European energy security, bilateral trade and investment, and economic development in the wider Balkan region). Karamanlis agreed this was a good set of priorities and spoke of the very close relations and similarity of outlook between the U.S. and Greece. Greece's policy in the region had three basic goals: 1) promotion of the EU as the primary stabilizing factor in Europe; 2) changing the Balkan tradition of conflict to one of cooperation; and 3) seeking good relations with Turkey. Karamanlis admitted Greece was not yet ready to be a leader in the EU -- its economy needed greater vitality -- but Greece was now at the top of the middle of the EU countries, as opposed to being at the bottom in the 1980s. In terms of domestic priorities for 2008, Karamanlis said he would focus on reforms of the pension system (this was "our historical duty and had to be accomplished regardless of the political costs"), privatization, including leasing of major ports at Piraeus and Patras and the selling of Olympic airways, and education reform, including creating a legal framework for private universities in Greece.

MACEDONIA NAME ISSUE

3. (C) Karamanlis took a hard line on the Macedonia name issue. He said Greece wanted the entire Balkan region to be incorporated into Euro-Atlantic institutions and to assimilate Western values, which would improve stability and further economic development. But, Karamanlis said, "let me be very frank, I think I have done my part." According to the PM, Greek public opinion earlier had been very opposed to any use of the name "Macedonia," but following UN negotiator Nimetz's forward-leaning proposal two years ago, Greece under Karamanlis's leadership took the "bold step" of accepting Nimetz's proposal as a basis of negotiation, which came at tremendous political cost to Karamanlis and the New Democracy party (support in Karamanlis's home region of Greek Macedonia slipped from more than 50 percent to 40 percent). Greece was open to a composite name -- "New, North, Upper, whatever Macedonia." But a compromise was essential, Karamanlis argued, and so far FYROM remained intransigent, which Karamanlis attributed, in part, to the U.S. decision to recognize Macedonia by its constitutional name.

4. (C) Karamanlis said he had told FYROM leaders that any Greek government going further would be thrown out of office. Thus, it was essential to find a mutually acceptable solution now. In response to the Ambassador's query as to whether it would be possible to work to show real progress and commitment in the negotiations before the NATO Summit, while leaving the ratification period for finalizing an agreement, Karamanlis insisted that this would not be acceptable and an agreement needed to be reached before the Summit. Without a solution, he said, "we cannot approve FYROM's entry into Euro-Atlantic institutions." As for Nimetz's proposal for a two-name solution (Republic of Macedonia for internal use and a composite name for the UN, NATO, and other international usage), Karamanlis said Greece could live with that, but the composite name had to be used in all international fora, and Greece expected the U.S. to use the composite name as well.

[...]

ADVICE FOR AMERICAN AMBASSADORS

12. (C) Karamanlis concluded the meeting with some friendly pointers on negotiating the Athens diplomatic scene. It was very important for the U.S. Ambassador to be discrete. Meddling with politicians or the press was unhelpful. Too close relations with Greek politicians, journalists, and prominent businessmen were also dangerous. Such contacts could lead to one being dragged down into "Balkans gossip."

BIO NOTE

13. (C) The meeting took place in Karamanlis's office at the Maximou Palace. Journalists with cameras were at the gate but had no opportunity to approach the Ambassador. During the meeting, Karamanlis was very comfortable and gregarious, often expressing his respect and affection for the United States. There were virtually no pauses in the conversation, and Karamanlis at times became animated, particularly when discussing the Macedonia name issue and Kosovo. He sat on the edge of his seat and took out his Greek worry beads. He spent over an hour with the Ambassador, more than double the allotted time.

SPECKHARD

GREECE/MACEDONIA -- CONTINUED INSISTENCE ON "UNIVERSAL SOLUTION"

Date: 2008 February 13, 15:58 (Wednesday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions: -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [GREECE ATHENS](#)

To: [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#)

Canonical ID: 08ATHENS205_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 6435

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 02 ATHENS 000205

SIPDIS

E.O. 12958: DECL: 02/12/2018

TAGS: PREL, PGOV, NATO, MK, GR

SUBJECT: GREECE/MACEDONIA -- CONTINUED INSISTENCE ON "UNIVERSAL SOLUTION"

REF: ATHENS 154 (NOTAL)

Classified By: Ambassador Daniel V. Speckhard for 1.4 (b) and (d)

SUMMARY

1. (C) In our ongoing conversations on the Macedonia name issue, we have been highlighting the importance of the Interim Agreement, emphasizing the need to respond seriously and positively to Nimetz' framework and proposals, and pointing out the gaps we see in Greece's current approach. Uniformly our Greek interlocutors, including PM Karamanlis' senior diplomatic advisors and FM Bakoyannis' Chef de Cabinet, have ruled out any solution other than a "universal solution" requiring a change in Macedonia's name for all uses. End Summary.

The U.S. Line - Be Reasonable and Thoughtful

2. (C) Following Ambassador Speckhard's conversation with FM Bakoyannis (reftel), we have continued to press Greek officials at all levels on the Macedonia name issue, including a 2/13 meeting of Ambassador Speckhard, DCM, and A/Pol Counselor with PM Karamanlis' diplomatic advisors Alexandros Sandis, Constandinos Bitsios, and Marina Skordeli; a 2/7 conversation between DCM and FM Bakoyannis' Chef de Cabinet Amb. Kostas Chalastanis; and a 2/12 DCM conversation with Bitsios. We have made the following points:

-- We continue to believe the Interim Accord offers the best solution for the immediate issue of a NATO invitation for Macedonia. Although the Greek position has been

communicated clearly to us (and to the press), walking away from the Interim Accord will have wide ramifications.

-- The U.S. has made clear to Skopje it must engage actively and positively within the Nimetz process and address Greece's concerns.

-- We expect Greece to engage positively and seriously on whatever Nimetz puts on the table, including if he chooses to flesh out with specifics his proposed framework to negotiate a name to be used in international organizations/treaties, to leave bilateral recognitions to be worked out on a bilateral basis, and not to require a change in Macedonia's constitutional name.

-- If Skopje signals that it could accept a solution along these lines, the U.S. and Europe will expect Greece not/not to block a NATO invitation to Skopje and accept this reasonable compromise. The U.S. and Europe will not understand if Macedonia moves and Greece doesn't.

-- Greece's assumption that this is Washington's problem, rather than Greece's problem, is fundamentally flawed. The U.S. has a major stake in NATO's success and Balkan stability, but not greater than Greece's own. Greece and Macedonia stand to lose the most.

-- We do not have the ability to force Macedonia, a sovereign government, to change its constitutional name, as Athens believes, nor to impel the PM of either country to commit political suicide.

-- We do not see indications that Greece has done an analysis of the costs and benefits to Greece of fulfilling its veto threat, nor is it evident Greece has thought through the "day after" scenario. We would anticipate an significant upswing in rhetoric and actions that Greece would perceive to be irredentist and provocative. Furthermore, the two sides would be farther from, and not closer to, a solution.

The Greek Response -- Nope

3. (C) Our efforts and arguments have made absolutely no headway. Chalastanis provided no substantive reply other than to reiterate the Greek view that the U.S. could simply solve this problem by creatively putting the "right mixture of pressure and incentives" to Skopje.

4. (C) PM Karamanlis' diplomatic advisors were more loquacious in reply, but the end result was the same. Sandis argued that Greece could only accept a "universal solution" and that anything short of this would "bring down" the government and be "political suicide" for PM Karamanlis. Sandis, Bitsios, and Skordeli all ruled out any proposal that would not require a change in Macedonia's constitutional name, noting that PM Karamanlis had "gone half way" in agreeing to accept a compound name with the term "Macedonia" included. They were blunt -- Karamanlis has gone as far as he can politically go, and there would be "no Greek government to work with" if Greece were compelled to accept more than this. They recognized that it would be "bad for Greece" should Skopje's Euro-Atlantic aspirations be frustrated, but they asserted that there are "no other options." Despite our repeated efforts to have them think through with us what the "Day after the Veto" would look like, they did not do more than re-assert that a post-veto environment would not be worse than today's situation.

5. (C) Sandis and Bitsios also claimed that "Ambassadors in Skopje" assessed that Skopje could be persuaded to change its position on amending its constitutional name "with the right pressure from the United States and others." However, they said such a move was likely no longer possible prior to the April NATO Summit, but could be done "6 to 8 months" later. They reiterated that Greece would refuse to join Alliance consensus on an invitation for Macedonia absent an agreed solution, and did not elaborate (although given the opportunity to do so) how any Alliance decision on an invitation to Macedonia might be revisited within/postponed for 6 to 8 months. Ambassador Speckhard emphasized that our Ambassador in Skopje and experts in Washington had a fundamentally different view and did not believe that the U.S. could convince Skopje to change its constitutional name.

Comment: Flexibility Lacking

6. (C) Although we will continue to press our interlocutors at all levels, we see little indication that the Greeks will show greater flexibility in responding to Nimetz next week. In the short-term, the best we can hope for is that Greece will not make public its opposition to whatever Nimetz tables, which would box the Government in even further. End Comment.

SPECKHARD

-3-

SOURCE: https://wikileaks.org/plusd/cables/08SKOPJE143_a.html**MACEDONIA: CONSTRUCTIVELY LAYING THE GROUNDWORK FOR COMPROMISE ON THE NAME**

Date: 2008 February 21, 13:26 (Thursday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions: -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [MACEDONIA SKOPJE](#)To: [CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY](#) | [DEFENSE INTELLIGENCE AGENCY](#) | [GROUP](#)[DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [JOINT CHIEFS OF](#)[STAFF](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [RUESEN SKOPJE BETA](#) | [SECRETARY OF](#)[DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#)

Canonical ID: 08SKOPJE143_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 6942

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 02 SKOPJE 000143

SIPDIS

STATE FOR EUR/SCE

E.O. 12958: DECL: 02/22/2018

TAGS: PREL, PGOV, NATO, MK, GR

SUBJECT: MACEDONIA: CONSTRUCTIVELY LAYING THE GROUNDWORK FOR COMPROMISE ON THE NAME

REF: SKOPJE 140 AND PREVIOUS

Classified By: P/E CHIEF SHUBLER, REASONS 1.4 (B) AND (D).

SUMMARY

1. (C) The government is laying the groundwork for public acceptance of a compromise on the most recent Nimetz name proposal (reftel). In an encouraging break with the past, it has moved a giant step away from its dual-name position toward acceptance of a name for use in international organizations. PM Gruevski continues to insist final agreement would be subject to approval by referendum, while other political parties indicate they would oppose that step. The government will not accept use of the "international name" for Macedonian passports or when signing multilateral treaties, and likewise will not agree to the UN "suggesting" that other countries use that name for bilateral relations. Overall, the Macedonian position has shifted from possible rejection of the Nimetz package to willingness actively to find a solution through engagement in the process. Both the President and PM Gruevski will work with other parties today and tomorrow to build political consensus for the government's compromise approach. End summary.

"HUGE STEP FORWARD": MOVING AWAY FROM DUAL NAME POSITION

2. (U) Following the leak of the most recent Nimetz proposal (reftel) to the Greek press on 2/20, the Macedonian state leadership has carefully leaked details on its side to use

local press to lay the groundwork for a compromise on the name issue. The daily Vecer, which is closely aligned with PM Gruevski's government and would normally be expected in screaming headlines to denounce the Nimetz package, in its 2/21 cover story calmly couched the choice for Skopje as being between one of two name modifiers (Independent, Democratic) and the despised FYROM for use in international organizations.

3. (U) Vecer, as well as the tabloid Vest, suggested for the first time publicly that Macedonia could go beyond its dual-name approach to resolve the name issue, which Macedonia's Name Negotiator Amb. Dimitrov accurately characterized to us as a "huge step forward" in the government's position. Vecer pointed out that either of the two name modifiers -- Independent or Democratic -- could be used without negatively influencing the country's national sovereignty and identity, a position echoed by prominent media commentators, while noting that either modifier could be used without requiring a change in the country's Constitution.

REFERENDUM QUID PRO NATO QUO

4. (U) Vecer also noted that Macedonia's state leadership agrees that any change in the name for international usage would need to be approved by public referendum, provided Greece accepted one of the two name modifiers as the "final" solution to the name dispute. Other dailies linked a positive referendum outcome to a Greek commitment to support Macedonia's NATO bid. Vecer's separate piece on a possible referendum quoted PM Gruevski as saying that "We will clarify what is positive and what is negative (about the proposal)", echoing President Crvenkovski's suggestion for a way forward in his meeting with the Ambassador two days earlier (reftel).

REDLINES: PASSPORTS, BILATERAL RECOGNITION

5. (U) Most local media highlighted as non-starters the Nimetz proposal's requirement that a new international name would be used for Macedonian passports, and its provision that the UN would suggest other countries consider using that name for bilateral purposes.

NO ANTI-GREEK RHETORIC, VIOLENCE CONDEMNED BY ALL

6. (U) The bulk of media reporting has been surprisingly free of anti-Greek rhetoric or inflammatory comments, with most stories providing straightforward coverage of the Nimetz proposal. Vecer alleged that a demonstration against the Greek position on the name staged the evening of 2/19 in front of the Greek Liaison Mission here had been orchestrated by the SDSM opposition party, and underlined that the MOI was pursuing charges against the organizers of the protest, which had resulted in some light property damage to the Greek facilities. Local media also reported the statements of major parties here all condemning the violence against the Greek mission.

FROM REJECTION TO ENGAGEMENT

7. (C) In a meeting with the Ambassador the evening of 2/20, Name Negotiator Nikola Dimitrov said the GOM had moved from seriously contemplating rejecting the Nimetz

proposal outright, to a position of engagement in the process. The government wanted to carefully delineate the scope of usage of the international name, limiting it to use in international organizations only. He said the proposal would be made "very public" in order to marginalize "the extreme elements" in Macedonian society. The GOM's counterproposal would contain very firm "redlines" that would reflect Macedonia's "best and final offer." Contrary to the Vecer press account, Dimitrov said both he and the President opposed a referendum to decide on the name issue.

8. (C) Dimitrov said he would draft by 2/22 a general political statement describing the Macedonian position to the Nimetz proposal, which would be based on President Crvenkovski's and PM Gruevski's consultations with other Macedonian political leaders to build a consensus for that position. By 2/25, he aimed to complete a more detailed description of the Macedonian approach that would be shared with Nimetz and the USG.

COMMENT: LEADERS PREPARING THE PUBLIC

9. (C) By going public with the positive and negative elements of the Nimetz proposal, the government is aiming to build public support for ridding the country of the FYROM acronym in exchange for either Independent or Democratic (Republic of Macedonia), while signaling early on the elements of the package beyond it which it deems it cannot go and still successfully manage public opinion. By subjecting the entire Nimetz package (which the government considers deeply flawed) to public scrutiny, the government appears to be trying to present a "worst case scenario," so that walking back from that scenario toward a compromise on what it views as the positive elements of the proposal eventually can be portrayed to the media and citizens as a political victory for Macedonia, despite the fact that it means giving up Skopje's original dual-name position.

MILOVANOVIC

GREECE/MACEDONIA: GREEKS READY TO ENGAGE ON NIMETZ PROPOSAL

Date: 2008 February 21, 17:40 (Thursday)

Original Classification: SECRET

Handling Restrictions: -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [GREECE ATHENS](#)

To: [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#)

Canonical ID: 08ATHENS239_a

Current Classification: SECRET

Character Count: 9299

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

S E C R E T SECTION 01 OF 03 ATHENS 000239

SIPDIS

E.O. 12958: DECL: 02/20/2018

TAGS: PREL, PGOV, NATO, MK, GR

SUBJECT: GREECE/MACEDONIA: GREEKS READY TO ENGAGE ON NIMETZ PROPOSAL

REF: A. ATHENS 231

B. ATHENS 205

Classified By: Ambassador Daniel V. Speckhard for 1.4 (b) and (d)

SUMMARY

1. (S) Greek name negotiator Vassilakis reported that Athens will work from the most recent Nimitz proposal as a basis for negotiations, but will seek changes to it. PM Karamanlis and FM Bakoyannis emphasized to Nimitz that Greece will "engage seriously" as now is the time to resolve this issue. Greece still believed in a universal solution but Vassilakis believed that there may be some give along the lines of an "external" versus "internal" usage divide. As far as the choice of names was concerned, only the last in the Nimitz list was acceptable (Republic of Upper Macedonia), as Greece believed only a geographic qualifier conveyed the true sense that this country was **only one part of a broader region that could claim Macedonian heritage.**

2. (S) Opposition parties continued to criticize government handling of the issue, underlining the Government's limited room for maneuver. FM Bakoyannis has been active in public making clear that the Government will defend Greece's interests, but refusing to go into the details of the proposal or make any categorical statements; Bakoyannis has also briefed leaders of Greek's political parties. Characteristically reflecting and amplifying the debate, the Greek media have begun another intensive round of analysis and commentary, with influential "To Vima" printing the Nimitz proposal in full. Yet, from our perspective, the Greek Government appears to be more willing to stay in the Nimitz process than we would have predicted. **Embassy continues to press all in Athens** to support the Nimitz negotiations and avoid public pronouncements on restrictions that would further limit the opportunity to find a solution acceptable to both sides. End Summary.

 Vassilakis -- Greece Willing to Engage

3. (S) Vassilakis met 2/20 with Ambassador Speckhard and DCM and said that Greece will engage on the most recent Nimetz proposal, noting "there will be no yes and no no." FM Bakoyannis had told Nimetz that Greece will seek greater clarity on the "scope" of the proposal before agreeing to it, but that Greece would engage fully as "the time to solve the issue is now." Vassilakis identified such issues as the name used on passports, plaques on front of Embassies, etc. as the sort of detail to be clarified. We noted that this is exactly what should be negotiated between the sides under Nimetz' auspices. Surprisingly, he did not raise the Government position expounded by FM Bakoyannis in advance to her trip to Washington that Greece cannot accept anything other than a "universal solution" (ref B) and suggested that issue of "external" versus "internal" usage was more important than what the Macedonians called themselves.

4. (S) Vassilakis said FM Bakoyannis and PM Karamanlis told Nimetz that Greece needs a geographic qualifier in the new name to ensure that it reflected the fact that this country was only a part of the broader Macedonian geography and heritage. The Ambassador and DCM emphasized to Vassilakis that Greece should not lock itself into a limited range of possibilities but let Nimetz try to find acceptable compromises.

5. (S) Vassilakis emphasized that Bakoyannis is consulting "very closely" with Karamanlis on the minutia of this issue, including clearing Vassilakis' anodyne public statement after the 2/19 talks. Vassilakis said he thought Dora was being very brave and potentially committing "political suicide" but that she was determined to push for a solution in the face of the enormous risk to her career.

6. (S) Nimitz had invited them to come to New York for negotiations for February 27-29 or March 3-5. Vassilakis was certain that for the March 6 NATO Ministerial, the Foreign Minister would not be in a position to support Macedonia's accession. While we could still hope that a result would be achieved by the Summit, he still believed the odds were less than 50 percent that a solution would be found in time to avoid a veto.

 Media Reaction

7. (SBU) Nimetz' latest proposal, two days on, is now being analyzed in detail in the media, dominating other news from Kosovo, Cyprus, and beyond. Virtually all media outlets have reported (accurately) on Nimetz' proposed five names; this morning influential "To Vima" printed the entire Nimetz proposal. Many commentators continue to express discomfort with the concept of a "dual name." Some see "traps" in the proposal, such as a suggestion that the name "Macedonia" can only be used by Greece for commercial purposes. Most have welcomed suggestions that Macedonian passports use the new international name. Most commentators appear to believe that the two sides are too far apart to come to closure prior to the April NATO Summit, and many still call for Greece to block a NATO invitation absent an agreement on a universal change that includes the Macedonian constitution. However, independent "Kathimerini" is still urging that Greeks "grow up" and "avoid populism" in foreign policy matters. Even left-leaning "Ethnos" suggested reserving judgment on the Nimetz proposal in today's lead editorial.

8. (C) The chief editor of "To Vima" told us this morning that the paper had printed the full Nimetz proposal "because we are journalists." He added that PASOK officials had confirmed to him that they had come out in favor of a veto even before being briefed on

the proposal "to deny Karamanlis any electoral boost." The leak prompted chief Greek government spokesman Roussopoulos to declare it against Greece's interests during his regular daily briefing.

Opposition Criticism

9. (SBU) Seizing on public skepticism and interest, the opposition has ratcheted up criticism of the government's handling of the issue. Main opposition party PASOK leader George Papandreou said that he could not accept a "dual solution" insisting that Macedonia's constitutional name must change or there must be a veto. Communist Party (KKE) leader Aleka Papariga said a composite name is acceptable but must define Macedonia "geographically, or else there may be an issue of border changes." Seeing a chance to criticize ruling New Democracy and former ruling party PASOK, the Coalition of the Radical Left (SYRIZA) leader Tsipras told the press this situation is the result of "15 years of erroneous tactics in Greek foreign policy." Finally, far-right party LAOS President Karatzaferis called for Greece to hold a referendum on any eventual agreement.

Government Public Response

10. (SBU) FM Bakoyannis has been front-and-center on the issue, making various public comments to the effect that Greece seeks a partnership with Macedonia (ref A), and that the government will not give away Greek vital interests. She has refused to go into the specifics of the proposal or the Government's reaction/likely proposed changes to it. Echoing his boss, MFA Spokesman Koumoutsakos told the press, "There are certain points the Government can accept, some others it cannot, and some more on which it will submit its observations. I won't say any more."

Comment: Exceeds Expectations

11. (S) Given that that the Nimetz proposal specifically rejects the concept of "universal usage," the Government's reaction to the proposal has been as good as we could have hoped for. Although the proposal certainly contains elements the Greeks cannot accept, they appear to have taken on board advice that they not reject the proposal out of hand and engage with Macedonia under Nimetz' auspices. Furthermore, in contrast to past practice, the Government appears ready to seek such changes through negotiations rather than through public airing of differences or a public assertion of redlines, even in the face of typically intense media scrutiny and opposition criticism.

12. (S) Given New Democracy's one-vote majority in the Parliament, and the fact that many New Democracy MPs privately share the concerns being expressed by the opposition, the Government's room for maneuver is very limited. PASOK, the main opposition party, is only making matters worse by tapping public sentiment and insisting that a veto is the only possible course unless the Macedonian constitution is changed to reflect a composite name. At the same time, Dora is masterfully working within her own party and across party lines to try to shape a debate that will allow her to find more room for negotiations while not shouldering all the responsibilities for a potential compromise. End Comment.

SPECKHARD

-5-

SOURCE: https://wikileaks.org/plusd/cables/08ATHENS258_a.html

GREECE/MACEDONIA: PM KARAMANLIS REITERATES VETO IF NO SOLUTION

Date: 2008 February 25, 14:43 (Monday)
 Original Classification: UNCLASSIFIED, FOR OFFICIAL USE ONLY
 Handling Restrictions: -- Not Assigned --
 Executive Order: -- Not Assigned --
 Enclosure: -- Not Assigned --
 Office Origin: -- N/A OR BLANK --
 Office Action: -- N/A OR BLANK --
 From: [GREECE ATHENS](#)
 To: -- N/A OR BLANK --

Canonical ID: 08ATHENS258_a
 Current Classification: UNCLASSIFIED, FOR OFFICIAL USE ONLY
 Character Count: 6171
 Locator: TEXT ONLINE
 Type: TE - Telegram (cable)
 Archive Status: -- Not Assigned --
 Markings: -- Not Assigned --

UNCLAS SECTION 01 OF 02 ATHENS 000258

SIPDIS

SENSITIVE
 SIPDIS

E.O. 12958: N/A

TAGS: PREL, PGOV, MK, GR

SUBJECT: GREECE/MACEDONIA: PM KARAMANLIS REITERATES VETO

IF NO SOLUTION SENSITIVE BUT UNCLASSIFIED - PROTECT ACCORDINGLY.

 SUMMARY

1. (U) In response to Parliamentary Questions, PM Karamanlis publicly reiterated that Greece will block a NATO invitation to Macedonia absent a name agreement, while reiterating desire to reach agreement. Greek opposition parties have loudly criticized any "dual name" solution, favoring a change in Macedonia's constitutional name. Weekend press dissected the leaked Nimetz proposal, with most commentators focusing on flaws. Meanwhile two polls were published that show strong opposition to any "dual name" and strong support for a Greek veto of a NATO invitation to Macedonia. Finally, UN envoy Nimetz told influential "Kathimerini" that he will be "objective" and "even handed" and plans another round of talks soon in New York. End Summary.

 Karamanlis to Parliament -- Veto If No Solution

2. (U) The PM's question time with Parliament on 2/22 became heated as opposition MPs challenged GOG policy on Macedonia. In response to criticisms against the GOG's policies, Karamanlis responded that "no solution means no invitation" for Macedonia. Karamanlis added that Macedonia's NATO and EU aspirations depend on "proof" Macedonia can be "a real ally and partner." This means it must "arrive at a mutually acceptable solution to the outstanding issues regarding its name."

3. (U) Opposition PASOK President Papandreou also criticized the leak of the Nimetz plan to the Greek press. FM Bakoyannis had previously publicly announced that she assumed

"political responsibility" for the leak, and we understand that the MFA is doing a robust leak investigation. Karamanlis noted that the leak "does not help," and reminded Papandreu that when he had been Foreign Minister there had also been a number of leaks of sensitive documents.

4. (U) Meanwhile, FM Bakoyannis has continued to take the high road in public comments, telling reporters that Greece seeks a solution "based on consensus, reality, and national dignity" on both sides. At a swearing-in ceremony for new conscripts, DefMin Meimarakis stressed that Greece will seek a solution through "dialogue and peaceful resolution of problems," but Greece will not accept any "threats against territorial integrity" or any "affronts to national principles." The ruling party Governor of Thessaloniki told reporters, "Macedonia cannot be bargained away or sold. Veto!" Finally, Metropolitan of Thessaloniki Anthimos called from the pulpit 2/24 for popular demonstrations against a dual name solution and for the government to veto Macedonia's accession into NATO and the EU; although not responding directly, new Archbishop Ieronymos reiterated that he wanted no role in "public debate on foreign affairs."

Opposition Criticism

5. (U) Greece's opposition parties have, uniformly, criticized government handling of the issue: -- PASOK: In an exclusive interview in influential "Ta Nea," Papandreu said PASOK opposes any "double name solution," and he criticized the government for agreeing to negotiate on that basis. -- Greece's communist party (KKE) leadership have also accused the government of "lying about a veto" on the name issue, while leftist party SYN President Alexis Tsipras has called for a composite name with a geographic reference.

Press Commentary -- Nimetz Proposal Flawed

6. (SBU) The Nimetz proposal was the overwhelming favorite subject of Greece's op-ed and editorial writers over the weekend. Those focused on the proposal itself noted its flaws, including the absence of a requirement for Skopje to amend its constitutional name and the inclusion in the proposal of names that do not contain geographic modifiers. Weekend press also speculated about friction between PM Karamanlis and FM Bakoyannis on the issue and examined a non-paper circulated by the MFA to MPs. (Note: Although it would not be surprising if there were Karamanlis/Bakoyannis frictions on the name issue, we continue to see indications that FM Bakoyannis is consulting very closely with PM Karamanlis on all aspects of this issue. End Note).

Polls: No Dual Name and No NATO Invite

7. (U) On Sunday, two separate polls were published on the issue. In one poll: -- 70.4 percent of respondents rejected use of the term "Macedonia" in any new name for Macedonia; and -- 66.6 percent rejected a double name solution. In the other poll: -- 59.3 percent of respondents said Greece should veto Macedonia joining NATO if the United States pressured Greece to accept the latest Nimetz proposal; and -- Only 5.3 percent said Greece should accept the Nimetz proposal.

8. (SBU) Comment: Although polling is well-developed in Greece, we cannot be certain that these polls were methodologically sound, and we note that some of the questions

were drafted in a leading manner. However these polls, and others showing similar results in the past, have now become part of the public dialogue on the Macedonia name issue. End Comment.

Nimetz Pledges Fairness/More Talks

9. (U) Finally, "Kathimerini" ran on Sunday an interview with Nimetz that has received wide coverage. Nimetz noted that he will be "objective and even-handed" with both sides. He added that he plans to call a new round of talks in New York "very soon" once the two sides have sent "official word" that they have completed their review of his proposal and are ready to provide a detailed response.

SPECKHARD

MACEDONIA MEETING NATO MEMBERSHIP CRITERIA

Date: 2008 February 25, 16:42 (Monday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [MACEDONIA SKOPJE](#)

To: [CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY](#) | [DEFENSE INTELLIGENCE AGENCY](#) | [GROUP](#)

[DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [JOINT CHIEFS OF](#)

[STAFF](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [RUESEN SKOPJE BETA](#) | [SECRETARY OF](#)

[DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#)

Canonical ID: 08SKOPJE153_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 5564

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings:-- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 02 SKOPJE 000153

SIPDIS

STATE FOR EUR/SCE, NSC FOR BERT BRAUN

E.O. 12958: DECL: 02/26/2018

TAGS: PREL, PGOV, KCRM, NATO, MK, GR

SUBJECT: MACEDONIA MEETING NATO MEMBERSHIP CRITERIA

REF: A. SKOPJE 143

B. SKOPJE 99

C. SKOPJE 86

Classified By: P/E CHIEF SHUBLER, REASONS 1.4(B) AND (D).

SUMMARY

1. (C) In striving to meet NATO membership requirements, the GOM is taking a constructive approach to resolving the name dispute with Athens, although there are concerns the Greeks will veto Macedonia's NATO bid even if Skopje demonstrates additional flexibility. The government has shown significant progress in pursuing implementation of the May 29 agreement, but opposition DUI tactics make it unlikely that the social package for victims of the 2001 conflict or a draft language law will be complete before key decisions are made on NATO membership. Anti-corruption efforts continue to reflect government willingness to tackle cases involving prominent ex-officials with past ties to the current government, as well as petty corruption that undermines public confidence in government institutions. End summary.

NAME DISPUTE -- CONSTRUCTIVE APPROACH

2. (C) Although resolving the name dispute with Greece is not a NATO membership criterion, the Macedonian government has worked hard over the past 10 days to find

through the Nimetz process a constructive solution to the issue that will remove the Greek veto threat. It has tried to prepare the public for a compromise, broken with its past "dual name" position to signal willingness to accept a differentiated name for use in international organizations, and reiterated its commitment to the Nimetz process and continued negotiations (ref A).

3. (C) Following meetings between the government and opposition over the February 23-24 weekend, Macedonia's political leaders reached consensus on using the five names proposed by Nimetz as a "common basis" for a mutually-agreed name to be used in bilateral relations with Athens. According to the PM's Chief of Staff Martin Protoger, the group also agreed to indicate which parts of the Nimetz proposal were acceptable, which needed further clarification, and which were unacceptable. Greek PM Karamanlis's recent press statements reiterating the threat of a Greek veto had made it difficult for the government to be more forward-leaning in its initial negotiating position, Protoger said.

 WILL ATHENS VETO EVEN IF SKOPJE IS FLEXIBLE?

4. (C) In a meeting with the Ambassador February 25, FM Milososki said there was increasing concern in government circles that Greece would veto Macedonia's NATO bid even if Skopje showed additional flexibility. In addition, he said, the government wanted to get from Nimetz further clarification about what was meant by paragraph 8 of his proposal ("No state shall assert exclusive rights, political or commercial, to the names "Macedonia" or "Macedonian" standing alone.) Was that formulation intended to exclude the right of Macedonians to describe their nationality or language?

[...]

MILOVANOVIC

-7-

SOURCE: https://wikileaks.org/plusd/cables/08ATHENS303_a.html

GREECE/MACEDONIA: PM TELLS PARLIAMENT "ONE NAME" THAT IS "GEOGRAPHIC"

Date: 2008 March 3, 12:19 (Monday)

Original Classification: UNCLASSIFIED, FOR OFFICIAL USE ONLY

Handling Restrictions -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [GREECE ATHENS](#)

To: [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [SECRETARY OF STATE](#)

Canonical ID: 08ATHENS303_a

Current Classification: UNCLASSIFIED, FOR OFFICIAL USE ONLY

Character Count: 2950

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

UNCLAS ATHENS 000303

SIPDIS

SENSITIVE

SIPDIS

E.O. 12958: N/A

TAGS: PREL, PGOV, MK, GR

SUBJECT: GREECE/MACEDONIA: PM TELLS PARLIAMENT "ONE NAME" THAT IS "GEOGRAPHIC"

REF: HOVENIER/EUR-SE EMAIL OF 2/29/08

SENSITIVE BUT UNCLASSIFIED -- PROTECT ACCORDINGLY.

SUMMARY

1. (SBU) During the PM's "Question Time" at the Greek Parliament, Prime Minister Karamanlis stated clearly that Greece seeks **one international name for all uses**, and rejected any compound names that would "describe the existing type of government" in Skopje. These statements further limit the GOG's room for maneuver on this issue; Ambassador Speckhard will meet with FM Bakoyannis 3/3 to gauge where things stand. Meanwhile, weekend polls indicated that **8 in 10 Greeks believe the GOG should veto Macedonia's NATO membership absent an agreed solution on the name**. End Summary.

Question

2. (U) At the 2/29 Parliamentary "Question Time," far-right LA.OS party leader Karatzaferis raised a number of questions on the Macedonia name issue (exact quotes e-mailed to EUR/SE and Embassy Skopje). In response, PM Karamanlis said the following:

-- **One Name For All:** Karamanlis said Greece's "aim" is a name that will "be in use by all - erga omnes," adding that this had also been the "objective" of previous Security Council resolutions.

-- **No Description of Existing Government:** With regard to what type of name Greece would accept, Karamanlis ruled out any name that "describes the existing type of government" in Macedonia. Such a name "cannot constitute a solution." Karamanlis added that this name should be "**geographic.**"

-- **Relations with Macedonia:** Karamanlis said Greece supports the "stability and progress" of Macedonia, and expressed desire to "develop economic and political relations fully."

-- **Potential Veto of NATO Membership:** Karamanlis said "our position of **no solution - no invitation** is clear," adding that if there is no solution there is "no ground" for Macedonia "to join NATO," as **NATO membership is predicated upon good neighborly relations.** Karamanlis termed Macedonia "intransigent," noting that Greece has "made big and constructive steps," and it is now time for Macedonia to do the same.

Popular Sentiment

3. (U) Meanwhile, weekend press reported widely on additional polling data showing that 8 in 10 Greeks feel the government should veto Macedonia's NATO membership absent a solution on the name dispute. At the same time, Greeks are evenly divided (48 percent each) about whether the battle for the name has already been lost. Polling data also indicated that **no potential name using the term "Macedonia" received the support of over 50 percent of the Greek population with the "Democratic Republic of Upper Macedonia," receiving the highest level of support at 43 percent.**

SPECKHARD

MACEDONIA: PREPARING FOR NIMETZ NAME TALKS, ROUND II

Date: 2008 March 4, 16:24 (Tuesday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [MACEDONIA SKOPJE](#)

To: [CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY](#) | [DEFENSE INTELLIGENCE AGENCY](#) | [GROUP](#)

[DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [NATIONAL SECURITY](#)

[COUNCIL](#) | [RUESEN SKOPJE BETA](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF](#)

[STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#)

Canonical ID: 08SKOPJE173_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 4257

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SKOPJE 000173

SIPDIS

STATE FOR EUR/SCE E.O. 12958: DECL: 03/05/2018

TAGS: PREL, PGOV, NATO, MK, GR

SUBJECT: MACEDONIA: PREPARING FOR NIMETZ NAME TALKS, ROUND II

REF: SKOPJE 87 AND PREVIOUS

Classified By: P/E CHIEF SHUBLER, REASONS 1.4(B) AND (D).

SUMMARY

(C) 1. In separate meetings March 4, the closest advisors to PM Gruevski and President Crvenkovski gave us the latest Macedonian thinking on the eve of the arrival of UN mediator Ambassador Nimetz. Even though the PM's and the President's offices suggested different red lines in the name negotiations, the overall feeling here is that **the Macedonians are on the verge of resigning themselves to a veto**, while **faintly hoping for an eleventh-hour miracle by the U.S.** The Charge stressed that only active engagement in the Nimetz process could lead to a positive outcome. End summary.

NIMETZ'S NEW IDEAS ARE WELCOME, BUT OUR POSITION IS FIRM...

(C) 2. With the PM's Chief of Staff Martin Protoger, the Charge stressed the importance of flexibility and continuous positive engagement in the Nimetz process. Protoger said the PM would "look at any new ideas Nimetz might have," but noted that the **PM's position**

remained that a name for bilateral use with Greece only was the only viable compromise. The Charge encouraged Protoger to look for a way for Macedonia to take full advantage of the Nimetz process and defend Macedonia's interests while showing a willingness for compromise. Putting a positive proposal forward would give Nimetz and the rest of NATO something to work with, the Charge emphasized. He urged that Macedonia give Nimetz a proposal that included acceptable elements of Nimetz's latest proposal. For example, one or more acceptable names from the Nimetz list for use at the UN, NATO, etc.; a statement in the agreement that says other countries can decide whether to use the constitutional name or the international name; a line in an inside page of the passport that states the fact that Macedonia uses the international name at the UN, NATO, etc. and in some cases bilaterally.

 DON'T QUIT

(C) 3. The Charge assured Protoger that the U.S. strongly supports the UN process and urged that Macedonia not quit. A frustrated Protoger responded that the citizens wanted "NATO, but not with broken dignity and honor." He pointedly asked if the U.S. had a Plan B in case of a veto. Without speculation on "day after" scenarios, the Charge predicted that Macedonia's engagement, or lack of engagement, in the Nimetz process would largely determine the perceptions of all NATO allies. If Macedonia took a step forward by advancing a constructive proposal that addressed Greece's concerns, Macedonia would gain international sympathy and would be in a much better position in the event of a veto.

 SCOPE OF USE -- A REPLACEMENT FOR FYROM

(C) 4. In a separate meeting the same day with P/E Chief, President Crvenkovski's Chief of Staff Natasha Savova reported that President Crvenkovski had instructed Ambassador Dimitrov the day before to tell interlocutors in Washington that Macedonia would be willing to use "Democratic Republic of Macedonia" everywhere the provisional name FYROM was used, including at the UN and in other international organizations, but not bilaterally or on passports. She said the President preferred that such a proposal for the scope of use come from Nimetz. Savova said she did not know whether PM Gruevski would accept that formulation, but added that Crvenkovski was prepared to "go public" with the proposal if Gruevski rejected it. (Note: Crvenkovski's threat to go public with this broader proposal (compared to the PM's "only with Greece" position) is at odds with his desire to have Nimetz make such a proposal. End note.)

 COMMENT

(C) 5. Our meetings today and Charge's conversation with the Foreign Minister on Friday suggest that the Macedonian side feels heavily inclined to resign itself to a veto, while harboring waning hopes that the U.S. will somehow save the day. The best hope for resolving this is to convince them not to give up, and instead take a proactive stance with Nimetz.

NAVRATIL

MACEDONIA: PRESIDENT & PRIME MINISTER ON VIENNA TALKS ON THE NAME

Date: 2008 March 20, 15:14 (Thursday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [MACEDONIA SKOPJE](#)

To: [CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY](#) | [DEFENSE INTELLIGENCE AGENCY](#) | [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [JOINT CHIEFS OF STAFF](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [RUESEN SKOPJE BETA](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#)

Canonical ID: 08SKOPJE212_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 10976

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 03 SKOPJE 000212

SIPDIS STATE FOR EUR/SCE, USNATO FOR AMB NULAND

E.O. 12958: DECL: 03/20/2018

TAGS: PREL, PGOV, NATO, MK

SUBJECT: MACEDONIA: PRESIDENT & PRIME MINISTER ON VIENNA TALKS ON THE NAME

REF: SKOPJE 201 AND PREVIOUS

Classified By: P/E CHIEF SHUBLER, REASONS 1.4 (B) AND (D).

SUMMARY

1. (C) In separate meetings with President Crvenkovski and PM Gruevski on March 17, the Ambassador said the US wants to help Macedonia and Greece reach a compromise on the name issue that will ensure Macedonia receives a NATO invitation at the NATO summit in Bucharest. Time is short, however, and the GOM needs to be more proactive in putting names on the table, preferably with a **geographic modifier** to meet Greek concerns.

2. (C) Both leaders said an agreement was possible, but that proposals such as those UN Envoy Nimetz had tabled at the March 17 Vienna talks on the name were non-starters. Both Gruevski and Crvenkovski suggested additional name options, including **Republic of Makedonia** (spelling variant) and **European Republic of Macedonia**. Crvenkovski suggested as a last resort a conditional invitation that would require resolution of the name dispute before ratification of Macedonia's membership. Both leaders said a Greek veto would not cause Macedonia to swerve from its reform course or continued work toward NATO and EU membership. We are less sanguine. End summary.

US WANTS TO HELP, TIME IS RUNNING OUT

3. (C) In a March 17 meeting, Ambassador Milovanovic told PM Gruevski that the United States wants a successful outcome to the name negotiations (reftel), but that there is

very little time left. She noted the meeting of the negotiators with Amb. Nimetz later that day in Vienna and emphasized that the goal is to settle the issue, not just participate in the process. The US supported including Macedonia in the upcoming round of NATO enlargement, but the goal would not be achieved without a deal with the Greeks. She asked the Prime Minister whether he thought there were prospects for finding a solution in time and what were his plans.

 AGREEMENT STILL WITHIN REACH

4. (C) Gruevski replied that agreement "probably" was possible. He described the March 13 trilateral (US--Macedonia--Greece) meeting in Brussels, in which FM Bakoyannis sharply rejected "State of Macedonia" and "State of Constitutional Macedonia" as name options, while Gruevski had again rejected "Upper," "New," and "Vardar" as modifiers. He said he was reluctant to put forward additional, more flexible names or positions for fear of being stuck with them when negotiations resume at some point in the future after a Greek veto. He did not accept that in any negotiation one can put forward a proposal or offer that is part of a package, and time-limited, and later withdrawn if agreement is not reached.

 TWO NAME OPTIONS; NEED MORE CHOICES

5. (C) Gruevski complained that Greece was not satisfied with simply getting Macedonia to change its name; it also wanted to choose the new name. The Ambassador said that was why the Macedonian side needed to supply a larger stock of potential names. Gruevski asked that the US side float two name ideas that might work for Macedonia: State of Macedonia (which FM Bakoyannis has rejected) and Republic of Makedonia (spelling variant). He made clear that he was only talking about replacing FYROM wherever it is currently used; he would not consider altering the name for bilateral use or for passports. 6. (C) The Ambassador told Gruevski he needed to come up with ideas more likely to be acceptable to Greece. He retorted that she had asked him to be forthcoming with possibilities, and those were the options he currently had in mind. She agreed we would forward the names.

 POST-VETO: REFORMS WILL CONTINUE

7. (C) In the event of a Greek veto, Gruevski said, his government would continue to pursue its reform course. He predicted several months of depression, frustration, and public and private actions that would not be favorably viewed in Greece. But reforms in Macedonia would continue with the same intensity, as would efforts to attract investments. The government would continue to work for NATO and EU membership.

8. (C) The Ambassador urged Gruevski to consider accepting instead the risk of a few months of potential unhappiness over a compromise on the name, followed by all the benefits of NATO membership and good relations with Greece, as well as the near-term boost to Macedonia's EU negotiation efforts. She said the U.S. would work to help explain

this decision to political leaders and the public. Gruevski responded that if the name options presented were unacceptable it would not be possible to explain the outcome.

VIENNA MEETING: DIKTAT VS. COMPROMISE

9. (C) In a meeting later that day, President Crvenkovski told the Ambassador that Amb Dimitrov had reported the meeting in Vienna had been "disappointingly bad." The newest Nimetz proposal "was worse than previous ones," and only included names with geographic modifiers and others Macedonia had rejected in the past -- New Republic of Macedonia, Republic of Upper Macedonia, or Republika Makedonija (Skopje) untransliterated. Was Nimetz trying to get Skopje to reject his proposals? The process looked more like a diktat than a compromise. Dimitrov told Crvenkovski that Nimetz told him "I am doing this deliberately to bring you closer to Greece."

MAKE AN OFFER

10. (C) The Ambassador said we had hoped progress in the Monday meeting would have paved the way for a meeting in Brussels this week to agree on a name. The US wanted a negotiated settlement. But Macedonia had to submit proposals, not just react to them. The PM's fear that a Macedonian proposal would be pocketed by Greece, only to have the goal post moved again, was misplaced -- any offer could be made conditional on reaching agreement.

The US wanted to facilitate the process, but we needed more active engagement from the Macedonian side. The next 10 days would be critical -- make or break.

TIME IS SHORT

11. (C) Crvenkovski agreed timing was critical. He said the PM and President would have to consult with the Parliament (for legal reasons) on any compromise solution reached. The latest date for doing so would be Friday, 3/28, assuming rapid parliamentary action to pass a resolution (by simple majority) agreeing to the solution. He said he had long favored making proposals and negotiating flexibly, but PM Gruevski was not ready to do so since it appeared Macedonia was being driven to accept the Greek position. Crvenkovski predicted the PM would become even more hardline in his stance as a result.

IF WE GET A GOOD PROPOSAL, ISSUE CAN BE RESOLVED

12. (C) Crvenkovski noted that he was disappointed that nothing proposed by Macedonia had been included by Nimetz in the Vienna talks, even as a throwaway. He said he had proposed various names during the last consultations with Nimetz (Autonomous Republic of Macedonia, State of Macedonia, Democratic Republic of Macedonia, Independent

Republic of Macedonia, Sovereign Republic of Macedonia, Free Republic of Macedonia), and that the GOM could have worked with those in the Vienna talks. If Macedonia received a good proposal from Nimetz, there was room to resolve the issue.

13. (C) The Ambassador pointed out that the proposal had to be acceptable to Greece. Crvenkovski replied that Dimitrov had told Nimetz in Vienna that his proposals had put Skopje in an "impossible situation." Nimetz had countered that the names proposed were ones Greece might be able to swallow. (Comment: We believe at least two of the three names on the table were previously proposed or accepted by Greece. End comment). Nimetz said that if there was positive response to his proposal, he would call for another meeting in New York, possibly next week. Crvenkovski told the Ambassador he wanted to respond quickly to Nimetz to preserve time in the process.

TWO POSSIBLE COURSES OF ACTION

14. (C) Crvenkovski said he was thinking of two possible courses of action in the coming weeks. He had thought of writing a letter to the UNSYG, NATO SYG, and other top leaders explaining the Macedonian position in the name talks and sharing the names Macedonia had proposed to demonstrate Skopje's willingness to be flexible. The Ambassador pointed out that that course of action would not help resolve the name issue before Bucharest. Crvenkovski then said he also was thinking of proposing "European Republic of Macedonia," which would show Macedonia's European orientation. He said that had once been suggested by the late President Trajkovski, however, and he was not sure PM Gruevski would accept it.

CONDITIONAL NATO INVITATION?

15. (C) The Ambassador urged Crvenkovski to find a geographic modifier that the Greeks had not yet put forward and propose it. The President asked whether, if a solution to the name dispute was not found before Bucharest, it would be possible to secure a conditional invitation in which both sides would agree to resolve the issue before Greek ratification. The Ambassador said the Greek side was very unlikely to accept that approach. Crvenkovski said that, in the event of a Greek veto, life would still go on in Macedonia. The government would continue to work to obtain a NATO invitation in the future, whether at the 2009 NATO summit or beyond. In the meantime, Macedonia could work on meeting EU benchmarks to receive a date for beginning accession negotiations.

COMMENT

16. (C) We are less sanguine than either the President or the PM about prospects for sustained public or government energetic practical efforts toward Euro-Atlantic integration in the near-term and possibly longer-term aftermath of a Greek veto. Gruevski is certain to call early elections with or without a NATO invitation, and the next GOM is likely to ride to power on a wave of anti-Greek resentment if Athens vetoes. Disillusionment with NATO in that event could also be strong. That would rob the government of incentives for continuing energetically with reforms, which will add to ethnic Albanian frustration -- and heightened inter-ethnic tensions -- over being left out

of the NATO club because of the ethnic Macedonian fixation on the name and national identity.

MILOVANOVIC

MACEDONIA: PM GRUEVSKI AFTER THE NATO SUMMIT

Date: 2008 April 4, 16:39 (Friday)
 Original Classification: CONFIDENTIAL
 Handling Restrictions -- Not Assigned --
 Executive Order: -- Not Assigned --
 Enclosure: -- Not Assigned --
 Office Origin: -- N/A OR BLANK --
 Office Action: -- N/A OR BLANK --
 From: [MACEDONIA SKOPJE](#)

Canonical ID: 08SKOPJE250_a
 Current Classification: CONFIDENTIAL
 Character Count: 5786
 Locator: TEXT ONLINE
 Type: TE - Telegram (cable)
 Archive Status: -- Not Assigned --
 Markings: -- Not Assigned --

To: [CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY](#) | [DEFENSE ATTACHE OFFICE SKOPJE](#) | [DEFENSE INTELLIGENCE AGENCY](#) | [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [JOINT CHIEFS OF STAFF](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [RUESEN SKOPJE BETA](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#)

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 02 SKOPJE 000250

SIPDIS

STATE FOR EUR/SCE E.O. 12958: DECL: 02/01/2018

TAGS: PGOV, PREL, PINR, NATO, MK

SUBJECT: MACEDONIA: PM GRUEVSKI AFTER THE NATO SUMMIT

REF: SKOPJE 239

Classified By: POLOFF BOSWORTH FOR REASONS 1.4 (B) AND (D).

 Summary

1. (SBU) In an April 4 meeting with PM Gruevski in the aftermath of Greece's veto of Macedonia's NATO membership bid at Bucharest, the Ambassador urged the PM to re-engage in the Nimetz process to resolve the name issue as soon as possible. Gruevski said he was willing to re-engage with Nimetz soon, but doubted Greece would be any more flexible on the matter in the near-term. He was pleased with USG agreement to pursue enhanced bilateral ties to address public concerns about Macedonia's security in the wake of the Greek veto, and said his party is still weighing whether to call for early elections. End Summary.

 Appreciation for USG Support

2. (C) During an April 4 meeting with the Ambassador, PM Gruevski thanked the USG for its strong support for Macedonia's NATO membership bid at the Bucharest Summit, despite Greece's unyielding insistence on vetoing membership for Macedonia absent an agreement on the name. He said that apart from a failed attempt by German Chancellor

Merkel and a similar Romanian gambit to persuade the GOM to accept the Greek name formulation -- Republic of Skopje (Macedonia) -- it had been gratifying to see most of the NATO allies concentrating efforts on persuading Greece not to veto.

Skeptical About Greek Flexibility Post-Bucharest

3. (C) Gruevski said he was pleased that U.S. leaders, during a U.S.-Macedonia bilateral meeting with Gruevski and President Crvenkovski, had made it clear that Macedonia had met NATO membership criteria, and that Macedonia would receive an invitation once the name issue with Greece was resolved. He added that the Slovenians had told him that Greek FM Bakoyannis had suggested that Greece had to veto due to public pressure, but that Athens could be more flexible on the name issue in the months following the Bucharest Summit. Gruevski hoped this would be the case, but was concerned that the Greeks might be even more rigid in their demands for a name change and scope of use in the wake of their self-described "victory" at Bucharest.

Will Remain Engaged in Name Talks, Timing Is Doubtful

4. (C) The Ambassador urged Gruevski to resume contact with Ambassador Nimetz and to restart the name negotiations as soon as possible. The PM replied that the GOM is prepared to resume contact with Nimetz as soon as next week, but he thought it would be some time before the Greek side was ready to re-engage. He also expressed concern that Macedonia's negotiating position was weaker now than it had been before Bucharest. Under the circumstances, Gruevski doubted that name negotiations could be completed in a few months, suggesting the process might take as long as two years or more.

Addressing the Public's Fears

5. (C) Gruevski said he was satisfied with the agreement reached with U.S. officials in Bucharest to engage in a dialogue to strengthen bilateral ties. That would help address public concerns related to Macedonia's future security. Closer defense and other bilateral ties would go far to reassure the public. They also would help the GOM make a strong case for continued troop deployments to such NATO missions as ISAF in Afghanistan.

6. (C) The Ambassador suggested taking a broad view of security in this dialogue. She stressed that there would be no "bi-lateral mutual defense treaty," as Macedonian media have reported. Rather, the agreement could enhance the U.S.-Macedonian relationship on several levels, including economic development and rule of law, for example. Gruevski said he expected FM Milososki to travel to Washington in the next week or two to continue those discussions with the Secretary and other USG officials.

[...]

Comment

8. (C) Gruevski was moderate and restrained in his comments about the Greek veto. He used no isolationist, nationalist rhetoric. We are encouraged by his focus on continuing reform progress and by his willingness to continue engagement on the name issue. At the same time, it is clear that he sees little hope for a near-term solution to the name dispute, absent a dramatic shift in the Greek position. [...] . End comment.

MILOVANOVIC

-11-

SOURCE: https://wikileaks.org/plusd/cables/08ATHENS627_a.html

GREECE/MACEDONIA - FOSTERING PROGRESS FROM ATHENS

Date: 2008 May 8, 13:09 (Thursday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions: -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [GREECE ATHENS](#)

To: [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [NATIONAL SECURITY](#)

[COUNCIL](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#)

Canonical ID: 08ATHENS627_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 10336

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 03 ATHENS 000627

SIPDIS

E.O. 12958: DECL: 05/08/2018

TAGS: PREL, PGOV, NATO, MK, GR

SUBJECT: GREECE/MACEDONIA - FOSTERING PROGRESS FROM ATHENS

REF: A. ATHENS 596

B. ATHENS 92

Classified By: Ambassador Daniel V. Speckhard for 1.4 (b) and (d).

SUMMARY

1. (C) Foreign Minister Bakoyannis and Prime Minister Karamanlis continue the public line that Greece supports Macedonian integration into Euro-Atlantic structures, but only after the name issue is resolved. They continue to profess that the next move must be Macedonia's to agree to a name acceptable to Greece with a broad scope of use (they do not view Macedonia's acceptance of the latest Nimetz proposal on the eve of the Bucharest Summit as a significant expression of flexibility). The Greeks also continue to maintain that an acceptable solution must be comprehensive - "erga omnes" - and make clear that the "Republic of Macedonia" comprises only part of a larger/historic Macedonia. Karamanlis and Bakoyannis have termed Skopje "intransigent," and various Greek officials appear to be backgrounding the Greek press that Greece sees little reason for further negotiations under Nimetz' auspices until Skopje "shows readiness to compromise." The Greeks also term Macedonian PM Gruevski's call for a public referendum on any solution as evidence of Macedonia's lack of desire to reach an agreement. Finally, we are hearing from all our Greek contacts that they see no possibility of further compromise from Skopje until after the June Parliamentary elections and the formation of a new government in Macedonia.

2. (C) Although we continue to press at all levels for active engagement, flexibility, and creativity, we believe it unlikely that the Greeks will be more energized until after the Macedonian elections. We also assess that the Greeks may be laying out a public maximalist line and that further compromise from Athens may be possible should the

Greeks perceive concomitant movement from the Macedonians. In particular, the Greeks may be led to revise their position on an "erga omnes" solution in favor of Nimetz' most recent formulation of a "domestic name," and an "international name." Furthermore, the Greeks may also be persuaded to deal with the sensitive issues of Macedonian identity and language tacitly rather than explicitly in any document, if the Macedonians could agree to the same. The Greeks, however, will wait for what they deem as "credible" indications from Skopje that it is prepared after the elections to move beyond Nimetz' most recent proposal and accept some sort of name in which the term "Macedonia" is modified by a descriptive adjective before showing any additional flexibility. We should continue to urge the Greeks to come up with several names they can live with, and which the Macedonians have not rejected, and provide those to Nimetz, rather than only reacting to Nimetz' ideas. As we seek levers that will sway the Greeks on this issue, we continue to make clear to them our determination to reach a compromise soon so that Macedonia can join NATO on the same timetable as Croatia and Albania. End Summary.

 The Greek Line

[...]

MFA Balkans Director Angelopoulos told us that Greece will "gladly respond" to any indication from Skopje that it is ready to consider names beyond the most recent Nimetz proposal "Republic of Macedonia (Skopje)," which Greece has rejected. It seems clear, however, that in spite of our constant badgering, the Greeks are in no mood to offer further compromises at this time, and they are awaiting signals from Skopje.

4. (C) Post-Bucharest, Karamanlis and Bakoyannis have both made statements that any solution must be comprehensive - "erga omnes") and that the name that make clear that "Macedonia" comprises only part of a larger/historic Macedonia. And, the Greeks are not limiting their comments to the Greek media; FM Bakoyannis made these points in an April 29 Op-Ed in the Washington Times.

5. (C) The Greeks appear skeptical that they will receive the signals they profess to seek from Skopje, at least in the short term. The Greek press is widely reporting various "unnamed government sources" opining that there is little reason to engage further with Skopje under Nimetz' auspices until Skopje shows it is "ready to compromise." Furthermore, in spite of our constant pressuring, virtually all of our Greek contacts at all levels have told us that they assess that Skopje will make no positive signals to Greece in the run-up to the June Parliamentary elections. The Greeks appear to expect little from Macedonia until after a new government is formed in there. Our contacts point to PM Gruevski's widely reported remarks about the need for a public referendum on any name solution as an indication of how dealing with this issue in Macedonia's heated political climate could torpedo any prospects for further progress.

 Fostering Progress

6. (C) Although we press all of our contacts at all levels for active engagement, creativity, and flexibility, we assess that the Greeks are unlikely to move off of their public positions until after they know who their Macedonian negotiating partners will be, and they see some indications that those partners will be prepared to entertain changes

to the Nimetz March proposal. The Greeks will respond to invitations from Nimetz for discussions, but they are unlikely to take any steps to narrow further the differences between the sides until this has occurred.

7. (C) Few levers are likely to influence Greek behavior on this point. Although the Greeks value their bilateral relationship with us, there is nothing on the U.S./Greece bilateral agenda that assumes the political and public importance in Greece of the name issue. Linkages between Greek behavior on Macedonia with Greek desiderata on unrelated issues is likely to remain counterproductive. Explicit linkage of the name issue with Greece's desire to participate in the visa waiver program (VWP) is likely to have the reverse effect and make it more difficult for the political leadership in the face of what the press will label "blackmail" to sell out their cultural heritage. Likewise, we need to avoid actions that could initiate a "tit-for-tat" response that could jeopardize other strategic interests with Greece, such as:

- our ongoing unrestricted use of the deep water port and air field at Souda Bay
- our key military logistics hub in the Eastern Mediterranean
- and the Port of Thessaloniki as a key route for transit of goods to Kosovo and the Balkans.

Greek Flexibility) Not Necessarily An Oxymoron

8. (C) We do assess, however, that the Greeks are laying out a maximalist position that could be subject to further revision under the right conditions. Should the Greeks deem that the Macedonians are prepared to move beyond the most recent Nimetz proposal towards a name that is more acceptable to Greece, we could envision a concomitant change in the Greek position in the following areas for example:

- Scope of Application: Although the Greeks insist on "erga omnes," we assess that they may be led to revise this position in favor of Nimetz' most recent suggestion of a "domestic name" and an "international name" as laid out in the March proposal. We can also expect the Greeks to continue to seek assurances that the "international name" will be used for bilateral relations, including by the U.S. (in spite of our having given no hope on the latter).
- Macedonian Identity and Language: We assess that there may also be greater flexibility on how best to handle the sensitive issue of Macedonian identity and language (e.g. what understandings exist for use of the adjective "Macedonian"). Greek negotiators have emphasized to us that an explicit affirmation of a Macedonian people and Macedonian language in the document (as PM Gruevski seems to insist on) would impose an insurmountable barrier for ratification of the agreement in the Greek Parliament. They acknowledge that, if the agreement is silent on "the adjective," the Macedonians will likely get what they need from everyone in the world (except Greece) through everyday usage. To make it into a public issue, however, will make negotiations far more complex than they already are.

Ready for A Deal But On Their Terms

9. (C) In short, the Greeks want to get this behind them, but are unwilling to make many concessions in their positions to do so. They see Macedonia as the demander; they

accordingly expect Skopje to make further concessions to achieve a deal. The difficulty of negotiation is overlaid with the ubiquitous condescension with which Greeks speak to and about Macedonians. GOG spokesmen swear to us that they are doing their best to speak with respect for the "Skopjeans," but their success is limited, and the Greek press makes no such effort.

10. (C) Limited additional Greek flexibility is possible, but in spite of our best efforts to push Greece to show initiative in the negotiations, the Greeks are likely to continue to wait until after the Macedonian elections and a move by Skopje to show further flexibility on the name in line with the geographic or other adjective that is in front of "Macedonia" and gives connotation that it is only a part of the broader Macedonia. Our stance, hardball or softball, is unlikely to affect their political calculations in the near term. In spite of this, the Embassy will continue to use every opportunity to press them to recognize their responsibility and interest to follow up on their commitment to work expeditiously to find a solution to this longstanding problem.

SPECKHARD

-12-

SOURCE: https://wikileaks.org/plusd/cables/08ATHENS734_a.html

TOUR D'HORIZON WITH FM BAKOYANNIS

Date: 2008 May 28, 13:52 (Wednesday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions: -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [GREECE ATHENS](#)

To: [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [NATIONAL SECURITY](#)

[COUNCIL](#) | [RHMFISS CDR USEUCOM ALT SHAPE BE](#) | [RHMFISS](#)

[CDRUSANATO SHAPE BE](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF](#)

[STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#) | [UNITED STATES EUROPEAN COMMAND](#)

Canonical ID: 08ATHENS734_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 10121

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 03 ATHENS 000734

SIPDIS E.O. 12958: DECL: 05/22/2018

TAGS: PREL, PGOV, NATO, UNSC, IR, MK, GR

SUBJECT: TOUR D'HORIZON WITH FM BAKOYANNIS

REF: A. ATHENS 651

B. ATHENS 678

Classified By: Ambassador Daniel V. Speckhard for 1.4 (b) and (d).

SUMMARY

1. (C) In a May 23 meeting with Ambassador Speckhard, FM Bakoyannis said she and PM Karamanlis had told Macedonian President Crvenkovski that Greece seeks to conclude the name negotiations quickly. Macedonia must choose an adjective for "Macedonia" that makes clear the country is part of a broader Macedonia, and the adjective must precede "Macedonia." The new name must also be used **on all documents, passports, products, etc.** She said Greece does not insist on a change in the constitutional name, but she did not see how the Greek view of the scope of application could be achieved without the new name being reflected in the constitution. The Ambassador pressed for rapid conclusion to the issue and for maximum flexibility from the Greeks.

2. (C) [...]

Macedonia Name

3. (C) Bakoyannis provided readout of her and PM Karamanlis' conversations with Macedonian President Crvenkovski on the margins of the May 21 SEECF Summit in Bulgaria:

-- Name: They told Crvenkovski that Greece would not impose a name; he could pick the adjective -- "Gorno," "Upper," "North," etc., as long as the adjective made clear that

the country in question is only a part of a broader "Macedonia," and the adjective precedes the noun. They told him that "Republic of Macedonia Skopje" will not work.

- Referendum: Bakoyannis said they had not threatened or insisted that Greece would require a referendum if the Macedonians held one. They did tell Crvenkovski it was a bad move that would lead the Greek opposition to insist there should be a referendum on the enlargement decision, not the name. The Ambassador responded that Greece's approval would be the parliamentary ratification. Bakoyannis responded that it would be difficult to explain to the public that the Macedonians could let the public decide, while resisting similar arguments in Greece or elsewhere in Europe. She added she was worried about the pressure for referendums on enlargement in the EU context, and the impact of the referendums on Turkey.
- Scope of Application: They told Crvenkovski the new name needs to be a name used on documents, passports, products, etc. The Ambassador pushed back, noting that requiring a change in the Macedonian Constitution would be a bridge too far. She responded that Greece does not insist on a constitutional change, but she added she did not see how it would be possible to have a name used for all international usage, including commercial, and not have it reflected in the Constitution.
- Timing: They told Crvenkovski that they are serious in pressing ahead. At the same time, given the time it would take to form a government in Skopje after the Parliamentary elections, they were skeptical that there would be sufficient time to arrive at a solution before July 9th. The Ambassador urged her to press ahead.
- PM Gruevski: Bakoyannis more generally noted that the GOG is worried about Gruevski; she said he is using old style Balkans rhetoric internally that is divisive (Macedonians versus Albanians), adding that the Bulgarians have similar concerns.

4. (C) Throughout the conversation, the Ambassador encouraged FM Bakoyannis to press ahead and be flexible in the negotiations. The timing is right to seize the opportunity after the elections to get this issue behind us.

[...]

SPECKHARD

MACEDONIA: RESOLVING THE NAME ISSUE -- BACK TO BASICS

Date: 2008 July 17, 15:39 (Thursday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions: -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [MACEDONIA SKOPJE](#)

To: [CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY](#) | [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL](#)

[COLLECTIVE](#) | [JOINT CHIEFS OF STAFF](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [RUESEN](#)

[SKOPJE BETA](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#)

Canonical ID: 08SKOPJE461_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 8270

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 02 SKOPJE 000461

SIPDIS

STATE FOR EUR - A/S FRIED FROM AMBASSADOR MILOVANOVIC

E.O. 12958: DECL: 07/16/2018

TAGS: PGOV, PREL, MK, GR

SUBJECT: MACEDONIA: RESOLVING THE NAME ISSUE -- BACK TO BASICS

REF: ATHENS 1009

Classified By: AMB MILOVANOVIC, REASONS 1.4 (B) AND (D).

SUMMARY

1. (C) In order to maximize chances for resolving the name issue by the December NATO NAC, we recommend the following:

--getting UN mediator Nimetz to refocus talks on the core issues of a name formulation and scope of use;

--dealing with "peripheral" issues after the name issue has been resolved, perhaps in a UNSCR, and as part of a package of confidence-building measures based on resolution of the name issue;

--leveling an asymmetrical playing field by letting Athens know that, while it clearly is negotiating from a position of strength in the post-Bucharest environment, it cannot dictate the terms of a name solution and expect that Skopje will accept those terms, even at the risk of the GOM losing its NATO membership prospect this year;

--in the absence of an action-forcing event such as the Bucharest Summit, committing to high-level USG engagement to push and support an effort, complementary to the Nimetz process, to close an Athens-Skopje deal by the December NAC; and

--encourage direct talks between PM Gruevski and PM Karamanlis, preferably in a third country and possibly starting on the margins of the UNGA, to establish some personal rapport and give each leader a better sense of his counterpart's interests in a solution.

 PERIPHERAL MATTERS OBSCURE CORE ISSUES

2. (C) PM Gruevski's letter to the Greek PM asking for resolution of Macedonian minority rights and restitution issues in Aegean Greece, and the Greek reaction to it (reftel), reflect the extent to which progress on the name issue has gotten bogged down in peripheral issues. Gruevski believes the latest raft of ideas from UN name mediator Nimetz contains peripheral issues favorable to Greece (e.g., exclusive Greek claims to ancient Macedonian heritage). He has now responded in kind by throwing the Aegean issue into the mix (and upped the ante by doing so publicly). We believe the two sides, led by Nimetz with strong USG backing, need to get back to basics and to refocus discussions on resolving the name issue within the framework of the 1995 Interim Accord (IA).

 PUT FIRST THINGS FIRST

3. (U) Under the 1995 IA, and UNSCRS 817 and 845 (1993) preceding it, both sides committed to negotiations under UN auspices with a view to reaching agreement on the name of the state. Such issues as commercial use of the name, use of toponyms, cultural heritage, or adjectival description of the Macedonian nationality and language were not mentioned in either the UN resolutions or the IA.

4. (U) We believe the USG should encourage Nimetz to put first things first and return to the core issue of finding a mutually acceptable formulation for the name, and of determining the scope of use for it. Issues such as minority rights, claims to ancient heritage, or descriptions of nationality/language should be left for later discussions, historical commissions, UNSCRs, etc., once resolution of the name and scope of use have boosted confidence between the two sides.

 LEVELING AN ASYMMETRICAL PLAYING FIELD

5. (C) The GOM assesses that Greece, having vetoed Macedonia's NATO membership invitation at Bucharest, now believes its position of overwhelming strength removes any need to negotiate, and that Athens believes there are no limits to the demands it can impose and goal posts it can move in order to dictate the terms of a name agreement. Nimetz's recent floating of ideas, heavily weighted toward Greek positions, feeds that GOM perception. So does the recent statement by NATO Secretary General Scheffer to the effect that the GOM has to recognize that Macedonia is the one asking for membership in NATO, and not the other way around. While such arguments may be objectively true, they only reinforce PM Gruevski's view that no reasonable compromise is achievable with Greece at this time.

6. (C) Thus, Gruevski's approach has toughened, as reflected in the letter he sent to PM Karamanlis on Macedonian minority and restitution issues in Aegean Greece. Currently enjoying an unprecedented 66% approval rating in the polls, and with an 82-seat super majority in Parliament, Gruevski is confident he has the public's support for a tough negotiating stance. Greece's attempt to wield the EU stick to force a solution is also likely to fail. Gruevski can live with the status quo vis-a-vis Macedonia's EU membership

bid, since the country's current "EU candidate country" status gives Macedonia access to EU development funds, advisers, and negotiations on a visa liberalization regime. What is clearly very bad for Macedonia is not -- at least in the short term -- bad for Gruevski politically.

7. (C) Despite all of the above, we believe it is possible to persuade Gruevski, and the Macedonians more broadly, to make a deal on the name that paves the way for NATO and EU membership and better bilateral relations with Greece. A key element to re-establishing positive momentum, and refraining from provocative moves such as the open letter regarding ethnic Macedonians in Greece, will be convincing Gruevski and company that we have a way of getting the Greek side to a more reasonable position. The Macedonians perceive the Greeks as continuously raising the price tag on an agreement, with no one else having the ability or willingness to constrain them. Under these circumstances, giving in on anything just seems to the Macedonians to invite further demands. We need to be clear with Athens that it cannot simply dictate the terms of a solution. If the Greeks are going to get to pick the name (by limiting the field of acceptable options), they are not going to convince the Macedonians to accept a comprehensive scope of use up to and including changing the Constitution. A much broader scope is possible with a more modest name change (e.g., Republika Makedoniya).

MOVING FORWARD: HIGH-LEVEL USG ENGAGEMENT....

8. (C) In the absence of an action-forcing event on the horizon comparable to the Bucharest Summit, we believe the process will require sustained, regular high-level USG engagement -- perhaps at the level of the Secretary or NSA -- to complement the Nimetz talks and speed progress toward a solution before the December NAC. The September UNGA would provide an ideal venue for kick-starting the process, with the Secretary or NSA Hadley meeting with both Prime Ministers to push for a solution by December. The parties also should be invited, again at the highest level, to Washington to hear USG views, including a tough message to Gruevski that makes it clear that his last, best chance for resolving this issue is going to be under the current US Administration, regardless of who is elected in November. We believe that approach will be more effective than U.S. shuttle diplomacy between Athens and Skopje, which could focus excessive local media attention on the process and unduly raise local public expectations for a breakthrough.

...AND DIRECT DIALOGUE

9. (C) Media caricatures of the GOG and GOM in both capitals appear to contribute substantially to each side misreading or misunderstanding the positions, intentions and actions of the other. We believe it would be useful for the two key decision-makers in this process -- PM Gruevski and PM Karamanlis -- to meet one-on-one for direct talks to at least attempt to improve each leader's understanding of his counterpart's positions and equities in the issue. Although the attempt could backfire, continued talks only at the negotiator level (Vassilakis and Dimitrov/Protoger) are unlikely to get us to a solution by December.

MILOVANOVIC

GREECE/MACEDONIA: FURTHER PERSPECTIVES ON RESOLVING THE NAME ISSUE

Date: 2008 July 21, 08:13 (Monday)
 Original Classification: CONFIDENTIAL
 Handling Restrictions -- Not Assigned --
 Executive Order: -- Not Assigned --
 Enclosure: -- Not Assigned --
 Office Origin: -- N/A OR BLANK --
 Office Action: -- N/A OR BLANK --
 From: [GREECE ATHENS](#)
 To: [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [JOINT CHIEFS OF STAFF](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#)

Canonical ID: 08ATHENS1030_a
 Current Classification: CONFIDENTIAL
 Character Count: 6148
 Locator: TEXT ONLINE
 Type: TE - Telegram (cable)
 Archive Status: -- Not Assigned --
 Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 02 ATHENS 001030

SIPDIS DEPT ALSO FOR EUR/SE AND EUR/SCE

E.O. 12958: DECL: 07/18/2018

TAGS: PREL, PGOV, NATO, MK, GR

SUBJECT: GREECE/MACEDONIA: FURTHER PERSPECTIVES ON RESOLVING THE NAME ISSUE

REF: A. SKOPJE 461
 B. ATHENS 1027

Classified By: Ambassador Daniel V. Speckhard for 1.4 (b) and (d).

 SUMMARY/INTRODUCTION

1. (C) Embassy Skopje has provided useful ideas on steps the U.S. might take to advance the name negotiations. In that spirit we want to offer Embassy Athens' thoughts on where the Greeks currently are on this issue, and what it might take for them to conclude a deal. We believe the Greeks are sincere in wanting a solution but are unlikely to move to a compromise unless they are sure the GOM will agree to, at a minimum:

-- A new **composite name** that makes clear the country in question comprises part of a broader, historic Macedonia;

-- Agreement that the new name will be used **for all/all international usages**.

2. (C) If Athens perceives that the GOM has truly accepted the notion that they will have a composite name that will be used **without exception outside their borders**, we can anticipate coming to closure on this issue. If not, it is our assessment that regardless of what we do, and at what levels, prospects for progress are slim. The current assessment

of the Greek government is that the GOM is still looking for ways to avoid this outcome and have the possibility to use "Republic of Macedonia" in some international usage. Moreover, they believe that over time the Macedonians would work to undermine an agreement by further broadening the usage of "Republic of Macedonia" in international affairs. Hence the Greeks' "one name, all usage" approach to the issue.

3. (C) That said, we strongly support:

-- The suggestion to encourage a focus on the core issues - which we believe to be the name to be used and its scope of application;

-- The suggestion to press the UN mediator and the parties to address peripheral issues only after the core issues are addressed - although we anticipate that the Greeks will want to see how the peripheral issues are addressed before they agree to any final package; and

-- The proposal to press the parties to engage in direct talks. End Summary/Introduction.

Where the Greeks Are

4. (C) Following the disappointing decision by Greece not to join consensus on a NATO invitation to Macedonia at the Bucharest Summit, the Greeks feel like they took their hits; however, they also point to the support they received from some -- particularly France. At this point, senior Greek officials appear to believe they have paid whatever price they are going to pay, and we can identify few levers that we can usefully employ or persuade others to employ that are significant enough to move them. While we understand it is not particularly welcome news, we believe that the Greeks are not likely to show any further flexibility in their position until they feel the GOM is willing to accept at least the following:

-- A new composite name that makes clear the country in question comprises part of a broader, historic Macedonia (such as "Republic of Northern Macedonia," "Republic of New Macedonia," "Republic of Upper Macedonia," etc.); and

-- Agreement that the new name will be used for all international usages, including for bilateral use. PM Karamanlis and FM Bakoyannis have been clear both and in private that the solution must be "clean," and that they will not accept any arrangement by which Macedonia could seek to use a name other than the new international name in any international context. It is worth noting that, for the Greeks, this would represent a concession from their public position that any name be truly "erga omnes" involving a change in the Republic of Macedonia's constitution.

5. (C) If the Greeks believe that the Macedonians are willing to enter into such a commitment and are sincere in their promise to comply, then we can anticipate coming to closure reasonably quickly. However, in the absence of these conditions, we think it unlikely that progress will be possible in the negotiations regardless of what the United States or other Allies do, and irrespective of the level at which it is done. To date, the Greeks do not believe the Macedonians are willing to make and comply with such commitments.

6. (C) We fully understand that these conditions may be a bridge too far for Skopje, but we believe it is useful to have an honest assessment of what it would take to get Athens to move in the coming months.

Areas of Focus

7. (C) With that background in mind, we strongly support the following Embassy Skopje recommendations (ref A):

-- Focus on the **core issues**: We agree that this should be the UN mediator's focus - pressing the sides to find a mutually acceptable formulation for the name and to determine its scope of use;

-- Address **peripheral issues** only after the core issues are addressed: We agree with this approach, but caution that for the Greeks (and likely for the Macedonians) the devil is in the details, and nothing is likely to be agreed until everything is agreed. The Greeks are going to want to know what any implementing UNSCR looks like, and we suspect they will want assurances in this regard before they will agree to any final package; and

-- **Direct Talks**: We agree that direct talks are preferable to the current situation, although we may not want to insist that they be at the PM to PM level. **FM Bakoyannis may be a better Greek interlocutor than the Prime Minister**. One of our long-term talking points to the Greeks has been to talk directly to the Macedonians. However, given the levels of suspicions and mistrust (which have further suffered through the recent ref B PM to PM exchange of letters), this may be a tall order.

SPECKHARD

MACEDONIA/GREECE: WHAT THE MACEDONIANS NEED TO RESOLVE THE NAME DISPUTE

Date: 2008 July 29, 15:31 (Tuesday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [MACEDONIA SKOPJE](#)

To: [GREECE ATHENS](#) | [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [JOINT CHIEFS OF STAFF](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#)

Canonical ID: 08SKOPJE491_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 10987

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 03 SKOPJE 000491

SIPDIS

E.O. 12958: DECL: 07/29/2018

TAGS: PREL, PGOV, NATO, GR, MK

SUBJECT: MACEDONIA/GREECE: WHAT THE MACEDONIANS NEED TO RESOLVE THE NAME DISPUTE

REF: ATHENS 1030

Classified By: DCM THOMAS J. NAVRATIL FOR REASONS 1.4 (B) AND (D).

Elements of a Deal

1. (C) Embassy Skopje assesses that in the context of an agreement that clears the way for NATO membership and the start of EU accession talks, the Macedonian government would ultimately accept the following terms:

-- Name: Republic of Northern Macedonia (or: Republic of North Macedonia)

-- Scope: in all international organizations, plus bilaterally by any country that does not want to use the constitutional name. (Although we have not discussed this explicitly, presumably international agreements would follow the same pattern, with multilateral ones using the new name and bilateral ones having the option.) Macedonia would use its constitutional name in referring to itself, on passports, product labels, in the media, etc.

-- Identity: The language and nationality would be called Macedonian, but this could be handled tacitly, perhaps as a subsequent annex to a UNSCR, or in some other internal UN document not subject to Greek review/approval. Bottom line is Macedonia needs

assurance that their language, nationality, etc. would continue to be called Macedonian, not North Macedonian.

2. (C) Today PM Gruevski would take exception to several aspects of this package. He wants the modifier to be in parentheses; he wants recognition of Macedonian language and nationality to be explicit rather than tacit. On scope, he would want to limit usage to IOs in which FYROM is already used. For bilateral use, he would want the UN merely to authorize, rather than encourage or recommend, use of the new name. Similarly, he would seek to limit use of the new name on international agreements. Nevertheless, we anticipate that he would in the end decide to give ground on these issues if it got him the deal. In any case, he has made holding a national referendum part of his governing platform and he will insist on fulfilling that prominent public pledge. An agreement in September would allow time for this referendum and passage of a UNSCR prior to the December NAC.

3. (C) Conversations with Prime Minister Gruevski and President Crvenkovski, summarized below, underlie Embassy Skopje's assessment. This cable, together with Athens 1030, illuminates the substantial gaps between the Macedonian and Greek positions at this time.

 Amb. Milovanovic) PM Gruevski July 25

4. (C) After discussing concerns about Macedonian developments that may affect NATO perceptions of Macedonia's readiness (election problems, Parliament problems, spectacular arrests, budget rebalance away from MoD), the Ambassador urged that Macedonia take action to ensure that it not only does not slip below NATO criteria, but that it keep up as NATO continues to move ahead. Gruevski asked in turn if we can solve the name issue. The Ambassador replied that we are prepared to help Macedonia on this, and that we are urging that the negotiations focus solely on the key areas of the name and the usage, without inclusion of other bilateral issues.

5. (C) Gruevski expressed his view that Greece is determined not to solve this issue, and therefore he decided to open other issues (i.e., ethnic Macedonians in Greece). The Ambassador urged that Macedonia exert maximum efforts to find a solution. Gruevski welcomed the next round of talks with Amb. Nimetz in mid-August, and is prepared to accept Nimetz's invitation for a meeting among Gruevski, Karamanlis, and Sec. Rice if the August talks go well and produce progress toward a solution.

 A/S Hill) PM Gruevski July 26

6. (C) A/S Hill asked about lines of communication with Greece, and Gruevski mentioned only the UN process. Gruevski shared his assessment that the Greek side does not have the intention to solve the problem. He noted upcoming elections in Greece (early Parliamentary elections sometime between October and April (note: Emb. Athens sees early elections as very unlikely), local elections in April, and European parliamentary elections in June) and cited Greek press reports as indicating lack of intention to solve. Gruevski argued that Karamanlis' position has hardened since last October. No longer seeking just to find a new name to replace FYROM, Karamanlis now seeks to broaden the

scope to all usages, and limit the Macedonian identity, history, use of toponyms. Gruevski said he is willing to solve this, based on real, reasonable redlines. Hill said he needs to make sure the Macedonian people don't become frustrated and have a nationalist reaction. Gruevski said this is already happening in Greece.

7. (C) Gruevski cited a recent poll that VMRO commissioned which he said showed that only 13 percent of Macedonians would accept the name Republic of North Macedonia. Nevertheless, if there were a proposal to use a name like that, with the new modifier in parentheses, to be used wherever FYROM is now, and recognition that the nationality and language would be called Macedonian, Gruevski expressed confidence that the public would support it in a referendum. He said that he would support it, he would expect President Crvenkovski, the international community, and the media to support it, and that with a two-month campaign the public would approve.

Amb. Milovanovic, A/S Hill) Pres. Crvenkovski July 27

8. (C) Crvenkovski said that the current situation with name issue is blocked and he is concerned that this could go from a temporary situation to become permanent. Everyone including the international community is getting used to the situation, which contributes to the threat of it being long lasting/permanent. He is pessimistic for two reasons: Karamanlis and Gruevski.

9. (C) Crvenkovski thinks Greece could agree to Northern Macedonia. Hill asked about Macedonian identity and language. Crvenkovski said a possible way out is the Greek position that discussion is on the name of the country, and nationality and language are not part of the talks. Crvenkovski sees as a possible solution that only the name and its scope of use are in the bilateral talks with Greece and in the bilateral agreement Greece would sign. Macedonia needs to keep Macedonian as its language and nationality/identity but this could be in the UNSCR only (as an appendix), not in something Greece has to sign or sign onto, thus saving face for Greece and making agreement on name and scope possible. Crvenkovski says Nimetz understands this approach.

10. (C) Crvenkovski thinks Republic of (Northern) Macedonia with a scope of using this wherever FYROM is used would work. Says the scope strikes him as the most problematic element. Pre-Bucharest proposal that Macedonia accepted recommended that nations consider using (or recommended that they use) the agreed name in bilateral relations instead of the constitutional name, but the most recent Nimetz proposal went to requiring bilateral international use and this is too much. Also too much is any formula that requires Macedonia to call itself something other than Republic of Macedonia, for example on passports or products. It is one thing to discuss how others call Macedonia, and under what circumstances, but quite another beyond the scope of the discussions or of the possible/reasonable to talk in terms of dictating that Macedonia call itself something other than its constitutional name.

11. (C) Crvenkovski said that Greece's tactic is to provoke, change goal posts, and prolong negotiations. But this is no reason for Macedonia (PM Gruevski) to adopt the same tactics (e.g. adding the Aegean Macedonian issue to the pot). Macedonia needs a quick resolution and Greece does not so why would they have the same tactics of obstructionism and delay? But PM Gruevski is adopting exactly that delaying tactic.

12. (C) Crvenkovski is concerned that with Albania and Croatia en route to NATO/EU and Serbia also, with an OK government and Karadzic arrested, this means Macedonia is in serious danger of winding up among the last of the Balkans to get into NATO and EU (with Bosnia and Kosovo), which is very bad.

13. (C) Crvenkovski also commented that he does not see any regional issue (now that Kosovo is independent and Serbia is moving in the right direction) that will attract the attention of Brussels and Washington to focus on Macedonia. The window of opportunity is closing fast.

14. (C) Crvenkovski is also concerned that even in the unlikely event Karamanlis accepts a reasonable proposal on the name (1) Gruevski will run away from responsibility for concluding the deal and (2) if unsuccessful in avoiding responsibility will go to referendum WITHOUT recommending a yes vote to the public. Result of a referendum would be helped by multi party support in Macedonia but really depends on the question. They will get "yes" if the question is "do you want us to enter NATO and start negotiations with EU under the name of Republic of (Northern) MK?" It will fail if the question is "do you want us to surrender our constitutional name in favor of..." (3) Gruevski does not see EU and NATO as a sufficiently high priority to risk supporting a decision or a referendum yes.

15. (C) Crvenkovski commented that the issue of compensation for Aegean Macedonians and the issue of harassment at the Greek border and denial of entry for these people will only be solved when the name issue is solved and Macedonia is in the EU. Because then Greek shenanigans will be contrary to EU law of which Macedonia is a part. So although Gruevski trots out the Aegean Macedonians as a nationalistic reason to oppose the Greeks, in practice the way to really solve those people's problems is to compromise with the Greeks (assuming Karamanlis will accept a decent compromise).

16. (C) Crvenkovski strongly suggested a big push by the U.S. in time for the Nimetz proposal/visit in mid August. He suggested that the proposal fit on one page and only address the name (Republic of Northern Macedonia) and scope (use wherever FYROM is now used) and be a "take it or leave it" offer. This could perhaps be concluded on the margins of UNGA. UNSCR would include annex specifying language Macedonian and nationality Macedonian, and Crvenkovski is convinced Greeks will accept this if not asked directly to do so or asked to sign onto it. Just let it be part of UNSCR annex.

MILOVANOVIC

MACEDONIA: CRVENKOVSKI POSITIVE ON NAME NEGOTIATIONS, PLANS RETURN TO PARTY POLITICS

Date: 2008 August 25, 15:19 (Monday)
Original Classification: CONFIDENTIAL
Handling Restrictions: -- Not Assigned --
Executive Order: -- Not Assigned --
Enclosure: -- Not Assigned --
Office Origin: -- N/A OR BLANK --
Office Action: -- N/A OR BLANK --
From: [MACEDONIA SKOPJE](#)

Canonical ID: 08SKOPJE538_a
Current Classification: CONFIDENTIAL
Character Count: 4388
Locator: TEXT ONLINE
Type: TE - Telegram (cable)
Archive Status: -- Not Assigned --
Markings: -- Not Assigned --

To: [CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY](#) | [DEFENSE ATTACHE OFFICE SKOPJE](#) | [DEFENSE INTELLIGENCE AGENCY](#) | [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [JOINT CHIEFS OF STAFF](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [RUESEN SKOPJE BETA](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#)

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 02 SKOPJE 000538

SIPDIS

BELGRADE PLEASE PASS PODGORICA STATE FOR EUR/SCE

E.O. 12958: DECL: 08/24/2013

TAGS: PREL, PGOV, MK, GG, RS SUBJECT: MACEDONIA: CRVENKOVSKI POSITIVE ON NAME NEGOTIATIONS, PLANS RETURN TO PARTY POLITICS

Ref: Skopje 513

CLASSIFIED BY: Ambassador Milovanovic for reasons 1.5 (b) and (d).

Summary

1. (C) UN Name Negotiator Nimetz's latest proposals are workable but the clock is ticking, President Crvenkovski told the Ambassador August 22. Macedonia can compromise on the **name** and its **scope** of use, but **not on the adjective** ("Macedonian") **to describe the country's language and people**. However, the President worried that PM Gruevski is not ready to deal. [...] End summary.

Nimetz Proposals Workable...

2. (C) In a warmly cordial August 22 farewell call with the Ambassador, President Crvenkovski characterized the latest proposals by UN Name Negotiator Nimetz as positive and "**a good basis for moving forward**." He reported that on August 21 Nimetz had presented both him and PM Gruevski a working draft and they had discussed some specific options for the name itself. Crvenkovski outlined three main elements to any solution: the **name**, its **scope** of use, and the **adjective** to be used in describing the country's **language and people**. **For Macedonia, only the adjective is non-negotiable**: the adjective must be "Macedonian." He suggested that Nimetz must ascertain from Greece on which of the other two elements (**name** and **scope**) it is the least flexible, then work

toward compromise on the other. He added that the GOM does not insist that the adjective be part of the agreement itself; it could be part of the subsequent UNSCR or an addendum to it (NFI). Crvenkovski is hopeful that following his August 22 consultations in Greece, Nimetz will expeditiously provide a more concrete proposal. Given events in early 2009 -- a new U.S. administration, local elections in Macedonia, and possible elections in Greece -- now is the time to make a deal.

...But Does Gruevski Want a Deal?

3. (C) Crvenkovski was surprised that Gruevski's office told the press that Nimetz did not discuss specific names with the leadership here, adding that he found the PM's letter-writing campaigns on the Macedonian minority in Greece and the church issue to be counterproductive. Indeed, he said, "I think I am objective when I say that Gruevski doesn't want a compromise."

[...]

MILOVANOVIC

-17-

SOURCE: https://wikileaks.org/plusd/cables/08ATHENS1326_a.html

FM BAKOYANNIS PLEDGES ENGAGEMENT ON NIMETZ PROPOSAL, HIGHLIGHTS REDLINES, AND ASKS FOR VISA WAIVER

Date: 2008 September 18, 07:25 (Thursday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions: -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A or Blank --

Office Action: -- N/A or Blank --

From: [GREECE ATHENS](#)

To: [MACEDONIA SKOPJE](#) | [NATO - EUROPEAN UNION COOPERATIVE](#) | [RUSSIA MOSCOW POLITICAL COLLECTIVE](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#)

Canonical ID: 08ATHENS1326_a

Current Classification: SECRET

Character Count: 8467

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

S E C R E T ATHENS 001326

SIPDIS

E.O. 12958: DECL: 09/17/2018

TAGS: PREL, GR, MK

SUBJECT: FM BAKOYANNIS PLEDGES ENGAGEMENT ON NIMETZ PROPOSAL, HIGHLIGHTS REDLINES, AND ASKS FOR VISA WAIVER

Classified By: AMBASSADOR DANIEL SPECKHARD.

REASONS 1.4 (B) AND (D).

Summary

1. (S) To help lay the groundwork for New York meetings on the Macedonia name issue, on September 16 Ambassador Speckhard spoke with Foreign Minister Bakoyannis to urge her not to reject the most recent Nimetz proposal, to engage constructively in negotiating textual changes Greece may need to be able to close the deal, and to avoid publicly criticizing the proposal or the Macedonian government in the press to score political points at home.

2. (S) The Foreign Minister said that in spite of strong political pressure, she and PM Karamanlis had agreed that they should not lose the momentum and push forward for a deal. She then highlighted two redlines:

-- Greece would never formally accept that their neighbors would be called "Macedonians;" and

-- Greece needed a "strong recommendation" in any implementing UNSC resolution for bilateral countries to use the new name (and a signal from the U.S. that we intended to do so as well).

3. (S) Bakoyannis said she would continue to do her best to get an agreement in the face of a difficult domestic political situation and a great deal of opposition, but she asked that the U.S. help as well. In this regard, while there could be no trade off, she emphasized that movement on visa waiver (VWP)

for Greece was critical to create positive feelings in the U.S.-Greek relationship that could help counter the critics that are arguing that Greece should "wait" until the next Administration before reaching an agreement on the name issue. Ambassador Speckhard repeatedly emphasized the importance of engaging actively with Nimetz on his most recent proposal and avoiding any criticism of the proposal or the Macedonians. On VWP, the Ambassador noted his ongoing commitment to moving this issue through the bureaucracy. END SUMMARY.

 Pressing the Greeks to Engage Constructively

4. (S) Ambassador Speckhard spoke with FM Bakoyannis by phone on September 16 (Bakoyannis was in Paris for meetings with France/EU and then on her way to New York for the UNGA) to highlight our desire for Greece to engage constructively on the most recent Nimetz proposal and to avoid any situation where Greece is publicly criticizing the Nimetz proposal or the Macedonian leadership -- and thus undercutting prospects for success. The Ambassador emphasized that Greece should not reject the Nimetz proposal and should engage Nimetz on the specifics by negotiating potential textual changes that Greece may need in order to reach a deal.

5. (S) Bakoyannis responded that in spite of pressure by the opposition and many in the government to wait for the next U.S. Administration, she was determined to maintain the momentum to see if they could get a deal. She said she had discussed this with Prime Minister Karamanlis who shared the view that "they should not give into the opposition." Greece will not reject the most recent Nimetz proposal, and there will be "no break" in the negotiations. Bakoyannis said she and PM Karmanlis want to "move forward, given the current momentum." However, she returned repeatedly to the difficult domestic political context of unhelpful actions by Macedonian PM Gruevski - who has "insulted Greece" and daily was making very unhelpful statements. She specifically asked that the U.S. put "greater pressure" on Gruevski to tone down the rhetoric. The Ambassador noted that we have encouraged the Macedonian government to avoid rhetoric, but he also reiterated the importance of not responding to perceived slights from the Macedonians.

 Redlines

6. (S) While noting that Greece is still "formulating its reply" to Nimetz on his most recent proposal, and without going into details of the proposal, Bakoyannis said that she and PM Karamanlis had two "clear red lines" that they would be sharing with Nimetz:

-- **Ethnicity: Greece could never sign off on an agreement in which its northern neighbors were called "Macedonians". She noted that "the two and a half million Greeks could not understand this."** Left unstated was the fact that PM Karamanlis is one of them.

[...]

(NOTE: PM Advisor Bitsios has told us in the past that while they understood that in reality their neighbors would informally be called "Macedonians," they **could never agree to a document where this was formally or officially established.** END NOTE.)

-- **Bilateral Usage: Greece will insist on that a implementing UNSC resolution contain a "strong recommendation" for bilateral countries to use the new name. In this context, she added that Greece needed a signal that the U.S. intended to use the new name bilaterally.** If other countries weren't going to use the name, "Gruevski would have won" and there would be no real benefit to Greece to an agreement.

Improving the U.S./Greece Bilateral Climate - VWP

7. (S) Bakoyannis said that she believes it is still possible to get an agreement and "creative solutions" can be found to solve the remaining issues if there is a will in Skopje. She pledged that she will continue to do her best to reach an agreement, in spite of a difficult domestic political situation, which would mitigate against such steps. (NOTE: Karamanlis' ruling New Democracy party is now polling lower than major opposition party PASOK for the first time since Karamanlis took office. END NOTE). She then said that she needed U.S. "help," and asked where VWP stood. The Ambassador responded that there has been some movement on the proposed bilateral MOU and that it was back with the Department of Homeland Security (DHS), but that he was not yet in a position to share a U.S. response to Greece's proposals.

8. (S) Bakoyannis said she was trying to keep an open mind amidst rumors that VWP had been held up for political reasons or to punish Greece, but was finding it increasingly harder to do so. She noted that postponing VWP played into the hands of the opposition and fed public attitudes to encourage waiting for the next Administration, adding that most believe the next U.S. Administration may be more "understanding" [...]

COMMENT

9. (S) Although the easiest thing for the Greeks is to stall on the name issue, given the current domestic political environment, the FM seemed genuine in her willingness to take the political risk and push forward on a deal if a way could be found to accommodate their red lines. The fact that she invoked the PM's name adds credibility to this view. The Greeks also appear to believe that Gruevski is under pressure because he may suspect any future U.S. Administration will be less sympathetic to his cause. As a result, while remaining skeptical about the chances for success, they remain open to any further movement from Skopje to reach agreement.

10. (S) COMMENT CONT.: However, the FM remains politically exposed on this issue given her pro-U.S. image in Greece. The recent articles linking the U.S. lack of responsiveness on VWP to the name issue only make matters worse. While explicit linkage between VWP and the name issue would be politically embarrassing and could undermine an agreement, she and the PM need to be able to show concrete benefits of the U.S.-Greek relationship to be able to go the final mile on the name negotiations.

SPECKHARD

-18-

SOURCE: https://wikileaks.org/plusd/cables/08SKOPJE592_a.html**MACEDONIA: GRUEVSKI READY TO RECOGNIZE KOSOVO IN OCTOBER, PESSIMISTIC ON NAME TALKS**

Date: 2008 September 23, 15:39 (Tuesday)

Original Classification: CONFIDENTIAL

Handling Restrictions -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [MACEDONIA SKOPJE](#)To: [CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY](#) | [DEFENSE ATTACHE OFFICE SKOPJE](#) | [DEFENSE INTELLIGENCE AGENCY](#) | [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [JOINT CHIEFS OF STAFF](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [RUESEN SKOPJE BETA](#) | [SECRETARY OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [UNITED NATIONS \(NEW YORK\)](#)

Canonical ID: 08SKOPJE592_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 4639

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SKOPJE 000592

SIPDIS

BELGRADE PLEASE ALSO PASS PODGORICA

E.O. 12958: DECL: 09/21/2018

TAGS: PREL, PGOV, SR, KV, MK, PO, MW, GR

SUBJECT: MACEDONIA: GRUEVSKI READY TO RECOGNIZE KOSOVO IN OCTOBER, PESSIMISTIC ON NAME TALKS

CLASSIFIED BY: CDA Tom Navratil for reasons 1.5 (b) and (d).

1. (C) Summary: Macedonia wants to recognize Kosovo along with Montenegro and possibly Portugal, but this will likely not happen until mid-October, PM Gruevski told the Charge Sept. 21. Gruevski said he is coordinating closely with Montenegrin PM Djukanovic, and is delaying at his request. Gruevski asserted that this plan would head off a harsher reaction from Belgrade. He reiterated that there is no question that Macedonia will recognize, and will do so by this deadline even if the other countries back out. Gruevski remained downbeat on any chance for a breakthrough on name negotiations with Greece. [...] End summary.

2. (C) PM Gruevski and FonMin Milososki called in Charge Sept. 21 to inform us that he has decided to wait until approximately mid-October to recognize Kosovo in the expectation that by that time Montenegro and perhaps Portugal will be ready to do so simultaneously. [...] The PM said he believes Belgrade would react far more harshly to Macedonian recognition before UNGA, especially if Skopje were to do so alone. He reported that the Serbian PM's Chief of Staff recently visited Skopje and warned of dire consequences --including ending Serbia's recognition of Macedonia under its constitutional name-- should Macedonia recognize before UNGA. [...] Gruevski stressed that there was no question that Macedonia will recognize Kosovo, reiterating that he understood how important this was for the U.S. and the region.

3. (C) Charge responded that Washington will be disappointed that Macedonia did not recognize Kosovo before the UNGA, as we had been led to expect, and pressed Gruevski to agree that the date would not slip even further. Gruevski responded strongly that even if Djukanovic gets cold feet, Macedonia will recognize by mid-October even if it must do so alone. Furthermore, should Montenegro decide to recognize sooner, so will Macedonia. Milososki assessed that Serbia's proposal before the UNGA to take Kosovo's independence to the ICJ will pass, thus lowering the level of concern regarding more recognitions in Belgrade. He argued that the Serbian leadership will be able to tell its people that Kosovo's independence is now a legal, not a political issue, even if more countries recognize. Therefore, he continued, Serbia will have a more measured reaction at that time than it would now, especially because Serbia would respond especially harshly to Macedonia in order to warn Montenegro. Gruevski added that he is concerned not only about trade being cut off but also that Belgrade may "unrecognize" Macedonia under its constitutional name. Finally, Gruevski urged that we not discuss his plans widely; he has not been happy with rampant speculation of imminent Kosovo recognition in the domestic press. (Note: Sept. 22 media reported an expected delay in recognition, citing GoM sources.)

4. (C) Milososki reported that he had a relatively unproductive meeting with Greek FonMin Bakoyannis on Sept 19, though it was helpful that both sides are demonstrating a public willingness to keep working on the issue. Milososki said Bakoyannis was unwilling to shift Greece's negotiating position in any way, and that she said Athens was prepared to wait "for years" if necessary for Skopje to accept it. Nonetheless, he anticipated that he and Bakoyannis would meet again during the UNGA, perhaps along with President Crvenkovski. Neither he nor Gruevski were optimistic that the issue would be settled soon, even with what they characterized as a positive proposal from UN negotiator Nimetz on the table.

NAVRATIL

-19-

SOURCE: https://wikileaks.org/plusd/cables/08ATHENS1498_a.html

GREECE/MACEDONIA: FM BAKOYANNIS BRIEFS PARLIAMENT ON NAME ISSUE

Date: 2008 October 31, 13:58 (Friday)
 Original Classification: CONFIDENTIAL
 Handling Restrictions: -- Not Assigned --
 Executive Order: -- Not Assigned --
 Enclosure: -- Not Assigned --
 Office Origin: -- N/A OR BLANK --
 Office Action: -- N/A OR BLANK --
 From: [GREECE ATHENS](#)
 To: [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE](#) | [SECRETARY OF STATE](#)

Canonical ID: 08ATHENS1498_a
 Current Classification: CONFIDENTIAL
 Character Count: 5098
 Locator: TEXT ONLINE
 Type: TE - Telegram (cable)
 Archive Status: -- Not Assigned --
 Markings: -- Not Assigned --

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 02 ATHENS 001498

SIPDIS

DEPT ALSO FOR EUR/SE E.O. 12958: DECL: 10/30/2018

TAGS: PREL, PGOV, NATO, MK, GR

SUBJECT: GREECE/MACEDONIA: FM BAKOYANNIS BRIEFS PARLIAMENT ON NAME ISSUE

REF: EMBASSY ATHENS E-MAIL OF 10/21/08

Classified By: Ambassador Daniel V. Speckhard for 1.4 (b) and (d).

SUMMARY

1. (C) FM Bakoyannis told the Parliamentary Committee on Defense and Foreign Affairs October 29 that Greece will work from the most recent Nimetz proposal as a basis, but that certain (unspecified) changes are required. She asserted that Greece seeks a new, **compound name with a geographic qualifier** that will be used for all uses "**erga omnes**." She criticized Macedonian PM Gruevski's "nationalist approach" to the issue, but expressed Greece's desire to see Macedonia achieve its Euro-Atlantic prospects. Opposition political parties criticized the GOG's handling of the issue, with a particular emphasis on perceived "collusion" between the USG and Nimetz - citing the leaked **Embassy Skopje cable** and its concomitant media furor (reftel). From our perspective, **FM Bakoyannis walked a fine line** -- using tough language to reiterate longstanding Greek positions on the name issue, while declining to join in the opposition's overwrought conspiracy theories about Nimetz and the "Skopje telegram." End Summary.

2. (SBU) On October 29 FM Dora Bakoyannis briefed the Parliamentary Committee on Defense and Foreign Affairs on the Macedonia name issue and the GOG's position on the latest Nimetz proposal. MPs had requested her briefing following release in the Greek press of a July **cable from Embassy Skopje** on the name issue and the ensuing media furor (reftel). Bakoyannis said the most recent Nimetz proposal "is not satisfactory" for Greece in its present form but could be the basis for a solution, provided amendments are made. She said Greece will provide Nimetz with detailed comments in "the near future." Greece, Bakoyannis said, is not "going slow," but at the same time it is "not in a hurry." She underlined that Greece had not changed its position. It is "crystal clear," she said, that Greece seeks a **compound name with a geographic qualifier for all uses** ("**erga omnes**"), as PM Karamanlis had previously told Parliament.

3. (SBU) Bakoyannis strongly criticized Macedonian PM Gruevski for fomenting "nationalism" among the population with the aim of personal political gain. "The people of FYROM," Bakoyannis said, should realize that "Greece is a friend" and that "19th century" attitudes and practices will lead nowhere. Already, she said, the EU has given the message that it will not open accession negotiations with Macedonia. Macedonia's "Euro-Atlantic accession future" has been similarly affected. Furthermore, Bakoyannis underlined, Greece receives "conflicting signals" from the Macedonian leadership, with President and Prime Minister often expressing opposing views. She said this divergence needs to be addressed before any progress in the negotiations can take place -- because Greece is not willing to deal with "provisional" agreements that do not have universal support in Skopje. Greece, "in contrast to Mr. Gruevski," believes in "FYROM's ... Euro-Atlantic future" and wishes to see "all its neighbors" integrated with Euro-Atlantic structures, Bakoyannis concluded.

4. (SBU) In their remarks, all opposition parties, with PASOK leading, keyed off sensationalist allegations in the press that the USG had supposedly colluded with Nimetz on his latest proposal, and demanded to know why Bakoyannis did not ask for an explanation from Nimetz; some referred to him as a "U.S. agent." PASOK demanded that the Nimetz proposal be rejected as the basis of negotiations, and the extreme right LAOS party called for the UN-led talks to cease immediately.

5. (C) Comment: In her public statements Bakoyannis sought to walk a fine line -- using tough language to reiterate longstanding Greek positions on the name issue, while declining to join in the opposition's overwrought conspiracy theories about Nimetz and the "Skopje telegram." The opposition's comments should be seen more in the light of internal Greek politics than an actual expression of opposition views on the most recent Nimetz proposal -- which has not been formally released to the public. Given the media furor over the Embassy Skopje telegram and the government's myriad other problems --including lower poll numbers and widespread angst over the financial situation-- many Greeks are starting to suggest that the GOG would be better advised to wait until a new U.S administration takes office before making any further moves on the name issue. However, we assess that the GOG remains willing to work from the most recent Nimetz proposal as a basis for work --albeit with desired changes. Furthermore, Bakoyannis did not close any doors in her remarks to Parliament. End Comment.

SPECKHARD

-20-

SOURCE: https://wikileaks.org/plusd/cables/08ATHENS1639_a.html

VISA REQUIREMENTS FOR GREECE

Date: 2008 December 8, 10:49 (Monday)

Original Classification: UNCLASSIFIED

Handling Restrictions: -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [GREECE ATHENS](#)To: [GREECE THESSALONIKI](#) | [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL](#)[COLLECTIVE](#) | [SECRETARY OF STATE](#)

Canonical ID: 08ATHENS1639_a

Current Classification: UNCLASSIFIED

Character Count: 1393

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

UNCLAS ATHENS 001639

SIPDIS

DEPT FOR A/LM/OPS/TTM/TM

E.O. 12958: N/A

TAGS: ATRN, AMGT, APER, KSEP

SUBJECT: VISA REQUIREMENT FOR GREECE

1. (U) This is an action request, see para 4.

2. (U) Several USG personnel have recently been detained in Athens for arriving on a diplomatic or official passport without a Schengen visa, including an Ambassador, a Congressman, and a team of FBI agents whose travel was arranged by Carlson Wagonlit. Detention can last from several hours to overnight at the airport police station, and travelers can be refused entry and sent back to their point of origin.

3. (U) Greece very strictly enforces the requirement for diplomatic or official travelers to have obtained a Schengen visa in their passport before arriving in Greece, either as a final destination or a transit point to another Schengen country. US citizen travelers using US tourist passports do not need visas for stays up to 90 days.

4. (U) Action request. Post asks TTM/TM to instruct Carlson Wagonlit (CW) to distribute this information through their internal system to all CW USG travel representatives worldwide, so that when travel to or through Greece is arranged, travelers are instructed either to use tourist passports or to get a Schengen visa in their diplomatic or official passports prior to departure. End Action Request.

SPECKHARD

GREECE'S 2009 BUDGET SEEN AS UNREALISTIC AND OUT OF CONTEXT WITH THE GLOBAL ECONOMIC CRISIS

Date: 2008 December 10, 13:55 (Wednesday)

Original Classification: UNCLASSIFIED

Handling Restrictions: -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [GREECE ATHENS](#)

To: [DEPARTMENT OF THE TREASURY](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [U.S. MISSION TO EUROPEAN UNION \(FORMERLY EC\) \(BRUSSELS\)](#)

Canonical ID: 08ATHENS1655_a

Current Classification: UNCLASSIFIED

Character Count: 9568

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

UNCLAS ATHENS 001655

E.O. 12958: N/A

TAGS: ECON, GR

SUBJECT: Greece's 2009 Budget Seen as Unrealistic
and Out of Context with the Global Economic Crisis.

Summary

1. (U) The GoG's draft 2009 budget submitted to Parliament November 21 has been criticized by the press, citizens, opposition parties, and informed observers alike as being unrealistic and out of context with the current economic crisis and resulting slowdown. Although all economic indicators originally included in a pre-draft of the budget presented about two months ago have been revised downwards to reflect the impact of the global economic crisis, the revised projections are far more optimistic than those by informed parties such as the IMF and various independent analysts. The budget projects 2.7 percent growth for the country's GDP in 2009 (versus the IMF's projection of 2 percent) and 7.1 billion euros in additional revenues. The budget projects a drop of the general government deficit to 2.0 percent of GDP in 2009 (versus the IMF's projection of 2.3 percent) from 2.5 percent in 2008 and reduced public debt at 91.4 percent of GDP in 2009 from 93.4 percent in 2008. At best, unrealistic targets will mean that the GoG will need to issue revisions during the year. At worst, these targets could undermine the credibility of the GoG's commitment to economics reforms and result in international credit ratings agencies downgrading their outlook for Greece. END SUMMARY.

The Draft 2009 Budget

2. (U) On November 21, Economy and Finance Minister George Alogoskoufis submitted to Parliament the draft 2009 budget. It aims at ensuring satisfactory economic growth, while further reducing the deficit, combating poverty (by funding a National Fund for Social Cohesion, continuing tax reforms, and cutting unemployment and ensuring the viability of the social insurance system. According to its introductory report, the 2009 budget projects that the international economic crisis will continue in 2009 with significant consequences on the Greek economy. All economic indicators originally included in a pre-draft of the budget presented about two months ago have been revised downwards; however,

most press and some economic analysts have indicated that the GoG projections are too optimistic considering the uncertain times the global economy is facing.

3. (U) Addressing the Greek Parliament soon after the budget's submission, Minister Alogoskoufis admitted that the budget projections may prove too optimistic given the global economic crisis. He also said that the fiscal adjustment program at the center of the GoG's reform efforts, and which constitute one of the main targets of the GoG's economic policy, can only be of secondary importance in relation to the need to help mitigate the impact of the crisis on the real economy. The budget envisages that the Greek economy will grow by 2.7 percent in 2009, down from 3.2 and 4.0 percent in 2008 and 2007, respectively. The inflation rate will slow to 3.0 percent in 2009, from 4.3 percent in 2008 and 2.9 percent in 2007, while private consumption will ease to 2.2 percent from 2.3 percent in 2008 and 3.0 percent in 2007. The unemployment rate is forecast to remain at 7.5 percent, unchanged from 2008 but down from 8.0 percent in 2007. [Note: Greek unemployment figures are often criticized for considerably underestimating Greek unemployment as they do not include jobless people who are going through official state training programs (regardless of whether they find employment) and those who have been unemployed over a year and no longer benefit from unemployed assistance programs. End Note.]

4. (U) Regular budget revenues are forecast at 64.2 billion euros in 2009, up 12 percent from 2008 while spending will rise 9.1 percent to almost 66 billion euros in 2009 from 60.45 billion in 2008. Expenditures for wages will increase by 6.8 percent in 2009 (versus 8 percent in 2008), and outlays for pensions also will rise at the slower pace of 12.7 percent in 2009 (versus 13.5 percent in 2008). Expenditures for new armaments are projected to drop by 15.2 percent in 2009. The budget projects a drop of the general government deficit to 2.0 percent of GDP in 2009 from 2.5 percent in 2008. This will be difficult to achieve during a slowdown. It also projects a drop in public debt to 91.4 percent of GDP in 2009 from 93.4 percent in 2008. To this effect, the budget provides for 7.1 billion additional tax revenues, 13.2 percent up compared to 2008.

 Programs to Mitigate Impact of Crisis

5. (U) Despite the government's rhetoric for months that it would take steps to assist low income earners and the unemployed, the draft budget included surprisingly little new social spending. The draft earmarked 350 million euros for the National Fund for Social Cohesion (inaugurated in 2008 with 100 million euros). These figures are below the government's promises of 1.5 billion euros to the Fund for the 2008-2009 period. The Economy Minister attributed the difference to "the dramatic changes since 2007," which did not allow for more spending for the poor. [Note: Late last week, the government announced further details on the 350 million earmarked for the Fund in the draft budget. The GoG said these funds would be used to give special housing loan and heating benefits to pensioners, low-wage earners, and the unemployed. In addition, the GoG announced that it was working on a 2 billion euros package of measures affecting 1 million low income or unemployed citizens. While light on details, the measures are to be funded through a combination of GoG and EU funds and include: (1) 70 million euros for an increase in the holiday benefit for 300,000 people; (2) 310 million euros for an employment program for 60,000 current unemployed beneficiaries; (3) 500 million for a training program for small business to "preserve employment" and improve competitiveness; and (4) 380 million for a program to support getting people back to work and creating job opportunities for those that have to leave school early. The government's announcement of these additional measures is seen as a direct response to criticism that its draft budget did not provide enough support for the most vulnerable. The government is now being criticized for its lack of details on how these new programs will be implemented and for how they impact its draft budget targets. It is not clear how much the GoG will fund (versus the EU), and whether the GoG will amend its draft budget to include these spending programs in 2009. End Note.]

Government Debt

6. (U) The general government debt is expected to reach 237,930 billion euros in 2009 or 91.4 percent of GDP (228,868 billion or 93.1 percent of GDP in 2008). The draft budget indicates the government will borrow 41 billion euros in 2009 in order to finance its budget needs. This estimate is very optimistic considering that the government borrowed 43.4 billion euros in 2008, exceeding the target of last year's budget by 6.4 billion euros, and that the cost of borrowing will be higher next year. Payment of interest on the current debt bill is expected to exceed 12 billion euros in 2009. Minister Alogoskoufis said that, due to uncertainty on the cost of borrowing, the borrowing plan for 2009 will be flexible. The government borrowing figures reportedly include the 5 billion euros portion of the State bank aid plan that would be used to inject capital directly into the banking system in exchange for preferred shares for the government.

Comment

7. (U) The press and opposition parties unanimously have criticized the 2009 draft budget as being unrealistic under today's extraordinary circumstances. Some analysts wonder how the Greek government will manage to collect 7.1 billion additional revenues in an environment of low demand and economic slowdown. Minister Alogoskoufis claims that they will come from the "fight against tax evasion," but we believe this argument to be unrealistic judging from the poor results of similar efforts in previous years. (Poor tax collection obliged the Economy Ministry to revise the target for revenue collection down from 54.6 billion euros to 53.8 billion in 2008 as the target in the 2007 budget proved also too optimistic.) While the recent measures to help the most vulnerable should be helpful in mitigating the impact of the crisis, too few details have been made available, and it is not known how these programs will impact the GoG's deficit targets, which are already a stretch in the current environment. Further, instead of boosting investments and domestic demand the budget leaves the public investment program for 2009 at the same level as 2008 (8.8 billion euros). Finally, many view the growth projection of 2.7 percent in 2009 as too optimistic and higher than the projections of international economic entities (Eurostat, UBS, IMF, OECD etc.) of no more than 2 percent (at best) growth for Greece in 2009. Post expects a revision of key targets early in 2009. **The current GoG projections could undermine Greece's credibility with investors and ratings agencies and result in a country downgrade.** END COMMENT.

SPECKHARD

GREEK RIOTS - WHAT HAPPENED AND HOW THEY IMPACT U.S. INTERESTS

Date: 2008 December 18, 13:00 (Thursday)

Original Classification: SECRET

Handling Restrictions: -- Not Assigned --

Executive Order: -- Not Assigned --

Enclosure: -- Not Assigned --

Office Origin: -- N/A OR BLANK --

Office Action: -- N/A OR BLANK --

From: [GREECE ATHENS](#)

To: [DEFENSE INTELLIGENCE AGENCY](#) | [GROUP DESTINATIONS EUROPEAN POLITICAL](#)

[COLLECTIVE](#) | [JOINT CHIEFS OF STAFF](#) | [NATIONAL SECURITY COUNCIL](#) | [SECRETARY](#)

[OF DEFENSE](#) | [SECRETARY OF STATE](#) | [UNITED STATES EUROPEAN COMMAND](#)

Canonical ID: 08ATHENS1692_a

Current Classification: CONFIDENTIAL

Character Count: 5098

Locator: TEXT ONLINE

Type: TE - Telegram (cable)

Archive Status: -- Not Assigned --

Markings: -- Not Assigned --

S E C R E T SECTION 01 OF 04 ATHENS 001692

SIPDIS

E.O. 12958: DECL: 12/17/2018

TAGS: PREL, SOCI, ASEC, PHUM, ECON, TU, MK, GR

SUBJECT: GREEK RIOTS - WHAT HAPPENED AND HOW THEY IMPACT U.S. INTERESTS

Classified By: Ambassador Daniel V. Speckhard for 1.4 (b) and (d)

SUMMARY

1. (C) The riots that began in Greece following the December 6 police shooting of a teenager have shocked even the most cynical of Greeks, and have resulted in **hundreds of millions of Euros in economic damage**. The unrest has deeply polarized society, with youth of all socio-economic backgrounds generally supporting the demonstrations, and most people over thirty condemning the violence. Although it is difficult to pinpoint the exact causes of the riots, major contributing factors included:

- the insular, hothouse atmosphere of Greece's few hundred ultra-radical "anarchists;"
- popular frustration with corruption and political leaders;
- the disillusionment of the youth, who see fewer economic opportunities than previous generations did;
- irresponsible and inflammatory media coverage branding the shooting as cold-blooded murder;
- demoralized Greek security forces, weakened by post-junta limits and public distrust; and
- popular sympathy (and in some cases nostalgia) for the radical left and public tolerance of expressions of opposition through violent means.

2. (C) The government response was characterized by PM Karamanlis' absence, and most government announcements were left to Minister of Interior Pavlopoulos. The government apparently instructed the police to respond solely with a defensive posture. We believe the Prime Minister wanted to avoid any additional deaths or any platform for grievances and negotiations with the authorities (such as an occupied government building). Many Greeks believe the Karamanlis government mishandled the situation -- both by not taking a tougher stance against the violence but also by having allowed socioeconomic conditions to deteriorate. Thus, most Greeks, including those who would normally be Karamanlis supporters, now believe **it is only a matter of time before the PM has to call new elections**, although Karamanlis appears resolutely opposed to doing so. We expect the opposition to continue to press hard to bring down the government, and we expect the government to take steps to show leadership and action, including likely Cabinet changes.

3. (S) U.S. interests will be affected. Constrained by the unrest, the Greek government will be even more inwardly-focused than usual. Greece will likely be unwilling or unable to take bold actions on regional foreign policy issues, including the Macedonia name issue, relations with Turkey, or pressing the Greek Cypriots on negotiations in Cyprus. The government bureaucracy, ever cautious, will become even more wary in the face of political uncertainty, making it harder to address other issues on our agenda, including commercial, educational, security, and human rights issues. [...] End Summary.

What Caused It?

4. (C) Although Greece is no stranger to demonstrations that include destruction of property, Molotov cocktails, and rioting, the riots that began on December 6 were qualitatively different. Estimates are still pending, but the total bill is expected to amount to hundreds of millions of Euros in damage. The rioting and demonstrations were not limited to Athens and Thessaloniki but took place throughout the country, including in normally quiet provincial centers. Also, although the violent demonstrations were initially the work of anarchists, thousands of university and high school students of both sexes eventually joined in. Televised footage showed youths as young as 13 throwing rocks at police.

5. (C) Reports by major foreign news organizations highlighted problems in the Greek economy as a cause of the rioting, and these problems certainly played a role. Like other smaller European economies, Greece is being affected by the global downturn. Its two leading industries (shipping and tourism) already are feeling the impact of the credit contraction and weakening consumer demand. GDP growth, relatively strong in recent years (4 percent in 2007), has slowed in 2008 (the government projection is for 3.2 percent), and is expected to decelerate further in 2009 (the government projection is for 2.7 percent, but private analysts, including the IMF, project a lower 2.0 percent growth rate). Unemployment, especially amongst the young, is rising, and about a fifth of the population now lives below the official poverty line. Unemployment numbers are likely to spike as the economic slowdown hits Greece's real economy in the new year. But even before the current global downturn, the Greek economy suffered from structural problems including a rigid labor market and a large public share of the economy that limited its flexibility, discouraged innovation, and stymied expansion. Greece, indeed, has many of the elements of a corporatist system, in which a relatively small group of well-known families control economic and political centers of power. Corruption and connections, rather than entrepreneurship and innovation, are seen as the keys to getting ahead. Greece is considered an unattractive place to work and invest, ranking 96th (the lowest in the EU) in the World Bank's "doing business" ranking.

6. (C) The Karamanlis government came to power in 2004 with a reformist agenda, but has met with resistance from entrenched interests and members of the public -- all for reform as long as it does not reduce their own individual perks. Moreover, the Karamanlis government has been plagued by its own corruption scandals, including the current Vatopedion monastery affair, which brought down some of the Prime Minister's closest advisors.

7. (C) Problems in the economy and governance have led to widespread social dissatisfaction and a sense that economic opportunities, for the first time in a generation, are contracting. These frustrations contributed to the recent rioting and fostered an attitude of tolerance amongst much of the general public for the youthful "victims" of a government and society unresponsive to their needs.

8. [...] University "asylum" policies prohibit state security forces from entering campuses without permission from university administrators (granted very rarely), adding to the ideologically charged atmosphere of "anything goes."

9. (C) The anarchists, headquartered at the Athens Polytechnic, have escalated their violence in recent years. Many observers believe that this trend was a concerted attempt to provoke the police into a disproportionate response, in turn sparking an even broader "uprising." The anarchists appeared to get what they wanted in the December shooting of Grigoropoulos, and they used blogs and SMSes to spread the news

and mobilize their forces. As anarchist violence escalated, other university and eventually high school and even middle school students, some disgruntled, others attracted by the radical chic, joined in.

Dinosaurs of the Hard Left

10. (C) Exacerbating the unrest was **the opportunism of the leftist political parties**. Unlike their counterparts in many other European countries, the leftist parties of Greece have not evolved with the fall of the Berlin Wall, further EU integration, and economic globalization. The ideology, tactics, and goals of the Greek "hard left" remain much as they were during the Cold War, and these parties have served as a retiring ground for many aging anarchists. Reflecting the ideological divisions of an earlier era, the left remains divided between the orthodox Marxist-Leninist, Soviet-style Communist Party of Greece (KKE) and the new left SYRIZA party, which has taken up the slogans and mindset of anti-globalization while retaining a loyalty to Marxism. Both the KKE and SYRIZA supported the recent demonstrations in an effort to further discredit the government. While the KKE publicly supported only peaceful, disciplined demonstrations, however, **SYRIZA more openly egged anarchists and students on to violent action**.

Irresponsible Press

11. (C) Finally, the Greek press had a role in aggravating the riots. Most Greek media carried breathless reports seemingly aimed at inflaming and not calming the situation. Media hyperbole helped trample the principle of "innocent until proven guilty" in the court of public opinion, with many journalists reporting that the accused police officer had fired on Grigoropoulos in cold blood, although government officials made similar statements. Police explanations that the shooting may have been accidental were derisively dismissed.

What Did the Government Do About It?

12. (C) One of the most striking aspects of the events was the Prime Minister's absence; Karamanlis stayed largely out of the public eye, leaving public statements to his Minister of Interior, Prokopis Pavlopoulos. At the height of the violence, Karamanlis made just two short television appearances -- calling for calm in the one and laying out a technocratic, detailed plan for government assistance to affected businesses in the other.

13. (C) The police generally did not respond assertively to the violence and instead assumed a defensive posture. We assess that there are two explanations:

- Initial Indecision: Initially taken by surprise, the government took the populist road, not wanting to be seen as "fascists," and thus did not direct the police to clamp down.
- Avoid Any Additional Deaths and Deny Anarchists a Platform: As the riots worsened, however, we assess that Karamanlis and his advisors calculated that he must first and foremost avoid the possibility of any additional deaths that could fuel greater unrest. At the same time, greater force was apparently authorized to allow police to ensure that the protestors did not occupy government buildings or significant landmarks that could be used as a basis for a prolonged public platform for grievances and negotiations with the authorities. The police were clearly operating under different rules of engagement when defending the Parliament or the Foreign Ministry, than the commercial establishments next door.

What Does It Mean?

14. (C) **Weaker Government**: While the long-term implications for Karamanlis are unclear, for now many Greeks believe the PM and his government severely mishandled the situation. Most, including those who

would normally be Karamanlis supporters, are openly stating that it is only a matter of time before the PM has to call new elections. Conventional wisdom holds that these events are a final "mortal blow" that comes on the heels of other political crises, scandals, and the global economic crisis. The opposition, criticizing the government's response, called for the government to step down, and we expect these calls to grow louder, particularly if the unrest continues. The opposition is smelling blood. That said, it is impossible to predict exactly when this shoe might drop. If/when the government does fall will depend less on the opposition and more on dissent within the government's own ranks. We expect the government to take steps to show leadership and action, including likely Cabinet changes.

15. (C) Our Interests: In short, the Karamanlis government will be even more inward-looking than before, and it will be either unwilling or unable to take bold actions or be out of sync with popular sentiments on key regional foreign policy issues. This means that the Greek government will likely take defensive positions on the Macedonia name issue and relations with Turkey. It will also likely eschew any troop deployments that could open it up to criticism -- such as sending significantly increased numbers to Afghanistan. Greek politicians will also be unwilling to be out of sync with the Greek Cypriot leadership, and therefore loathe to press them on any aspect of the current negotiations. The ever-cautious Greek bureaucracy will, in the face of political uncertainty, become even more risk adverse, making it harder to address other issues on our agenda, such as commercial, educational, security, and human rights issues. Finally, should rumors of a cabinet reshuffle or early elections grow stronger, FM Bakoyannis may be seen by her interlocutors as a potential "lame duck" as she takes on the role of OSCE Chairman-in-Office in January. [...]

SPECKHARD

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Αρ. Φύλλου 1358 19 Οκτωβρίου 2008 - Α' ΕΚΔΟΣΗ Τιμή φύλλου € 2,00 (Με Προσφορές € 4,00)

ΒΑΤΟΠΕΔΙΟ



Η ΜΑΧΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Η κίνηση ματ του ΠΑΣΟΚ στριμώνει την κυβέρνηση

Θρίλερ για Καραμανλή-Ρουσόπουλο η ψηφοφορία της Παρασκευής. ► ΣΕΛ. 12 - 16

Γ. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ
Ο Καραμανλής θα πάει σε εκλογές από ανάγκη



ΙΕΡΗ ΒΟΥΛΙΜΙΑ



Δυο μοναστήρια καταβροχθίζουν 7.000 στρέμματα στον Αμβρακικό

► ΣΕΛ. 30 - 31

2 DVD: **Ενα ψάρι που το έλεγαν Γουάντα** 3 CD: **Moody Blues**



ΕΝΘΕΤΟ ΟΔΗΓΟΣ

1 ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Οδηγός συμπλήρωσης με παραδείγματα και απαντήσεις στο πώς, πού, πότε και γιατί της δήλωσης

Συμπληρώστε στο παραπάνω τα έντυπα του κτηματολογίου

Σιωπηρή παράταση από το ΥΠΕΧΩΔΕ ► ΣΕΛ. 42

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ-ΒΟΜΒΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΟΗΕ

Στημένο παιχνίδι από ΗΠΑ-Σκόπια

ΠΡΟΪΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟ-ΣΚΟΠΙΑΝΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΝΙΜΙΤΣ

Το «Έθνος της Κυριακής» αποκαλύπτει απόρρητο τηλεγράφημα της Αμερικανικής Πρεσβείας στα Σκόπια με αποδέκτες το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, το Συμβούλιο Ασφαλείας και το Γενικό Επιτελείο των ΗΠΑ, με ημερομηνία 29/07/2008. Θέμα η διαμόρφωση της διαπραγματευτικής τακτικής που τελικά μετέφερε ο διαμεσολαβητής του ΟΗΕ Μάθιου Νίμιτς και ήταν ευθυγραμμισμένη με τις διαθέσεις της σκοπιανής πλευράς. ► ΣΕΛ. 6-10 ► ΓΝΩΜΗ ΣΕΛ. 28

Νίμιτς, Ράις, Γκρούεφσκι: Ο μεταφορέας διαμεσολαβητής και οι ιθύνοντες νέες...



ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΠΟΥ ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

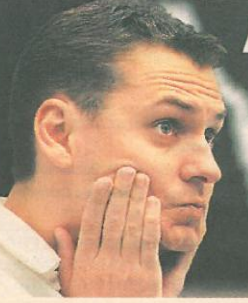
ITS CONSTITUTIONAL NAME IN REFERRING TO ITSELF, ON PASSPORTS, PRODUCT LABELS, IN THE MEDIA, ETC. IDENTITY: THE LANGUAGE AND NATIONALITY WOULD BE CALLED MACEDONIAN, BUT THIS COULD BE HANDLED TACITLY, PERHAPS AS A SEQUENT ANNEX TO A UNSCR, OR IN SOME OTHER INTERNAL DOCUMENT NOT SUBJECT TO GREEK REVIEW/APPROVAL. BOTTOM LINE MACEDONIA NEEDS ASSURANCE THAT THEIR LANGUAGE, IDENTITY, ETC. WOULD CONTINUE TO BE CALLED MACEDONIAN, NOT GREEK. (C) TODAY PM GRUEVSKI WOULD TAKE EXCEPTION TO SEVERAL ASPECTS OF THIS PACKAGE. HE WANTS THE MODIFIER TO BE IN PARENTHESES: HE WANTS RECOGNITION OF MACEDONIAN LANGUAGE AND NATIONALITY.

ΑΠΟΡΡΗΤΟ

ΠΩΣ ΜΕΘΟΔΕΥΟΥΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΒΑΖΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΙΣΩ ΠΟΡΤΑ ΕΘΝΟΤΗΤΑ, ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ

ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΤΣΟΥΝΑΜΙ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Ανεργοι μέσα σε 12 μήνες 40.000 Έλληνες



► ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΕΛ. 6

ΕΡΕΥΝΑ
ΙΚΑ: 3 στους τέσσερις καταφεύγουν σε ιδιώτες γιατρούς

Το τηλέφωνο για ραντεβού ούτε που απαντά... ► ΣΕΛ. 44 - 45

Bala mia!

ΠΡΩΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

ΡΟΜΑ - ΙΝΤΕΡ

Κυριακή 19 Οκτωβρίου

ΣΤΗΜΕΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ



ΗΠΑ - ΣΚΟΠΙΩΝ

Οι ιδέες ήταν τελικά της Ράις

Από τις 29 Ιουλίου οι Αμερικανοί είχαν στήσει το «πλαίσιο λύσης» της διπλής ονομασίας και αφού το συζήτησαν με τους Σκοπιανούς το παρέδωσαν στον Μάθιου Νίμιτς να το παρουσιάσει

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΕΛΕΤΗ
nmeletis@pegasus.gr

Αμερικανικές έμπνευσης σχέδιο που καταρτίστηκε στα Σκόπια, σε αγαστή συνεργασία με τη σκοπιανή ηγεσία, αποκάλυπται ότι ήταν τελικά το περίφημο «πακέτο ιδεών» το οποίο παρουσίασε ως προϊόν των διαπραγματεύσεων με την Ελλάδα και την ΠΓΔΜ ο διεθνής μεσολαβητής Μ. Νίμιτς, στις 11 Σεπτεμβρίου αρχικώς και στις 8 Οκτωβρίου στην τελική μορφή του.

Η απόρρητη αμερικανική διπλωματική αλληλογραφία, την οποία αποκάλυπτε το «Εθνος της Κυριακής», αφήνει πλήρως εκτεθειμένο τον Μ. Νίμιτς, ακυρώνοντας τον ρόλο του ως υποτιθέμενου «ουδέτερου» μεσολαβητή, καθώς εμφανίζεται να υποβάλλει τον Οκτώβριο υπό μορφή συμβιβαστικού σχεδίου το πλαίσιο λύσης, το οποίο είχε εισηγηθεί μυστικά ήδη από τις 29 Ιουλίου η αμερικανική πρεσβεία στα Σκόπια.

Εκτεθειμένοι όμως είναι και όσοι αφενός στις επαφές που είχαν με τον κ. Νίμιτς και κυρίως με τους Αμερικανούς δεν μπόρεσαν να μαντέψουν το «στημένο παιχνίδι», καθώς και όσοι εκπέμποντας λάθος μηνύματα σχεδόν νομιμοποίησαν και εξωράισαν το «αμερικανοσκοπιανής» έμπνευσης πακέτο, προβάλλοντας το «Βόρεια Μακεδονία» και υποβαθμίζοντας ταυτοχρόνως τη μορφή της διπλής ονομασίας και τη σιωπηρώς... πανηγυρική αναγνώριση «μακεδονικής ταυτότητας».

Όνομα... λίστιχο

Το αμερικανικό σχέδιο της 29ης Ιουλίου προέβλεπε την ονομασία «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας», εισάγοντας όμως μορφή διπλής ονομασίας, καθώς το νέο όνομα υποχρεωτικώς θα εφαρμοζόταν μόνο σε διεθνείς οργανισμούς και ενδεχομένως σε πολυμερείς συμφωνίες, και στις διμερείς σχέσεις θα αφηνόταν στη διακριτική ευχέρεια των χωρών ποιο όνομα θα χρησιμοποιούν (σ.σ.: αναφέρει χαρακτηριστικά ότι θα χρησιμοποιείται «από όλα τα κράτη τα οποία δεν επιθυμούν να χρησιμοποιούν το συνταγματικό όνομα», διατύπωση η οποία παραπέμπει μόνο στην... Ελλάδα, πιθανόν και στην Κύπρο, καθώς καμία άλλη χώρα αυτοβούλως δεν θα αμφισβητήσει το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού).

Οι Αμερικανοί εκτός του θέματος της διπλής ονομασίας απέδιδαν ιδιαίτερη βαρύτητα στην ικανοποίηση της βασικής διεκδίκησης των Σκοπιών για «μακεδονική» εθνικότητα και γλώσσα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η αμερικανική πλευρά εισηγείται κατόπιν ιδέας που εμφανίζεται να έχει ριζί στο τραπέζι ο Μ. Τσερβενκόφσκι ότι η «μακεδονική εθνικότητα και γλώσσα» θα κατοχυρωθεί σιωπηρώς μέσω Παραρτήματος στο ψήφισμα του ΣΑ

του ΟΗΕ που δεν υπόκειται σε έγκριση της Ελλάδας (κάτι που υιοθέτησε πλήρως ο κ. Νίμιτς στην πρότασή του).

Αποκαλυπτικό είναι επίσης το απόσπασμα του τηλεγραφήματος όπου η αμερικανική πλευρά εξηγεί ότι μπορεί να εκφραστούν αντιρρήσεις από τον κ. Γκρούεφσκι (να απαιτεί το συνθετικό να μπει εντός παρενθέσεως, χρήση της νέας ονομασίας στο πλαίσιο που σήμερα χρησιμοποιείται το FYROM, και ρητή, όχι σιωπηρή, αναγνώριση «μακεδονικής» γλώσσας και εθνικότητας), αλλά τελικώς «θα αποφάσιζε να υποχωρήσει σε αυτά τα θέματα, εάν έτσι εξασφάλιζε συμφωνία».

Ο Σκοπιανός πρωθυπουργός μάλιστα, προκειμένου να ρίξει την ευθύνη για τη στασιμότητα στην Αθήνα, προέβλεψε ότι θα γίνουν πρόωρες εκλογές στην Ελλάδα στο διάστημα μεταξύ Οκτωβρίου και Απριλίου (εκτίμηση την οποία δεν συμμερίζεται η αμερικανική πρεσβεία στην Αθήνα), ενώ αναφέρει στους Αμερικανούς ότι υπήρξε σκληρή συζήτηση με τον κ. Καραμανλή από πέρυσι, καθώς «δεν αναζητεί πλέον μια ονομασία για να αντικαταστήσει το FYROM, αλλά επιδιώκει να επεκτείνει το εύρος σε όλες τις χρήσεις και να περιορίσει τη μακεδονική ταυτότητα, ιστορία και τη χρήση τοπωνυμίων».

Σημαντική για την Ελλάδα και τους μελλοντικούς χειρισμούς της είναι η αποκάλυψη των μύχιων σκέψεων της σκοπιανής ηγεσίας για τους «Αιγαιάτες Μακεδόνες».

Ο πρόεδρος Τσερβενκόφσκι αποκάλυπτε ότι το θέμα των «Αιγαιατών», των αποζημιώσεων των περιουσιών τους και της ελεύθερης πρόσβασής τους στην Ελλάδα θα λυθεί μόνο αφού βρεθεί λύση και η «Μακεδονία» ενταχθεί στην ΕΕ.

Ιδιαίτερη εντύπωση προκαλεί επίσης η παρότρυνση της αμερικανικής πλευράς προς τον κ. Γκρούεφσκι, την οποία συμμερίζεται πλήρως και ο πρόεδρος της χώρας, ότι θα πρέπει η διαδικασία να επικεντρωθεί μόνο στα «σημεία κλειδιά», το όνομα και το εύρος χρήσης», ώστε να διευκολυνθεί η επίτευξη συμφωνίας, μια και τα άλλα ζητήματα θα ρυθμιζόνταν σιωπηρώς με τρόπο ώστε να «σωθούν τα προσχήματα» για την Ελλάδα (σύμφωνα με τον κ. Τσερβενκόφσκι...).

Δημιουργεί προβληματισμό πάντως ότι στη διάρκεια του Αυγούστου και μέχρι τα μέσα του Σεπτεμβρίου η ίδια διατύπωση είχε υιοθετηθεί και από την ηγεσία του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών, προκαλώντας τότε πολλά ερωτηματικά, καθώς ακόμη και η κ. Μπακογιάννη δήλωνε ότι το μόνο αντικείμενο διαπραγματεύσεως είναι το «όνομα και το εύρος», ενώ η επίσημη ελληνική θέση ήταν ότι δεν υφίσταται θέμα συζήτησης περί εύρους χρήσης, μια και η Αθήνα επιζητεί όνομα erga omnes.



Εικονογράφηση
ΠΕΤΡΟΣ ΖΕΡΒΟΣ

Το χρονοδιάγραμμα της Ουάσιγκτον

Η σημερινή αποκάλυψη αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα, καθώς πιθανότατα αυτήν την εβδομάδα οι κυβερνήσεις της Ελλάδας και της ΠΓΔΜ θα επιδώσουν τις απαντήσεις τους στον κ. Νίμιτς. Η αμερικανική πλευρά μάλιστα έχει προγραμματίσει και το χρονοδιάγραμμα για τη λύση, προβλέποντας ότι θα

μπορούσε να επιτευχθεί συμφωνία μέσα στον Σεπτέμβριο, η οποία θα επικυρωνόταν σε συνάντηση των κ. Καραμανλή και Γκρούεφσκι, παρουσία της Κοντολιζα Ράις, ώστε να υπήρχε επαρκής χρόνος για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στα Σκόπια μέχρι τον Δεκέμβριο, και στη συνέχεια να αποφασιζό-

ταν η ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ. Παρότι το χρονοδιάγραμμα των ΗΠΑ και του κ. Νίμιτς δεν εξελίχθηκε όπως είχε σχεδιασθεί, θεωρητικά υπάρχουν ακόμη περιθώρια για την υλοποίησή του, πολύ περισσότερο που καμία πλευρά δεν έχει απορρίψει μέχρι στιγμής το πακέτο Νίμιτς.

ΣΤΗΜΕΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ



ΗΠΑ - ΣΚΟΠΙΩΝ

Μετά την ένταξη σε ΕΕ και ΝΑΤΟ οι «Αιγαιιάτες»

25 Ιουλίου. Πρεσβευτής Μιλοβάνοβιτς - πρωθυπουργός Γκρούεφσκι.

...Ο Γκρούεφσκι παρενέβη ρωτώντας εάν μπορούμε εμείς να λύσουμε το θέμα της ονομασίας.

Η πρεσβευτής απάντησε ότι είμαστε προετοιμασμένοι να βοηθήσουμε τη Μακεδονία στο θέμα αυτό και προτρέπουμε οι συνομιλίες να επικεντρωθούν μόνο στα σημεία-κλειδιά (key areas), της ονομασίας και της χρήσης, χωρίς συνοπολογισμό των άλλων διμερών ζητημάτων.

Ο Γκρούεφσκι εξέφρασε την άποψή του ότι η Ελλάδα είναι αποφασισμένη να μη λύσει το πρόβλημα και επομένως αποφάσισε να ανοίξει και άλλα θέματα (π.χ. εθνικά μακεδόνας στην Ελλάδα).

Ο Γκρούεφσκι καλωσόρισε τον νέο κύκλο συνομιλιών με τον Νίμιτς στα μέσα Αυγούστου και είναι προετοιμασμένος να αποδεχθεί την πρόταση του Νίμιτς για συνάντηση μεταξύ του Γκρούεφσκι, του Καραμανλή και της ΥΠΕΞ κ. Ράις εάν οι συνομιλίες του Αυγούστου προχωρήσουν καλά.

Εκλογική... πρόβλεψη

Ο Γκρούεφσκι κατέστησε γνωστή την εκτίμησή του ότι η ελληνική πλευρά δεν έχει πρόθεση να λύσει το πρόβλημα.

Επεσήμανε ότι αναμένει εκλογές στην Ελλάδα [πρώρες βουλευτικές στο διάστημα μεταξύ Οκτωβρίου και Απριλίου (η πρεσβεία της Αθήνας θεωρεί απίθανες τις πρώρες εκλογές) τοπικές εκλογές τον Απρίλιο και ευρωεκλογές τον Ιούνιο] και παρέθεσε δημοσιεύματα του ελληνικού Τύπου ως απόδειξη για την έλλειψη πρόθεσης για λύση.

Ο Γκρούεφσκι επισήμανε ότι η στάση του Καραμανλή σκλήρυνε από πέρσι τον Οκτώβριο. Δεν αναζητεί πλέον την εξεύρεση μιας ονομασίας για να αντικαταστήσει το FYROM, ο Καραμανλής τώρα αναζητεί να διευρύνει το εύρος για όλες τις χρήσεις και να περιορίσει τη μακεδονική ταυτότητα, ιστορία και τη χρήση τοπωνυμίων.

Ο Γκρούεφσκι έκανε μνεϊά σε μια πρόσφατη δημοσκοπηση που είχε παραγγείλει το VMRO όπου έδειξε ότι μόνο το 13% των μακεδόνας θα μπορούσαν να δεχθούν το όνομα Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας.

Ωστόσο εάν υπήρχε μια πρόταση, για χρήση ενός ονόματος σαν αυτού, με το νέο συνθετικό να είναι εντός παρένθεσης για να χρησιμοποιηθεί όπου ισχύει τώρα το FYROM και αναγνωρισθεί ότι η εθνικότητα και η γλώσσα θα αποκαλούνται Μακεδονικές, ο Γκρούεφσκι εξέφρασε τη βεβαιότητα ότι η κοινή γνώμη θα υποστήριζε αυτή (την πρόταση) σε ένα δημοψήφισμα...

Πρόταση που θα αφορά μόνο στο όνομα και στο εύρος χρήσης του («Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» και χρήση όπου χρησιμοποιείται το FYROM) ώστε να μπορέσει να το δεχθεί η Ελλάδα και με σιωπηρή αναγνώριση της «Μακεδονικής εθνικότητας και γλώσσας», προκρίνει ο πρόεδρος Τσερβενκόφσκι, ο οποίος σε πολλά σημεία της συζήτησης με την Αμερικανίδα διπλωμάτη εξέφρασε τη διαφωνία του με χειρισμούς του κ. Γκρούεφσκι.

«Μιλοβάνοβιτς με πρόεδρο Τσερβενκόφσκι 27 Ιουλίου»

«Ο Τσερβενκόφσκι ανησυχεί μήπως από προσωρινή, η κατάσταση εξελιχθεί σε μόνιμη με το θέμα του ονόματος...

...Είναι απαισιόδοξος για δύο λόγους: τον Καραμανλή και τον Γκρούεφσκι.

Ο Τσερβενκόφσκι θεωρεί ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να συμφωνήσει στο Βόρεια Μακεδονία (Northern Macedonia).

Ο Χιλ ρώτησε σχετικά με τη μακεδονική ταυτότητα και τη γλώσσα.

Ο Τσερβενκόφσκι είπε ότι μια πιθανή διέξοδος προσφέρει η ελληνική θέση ότι οι συζητήσεις είναι για το όνομα της χώρας και ότι η εθνικότητα και η γλώσσα δεν είναι αντικείμενο των συνομιλιών.

Ο Τσερβενκόφσκι βλέπει σαν πιθανή λύση να είναι μόνο το όνομα και το εύρος χρήσης του, αντικείμενο των διμερών συνομιλιών με την Ελλάδα και της διμερούς συμφωνίας που θα υπογράψει η Ελλάδα.

Είναι αναγκαίο για τη Μακεδονία να διατηρήσει την ονομασία μακεδονική για τη γλώσσα και την εθνικότητα/ταυτότητα αλλά αυτό θα μπορούσε να γίνει σε απόφαση του ΣΑ του ΟΗΕ (σαν Παράρτημα) και όχι σε κάποια μορφή που θα έπρεπε η Ελλάδα να υπογράψει ή να συμφωνήσει, έτσι ώστε να διασωθούν τα προσκείμενα για την Ελλάδα και να καταστεί δυνατή η συμφωνία για το όνομα και το εύρος.

Ο Τσερβενκόφσκι δήλωσε ότι ο Νίμιτς κατανοεί αυτή την προσέγγιση.

...Ο Τσερβενκόφσκι θεωρεί ότι το «Δημοκρατία της (Βόρειας) Μακεδονίας»

HELPED BY MULTI PARTY SUPPORT IN M ON THE QUESTION. THEY WILL GET & YE REL PGOV; REL NATO; REL GR; REL MK;

"DO YOU WANT US TO ENTER NATO AND UNDER THE NAME OF REPUBLIC OF (NO IF THE QUESTION IS & DO YOU WANT US TO SURRENDER OUR CONSTITUTIONAL NAME IN FAVOR OF..." (3) GRUEVSKI DOES NOT SEE EU AND NATO AS A SUFFICIENTLY HIGH PRIORITY TO RISK SUPPORTING A DECISION OR A REFERENDUM YES.

15. (C) CRVENKOVSKI COMMENTED THAT THE ISSUE OF COMPENSATION FOR AEGEAN MACEDONIANS AND THE ISSUE OF HARASSMENT AT THE GREEK BORDER AND DENIAL OF ENTRY FOR THESE PEOPLE WILL ONLY BE SOLVED WHEN THE NAME ISSUE IS SOLVED AND MACEDONIA IS IN THE EU. BECAUSE THEN GREEK SHENANIGANS WILL BE CONTRARY TO EU LAW OF WHICH MACEDONIA IS A PART. SO ALTHOUGH GRUEVSKI TROTS OUT THE AEGEAN MACEDONIANS AS A NATIONALISTIC REASON TO

Η μεθόδευση με Τσερβενκόφσκι για το «μειονοτικό»

[Republic of (Northern) Macedonia] (σ.σ. με το συνθετικό εντός παρένθεσης) με εύρος χρήσης αυτό στο οποίο χρησιμοποιείται το FYROM, θα «δουλέψει». Δηλώνει ότι το θέμα του εύρους είναι το πιο προβληματικό στοιχείο...

...Είναι υπερβολική κάθε φόρμουλα που απαιτεί από τη Μακεδονία να αποκαλεί τον εαυτό της κάτι διαφορετικό από το Δημοκρατία της Μακεδονίας, για παράδειγμα στα διαβατήρια ή στα προίοντα. Είναι ένα θέμα να συζητάς πώς οι άλλοι θα αποκαλούν τη Μακεδονία και κάτω από ποιες συνθήκες, αλλά είναι αρκετά διαφορετικό και πέραν του πλαισίου των συνομιλιών και της λογικής να συζητάμε με όρους επιβολής στη Μακεδονία να αποκαλεί τον εαυτό της με όνομα άλλο από το συνταγματικό όνομά της.

...Ο Τσερβενκόφσκι ανησυχεί επίσης ότι ακόμη κι αν παρ' ελπίδα ο Καραμανλής δεχθεί έναν λογικό συμβιβασμό στο όνομα -ο Γκρούεφσκι θα αποποιήσει κάθε ευθύνη για

την υπογραφή της συμφωνίας- αν αποτύχει να αποφύγει τις ευθύνες, θα πάει σε δημοψήφισμα χωρίς να συσπάσει το «ΝΑΙ» στον λαό. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος θα μπορούσε να διευκολυνθεί από την πολυκομματική στήριξη αλλά εξαρτάται από το ερώτημα που θα τεθεί.

Θα υπάρξει «ΝΑΙ» εάν το ερώτημα είναι «Επιθυμείτε την ένταξη στο ΝΑΤΟ και την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Ε.Ε. με το όνομα Δημοκρατία της (Βόρειας) Μακεδονίας»;

Θα απορριφθεί όμως εάν το ερώτημα είναι του τύπου: «Επιθυμείτε να παραδώσουμε το συνταγματικό όνομά μας για χάρη της...»

...Ο Τσερβενκόφσκι σχολίασε ότι το θέμα των αποζημιώσεων για τους Αιγαιάτες και του ζητήματος των παρενοκλήσεων στα ελληνικά σύνορα και της άρνησης εισόδου για αυτούς τους ανθρώπους θα λυθεί μόνον όταν λυθεί το θέμα της ονομασίας και η Μακεδονία εισέλθει στην Ε.Ε. Γιατί οι ελληνικές κατεργαρίες θα έρχονται σε αντίθεση με το ευρωπαϊκό δίκαιο του οποίου αποτελεί μέρος η Μακεδονία...

Ο Τσερβενκόφσκι προτείνει σθεναρά μια έγκαιρη ισχυρή ώθηση από τις ΗΠΑ για την πρόταση /επίσκεψη Νίμιτς στα μέσα Αυγούστου. Εισηγείται, η πρόταση να περιοριστεί σε μια σελίδα και να ασχολείται μόνο με το όνομα (Republic of Northern Macedonia) και το εύρος (χρήση όπου χρησιμοποιείται τώρα το FYROM) και να είναι «take or leave it». Αυτό θα μπορούσε ίσως να συμφωνηθεί στο περιθώριο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ.

Το ψήφισμα του ΣΑ θα περιλαμβάνει Παράρτημα που θα καθορίζει τη γλώσσα Μακεδονική και την εθνικότητα Μακεδονική και ο Τσερβενκόφσκι είναι πεισμένος ότι οι Έλληνες θα το δεχθούν εάν δεν τους ζητηθεί ευθέως να το πράξουν ή να το συνυπογράψουν. Απλώς αφήστε το να αποτελέσει τμήμα του Παραρτήματος του ψηφίσματος του ΣΑ του ΟΗΕ.

Μιλοβάνοβιτς.»



ΣΑΛΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ «ΕΘΝΟΥΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ»

Ομολογούν το στημένο παιχνίδι

Τριγμοί στη διαδικασία μεσολάβησης μετά την επιβεβαίωση ΗΠΑ και Νίμιτς για το απόρρητο τηλεγράφημα της αμερικανικής πρεσβείας στην ΠΓΔΜ σχετικά με τη διαμόρφωση του «πακέτου ιδεών» του μεσολαβητή

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΝΙΚΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
nmeletis@pegasus.gr

Κλυδωνισμούς στη διαδικασία Νίμιτς και πολλά ερωτηματικά για τη διαπραγματευτική στάση της ίδιας της Ελλάδας προκαλεί η αποκάλυψη του χθεσινού «Εθνους της Κυριακής», η οποία επιβεβαιώθηκε από Αμερικανούς και Νίμιτς, ότι ο κορμός του περίφημου «πακέτου ιδεών» που εμφανίσε στις 8 Οκτωβρίου ο διεθνής μεσολαβητής είχε διαμορφωθεί από την αμερικανική πρεσβεία στα Σκόπια από τις 29 Ιουλίου.

Το απόρρητο τηλεγράφημα της αμερικανικής πρεσβείας στα Σκόπια, που αποκαλύφθηκε χθες, περιγράφει συγκεκριμένο πλαίσιο λύσης του θέματος της ονομασίας, το οποίο, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των Αμερικανών, μπορεί να γίνει αποδεκτό από τα Σκόπια, παρά τις αντιρρήσεις που αρχικώς θα εκφραστούν.

Η αμερικανική αυτή πρόταση διατυπώθηκε έπειτα από συνομιλίες που είχε η τότε Αμερικανίδα πρεσβευτής Μιλοβάνοβιτς με τους κ. Γκρούεφσκι και Τσερβενκόφσκι.

Το αμερικανικό πακέτο προέβλεπε την ονομασία «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας», με χρήση μόνο σε διεθνείς οργανισμούς και στις διμερείς σχέσεις με τις χώρες που δεν επιθυμούν το συνταγματικό όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας», ενώ εντύπωση προκαλεί η συνεννόηση με τη σκοπιανή ηγεσία ώστε να περάσει «σιωπηρά» η αναγνώριση «μακεδονικής» εθνικότητας και γλώσσας.

Υιοθέτηση

Είναι χαρακτηριστικό ότι η φόρμουλα που προτείνεται (η αναγνώριση να γίνει σε Παράρτημα του ψηφίσματος του ΣΑ του ΟΗΕ, που δεν υπόκειται στην έγκριση της Ελλάδας), υιοθετήθηκε πλήρως στην πρόταση του κ. Νίμιτς της 8ης Οκτωβρίου!

Η αποκάλυψη του απόρρητου τηλεγραφήματος πλήττει ευθέως την αξιοπιστία του κ. Νίμιτς ως «ουδέτερου μεσολαβητή», επιβεβαιώνει τον ρόλο που είχαν αναλάβει ήδη πριν από το Βουκουρέστι οι Αμερικανοί προκειμένου να κλείσει άρον άρον το ζήτημα και δημιουργεί ερωτηματικά για όσους στο εσωτερικό (και εντός της κυβέρνησης) είχαν σπεύσει να καλωσορίσουν την πρόταση Νίμιτς, υποβαθμίζοντας επίμονα τα ζητήματα



Η αποκάλυψη του χθεσινού «Εθνους της Κυριακής» ότι ο κορμός του περίφημου «πακέτου ιδεών» που εμφανίσε στις 8 Οκτωβρίου ο διεθνής μεσολαβητής είχε διαμορφωθεί από την αμερικανική πρεσβεία στα Σκόπια σε συνεννόηση με τη σκοπιανή ηγεσία επιβεβαιώθηκε από τους Αμερικανούς και τον Μ. Νίμιτς

ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ

Από κυβερνητικής πλευράς δεν υπήρξε καμία αντίδραση, με εξαίρεση την απάντηση του εκπροσώπου του ΥΠΕΞ Γ. Κουμουτσάκου σε ερώτηση που του υπεβλήθη από τη ΝΕΤ, ο οποίος περιορίστηκε όμως απλώς στην επανάληψη της ελληνικής θέσης:

«Η Ελλάδα έχει ξεκάθαρα διαμνύσει: δεν νοείται διαπραγματεύση εκτός πλαισίου του ΟΗΕ και σταθερή θέση μας είναι σύνθετη ονομασία με σαφή γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων». Εκ των πραγμάτων, όμως, δημιουργούνται πολλά ερωτηματικά για τη μέχρι τώρα διαπραγματευτική στάση του υπουργείου Εξωτερικών (με τη γνωστή πλέον κατάληξη), καθώς τις συνεννοήσεις με τους Αμερικανούς είχε αναλάβει η ίδια η κ. Μπακογιάννη και θα πρέπει να δοθούν απαντήσεις για το αν η μεθοδευση αυτή έγινε εν αγνοία της ελληνικής πλευράς ή είχε δοθεί πράσινο φως στην άτυπη διαμεσολάβηση των Αμερικανών.

του εύρους χρήσης της ονομασίας και κυρίως της «μακεδονικής» εθνικότητας.

Αμερικανοί και Νίμιτς δεν αρνήθηκαν φυσικά την ύπαρξη του τηλεγραφήματος, επιβεβαιώνοντας απολύτως τη «συνεννόηση» και το στημένο παιχνίδι, αν και με αμήχανες διατυπώσεις επεχείρησαν να μετριάσουν τις αρνητικότερες εντυπώσεις.

Εκπρόσωπος της αμερικανικής πρεσβείας στην Αθήνα σε δήλωσή του στη ΝΕΤ επισημαίνει ότι: «οι ΗΠΑ υποστηρίζουν τη διαδικασία υπό την αιγίδα του ΟΗΕ για την επίτευ-

ξη αμοιβαία αποδεκτής λύσης στο θέμα της ονομασίας, το συντομότερο δυνατόν. Όπως και άλλες ενδιαφερόμενες κυβερνήσεις ενίοτε προσφέρουμε τις παρατηρήσεις μας στον κ. Νίμιτς κατά τη διάρκεια της δεκάχρονης θητείας του. Δεν έχουμε να κάνουμε κανένα σχόλιο για τη γνησιότητα ή σιδήριτες άλλο σχετικά με το έγγραφο που δημοσιεύεται σήμερα στο «Εθνος της Κυριακής»».

Η δήλωση

Με δήλωσή του και πάλι στη ΝΕΤ, εκπρόσωπος του κ. Νίμιτς τόνισε:

«...Ο κ. Νίμιτς δέχεται βοήθεια από όλες τις πλευρές που δείχνουν ενδιαφέρον, αλλά δεν εργάζεται για τα συμφέροντα κάποιας κυβέρνησης ούτε δέχεται οδηγίες από καμία κυβέρνηση, καθώς είναι αμερόληπτος μεσολαβητής...».

Ενδεικτική των προβλημάτων που δημιουργεί και στο εσωτερικό των Σκοπίων η αποκάλυψη των διαβουλεύσεων με τους Αμερικανούς και της διγλωσσίας Γκρούεφσκι, είναι η ανακοίνωση της κυβέρνησης με την οποία... διαψεύδει την ύπαρξη «μυστικού σχεδίου» για το θέμα της ονομασίας και καλεί τα ΜΜΕ να «μην πέφτουν θύματα εικασιών που εξυπηρετούν διάφορα συμφέροντα, και στο μέλλον να ζητούν πληροφόρηση για τα ευαίσθητα ζητήματα της «μακεδονικής» χώρας και έθνους από τα αρμόδια θεσμικά όργανα του κράτους...»!

ΟΥΕΛΛΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

ΠΑΣΟΚ: Αναξιόπιστος ο Μάθιου Νίμιτς

Ιδιαίτερα αιχμηρή ήταν η αντίδραση του πολιτικού εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ Α. Λοβέρδου, ο οποίος κάλεσε την κυβέρνηση να ζητήσει εξηγήσεις από τον κ. Νίμιτς και επέμεινε στην αναλυτική επανεξέταση της εθνικής στρατηγικής:

«Αυτά τα οποία εμείς οι Έλληνες πιστεύαμε πως γίνονταν, δηλαδή πως η κυρία Ράις και οι συνεργάτες της επηρέαζαν ευθέως τις προτάσεις του κ. Νίμιτς, αποδείχθηκαν με τις αποκάλυψεις του «Εθνους της Κυριακής». Τώρα πια αποτελούν αναμφισβήτητα γεγονότα, τα οποία προέκυψαν με την ανοχή -αν όχι και με τις ευλογίες- ενός ορισμένου σημείου της κυβέρνησης», επισημαίνει ο κ. Λοβέρδος.

Το ΚΚΕ με ανακοίνωσή του επισημαίνει ότι οι αποκάλυψεις του «Εθνους της Κυριακής» «ε-

πιβεβαιώνουν την ορθότητα των καταγγελιών του ΚΚΕ για τον ρόλο των ΗΠΑ και της ΕΕ στα Βαλκάνια στην κατεύθυνση δημιουργίας κρατών-προτεκτοράτων και επικρίνει την κυβέρνηση που αρκέστηκε στο να επαναλαμβάνει τη θέση της αντί να πάρει σαφή θέση και να καταδικάσει τις μεθοδεύσεις των ΗΠΑ. Αν η κυβέρνηση δεν το πράξει, σημαίνει ότι ήταν σε γνώση της», επισημαίνει η ανακοίνωση του ΚΚΕ.

Από τον ΣΥΝ ο Γ. Μπαλάφας τόνισε ότι η αποκάλυψη της προ τριμήνου παρέμβασης των ΗΠΑ, έξω και πάνω από το διαπραγματευτικό

πλαίσιο του ΟΗΕ, γεννά πολλά ερωτηματικά και ανησυχίες τόσο για την πορεία των αναγκαίων διαπραγματεύσεων όσο και για τα γενικότερα σχέδια των ΗΠΑ στην πολύπαθη περιοχή των Βαλκανίων.

Ο ΛΑΟΣ με ανακοίνωση του υπενθυμίζει ότι έχει καταγγείλει από πέρυσι στη Βουλή τον «υπόγειο ρόλο» του κ. Νίμιτς. «Ο διαμεσολαβητής λειτουργεί βάσει των οδηγιών που παίρνει από τους Αμερικανούς. Είναι τραγικό η κ. Μπακογιάννη να μην έχει αντιληφθεί τόσο καιρό τον ρόλο του. Ελπίζουμε ότι η κυβέρνηση έπειτα από αυτό θα σοβαρευτεί και θα σταματήσει πάραυτα τις διαπραγματεύσεις», επισημαίνει ο ΛΑΟΣ.



ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΑΚΟΜΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

• Χωρισμοί • Οι κατάλληλες ημερομηνίες για επιτυχημένες συναντήσεις και αναπάντεχα φλερτ!

Κυριακάτικη

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

του Τύπου

ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ

ΑΓΓΕΛΕ ΒΙΑΝΝΙΤΣΗ Τι σημαίνουν τα ερωτικά όντρια

ΕΡΩΤΙΚΟ ΡΟΣΚΟΠΙΟ 2018

Σχέσεις, γάμοι και χωρισμοί
ΤΑ ΖΗΣΕΤΕ ΕΝΑ ΚΑΡΜΙΚΟ ΕΡΩΤΑ!

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018 | ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 45 | Τιμή € 2 (με τις προσφορές € 4,25)

Επένδυση

Κατασχέσεις σε χρόνο dt για 750.000

Κρυφός κόφτης για τους συμβασιούχους

Τέλος στη δωρεάν σίτιση και στέγαση των εκπαιδευτικών σε απομακρυσμένες περιοχές
Τα φιλά γράμματα του πολυνομοσχεδίου που ψηφίστηκε τη Δευτέρα στη Βουλή! Προς περικοπή και τα επιδόματα ανθυγιεινής εργασίας Σ. 17

Σήμερα στη Θεσσαλονίκη το συλλαλητήριο για το ζήτημα των Σκοπιών

ΒΟΜΒΑ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

«Από πού βγαίνει πως εγώ είχα δεσμευθεί ότι θα υπάρχει ο όρος Μακεδονία στο όνομα;»

Καραμανλή

Σ. 15 ●

«Δεν έγινε ποτέ καμία συμφωνία στο Βουκουρέστι»



«Greek Mafia»

Τα πιστόλια στο παρακράτος της νύχτας



Τι θα φέρει η δολοφονία Στεφανάκου! Ποιος ήθελε να τον βγάλει από τη μέση. Τα «συμβόλαια θανάτου» Σ. 36-39

Το... μακρύ χέρι της κυβέρνησης στη Δικαιοσύνη

Η ΝΔ καταγγέλλει τις παρεμβάσεις μία προς μία Σ. 19

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΚΥΡΟΣ

Χρ. Πασαλάρης, Γ. Τράγκας, Θόδ. Ρουσόπουλος, Ζέζα Ζήκου, Κων. Αγγελόπουλος, Κύρα Αδάμ, Ν. Σίμος

«Σχέδιο» Τσίπρα χωρίς Καμμένο

Το Μαξιμου «μάχνεται» και για άλλα «να» βουλευτών μετά από αυτό της κυρίας Θεοδώρας Μεγαλοοικονόμου. Πώς «βλέπει» Παπαχριστόπουλο, Ζουράρι, Μεγαλομύστακα, Κατσιαντώνη, Δανέλλη. Η στάση του Θεοχαρόπουλου Σ. 4-5

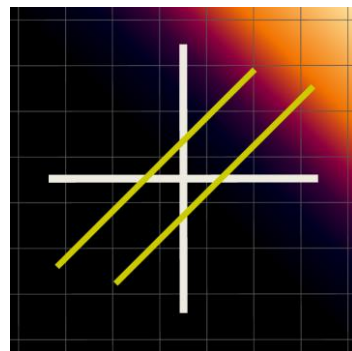
Ποιοι θα φύγουν (σίγουρα) στον ανασχηματισμό

Αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση για τις αλλαγές στην κυβέρνηση αμέσως μετά το κλείσιμο της τρίτης αξιολόγησης στο αυριανό Eurogroup Σ. 3

Σοκαριστική δικογραφία: Ο ανιψιός σκότωσε τον θείο για σεξουαλική παρενόχληση Σ. 36-37

ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

Survivor



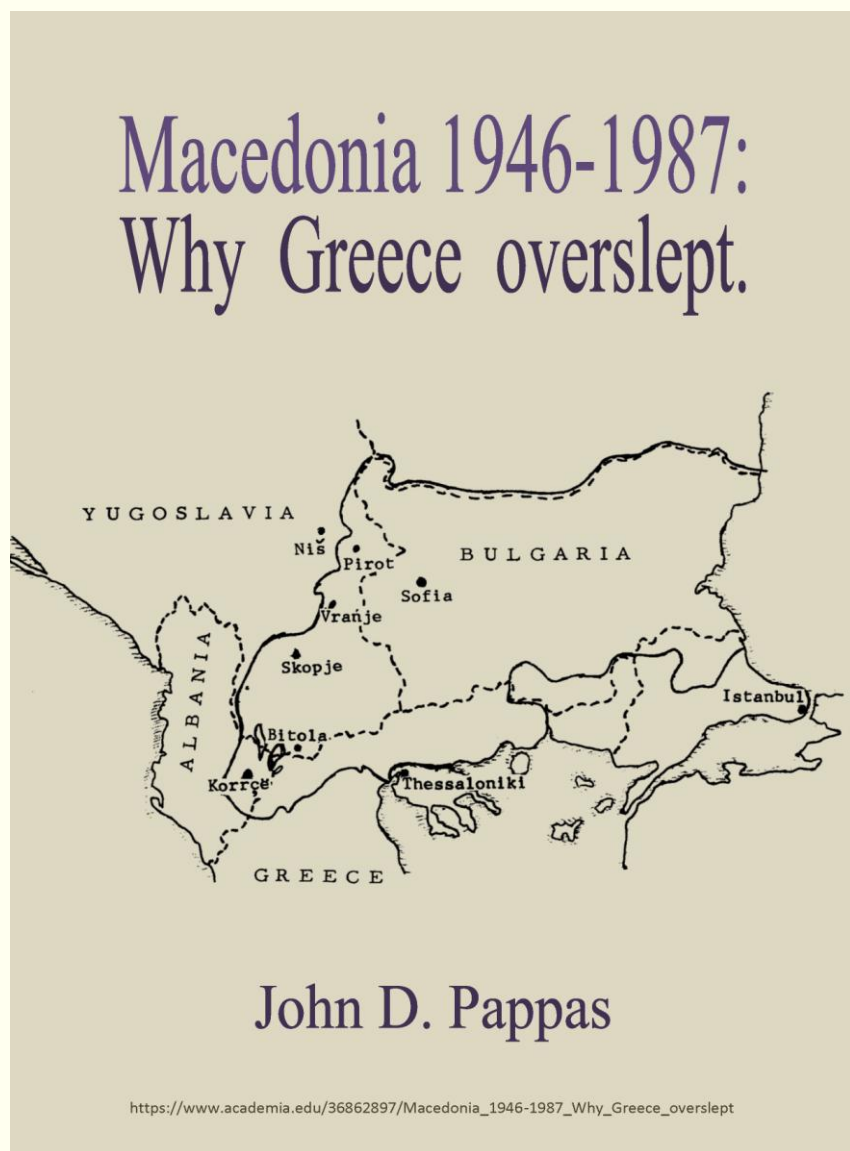
REFERENCED BIBLIOGRAPHY OF SAME AUTHOR

NEXT FOUR PAGES:

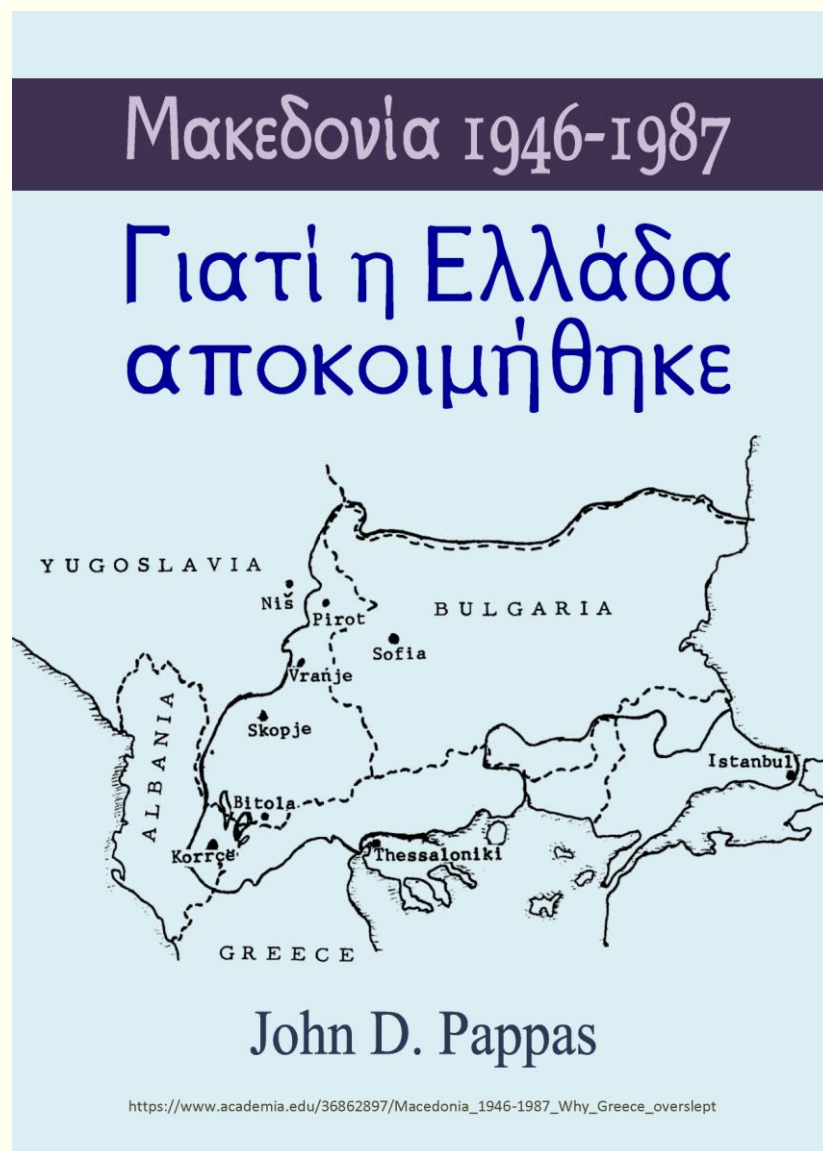
web-linked book covers
(16 scaled images)
of referenced material
–same author's (16) books
or published articles (Εκθ. 41-56)–
that include additional references
to primary sources.
All readable and
freely downloadable.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

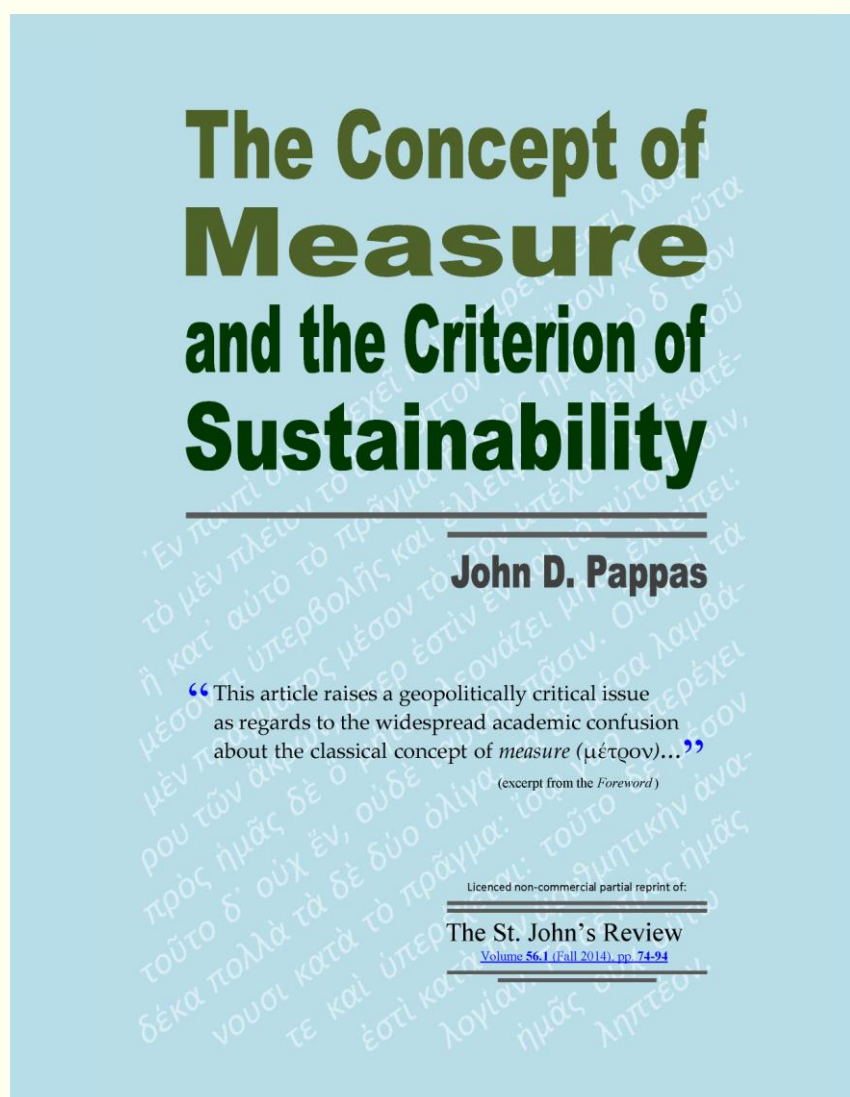
(ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΣΕ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)



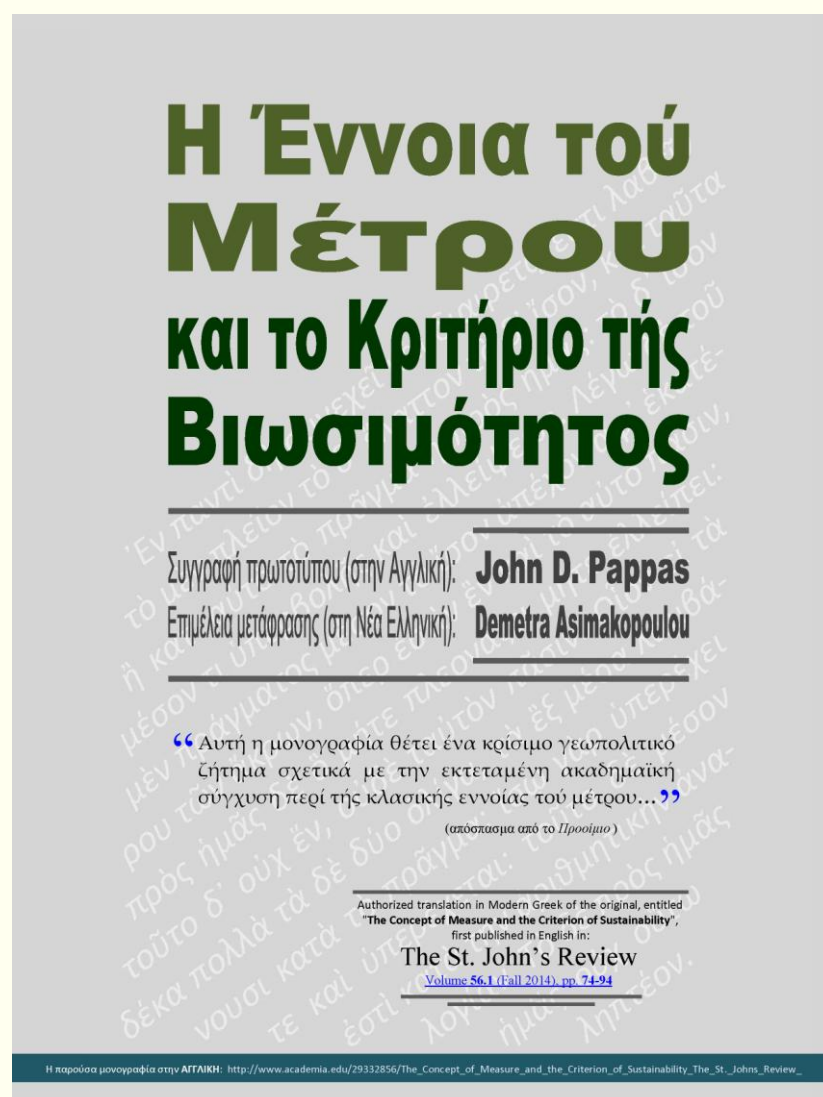
Έκθ. 41



Έκθ. 42



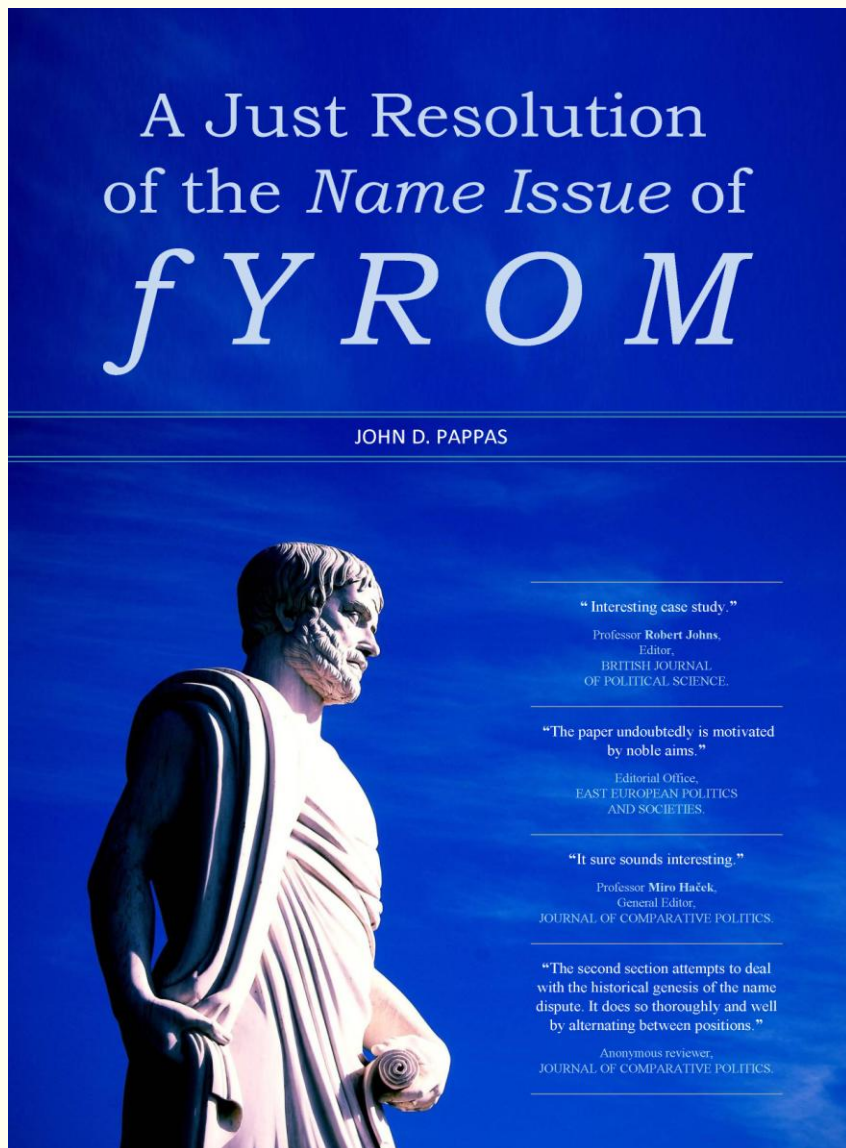
Έκθ. 43



Έκθ. 44

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

(ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΣΕ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)



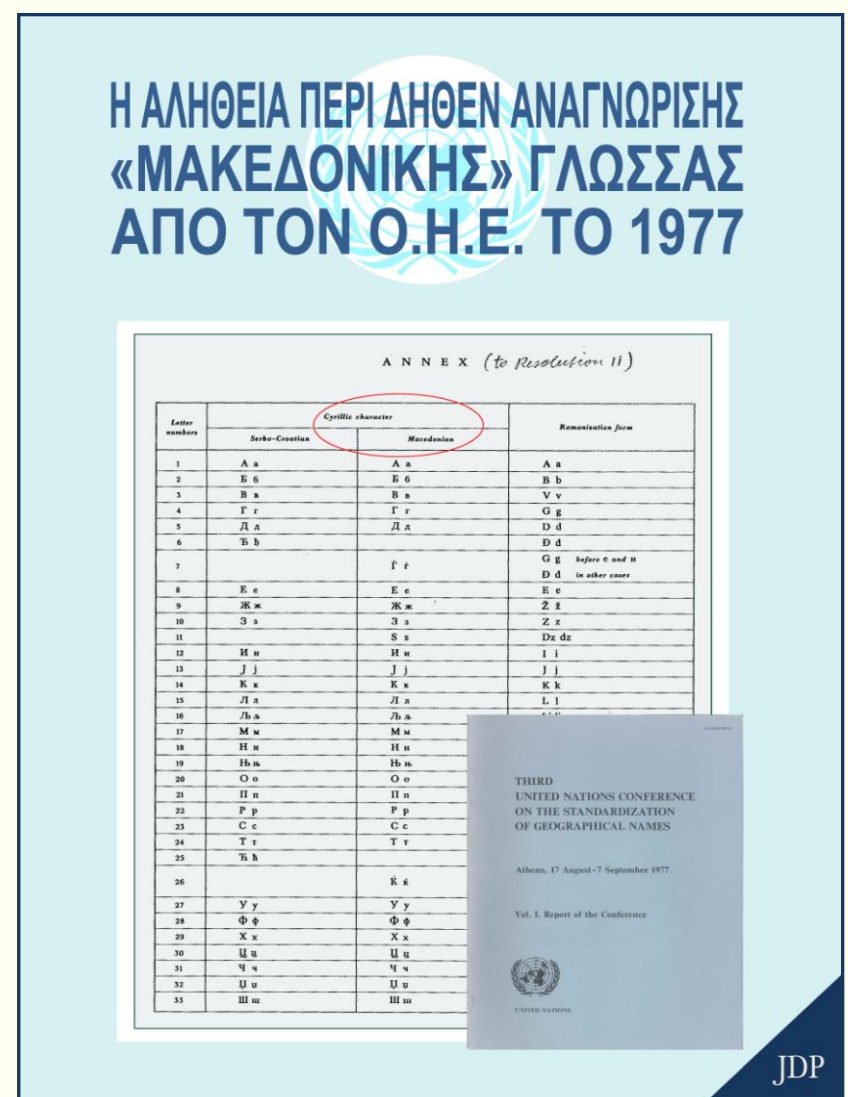
Έκθ. 45



Έκθ. 46



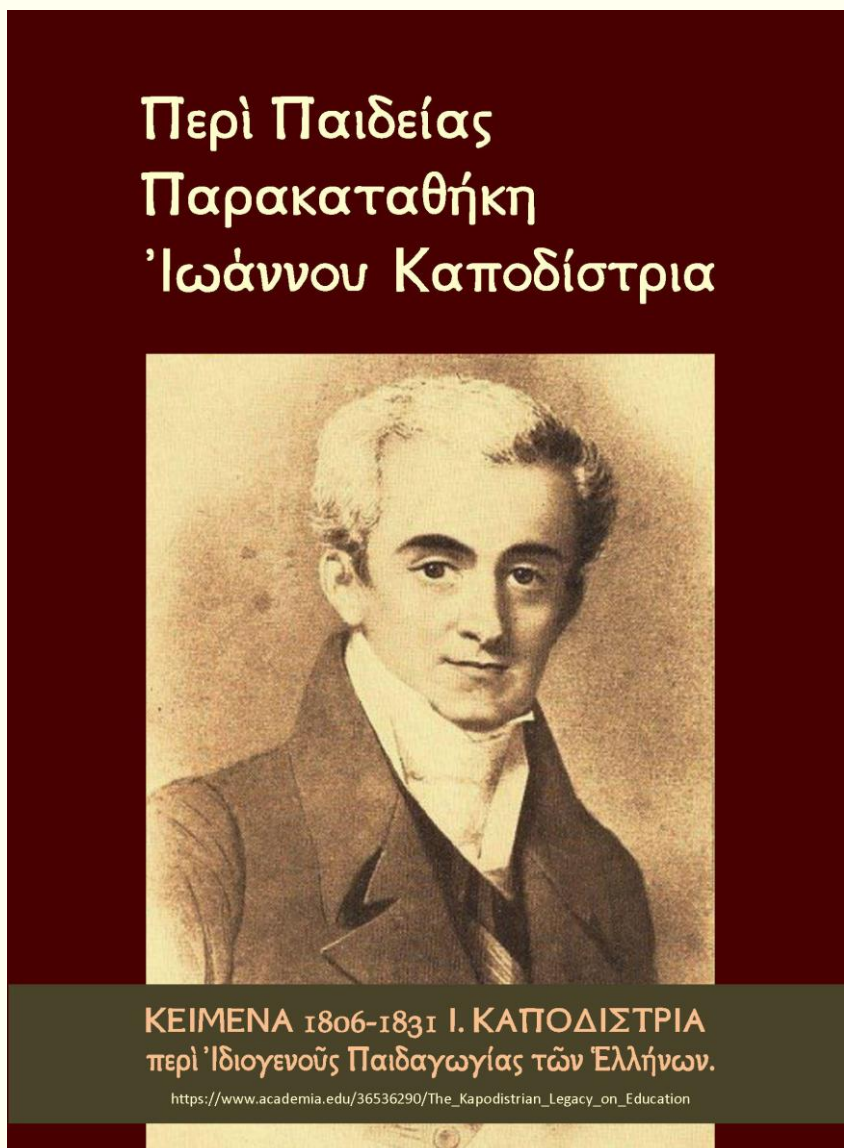
Έκθ. 47



Έκθ. 48

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

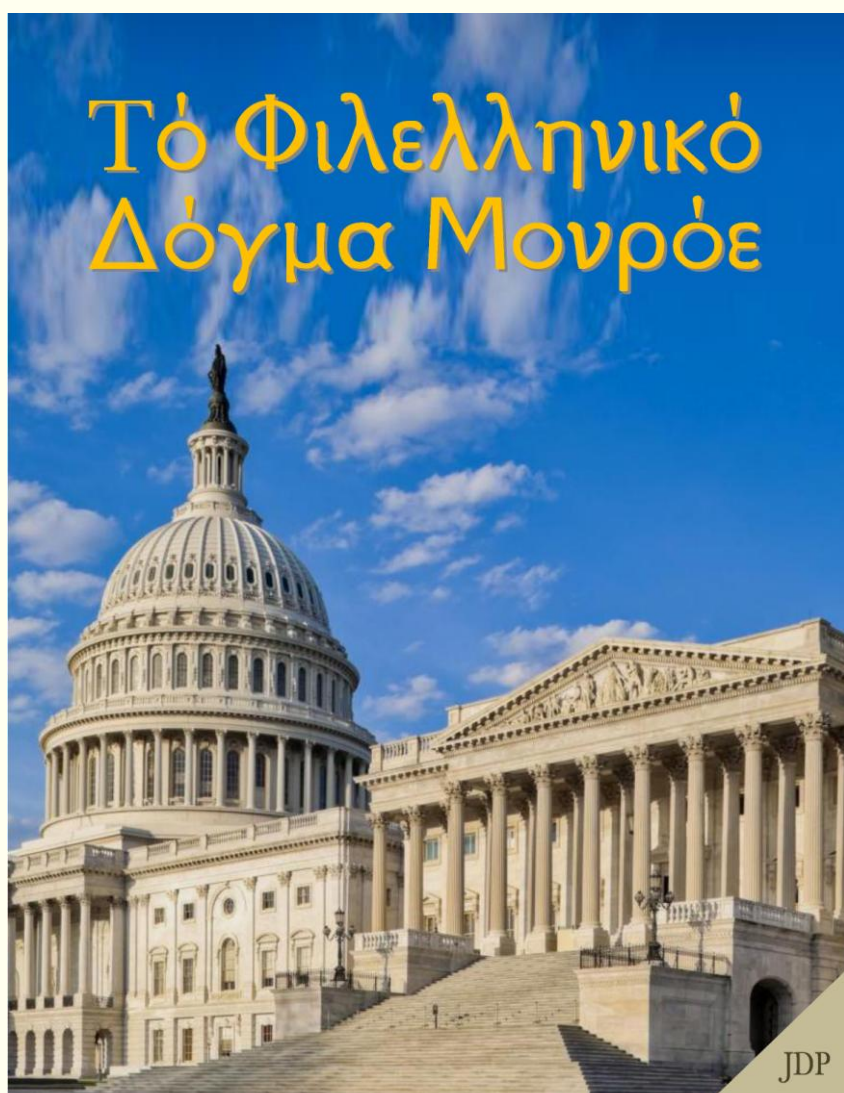
(ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΣΕ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)



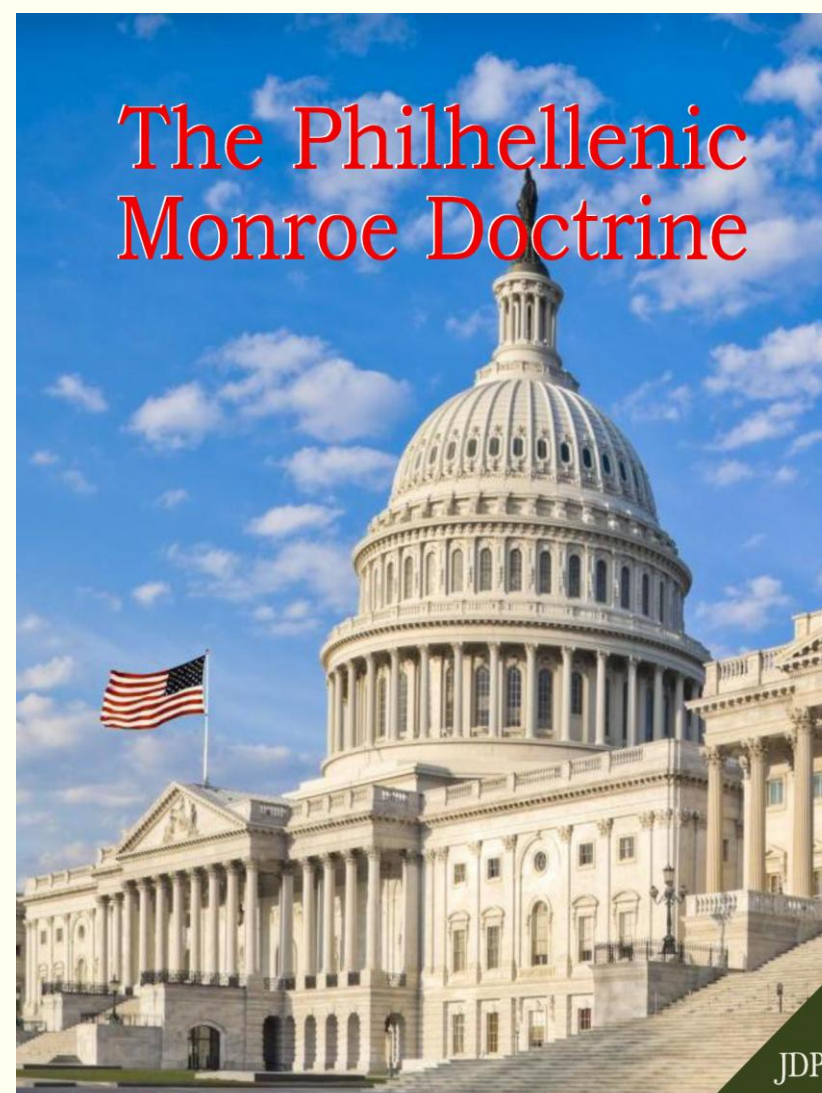
Ἐκθ. 49



Ἐκθ. 50



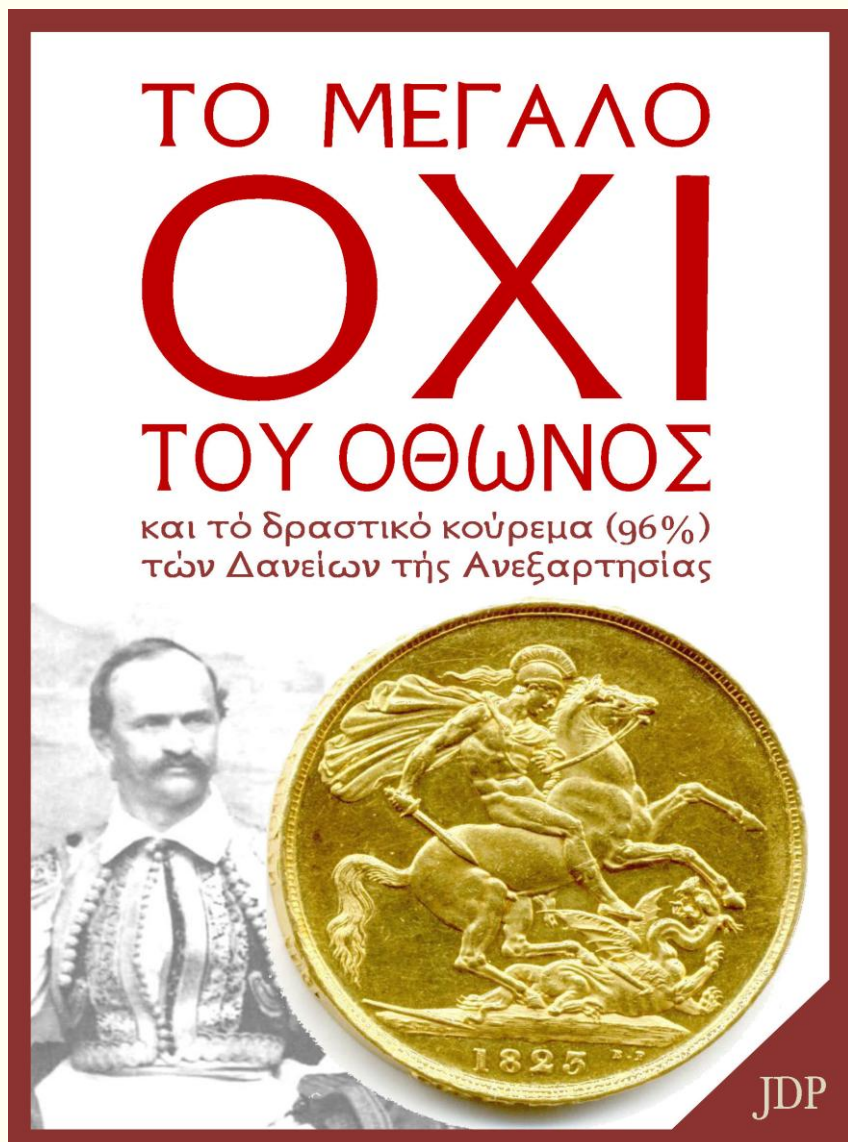
Ἐκθ. 51



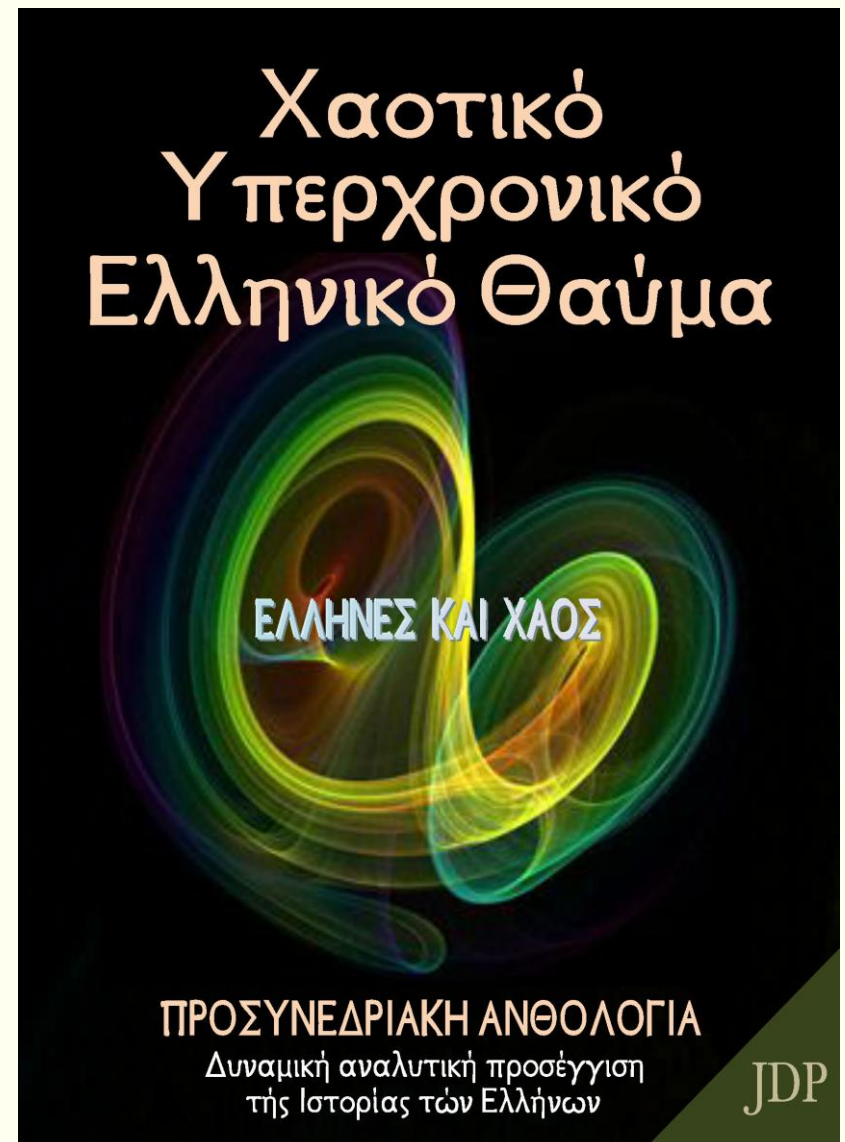
Ἐκθ. 52

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

(ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΣΕ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)



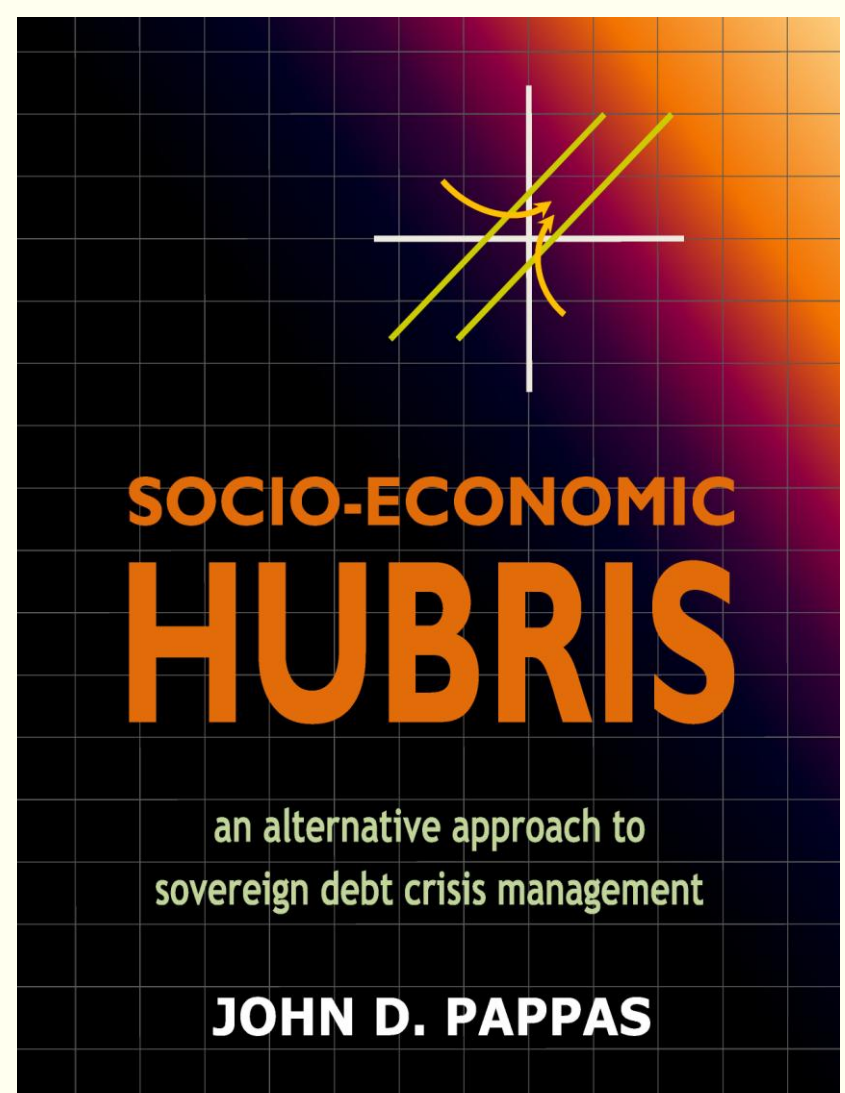
Έκθ. 53



Έκθ. 54



Έκθ. 55



Έκθ. 56

— END OF **PRIMARY-SOURCE APPENDIX** —

ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ

Τιμή σ' εκείνους όπου στήν ζωή των
ώρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες.
Ποτὲ ἀπὸ τὸ χρέος μὴ κινουῦντες·
δίκαιοι κ' ἴσιοι σ' ὅλες των τὲς πράξεις,
ἀλλὰ μὲ λύπη κιόλας κ' εὐσπλαχνία·
γενναῖοι ὡς ἄκισ εἶναι πλούσιοι,
κι ὅταν εἶναι πτωχοί, πάλ' εἰς μικρὸν γενναῖοι,
πάλι συντρέχοντες ὅσο μποροῦνε·
πάντοτε τὴν ἀλήθεια ὁμιλοῦντες,
πλὴν χωρὶς μῖσος γιὰ τοὺς ψευδομένους.

Καὶ περισσότερη τιμὴ τοὺς πρέπει
ὅταν προβλέπουν (καὶ πολλοὶ προβλέπουν)
πὼς ὁ Ἐφιάλτης θὰ φανεῖ στὸ τέλος,
κ' οἱ Μῆδοι ἐπιτέλους θὰ διαβοῦνε.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

MACEDONIA Made in USA

Από το ΟΧΙ των Ελλήνων το 2008
... στο YES των προθύμων το 2018.



John D. Pappas

ISBN 978-618-83810-2-5



A

John D. Pappas
pappas.research@gmail.com
<http://columbia.academia.edu/JohnDPappas>